Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►B

IZVEDBENA UREDBA SVETA (EU) št. 1239/2013

z dne 2. decembra 2013

o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani

(UL L 325, 5.12.2013, str. 66)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/1054 z dne 29. junija 2016	L 173	44	30.6.2016

▼B

IZVEDBENA UREDBA SVETA (EU) št. 1239/2013

z dne 2. decembra 2013

o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 597/2009 z dne 11. junija 2009 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti ([1]), zlasti člena 15 Uredbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije po posvetovanju s svetovalnim odborom,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

1.1. Začetek

(1) Evropska komisija („Komisija“) je 8. novembra 2012 v obvestilu, objavljenem v *Uradnem listu Evropske unije* ([2]) („obvestilo o začetku“), napovedala začetek protisubvencijskega postopka glede uvoza fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic in rezin) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske („LRK“ ali „zadevna država“) v Unijo.

(2) Protisubvencijski postopek je bil uveden na podlagi pritožbe, ki jo je 26. septembra 2012 vložilo združenje EU ProSun („pritožnik“) v imenu proizvajalcev, ki v tem primeru predstavljajo več kot 25 % celotne proizvodnje Unije fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov. Pritožba je vsebovala dokaze *prima facie* o subvencioniranju tega izdelka in znatni škodi, ki je zaradi tega nastala, kar je zadostovalo za upravičenost začetka postopka.

(3) Pred začetkom postopka in v skladu s členom 10(7) Uredbe Sveta (ES) št. 597/2009, je Komisija vlado LRK („kitajska vlada“) obvestila, da je prejela pravilno dokumentirano pritožbo, v kateri se trdi, da subvencioniran uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov s poreklom iz LRK povzroča znatno škodo industriji Unije. Kitajska vlada je bila povabljena na posvetovanja, da se razjasni položaj

([1]) UL L 188, 18.7.2009, str. 93.
([2]) UL C 340, 8.11.2012, str. 13.

▼B

glede vsebine pritožbe in da se poišče sporazumna rešitev. Kitajska vlada je sprejela vabilo na posvetovanja, ki so se nato tudi izvedla. Na posvetovanjih sporazumna rešitev ni bila dosežena. Vendar so se ustrezno upoštevale pripombe kitajske vlade v zvezi s shemami, proti katerim se lahko sprejmejo izravnalni ukrepi, naštetimi v pritožbi. Po posvetovanjih je kitajska vlada predložila svoja stališča.

1.2. **Vzporedni protidampinški postopek**

(4) Komisija je 6. septembra 2012 v obvestilu, objavljenem v *Uradnem listu Evropske unije* ([1]), napovedala začetek protidampinškega postopka v zvezi z uvozom v Unijo fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic in rezin) s poreklom iz LRK.

(5) Komisija je 6. junija 2013 z Uredbo Komisije (EU) št. 513/2013 ([2]) uvedla začasno protidampinško dajatev na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic in rezin) s poreklom iz LRK ali ki so od tam poslani („začasna protidampinška uredba“).

(6) Analizi škode, izvedeni v tej protisubvencijski in vzporedni protidampinški preiskavi, temeljita na isti opredelitvi industrije Unije, reprezentativnih proizvajalcev Unije in obdobja preiskave ter sta privedli do enakih sklepov, če ni določeno drugače. To se je štelo za primerno zaradi poenostavitve analize škode ter doseganja doslednih ugotovitev v obeh postopkih. Zaradi tega so bile pripombe glede vidikov škode, predložene v katerem koli od teh dveh postopkov, upoštevane v obeh postopkih.

1.3. **Registracija**

(7) Na podlagi zahtevka pritožnika, podprtega z zahtevanimi dokazili, je Komisija 1. marca 2013 sprejela Uredbo Komisije (EU) št. 182/2013 ([3]) o registraciji uvoza fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic in rezin) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani, ki se uporablja od 6. marca 2013.

([1]) UL C 269, 6.9.2012, str. 5.

([2]) Uredba Komisije (EU) št. 513/2013 z dne 4. junija 2013 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic in rezin) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani ter o spremembi Uredbe (EU) št. 182/2013 ter o uvedbi registracije tega uvoza s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki je od tam poslan (UL L 152, 5.6.2013, str. 5).

([3]) Uredba Komisije (EU) št. 182/2013 z dne 1. marca 2013 o registraciji uvoza fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic in rezin) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani (UL L 61, 5.3.2013, str. 2)

▼B

(8) Nekatere zainteresirane strani so trdile, da je odločitev o registraciji uvoza neutemeljena, saj pogoji niso bili izpolnjeni v skladu s členom 24(5) osnovne uredbe. Vendar pa te trditve niso bile utemeljene ali niso temeljile na dejanskih dokazih. V času sprejetja sklepa o registraciji uvoza je imela Komisija za upravičenost potrebe po registraciji uvoza zadostne dokaze *prima facie*, zlasti močno povečanje v smislu absolutnega uvoza, pa tudi v smislu tržnega deleža. Trditve v zvezi s tem je bilo zato treba zavrniti.

1.4. **Strani, ki jih postopek zadeva**

(9) Komisija je o začetku postopka uradno obvestila pritožnike, druge znane proizvajalce Unije, znane proizvajalce izvoznike v LRK, organe LRK in znane uvoznike. Zainteresirane strani so imele možnost, da pisno predstavijo svoja stališča in da v roku, ki je določen v obvestilu o začetku, zahtevajo zaslišanje.

(10) Glede na očitno veliko število proizvajalcev izvoznikov, proizvajalcev Unije in nepovezanih uvoznikov je Komisija pozvala vse znane proizvajalce izvoznike in nepovezane uvoznike, naj se ji javijo in ji v skladu z obvestilom o začetku predložijo osnovne informacije o svojih dejavnostih, povezanih z zadevnim izdelkom, v obdobju preiskave, kot je navedeno v uvodni izjavi (38). Komisija je te informacije zahtevala na podlagi člena 27 osnovne uredbe, da bi se lahko odločila, ali bo vzorčenje potrebno, in da bi v tem primeru izbrala vzorce. Posvetovanje je bilo opravljeno tudi z organi LRK.

(a) *Vzorčenje proizvajalcev izvoznikov*

(11) Na začetku je 121 kitajskih proizvajalcev izvoznikov/skupin proizvajalcev zagotovilo zahtevane informacije in se strinjalo z vključitvijo v vzorec. Sodelujoče družbe predstavljajo več kot 80 % celotnega obsega kitajskega izvoza. Na podlagi informacij, ki so jih predložili proizvajalci izvozniki, in v skladu s členom 27 osnovne uredbe je Komisija najprej predlagala vzorec sedmih proizvajalcev izvoznikov/skupin proizvajalcev izvoznikov.

(12) Izbrani vzorec sedmih skupin družb je sestavljen iz treh sodelujočih izvoznikov z največjim obsegom izvoza modulov, dveh sodelujočih izvoznikov z največjim obsegom izvoza celic in dveh sodelujočih izvoznikov z največjim obsegom izvoza rezin. Na podlagi vzorca teh sedmih skupin proizvajalcev izvoznikov se je določila raven subvencioniranja za navedene skupine in tudi za vse sodelujoče proizvajalce izvoznike, ki niso vključeni v vzorec, kot je določeno v členu 15(2) in (3) osnovne uredbe. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (46), je Komisija v zaključni fazi preiskave iz obsega izdelka izključila rezine. Nekatere

▼B

družbe so bile izbrane v vzorec na podlagi največjega obsega izvoza rezin. Vendar se ob upoštevanju dejstva, da je Komisija že preiskala te družbe in preverila podatke, ki so jih predložili, pa tudi dejstva, da so vse te družbe imele pomemben izvoz modulov in/ali celic, sprememba vzorca ni zdela potrebna.

(13) Število vzorčenih proizvajalcev izvoznikov se je na koncu povečalo na osem družb/skupin. Razlog za to je, da sta bili po prvotnem poročanju družbi Jinko Solar Co. Ltd in Renesola Jiangsu Ltd povezani, naknadno pa je bilo ugotovljeno, da nista.

(b) *Vzorčenje proizvajalcev Unije*

(14) Komisija je v obvestilu o začetku sporočila, da je začasno izbrala vzorec proizvajalcev Unije. Vsi znani proizvajalci Unije in znana združenja proizvajalcev so bili obveščeni o izboru začasnega vzorca proizvajalcev Unije. Ta začasni vzorec je sestavljalo 9 od približno 215 proizvajalcev Unije, za katere je bilo pred začetkom preiskave znano, da proizvajajo podobni izdelek, in ki so bili izbrani na podlagi največjega reprezentativnega obsega proizvodnje ob upoštevanju obsega prodaje in zemljepisne lege ter jih je bilo mogoče ustrezno preiskati v razpoložljivem času. Zagotovljeno je bilo, da je vzorec zajemal vertikalno integrirane in neintegrirane proizvajalce Unije. Zainteresirane strani so bile tudi pozvane, naj izrazijo svoja stališča o začasnem vzorcu.

(15) Več zainteresiranih strani je navedlo naslednje ugovore glede začasnega vzorca proizvajalcev Unije:

(i) Nekatere strani so pripomnile, da so omejene informacije v zvezi z začasno izbranim vzorcem nezadostne in da zato ne morejo podati smiselnih pripomb o predlaganem vzorcu. Zlasti so bile kritične, da je identiteta proizvajalcev Unije zaupna, in so zahtevale, naj se razkrijejo države članice, v katerih so sedeži proizvajalcev Unije, pa tudi deleži proizvodnje izbranih proizvajalcev Unije glede na celotni obseg proizvodnje fotonapetostnih modulov in celic ter odstotki proizvodnje in prodaje za posamezne vzorčene družbe in za vzorec kot celoto.

▼B

(ii) Izpodbijala se je metoda za izbor vzorca, saj naj bi „zamešala tri različne korake“, in sicer podporo za začetek preiskave, opredelitev industrije Unije in vzorčenje. Zato so trdile, da ni jasno, ali je bila industrija Unije ob izboru vzorca že opredeljena in ali se vzorec lahko šteje za reprezentativnega. Brez opredelitve industrije Unije v fazi vzorčenja zainteresirane strani niso mogle preveriti, ali je začasni vzorec reprezentativen in ali je na podlagi vzorca mogoče pravilno oceniti stanje industrije Unije v obdobju preiskave, kot je navedeno v uvodni izjavi (38). Poleg tega so trdile, da začasnega vzorca ni primerno izbrati na podlagi odgovorov proizvajalcev Unije na proučitev podpore za začetek preiskave.

(iii) Trdile so tudi, da je bil začasni vzorec izbran zgolj na podlagi družb, ki so izrazile svojo podporo sedanji preiskavi.

(iv) Ena stran je trdila, da bi se lahko obseg proizvodnje celic glede na to, da začasni vzorec vključuje vertikalno integrirane družbe, štel dvakrat ali trikrat, kar vzbuja dvom o splošni reprezentativnosti vzorca. Zahtevala je, naj se za vertikalno integrirane proizvajalce šteje samo obseg proizvodnje modulov, ne pa tudi obseg proizvodnje celic.

(v) Ista stran je trdila, da so podatki, na katerih je temeljila izbira vzorca, vsaj delno nezanesljivi, kar bi lahko vplivalo na reprezentativnost začasnega vzorca kot celote.

(vi) Ena stran je predložila seznam, v katerem naj bi bilo navedenih približno 150 dodatnih proizvajalcev podobnega izdelka v Uniji, in trdila, da bi se morali ti upoštevati pri izboru vzorca proizvajalcev Unije.

(16) Argumenti, ki so jih navedle strani, so bili obravnavani na naslednji način: proizvajalci Unije so zahtevali, naj njihova imena ostanejo zaupna zaradi tveganja povračilnih ukrepov. Res so obstajale grožnje proizvajalcem Unije, ki bi lahko ogrozile njihovo poslovanje v Uniji in zunaj nje. Komisija je menila, da so te zahteve dovolj utemeljene, da se upoštevajo. Razkritje lokacije ali proizvodnega in prodajnega deleža posameznih izbranih proizvajalcev Unije v vzorcu bi lahko razkrilo identiteto zadevnega proizvajalca, zato je bilo treba zahtevke v zvezi s tem zavrniti.

▼B

(17) Komisija ni „zamešala“ določitve podpore za začetek preiskave, določitve industrije Unije in izbora začasnega vzorca, saj so ti koraki ostali medsebojno neodvisni in se je o njih odločalo ločeno. Ni bilo prikazano, v kolikšni meri naj bi uporaba podatkov o proizvodnji in prodaji, ki so jih predložili proizvajalci Unije zaradi proučitve podpore za začetek preiskave, vplivala na reprezentativnost vzorca. Na začetku je bila industrija Unije res začasno opredeljena. Vse razpoložljive informacije o proizvajalcih Unije, vključno z informacijami iz pritožbe in podatki, pridobljenimi od proizvajalcev Unije in drugih strani pred začetkom preiskave, so se uporabile za začasno določitev celotne proizvodnje Unije v obdobju preiskave, kot je navedeno v uvodni izjavi (38).

(18) Vsi proizvajalci Unije, ki so odgovorili na vprašanja v zvezi s podporo za začetek preiskave, so bili obravnavani za vključitev v vzorec, in sicer ne glede na to, ali so podpirali preiskavo ali ji nasprotovali ali o njej niso izrazili mnenja. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(19) Vprašanje dvojnega/trojnega štetja se je obravnavalo ob izbiri začasnega vzorca. Zdelo se je, da se zaradi izključitve proizvodnje in prodaje celic vertikalno integriranih proizvajalcev Unije ne bi upošteval del proizvodnje celic, prodanih na prostem trgu. Zato se je štelo, da izključitev prodaje celic iz skupnega obsega proizvodnje ne bi nujno pomenila bolj reprezentativnega vzorca. Poleg tega je bila reprezentativnost vzorca določena tudi na podlagi zemljepisne porazdelitve in uravnotežene zastopanosti vertikalno integriranih in neintegriranih proizvajalcev, in ne le na podlagi obsega proizvodnje. Relativna reprezentativnost obsega proizvodnje je bila izračunana na ravni posamezne vrste podobnega izdelka. Na podlagi tega se je štelo, da je bila metodologija za izbor začasnega vzorca primerna in vzorec se zato šteje za reprezentativnega za celotno industrijo Unije izdelka v preiskavi. Ta trditev je bila zato zavrnjena. Kar zadeva zanesljivost podatkov, je bil vzorec izbran na podlagi informacij, ki so bile na voljo v času izbora vzorca, kot je določeno v členu 27 osnovne uredbe. Glede zanesljivosti podatkov, uporabljenih v podporo za začetek preiskave, v preiskavi niso bili odkriti nobeni dokazi o bistveni pomanjkljivosti podatkov, zbranih pred začetkom. Zato se lahko upravičeno domneva, da je bila podlaga, na kateri je bil izbran začasni vzorec, dovolj zanesljiva. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(20) Glede seznama dodatnih približno 150 proizvajalcev Unije je treba poudariti, da so bile te informacije predložene krepko po roku, do katerega bi morale zainteresirane strani predložiti svoje pripombe v zvezi z začasnim vzorcem ter do katerega bi se morali proizvajalci Unije javiti in zahtevati vključitev v vzorec.

▼B

Poleg tega je Komisija v času izbora vzorca dejansko vedela za okoli 30 proizvajalcev Unije s tega seznama. Nadalje so bili pri izboru vzorca upoštevani vsi proizvajalci Unije, ki so se javili po objavi obvestila o začetku. Na podlagi tega reprezentativnost vzorca ni bila okrnjena. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(21) Po prejemu pripomb je bila sestava vzorca spremenjena, ker je kazalo, da ena od izbranih družb ne bi mogla v celoti sodelovati. Izbran je bil dodaten proizvajalec Unije, da bi se ohranila ustrezna reprezentativnost vzorca. Ta spremenjeni vzorec je bil torej sestavljen iz desetih družb, izbranih na podlagi največjega reprezentativnega obsega za vsako raven proizvodnje ob upoštevanju obsega prodaje na trgu Unije in zemljepisne lege, ki jih je bilo mogoče v razpoložljivem času ustrezno preiskati. Po izključitvi rezin iz opredelitve zadevnega izdelka in torej iz obsega te preiskave (glej uvodne izjave od (42) do (46) in (349)) je vzorec sestavljalo osem družb. Zato je revidirani vzorec proizvajalcev Unije, izražen kot odstotek celotne proizvodnje Unije, znašal med 18 % in 21 % za module in med 17 % in 24 % za celice ter zajemal vertikalno integrirane in neintegrirane proizvajalce. Glede na to, da bi natančen odstotek omogočal izračun obsega proizvodnje omenjenega dodatnega proizvajalca Unije in s tem tudi določitev njegove identitete, natančnega odstotka ni bilo mogoče razkriti.

(22) Proizvajalci Unije, ki so Komisiji posredovali informacije, zahtevane za izbor vzorca, v sedanjem protisubvencijskem postopku sovpadajo s proizvajalci Unije, ki so predložili ustrezne informacije v vzporedni tekoči protidampinški preiskavi. Poleg tega so vsi proizvajalci Unije, izbrani v končnem vzorcu v protidampinški preiskavi, predložili ustrezne informacije v sedanji protisubvencijski preiskavi, kar je Komisiji omogočilo izbiro vzorca. Zato se je štelo za primerno, da sta bila končna vzorca proizvajalcev Unije v obeh postopkih enaka.

(23) Kitajska vlada je ponovila svojo trditev, da uporaba zaupnosti imen pritožnikov in vzorčenih proizvajalcev Unije ni upravičena. Kot je že navedeno v uvodni izjavi (9) začasne uredbe, so proizvajalci Unije zahtevali, naj njihova imena ostanejo zaupna zaradi tveganja povračilnih ukrepov. Komisija je menila, da so te zahteve dovolj utemeljene, da se upoštevajo. Informacij, predloženih Komisiji za utemeljitev tveganja povračilnih ukrepov, ni

▼B

mogoče razkriti tretjim osebam, saj bi takšno razkritje onemogočilo namen zahteve po zaupnosti. Po poročanju kitajske vlade v primeru, da je proizvajalec Unije ponovno ocenil svoj položaj in svojo identiteto razkril, ko je predložil vlogo v zadevi Sodišča proti začasni uredbi, razloga za razkritje informacij, na podlagi katerega je bila anonimnost odobrena, ni več, saj je bila identiteta razkrita.

(24) Po dokončnem razkritju je kitajska gospodarska zbornica za izvoz in uvoz strojev in elektronskih izdelkov („CCCME“) ponovila svoje argumente glede metode, uporabljene za izbiro začasnega vzorca proizvajalcev Unije. Trdila je zlasti, da institucije niso upoštevale 120 proizvajalcev. Komisija je to vprašanje že obravnavala v uvodni izjavi (9) začasne uredbe. Institucije so preverile dejavnosti družb iz navedenega seznama. Izkazalo se je, da navedeni seznam vključuje zlasti monterje, distributerje, povezane uvoznike in proizvajalca izvoznika iz Kitajske, Tajvana in Indije. Zato ni ustrezno dokazoval, da so institucije spregledale znatno število proizvajalcev Unije. CCCME prav tako ni nasprotoval celotni proizvodnji Unije s posredovanjem alternativnih številk, prav tako ni posredoval dokazov, da je bila reprezentativnost vzorca lahko prizadeta, saj ne bi bil nihče od domnevnih dodatnih proizvajalcev Unije izbran v vzorec, če bi bilo to predloženo Komisiji.

(c) *Vzorčenje nepovezanih uvoznikov*

(25) Od približno 250 nepovezanih uvoznikov, ki jih je navedel pritožnik in na katere se je obrnila Komisija, je 20 zainteresiranih strani izpolnilo obrazec za vzorčenje, ki je bil priložen obvestilu o začetku, in sicer jih je bilo 12 izpolnjenih za module, en pa za celice. Poleg tega se je javilo 7 drugih strani, vendar niso poročale o uvozu ali nadaljnji prodaji zadevnega izdelka. Vzorec je bil izbran v skladu s členom 27 osnovne uredbe, da bi se zajel največji reprezentativni obseg uvoza, ki ga je bilo mogoče v razpoložljivem času ustrezno preiskati. Na podlagi tega je bil izbran vzorec nepovezanih uvoznikov, sestavljen iz dveh uvoznikov za module in enega uvoznika za celice, kar predstavlja približno 2–5 % celotnega uvoza iz zadevne države. Po prejemu izpolnjenih vprašalnikov pa se je izkazalo, da je osrednja dejavnost enega od treh uvoznikov dejansko nameščanje solarnih naprav in ne trgovanje z zadevnim izdelkom. Dejavnost drugega uvoznika je bila uvoz modulov in ne uvoz celic. Vendar kakovost informacij, ki jih je navedel v izpolnjenemu vprašalniku, ni zadostovala, da bi se vključil v analizo nepovezanih uvoznikov. Preiskava je poleg tega razkrila, da je večina uvoza zadevnega izdelka na trg Unije vstopila prek družb, povezanih s proizvajalci izvozniki v LRK, ali prek monterjev ali razvijalcev projektov.

▼B

(26) Po uvedbi začasnih protidampinških ukrepov v vzporedni protidampinški preiskavi je Komisija vzpostavila stik z dodatnimi uvozniki, ki so že sodelovali v preiskavi v začetni fazi z zagotavljanjem osnovnih informacij o svojih dejavnostih, ki se nanašajo na zadevni izdelek v preiskavi v obdobju preiskave, kot je določeno v obvestilu o začetku. Namen je bil ugotoviti, ali je velikost vzorca nepovezanih uvoznikov mogoče povečati. Šest družb, uvrščenih med nepovezane uvoznike, ki trgujejo z zadevnim izdelkom (tj. z nakupi in nadaljnjo prodajo), se je javilo in bilo pripravljeno sodelovati v nadaljnji preiskavi. Pet od njih je odgovorilo v predpisanem roku. Od petih prejetih odgovorov so bili samo trije ustrezni in primerni za smiselno oceno. Na podlagi tega je bil vzorec nepovezanih uvoznikov razširjen in je zajemal štiri uvoznike za module, ki predstavljajo približno 2–5 % celotnega uvoza iz zadevne države. Glede na strukturo nepovezanih uvoznikov, ki so bili večinoma mala in srednje velika podjetja, vzorec, ki bi predstavljal večji delež, ni bil mogoč, saj so bili viri, ki so jih imele institucije na voljo, omejeni.

(d) *Izpolnjeni vprašalniki in preveritve*

(27) Komisija je vprašalnike poslala predstavnikom LRK (vključno s posebnimi vprašalniki za Kitajsko razvojno banko (ang. China Development Bank), Kitajsko izvozno-uvozno banko (ang. Export Import Bank of China), Banko Kitajske (ang. Bank of China), Šanghajsko banko (ang. Bank of Shanghai), družbo Sinosure, druge pomembne finančne institucije in državne proizvajalce polisilicija, stekla in aluminija, ki so te surovine dobavljali zadevni industriji v obdobju preiskave), osmim vzorčenim proizvajalcem izvoznikom v LRK, drugim proizvajalcem izvoznikom v LRK, ki so to zahtevali, ter vzorčenim proizvajalcem Unije, vzorčenim nepovezanim uvoznikom ter gospodarskim subjektom, ki so višje ali nižje v prodajni verigi, in njihovim združenjem, ki so se javili v rokih, določenih v obvestilu o začetku. Komisija se je obrnila tudi na reprezentativno združenje potrošnikov.

(28) Komisiji so odgovore poslali kitajska vlada, vsi vzorčeni proizvajalci izvozniki in njihove povezane družbe v LRK, pet proizvajalcev izvoznikov, ki so zahtevali individualno preiskavo, vsi vzorčeni proizvajalci Unije, vsi vzorčeni nepovezani uvozniki Unije ter 21 gospodarskih subjektov, ki so višje ali nižje v prodajni verigi, ter tri njihova združenja.

(29) Komisija je zbrala in preverila vse informacije, ki so bile po njenem mnenju potrebne za določitev subvencioniranja, nastale škode in interesa Unije. Preveritveni obiski so bili opravljeni v prostorih naslednjih državnih organov in finančnih institucij, vzorčenih družb, enega nepovezanega uvoznika, dveh gospodarskih subjektov, ki sta višje v prodajni verigi, štirih gospodarskih subjektov, ki so nižje v prodajni verigi, združenj in neodvisnega svetovalca:

▼B

(a) vlada Ljudske republike Kitajske

— kitajsko ministrstvo za gospodarstvo, Peking, Kitajska;

— banka Huaxia (ang. Huaxia Bank), Peking, Kitajska;

— Kitajska razvojna banka, Peking, Kitajska;

— Kitajska izvozno-uvozna banka, Peking, Kitajska;

— China Export & Credit Insurance Corporation (SINOSURE), Peking, Kitajska.

(b) Proizvajalci Unije

— osem vzorčenih proizvajalcev Unije

(c) Skupine proizvajalcev izvoznikov (in povezane družbe) v LRK

— Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd, Kitajska;

— Delsolar (Wujiang) Ltd. (Wujiang) Co. Ltd., Kitajska;

— Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd., Kitajska;

— JingAo Group, Kitajska;

— Wuxi Suntech Power Co. Ltd, LRK Power Co. Ltd, Kitajska;

— Yingli Green Energy Holding Company, Kitajska;

— Zhejiang Yuhui Solar Energy Source Co. Ltd in Renesola Jiangsu Ltd, Kitajska;

— Jinko Solar Co Ltd, Kitajska.

(d) Nepovezani uvoznik v Uniji

— IBC SOLAR AG, Bad Staffelstein, Nemčija.

(e) Gospodarski subjekti, ki so višje v prodajni verigi

— Roth & Rau AG, Hohenstein-Ernsthal, Nemčija;

— WACKER Chemie AG, Burghausen, Nemčija.

(f) Gospodarski subjekti, ki so nižje v prodajni verigi

— Juwi Solar GmbH, Worrstadt, Nemčija;

— ValSolar SL, Badajoz, Španija;

— Jayme de la Costa, Pedroso, Portugalska;

— Sunedison, Spain Construction, Madrid, Španija.

(g) Združenja

— Evropsko industrijsko združenje za fotovoltaiko (European Photovoltaic Industry Association – EPIA), Bruselj, Belgija.

(h) Neodvisni svetovalec

— Europressedienst, Bonn, Nemčija.

▼B

(30) Pripombe, ki so jih predložile zainteresirane strani, so bile obravnavane in po potrebi upoštevane.

(31) Združenje za cenovno dostopno sončno energijo (Association for Affordable Solar Energy – „AFASE“), ki zastopa uvoznike ter gospodarske subjekte, ki so višje in nižje v prodajni verigi, je izrazilo dvom o pravni podlagi za obisk, opravljen v prostorih družbe Europressedienst, in trdilo, da neodvisni svetovalec ni zainteresirana stran na podlagi člena 26 osnovne uredbe. Vendar je treba ugotovitve utemeljiti na zanesljivih in preverljivih podatkih, kadar koli je to mogoče. Družba Europressedienst je na podlagi pogodbe predložila informacije o makroekonomskih kazalnikih. Komisija je opravila preverjanje na kraju samem v prostorih družbe zaradi upoštevanja načela dobrega upravljanja, pri čemer je preverila zanesljivost in pravilnost podatkov, na katerih je utemeljila svoje ugotovitve.

(32) Kitajska vlada je trdila, da so bile njene pravice do obrambe glede dostopa do dokumentacije, ki je na voljo za pregled zainteresiranim stranem, kršene, ker (i) v nezaupnih dokumentih ni bilo informacij, ne da bi bili pri tem navedeni „dober razlog“ ali dovolj podrobni povzetki oziroma izjemoma razlogi, zakaj nezaupen povzetek ni naveden, (ii) je manjkala nezaupna različica celotnih izpolnjenih vprašalnikov proizvajalca Unije, (iii) so bile zamude pri dostopnosti nezaupnih različic izpolnjenih vprašalnikov proizvajalcev Unije za zainteresirane strani prevelike.

(33) (i) Glede trditve o manjkajočih informacijah v dokumentaciji, ki je bila na voljo, zainteresirana stran ni natančno navedla, na katere informacije se sklicuje. (ii) Njena trditev, da nezaupna različica celotnega izpolnjenega vprašalnika ni bila na voljo, je napačna. (iii) Glede zamud pri dostopnosti nezaupnih izpolnjenih vprašalnikov vzorčenih proizvajalcev Unije je bilo zadevni strani pojasnjeno, da so bili vprašalniki nezaupnemu spisu dodani šele po pregledu njihove popolnosti in razumnosti povzetkov. Da se proizvajalcem Unije zagotovi pravica do anonimnosti, je bilo tudi preverjeno, da nezaupne različice vprašalnikov niso razkrivale identitete zadevnega proizvajalca Unije. V nekaterih primerih so morale strani svoje predložene nezaupne različice zato ustrezno popraviti, da so se lahko dale na voljo drugim zainteresiranim stranem.

(34) Vsekakor se šteje, da to ni nikakor vplivalo na pravico do obrambe zainteresiranih strani. Komisija je vsem zainteresiranim stranem dala možnost, da se pravočasno odzovejo na informacije iz dokumentacije, ki je na voljo za pregled, da bi se njihove utemeljene in upravičene pripombe lahko upoštevale pred sprejetjem sklepov v preiskavi. Zainteresirana stran je imela možnost predložiti pripombe glede vprašalnikov vzorčenih proizvajalcev Unije tudi po začasnem in dokončnem razkritju. Čeprav so

▼B

razkritja in dostop do dokumentacije, ki je bila zainteresiranim stranem na voljo za pregled, temeljila na različnih pravnih določbah, so imele zainteresirane strani dovolj priložnosti za predložitev pripomb na vse informacije, ki so jih vse strani dale na razpolago za preiskavo. Zato je bilo treba to trditev zavrniti.

(35) Vse zainteresirane strani so bile obveščene o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih se je nameravala priporočiti uvedba izravnalnih dajatev na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani („dokončno razkritje“). Za vse strani je bil določen rok, v katerem so lahko predložile pripombe k dokončnemu razkritju.

(36) Pripombe, ki so jih predložile zainteresirane strani, so bile obravnavane in po potrebi upoštevane.

1.5. **Sprejetje zaveze glede dokončnih dajatev**

(37) Komisija je po dokončnem razkritju prejela spremenjeno ponudbo za zavezo proizvajalcev izvoznikov in CCCME, ki zajema tudi vzporedno protidampinško preiskavo. Komisija je potrdila sprejetje navedene zaveze z Izvedbenim sklepom Komisije 2013/707/EU z dne 4. decembra 2013 o potrditvi sprejetja zaveze, ponujene v okviru protidampinškega in protisubvencijskega postopka v zvezi z uvozom fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani ([1]), za obdobje uporabe dokončnih ukrepov.

1.6. **Obdobje preiskave in obravnavano obdobje**

(38) Preiskava subvencioniranja in škode je zajela obdobje od 1. julija 2011 do 30. junija 2012 („obdobje preiskave“ ali „OP“). Proučitev gibanj, pomembnih za oceno škode, je zajemala obdobje od 1. januarja 2009 do konca OP („obravnavano obdobje“).

([1]) Glej stran 214 tega Uradnega lista.

▼B

2. ZADEVNI IZDELEK IN PODOBNI IZDELEK

2.1. Zadevni izdelek

(39) Zadevni izdelek je bil v začetni fazi opredeljen kot fotonapetostni moduli ali paneli iz kristalnega silicija ter vrste celic in rezin, ki se uporabljajo v fotonapetostnih modulih ali panelih iz kristalnega silicija, s poreklom iz LRK ali ki so od tam poslani. Celice in rezine so debeline največ 400 mikrometrov. Ta izdelek je trenutno uvrščen pod oznake KN ex 3818 00 10, ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 in ex 8541 40 90.

(40) Naslednje vrste izdelka so izključene iz opredelitve zadevnega izdelka:

— solarni napajalniki, ki so sestavljeni iz manj kot šestih celic, so prenosni in z električno energijo napajajo naprave ali baterije,

— tankoslojni fotonapetostni izdelki,

— fotonapetostni izdelki iz kristalnega silicija, ki so trajno vgrajeni v električne naprave, kadar funkcija električnih naprav ni proizvodnja električne energije in kadar se te električne naprave napajajo z električno energijo, ki jo proizvedejo integrirane fotonapetostne celice iz kristalnega silicija.

2.2. Podobni izdelek

(41) Preiskava je pokazala, da imata zadevni izdelek in izdelek, ki ga v Uniji proizvaja in prodaja industrija Unije, enake osnovne fizikalne, kemične in tehnične lastnosti ter enako osnovno končno uporabo. Zato se ti izdelki obravnavajo kot podobni izdelki v smislu člena 2(c) osnovne uredbe.

2.3. Zahtevki glede obsega izdelka

2.3.1. *Izključitev rezin*

(42) Zainteresirane strani so trdile, da je treba rezine odstraniti iz obsega izdelka, ker nimajo enakih osnovnih fizikalnih, kemičnih in tehničnih lastnosti kot celice in moduli. Poleg argumentov, navedenih pred objavo začasne protidampinške uredbe, sta bila po njeni objavi navedena dva dodatna argumenta v zvezi s tem.

(43) Prvič, zainteresirane strani so trdile, da se rezine lahko uporabijo za druge namene kot za proizvodnjo celic, zlasti za proizvodnjo integriranih vezij in drugih mikro naprav. V zvezi s tem je treba opozoriti, da niso vse rezine vključene v obseg izdelka te preiskave, ki je omejena na „*vrste rezin, ki se uporabljajo v fotonapetostnih modulih ali panelih iz kristalnega silicija*“, in da so navedene rezine „*debeline največ 400 mikrometrov*“. Rezine se vsekakor uporabljajo tudi drugje, vendar preiskava ni nikoli zajela rezin, ki se uporabljajo za proizvodnjo drugih

▼B

izdelkov, kot so integrirana vezja. Poleg tega se niso javili nobeni proizvajalci, uvozniki ali uporabniki, ki so sodelovali na trgu za te različne vrste rezin, in navedli, da bi se za njihove rezine morala uvesti registracija ali začasne protidampinške dajatve. Zato se sklene, da te druge vrste rezin niso predmet obsega izdelka te preiskave. To hkrati kaže, da rezine nimajo nujno enake končne uporabe kot celice in moduli.

(44) Drugič, trdilo se je, da nepredelana rezina nima nobene od bistvenih električnih lastnosti, po katerih se solarne celice in moduli razlikujejo od drugih izdelkov. Zlasti rezine ne morejo ustvarjati električne energije iz sončne svetlobe, kar je ključna funkcija fotonapetostnih modulov in celic iz kristalnega silicija.

(45) Preiskava je dejansko pokazala, da se funkcionalnost za ustvarjanje električne energije iz sončne svetlobe pojavi šele, ko se rezina pretvori v celico. Pretvorbo izvajajo celice, ki absorbirajo svetlobo in jo prek kristalnega silicija pretvarjajo v električno energijo. Celice imajo pozitivno-negativne spoje, ki zbirajo in prenašajo električno energijo, ki jo ustvarja celica. Moduli se sestavijo tako, da se celice spojijo s ploščatimi žicami ali kovinskimi trakovi v nize celic. Nize nato laminirajo med ploščami. Večinoma se na vrhu uporablja steklo, na dnu pa polimerna hrbtna plošča. Običajno se sestavijo okvirji, ki omogočajo namestitev na kraju samem (npr. na strehah). Moduli imajo lahko tudi pretvornike.

(46) Zaradi različnih osnovnih fizikalnih in tehničnih lastnosti, določenih med preiskavo, med drugim funkcionalnosti ustvarjanja elektrike iz sončne svetlobe, je bilo sklenjeno, da je treba rezine na splošno izključiti iz opredelitve zadevnega izdelka in torej iz obsega te preiskave.

2.3.2. *Fizikalne, kemične in tehnične lastnosti ter končna uporaba*

(47) Več zainteresiranih strani je trdilo, da preiskava ne more zajemati dveh izdelkov z različnimi fizikalnimi, kemičnimi in tehničnimi lastnostmi ter da bi zato morali biti moduli in celice obravnavani v dveh ločenih preiskavah. Poleg tega so trdile, da ni jasno, ali preiskava zajema en sam izdelek ali dva ločena izdelka, in da zato nimajo zadostne možnosti, da bi branile svoje interese.

▼B

(48) Pri proizvodnji celic in modulov gre za en sam proizvodni proces z različnimi proizvodnimi stopnjami. Celice določajo lastnosti končnega izdelka (tj. modulov). Preiskava je pokazala, da je proizvodnja celic namenjena neposredno in izključno proizvodnji modulov; moduli in celice imajo enake fizikalne, kemične in tehnične lastnosti (ki jih določajo uporabljene surovine) ter enako osnovno končno uporabo, in sicer se prodajajo za integracijo v fotonapetostne sisteme. Delovanje modulov je neposredno povezano z delovanjem celic.

(49) V obvestilu o začetku je jasno navedeno, da moduli in celice pomenijo izdelek v preiskavi. Zainteresirane strani so torej imele zadostne možnosti, da branijo svoje interese na podlagi zadevnega izdelka, kot je bil opredeljen. Na podlagi tega so bili argumenti zavrnjeni.

2.3.3. *Različna nomenklatura*

(50) Strani so nadalje trdile, da modulov in celic ni mogoče obravnavati kot en sam izdelek, saj imajo različne osemmestne oznake KN, šestmestne podštevilke in štirimestne številke HS. V zvezi s tem je treba opozoriti, da se lahko celice in moduli navedejo pod carinsko oznako 8541 40 90, medtem ko carinske oznake pod oznako 8501 veljajo za električne generatorje na splošno in ne posebej za solarne izdelke. Zato je bil ta argument zavrnjen.

2.3.4. *Dodana vrednost celic*

(51) Več strani je trdilo, da vrednost, dodana v procesu pretvorbe v celici, pomeni največji del vrednosti modula, zato je treba celice šteti kot ločen izdelek.

(52) Preiskava je pokazala, da je proizvodnja celic najbolj tehnološko zahteven del proizvodnega procesa. Vendar je pokazala tudi, da sta dve stopnji obdelave medsebojno povezani in da dodana vrednost ni koncentrirana v določeni stopnji proizvodnega procesa, ampak je porazdeljena po celotnem proizvodnem procesu. Na podlagi tega je bila trditev zavrnjena.

2.3.5. *Ločeni prodajni trgi*

(53) Nekaj zainteresiranih strani je trdilo, da imajo moduli in celice ločene prodajne trge in da bi jih morali zato obravnavati kot različna izdelka, na kar naj bi kazalo tudi dejstvo, da veliko proizvajalcev ni vertikalno integriranih.

▼B

(54) Modulov in celic ni mogoče obravnavati kot ločena izdelka, katerih cene nihajo zgolj v odvisnosti od tržnih dejavnikov. Pravzaprav so njihove cene med seboj tesno povezane in nanje vpliva cena polisilicija. Prav tako, kot je bilo pojasnjeno v uvodni izjavi (49), je zadevni izdelek proizveden v enem samem proizvodnem procesu z različnimi stopnjami. Dejstvo, da nekateri proizvajalci niso vertikalno integrirani, je zgolj posledica poslovne odločitve in ekonomij obsega ter ne razveljavi tega sklepa. Na podlagi tega se ta argument zavrne.

2.3.6. *Končna uporaba in medsebojna zamenljivost*

(55) Več zainteresiranih strani je trdilo, da je treba module in celice obravnavati kot različne izdelke, ker imajo različno končno uporabo in niso medsebojno zamenljivi.

(56) Kot je bilo navedeno, je preiskava pokazala, da je proizvodni proces celic in modulov en sam proizvodni proces, zato zanj ne velja vprašanje medsebojne zamenljivosti med različnimi stopnjami enega samega proizvodnega procesa. Poleg tega imajo moduli in celice enako končno uporabo, in sicer pretvarjanje sončne svetlobe v električno energijo, torej jih ni mogoče uporabljati v druge namene.

2.3.7. *Distribucijske poti*

(57) Ena zainteresirana stran je trdila, da moduli in celice nimajo istih distribucijskih poti in da jih zato ne bi smeli obravnavati kot en sam izdelek. Preiskava je pokazala, da se lahko moduli in celice distribuirajo po različnih ali podobnih distribucijskih poteh. Vendar pa so glavna merila za opredelitev enega samega izdelka enake fizikalne, kemične in tehnične lastnosti ter enaka končna uporaba. Ob upoštevanju uvodnih izjav od (47) do (49) se zato sklene, da različne distribucijske poti niso odločilen element. Ta argument je zato treba zavrniti.

2.3.8. *Dojemanje potrošnikov*

(58) Strani so trdile, da se moduli in celice v smislu dojemanja potrošnikov močno razlikujejo, zato se jih ne sme obravnavati kot en sam izdelek.

(59) Kot je bilo že navedeno, so glavna merila za opredelitev enega samega izdelka enake fizikalne, kemične in tehnične lastnosti ter enaka končna uporaba. Ob upoštevanju uvodnih izjav od (47) do (49) se zato sklene, da različno dojemanje potrošnikov ni odločilen element. Ta argument je zato treba zavrniti.

▼B

2.3.9. *Ločeni preiskavi za celice in module*

(60) Zainteresirane strani so ponovile, da celice in moduli niso en sam izdelek in jih je zato treba oceniti ločeno. V nasprotju z rezinami imajo celice in moduli enako osnovno lastnost, tj. zmožnost ustvarjanja elektrike iz sončne svetlobe. Ti argumenti so bili zato zavrnjeni.

(61) Po dokončnem razkritju je proizvajalec trdil, da celice same ne morejo proizvajati elektrike. Za to jih je treba vgraditi v module. Vendar ima vsaka posamezna celica zmogljivost ustvarjati elektriko iz sončne svetlobe običajno v moči približno 4 W. Čeprav je ta moč nezadostna za večino namenov, kjer se potrebuje sestava več celic v module, to ne pomeni, da celica sama po sebi nima zmogljivosti ustvarjanja elektrike.

(62) Po dokončnem razkritju je en izvoznik še naprej trdil, da celice niso le še ena vrsta modula, ampak popolnoma drug izdelek. Celica je dejansko ključni sestavni del modula. Kot ključni sestavni del, celica nedvomno ni „popolnoma drug izdelek“, saj imajo moduli in celice enako osnovno značilnost ustvarjanja elektrike iz sončne svetlobe, kot je navedeno v uvodni izjavi (60).

(63) Ista stran je prav tako trdila, da se je po izbiri vzorcev za proizvajalce Unije in kitajske izvoznike upoštevala razlika med celicami in moduli. Zato je treba določiti različne stopnje dajatev za module in celice. V zvezi s tem je potrjeno, da se je pri vzorčenju proizvajalcev Unije in kitajskih proizvajalcev razlika med moduli in celicami dejansko upoštevala, kot je navedeno v uvodnih izjavah (10) in (14) začasne protidampinške uredbe. Vendar je bilo to narejeno samo zato, da se zagotovi reprezentativnost vzorca in ne pomeni, da se celice in moduli ne bi smeli šteti za en sam zadevni izdelek ali da je treba zanje določiti ločene stopnje dajatev. Da se zagotovi, da je bil vzorec reprezentativen za vse vrste izdelka, je bilo ločevanje med celicami in moduli pri izbiri vzorca dejansko pomembno. Zaradi določene negotovosti glede vprašanja, ali se celice in moduli štejejo za en ali za dva ločena izdelka, je bilo treba zagotoviti reprezentativnost za oba morebitna rezultata.

(64) Proizvajalci izvozniki so trdili, da naj bi dejstvo, da zaveza uvaja različne minimalne uvozne cene in obsege za celice in module, potrjevalo, da gre za dva različna izdelka, za katera se zahtevata dve različni preiskavi. Vendar so različne minimalne uvozne

▼B

cene le znak, da so celice in moduli različni skupini vrst izdelka, ki se prodajajo po različnih cenah. Zato je treba določiti različne cene, da bi bile minimalne uvozne cene smiselne.

(65) Prav tako dejstvo, da so celice in moduli različni skupini vrst izdelka, samo po sebi za opredelitev zadevnega izdelka ni tako pomembno. Za opredelitev zadevnega izdelka zadostuje, da imajo izdelki skupne osnovne značilnosti in končne uporabe, kar za module in celice velja, kot je opisano v uvodni izjavi (46) oziroma (71).

(66) Kitajska vlada je trdila, da ocena v zvezi z določitvijo, ali so celice in moduli en sam izdelek, ne obravnava številnih meril, ki jih je opredelil pritožbeni organ v zadevi *ES – azbest* ([1]). Ta merila se uporabljajo za opredelitev „podobnega izdelka“ in ne zadevnega izdelka. Povedano drugače, ta merila se morajo uporabljati za opredelitev podobnega izdelka, na primer podobnega izdelka, proizvedenega v industriji Unije, ki se nato primerja z zadevnim izdelkom, ki so ga izvozili kitajski proizvajalci izvozniki. Zato ta merila niso primerna za opredeljevanje zadevnega izdelka. Institucije v vsakem primeru ugotavljajo, da uporaba meril, uporabljenih v zadevi *ES – azbest*, pri opredelitvi zadevnega izdelka v zadevnem primeru ne bi vodila k drugačnemu izidu. Prvo in drugo merilo (lastnosti, narava in kakovost oziroma končne uporabe) sta enaki merilu glede fizikalnih, kemičnih in tehničnih lastnosti ter končnih uporab iz prejšnjih uvodnih izjav. Tretje merilo (okus in navada potrošnikov) za zadevni primer ni uporabno, saj so celice ključni del modulov; glede četrtega merila (tarifna uvrstitev) je treba opozoriti, da se lahko tako celice kot tudi moduli navedejo pod carinsko oznako 8541 40 90, medtem ko carinske oznake pod oznako 8501 veljajo za električne generatorje na splošno in ne posebej za solarne izdelke.

(67) Druge zainteresirane strani so trdile, da naj bi objektivna uporaba meril, ki jih je razvilo Sodišče v prejšnjih zadevah ([2]), vodila k sklepu, da so moduli in celice različni izdelki. V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Sodišče le navedlo številna merila, ki se jih lahko upošteva, vendar vseh ni treba uporabljati v vseh zadevah, saj nekatera od njih ne bodo ustrezna. Ta merila so bila ocenjena v uvodnih izjavah od (27) do (39) začasne protidampinške uredbe, v kateri je bilo ugotovljeno, da številna merila niso

([1]) Poročilo pritožbenega organa, *Evropske skupnosti – ukrepi v zvezi z azbestom in izdelki, ki vsebujejo azbest*, WT/DS135/AB/R, sprejeto 5. aprila 2001.

([2]) Zadeva T-401/06, *Brosmann Footwear (HK) Ltd in drugi proti Svetu*; Zadeva T-314/06, *Whirlpool Europe proti Svetu*.

▼B

ustrezna za zadevni primer. Tudi v zadevi Brosmann je ocena, ali različne vrste čevljev pripadajo k „zadevnemu izdelku“, temeljila le na treh merilih, ki so bila ustrezna za ta primer. Ker zainteresirane strani niso pojasnile, zakaj bi objektivna uporaba meril vodila k sklepu, da so moduli in celice različni izdelki, argumenta ni mogoče sprejeti.

(68) Opozoriti je treba tudi, da imajo celice in moduli enake osnovne končne uporabe, in sicer se prodajajo za integracijo v solarne fotonapetostne sisteme. Delovanje modulov je neposredno povezano z delovanjem celic, kot je navedeno v uvodni izjavi (28) začasne protidampinške uredbe.

(69) Ena zainteresirana stran je trdila, da se z izključitvijo rezin iz obsega izdelkov in zaradi precejšnje predelave, ki je potrebna, da iz celic nastanejo moduli, izpodbija argument, da imajo celice in moduli enake končne uporabe. Trdilo se je tudi, da ocena glede enakih končnih uporab modulov in celic temelji na domnevi, da se za rezine, module in celice uporablja enak proizvodni proces.

(70) Sklep, da ocena glede enakih končnih uporab modulov in celic temelji na proizvodnem procesu, je napačen. Čeprav obe trditvi izhajata iz uvodne izjave (36) začasne protidampinške uredbe, to ne pomeni, da en sklep temelji na drugi domnevi. Besedna zveza „poleg tega“, ki loči obe trditvi, jasno kaže, da druga trditev ne temelji na prvi. Prav tako naj bi navedeni trditvi obravnavali ločena vprašanja pod naslovom „Končna uporaba in medsebojna zamenljivost“. Prva trditev glede proizvodnega procesa obravnava zamenljivost, druga pa končno uporabo. Osnovna domneva, da ocena glede enakih končnih uporab modulov in celic temelji na domnevi, da se za rezine, module in celice uporablja enak proizvodni proces, je zato napačna.

(71) Glede dejanske končne uporabe celic in modulov zainteresirane strani ne oporekajo, da se moduli in celice prodajajo za integracijo v solarne fotonapetostne sisteme. Sklep, da imajo moduli in celice enako končno uporabo, je zato potrjen.

2.3.10. *Tankoslojni izdelki*

(72) Ena zainteresirana stran je trdila, da bi bilo treba tankoslojne fotonapetostne izdelke vključiti v opredelitev zadevnega izdelka, saj naj bi imeli enake fizikalne, kemične in tehnične lastnosti ter enako osnovno končno uporabo.

▼B

(73) Tankoslojni fotonapetostni izdelki so jasno izključeni iz opredelitve izdelka (glej uvodno izjavo (40)). Dejansko imajo tankoslojni fotonapetostni izdelki drugačne fizikalne, kemične in tehnične lastnosti v primerjavi z zadevnim izdelkom. Proizvedeni so v drugačnem proizvodnem procesu in ne vsebujejo kristalnega silicija, ki je glavna surovina za proizvodnjo modulov in celic. Imajo manjši izkoristek pretvorbe in manjšo izhodno moč, zato niso primerni za enako uporabo kot zadevni izdelek. Na podlagi tega se argumenti zavrnejo.

2.3.11. *Polizdelki*

(74) Nadalje se je trdilo, da bi bilo treba celice obravnavati kot polizdelke, moduli pa so končni izdelki, zato se jih ne bi smelo obravnavati kot en sam izdelek.

(75) Kot je bilo že navedeno, so glavna merila za opredelitev enega samega izdelka enake fizikalne, kemične in tehnične lastnosti ter enaka končna uporaba. Ob upoštevanju uvodnih izjav od (47) do (49) se zato sklene, da razlike med polizdelki in končnimi izdelki niso odločilen element. Ta argument je zato treba zavrniti.

2.3.12. *Solarni napajalniki*

(76) Ena zainteresirana stran je zahtevala izključitev solarnih panelov, namenjenih izključno polnjenju baterij z napetostjo 12 V, ker imajo drugačno končno uporabo kot moduli za priključitev na omrežje, saj ustvarjajo veliko nižjo napetost in zato niso primerni za priključitev na omrežje.

(77) Glede na obvestilo o začetku so solarni napajalniki, ki so sestavljeni iz manj kot šestih celic, ki so prenosni in z električno energijo polnijo naprave ali polnilne baterije, izključeni iz opredelitve izdelka v preiskavi. Moduli, ki so sestavljeni iz več kot šestih celic in so namenjeni zgolj polnjenju baterij, imajo enake osnovne lastnosti in delujejo enako kot moduli za priključitev na omrežje. Uporabljajo odprt napetostni krog, ki ima nižjo napetost kot krog, ki se uporablja v modulih za priključitev na omrežje. Kljub tej razliki je preiskava pokazala, da se ta vrsta modulov lahko priključi na omrežje. Nižjo napetost je mogoče zlahka nadomestiti s povečanjem dimenzij in/ali števila celic. Zato so moduli, ki so namenjeni polnjenju baterij in so sestavljeni iz več kot šestih celic, zajeti v opredelitvi zadevnega izdelka.

(78) Zainteresirane strani so tudi trdile, da je opredelitev „solarni napajalniki, ki so sestavljeni iz manj kot šestih celic“ preozka in jo je treba razširiti na izdelke s podobno funkcijo, ki niso vključeni v to opredelitev, kot so izdelki s podobno velikostjo, ki uporabljajo večje število manjših celic.

▼B

(79) Poleg tega so zainteresirane strani trdile, da je opredelitev „fotonapetostni izdelki iz kristalnega silicija, ki so trajno vgrajeni v električne naprave“ prav tako preozka, saj izključuje samo popolne električne naprave, medtem ko solarni sestavni deli za integracijo v električne naprave niso nujno izključeni.

(80) Dejansko je analiza argumentov, ki so jih predložile različne zainteresirane strani, pokazala, da je bolj primerno opredeliti izključitev teh izdelkov na podlagi tehničnih standardov kot pa na podlagi števila celic. Zlasti je bilo ugotovljeno, da opredelitve standarda „IEC 61730-1 razreda C“ ustrezneje opredeljujejo izdelke, ki jih je treba izključiti iz obsega ukrepov.

(81) Po dokončnem razkritju so bile prejete pripombe glede izključitve na podlagi zgoraj navedenega mednarodnega standarda. Trdilo se je, da bi bilo namesto sklicevanja na standard izključitev bolj primerno opredeliti na podlagi izhodne napetosti in izhodne moči, kot „module ali plošče z najvišjo izhodno napetostjo 50 V DC in z najvišjo izhodno močjo 50 W samo za neposredno uporabo kot polnilniki baterije v sistemih z enakimi lastnostmi napetosti in moči“. To trditev je mogoče sprejeti in izključitev je nazadnje določena v skladu s to opredelitvijo.

2.3.13. *Strešno integrirani solarni moduli*

(82) Druga zainteresirana stran je trdila, da je treba strešno integrirane solarne module izključiti iz obsega preiskave, saj združujejo funkcionalnost solarnega modula s funkcionalnostjo strešnika ali skrilavca. Kot taki niso neposredno zamenljivi s standardnim solarnim modulom.

(83) Vendar pa je preiskava pokazala, da morajo tako standardni moduli kot strešno integrirani solarni modul izpolnjevati iste električne standarde. In čeprav strešno integriranega solarnega modula ni mogoče enostavno nadomestiti s standardnim modulom, ga je mogoče nadomestiti s standardnim modulom in strešnikom ali skrilavcem. Zato imajo ti izdelki enako osnovno tehnično lastnost proizvajanja električne energije iz sončne svetlobe. Dodana funkcionalnost (ki je sicer zagotovljena s strešnim materialom) se ne šteje za bistveno in ne zadostuje za izločitev strešno integriranih solarnih modulov iz obsega izdelka.

▼B

(84) Po dokončnem razkritju je ista zainteresirana stran trdila, da odsotnost dvojne zamenljivosti med strešno integriranimi solarnimi moduli in standardni solarnimi moduli pomeni, da je treba strešno integrirane solarne module izključiti iz obsega ukrepov, in se pri tem sklicevala na primer v zvezi z *obutvijo* ([1]) na splošno ter zlasti na obutev STAF. Vendar so bili razlogi za izključitev obutve STAF številni in odsotnost dvojne zamenljivosti same po sebi za Splošno sodišče v zadevi *Brosmann* ([2]) ni bil zadosten razlog, kar potrjuje, da se lahko zelo različni izdelki, na primer mestni in pohodniški čevlji, kljub razlikam štejejo za zadevni izdelek v eni sami protidampinški preiskavi.

(85) Zainteresirana stran je trdila, da naj bi odsotnost proizvodnje v EU in dejstvo, da ima zainteresirana stran pravice intelektualne lastnine, potrjevala inovativnost in drugačnost strešno integriranih solarnih modulov. Glede primera v zvezi z *obutvijo*, ki jo je omenila zainteresirana stran, pa je Splošno sodišče v zadevi Brosmann navedlo, da „*odsotnost proizvodnje Skupnosti navedene vrste obutve in obstoj patenta nista odločilna dejavnika*“ ([3]). Zato se je obutev, narejena s patentirano tehnologijo, v navedenem primeru štela za zadevni izdelek.

(86) Zainteresirana stran je prav tako trdila, da je treba strešno integrirane solarne module izključiti iz opredelitve zadevnega izdelka, saj se prodajajo po znatno višji ceni kot standardni moduli. Tudi v primeru v zvezi z obutvijo je bila *obutev* STAF nad določeno ceno izključena iz opredelitve zadevnega izdelka. V zvezi s tem je bilo ugotovljeno, da strešno integrirani solarni modul združuje funkcionalnost solarnega modula in funkcionalnost strešnika ali skrilavca, kot je navedeno v uvodni izjavi (83). Neposredna primerjava cen je zato brezpredmetna, saj dodana funkcionalnost seveda vodi k višjim cenam.

(87) V odgovoru na ta argument je zainteresirana stran trdila, da bi se bilo na podlagi teh argumentov nemogoče sklicevati na razlike v cenah kot dodatnega znaka, ki bi zadostoval za izločitev iz obsega izdelkov. Vendar je ta razlaga preveč daljnosežna. Prejšnja uvodna izjava navaja le, da v tem določenem primeru, kjer strešno integrirani moduli združujejo funkcionalnost zadevnega

([1]) *Obutev z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama*, Uredba Komisije (ES) št. 553/2006 z dne 23. marca 2006 (začasna). Uredba Sveta (ES) št. 1472/2006 z dne 5. oktobra 2006 (dokončna).

([2]) Zadeva T-401/06, *Brosmann Footwear (HK) Ltd. proti Svetu Evropske unije*, točka 133.

([3]) Zadeva T-401/06, *Brosmann Footwear (HK) Ltd. proti Svetu Evropske unije, točka 135*.

▼B

izdelka in še enega izdelka (v tem primeru strešnika ali skrilavca), cena seveda ni pomembna. To vsekakor ne pomeni, da v drugih primerih razlika v cenah ne more biti uporaben kazalec za določanje, ali se izdelek izključi iz opredelitve zadevnega izdelka.

(88) Nazadnje, zainteresirana stran je trdila, da bi bilo treba njenemu dobavitelju strešno integriranih solarnih modulov odobriti dostop do minimalne cenovne zaveze. Vendar pa je videti, da kitajski izvoznik ni sodeloval v preiskavi in kot nesodelujoča stran ni upravičen do sodelovanja v zavezi. Teh zahtev zato ni mogoče sprejeti.

2.3.14. *Mono- in polikristalne celice*

(89) Ena zainteresirana stran je trdila, da v Uniji ni bilo proizvodnje monokristalnih celic in da njen izvoz monokristalnih celic ni konkuriral industriji EU. Preiskava je pokazala, da je proizvodnja monokristalnih celic v Uniji dejansko obstajala. Ta argument se zato zavrne. V vsakem primeru je Splošno sodišče v zadevi Brosmann navedlo, da odsotnost proizvodnje Skupnosti določene vrste izdelka ni odločilnega pomena.

2.3.15. *Stavek „ki so od tam poslani“*

(90) Nekatere zainteresirane strani so trdile, da razširitev obsega preiskave na izdelke „ki so od tam poslani“ (iz LRK), medtem ko je bil postopek uveden samo zoper izdelke s poreklom iz LRK, ni bila utemeljena.

(91) Vendar pa je bilo blago, poslano iz LRK, zajeto že v začetni fazi. V točki 5 obvestila o začetku je navedeno, da „so družbe, ki dobavljajo zadevni izdelek iz Ljudske republike Kitajske, a so mnenja, da del ali celo celoten izvoz po carinskem poreklu ne izvira iz Ljudske republike Kitajske, pozvane, da se javijo v preiskavi in predložijo ustrezne informacije“. Zato je jasno, da so imele vse družbe, ki pošiljajo blago iz LRK, možnost sodelovati v tej preiskavi. Ker izdelek v preiskavi pogosto vključuje sestavne dele in dele iz različnih držav, je bilo v točki 5 obvestila o začetku določeno, da „se lahko sprejmejo posebne določbe“ za reševanje tega vprašanja.

(92) Zato se šteje, da so bili vsi prizadeti gospodarski subjekti ustrezno obveščeni o možnosti, da se, če je to primerno, sprejmejo posebne določbe za blago, ki se pošilja iz LRK, in da so bili pozvani k sodelovanju v preiskavi. Zato obseg preiskave ni bil razširjen na izdelke, „ki so poslani iz LRK“, saj so bili vključeni že od samega začetka.

(93) Po razkritju so zainteresirane strani trdile, da je bila preiskava ne glede na določbe iz obvestila o začetku iz uvodne izjave (91) omejena na blago s poreklom iz LRK in ni ocenjevala vpliva blaga, poslanega iz LRK.

▼B

(94) V zvezi s tem je bilo ugotovljeno, da so bili za zagotovitev ocene med preiskavo vsega blaga, poslanega iz LRK, in ne le blaga s poreklom iz LRK, sprejeti naslednji ukrepi:

— Vse družbe, ki pošiljajo zadevni izdelek iz LRK, so bile pozvane v preiskavi, naj se javijo, ne glede na poreklo blaga.

— V Prilogi A obvestila o začetku so bili izvozniki pozvani, naj posredujejo informacije za vse izdelke, ki jih je družba proizvedla. Te informacije niso bile omejene na blago s poreklom iz LRK.

— Na podlagi teh informacij, ki so vsebovale vse izvoze v EU, ne glede na poreklo blaga, je bil izbran reprezentativni vzorec.

— Vzorčeni proizvajalci so prejeli vprašalnik za „proizvajalce izvoznike v Evropsko unijo“, LRK pa se je navajala kot „zadevna država“ in ne država porekla. Zato je bilo jasno, da bo vse blago, ne glede na poreklo, preiskano.

(95) Na podlagi tega se sklene, da je preiskava zajela vse blago s poreklom iz LRK ali ki je od tam poslano, in da ugotovitve preiskave, vključno s subvencioniranjem in škodo, zajemajo vse blago s poreklom iz LRK ali ki je od tam poslano.

(96) Po dokončnem razkritju so zainteresirane strani trdile, da je pritožba vsebovala le dokaze *prima facie* glede uvoza solarnih panelov s poreklom iz LRK in ne blaga, poslanega iz LRK. V zvezi s tem je treba pojasniti, da je pritožba dejansko vsebovala blago „iz LRK“, kar je mogoče videti na naslovnici, ki jo predložil vlagatelj z žigom. Pred to stranjo je še ena stran v dokumentaciji, ki res vsebuje besedilo „s poreklom iz Ljudske republike Kitajske“. Vendar ta primer ni bil del dokumentacije, ki jo je predložil pritožnik, ampak so ga službe Komisije dodale kot naslovnico, na kateri niso ponovile naslova pritožbe, ampak so uporabile ime preiskave. Zato se meni, da je pritožba zajela vse blago iz LRK, ne glede na to, ali je bilo s poreklom iz LRK ali ne.

(97) Kitajski proizvajalci izvozniki so še nadalje trdili, da ni mogoče pričakovati, da bi proizvajalci izvozniki iz tretjih držav vedeli, da bodo tudi njihovi izdelki lahko del preiskave. V zvezi s tem je bilo ugotovljeno, da se ukrepi ne uporabljajo za blago v tranzitu v smislu člena V GATT. Zato ukrepi na proizvajalce izvoznike brez dejavnosti v LRK ne bodo vplivali. Prav tako noben proizvajalec izvoznik ni javil, da bili izdelki, ki jih izvažajo, predmet ukrepov.

▼B

(98) Isti proizvajalci izvozniki so trdili, da proizvajalci iz tretjih držav niso bili pozvani, naj se javijo in niso imeli priložnosti pokazati, da njihovi izdelki niso subvencionirani. Institucije menijo, da ukrepi na navedene proizvajalce izvoznike brez dejavnosti v LRK niso vplivali, saj bi bilo njihovo blago, če bi bilo poslano iz LRK, v tranzitu. Vsi drugi proizvajalci izvozniki so bili v obvestilu o začetku obveščeni, da so njihove dejavnosti del preiskave.

2.3.16. *Sklep*

(99) Glede na navedeno se obseg izdelka dokončno opredeli kot fotonapetostni moduli ali paneli iz kristalnega silicija ter celice, ki se uporabljajo v fotonapetostnih modulih ali panelih iz kristalnega silicija, s poreklom iz LRK ali ki so od tam poslani, razen če so v tranzitu v smislu člena V GATT. Celice so debeline največ 400 mikrometrov. Ta izdelek je trenutno uvrščen pod oznake KN ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 in ex 8541 40 90.

(100) Naslednje vrste izdelka so izključene iz opredelitve zadevnega izdelka:

— solarni napajalniki, ki so sestavljeni iz manj kot šestih celic, so prenosni in z električno energijo napajajo naprave ali baterije,

— tankoslojni fotonapetostni izdelki,

— fotonapetostni izdelki iz kristalnega silicija, ki so trajno vgrajeni v električne naprave, kadar funkcija električnih naprav ni proizvodnja električne energije in kadar se te električne naprave napajajo z električno energijo, ki jo proizvedejo integrirane fotonapetostne celice iz kristalnega silicija.

— moduli ali paneli z izhodno napetostjo, ki ne presega 50 V pri enosmernem toku, in izhodno močjo, ki ne presega 50 W, namenjeni izključno za neposredno polnjenje baterij v sistemih z enakimi značilnostmi glede napetosti in moči.

3. **SUBVENCIONIRANJE**

(101) Pritožnik je trdil, da LRK močno subvencionira svojo fotonapetostno industrijo, in je navedel številne dokumente politike in načrtovanja ter zakonodajo, ki so podlaga za državno podporo v tem sektorju. Komisija je pregledala in proučila dokumente,

▼B

navedene v pritožbi, ter dodatne dokumente, ki so jih predložili kitajska vlada in vzorčeni proizvajalci izvozniki med potekom preiskave, ter ugotovila, da več dokumentov dejansko kaže, da se fotonapetostna industrija v LRK na številnih področjih obravnava preferenčno.

(102) Kitajska vlada je fotonapetostno industrijo v 12. petletnem načrtu vključila med „strateške“ industrije ([1]). Kitajska vlada je izdala tudi poseben načrt za solarno fotonapetostno industrijo (podrejen glavnemu 12. petletnemu načrtu), tj. 12. petletni načrt za fotonapetostno industrijo. V tem načrtu je kitajska vlada izrazila svojo podporo za „*nadrejena podjetja*“ ([2]) in „*ključna podjetja*“ ([3]) ter se zavezala, da bo „*spodbujala izvajanje različnih politik podpore fotonapetostni industriji*“ ([4]) in „*oblikovala splošno pripravo podpornih politik za industrijo, finance, področje davkov…*“ ([5]).

Sklep št. 40 državnega sveta navaja, da bo kitajska vlada dejavno podpirala razvoj nove energetske industrije in pospešila razvoj sončne energije ([6]), naroča vsem finančnim institucijam, naj zagotovijo kreditno podporo samo za spodbujane projekte (kategorija, v katero sodijo fotonapetostni projekti), ter obeta izvajanje „*drugih politik ugodnosti za spodbujane projekte*“ ([7]). Drugi sklep državnega sveta z dne 10. oktobra 2010 navaja razširitev „*intenzivnosti podpore davčne in finančne politike*“, spodbuja finančne institucije k „*razširitvi kreditne podpore*“ in napoveduje, da se bodo „izkoristile davčne preferenčne politike, kot je nadomestilo za tveganje“ ([8]) za nove strateške industrije, tj. kategorijo, v katero sodi solarna fotonapetostna industrija.

([1]) Oddelek 1 poglavja 10 v 12. petletnem načrtu: „*V novi energetski industriji je glavni poudarek na razvoju… …uporabe sončne energije, fotonapetostne in solarno termalne proizvodnje energije*“.
([2]) Oddelek III.ii.1 v 12. petletnem načrtu za fotonapetostno industrijo.
([3]) Oddelek III.iii.1 v 12. petletnem načrtu za fotonapetostno industrijo.
([4]) Oddelek III.ii.3 v 12. petletnem načrtu za fotonapetostno industrijo.
([5]) Oddelek VI.i v 12. petletnem načrtu za fotonapetostno industrijo.
([6]) Poglavje Usmeritev in prednostne naloge prestrukturiranja industrije, člen 5 Sklepa št. 40 državnega sveta o razglasitvi in izvajanju začasnih določb o spodbujanju prilagajanja industrijske strukture.
([7]) Poglavje III, člen 17 Sklepa št. 40 državnega sveta o razglasitvi in izvajanju začasnih določb o spodbujanju prilagajanja industrijske strukture.
([8]) Člen 7(1) in (3) Sklepa državnega sveta z dne 10. oktobra 2010 za spodbujanje razvoja sedmih novih strateških industrij.

▼B

Nacionalni okvir za srednjeročne in dolgoročne znanosti in tehnološki razvoj (obdobje 2006–2020) napoveduje, da bo „na prvo mesto postavil finance politike“, „spodbujal finančne institucije k dodeljevanju preferenčne kreditne podpore velikim nacionalnim projektom znanstvene in tehnološke industrializacije“, „*spodbujal finančne institucije k izboljšanju in krepitvi finančnih storitev za visokotehnološke družbe*“ in „*izvajal preferenčne davčne politike za spodbujanje razvoja visokotehnoloških družb*“ ([1]).

Tudi zakon LRK o znanstvenem in tehnološkem napredku navaja seznam ukrepov za podporo strateškim industrijam, vključno s solarno fotonapetostno industrijo. Med drugim je iz njega razvidno, da država spodbuja in usmerja finančne institucije pri podpiranju razvoja visokotehnoloških industrij in industrij z novo tehnologijo z odobritvami posojil ([2]), naroča političnо usmerjenim finančnim institucijam, naj pri zagotavljanju finančnih storitev dajo prednost razvoju visokotehnoloških industrij in industrij z novo tehnologijo ([3]), ter zagotavlja „*diskontno obrestno mero in jamstvo za posojila*“, ki jih prejmejo nekatera podjetja, in „*posebno pomoč*“ s strani političnо usmerjenih finančnih institucij projektom, ki jih spodbuja država ([4]). Praktična uporaba teh ukrepov je prikazana spodaj.

3.1. **Uvodne ugotovitve**

(103) Kitajska vlada in vzorčeni kitajski proizvajalci izvozniki so predložili izpolnjene vprašalnike in privolili v obiske na kraju samem ([5]), da bi se preverili odgovori.

(104) V zvezi s kitajsko vlado je Komisija po analizi izpolnjenih vprašalnikov poslala poziv k dopolnitvi in predpreveritveno pismo, čemur so sledili nadaljnji dopisi v zvezi s časovnim okvirom preveritvenega obiska. Komisija je kitajski vladi zagotovila dovolj časa za pripravo in predložitev pripomb, kadar je bilo to zahtevano in utemeljeno. Dejansko je bilo kitajski vladi odobreno precejšnje podaljšanje roka, tj. 30 dodatnih dni za izpolnitev vprašalnika, kar je pomenilo skupaj 69-dnevni rok za predložitev izpolnjenega vprašalnika, pri čemer je Komisija kitajski vladi dala na voljo 25 dni za odgovor na poziv k dopolnitvi. Kitajska vlada je imela skupaj več kot tri mesece časa, da zagotovi potrebne informacije, ki jih je zahtevala Komisija.

([1]) Oddelek VII, poglavji 1 in 5 nacionalnega okvira za srednjeročne in dolgoročne znanosti ter tehnološki razvoj (obdobje 2006–2020).
([2]) Člen 18 zakona LRK o znanstvenem in tehnološkem napredku.
([3]) Prav tam.
([4]) Člen 34 zakona LRK o znanstvenem in tehnološkem napredku.
([5]) Z izjemo nekaterih državnih finančnih institucij.

▼B

(105) Komisija si je med preveritvenim obiskom na kraju samem kitajskega ministrstva za gospodarstvo v Pekingu in štirih finančnih institucij (Kitajska razvojna banka, Kitajska izvozno-uvozna banka, banka Huaxia in družba Sinosure) prizadevala preveriti informacije, predložene na podlagi podporne dokumentacije, ki je bila uporabljena za pripravo odgovora kitajske vlade, v skladu z določbami členov 11 in 26 osnovne uredbe. Pri tem je Komisija predhodno ugotovila, da zaradi pomanjkanja informacij in podporne dokumentacije, ki jih je dala na voljo kitajska vlada, ni mogoče ustrezno preveriti izpolnjenega vprašalnika. Poleg tega določene informacije sploh niso bile predložene, čeprav so bile izrecno zahtevane, in na določena vprašanja sploh ni bilo odgovorjeno. Kitajska vlada je bila zato seznanjena s posledicami nesodelovanja v skladu s členom 28(1) in (6) osnovne uredbe.

(106) Kitajska vlada je navedla tudi, da ji je Komisija naložila nerazumno dokazno breme ter v vprašalniku in poznejšemu pozivu k dopolnitvi zahtevala nepomembne in nepotrebne informacije.

(107) V zvezi z zahtevanimi informacijami je ugotovljeno, da je Komisija zahtevala samo informacije v zvezi s trditvami iz pritožbe, za katere je menila, da so potrebne za reprezentativno ugotovitev, in je bila v svojih zahtevah dosledna, saj je med postopkom preiskave želela iste podatke in informacije, ter zahtevala od kitajske vlade, naj pojasni predložene informacije in njihov vpliv na preiskovane sheme. Komisija je torej zahtevala le informacije, nujne za oceno obstoja in ravni subvencioniranja, ki je na voljo za zadevni izdelek v skladu z drugimi subvencijskimi shemami, domnevanimi v pritožbi.

3.2. **Nesodelovanje**

(108) Kot je navedeno v uvodni izjavi (105), je Komisija po preveritvenih obiskih na kraju samem, in sicer 23. maja 2013, uradno obvestila kitajsko vlado, da proučuje možnost uporabe razpoložljivih dejstev v skladu s členom 28 osnovne uredbe. Komisija je poslala ta dopis, ker je predhodno ugotovila, da zaradi pomanjkanja informacij in na podlagi podpornih dokazov, ki jih je dala na voljo kitajska vlada, ni bilo mogoče ustrezno preveriti izpolnjenega protidampinškega vprašalnika, odgovorov na poziv k dopolnitvi in drugih stališč kitajske vlade v obravnavanem postopku. Poleg tega je bilo na kraju samem ugotovljeno, da nekatere informacije v izpolnjenem vprašalniku in o nadaljnjih stališčih kitajske vlade niso bile predložene, čeprav jih je Komisija izrecno zahtevala. Poleg tega na določena vprašanja sploh ni bilo odgovorjeno. Morebitna uporaba razpoložljivih dejstev je zadevala vladne načrte, projekte, različno zakonodajo in drugo dokumentacijo; preferenčna posojila politike, drugo financiranje, jamstva in zavarovanje; okrožnice Ljudske banke Kitajske

▼B

(angleško PBOC), preveritve na bankah, zavarovanja izvoznih kreditov in preveritev družbe Sinosure; demonstracijski program Golden Sun; programe neposrednih davčnih oprostitev in znižanja davka; programe posrednih davkov in uvoznih dajatev; zagotavljanje sestavin za manj kot ustrezno nadomestilo: polisilicij, izdelke in polizdelke iz aluminija ter steklo; in zagotavljanje pravic do uporabe zemljišča.

(109) Kitajska vlada je v svojem dopisu z dne 3. junija 2013 nasprotovala predhodnemu namenu Komisije, da bo uporabila določbe člena 28 osnovne uredbe, ker naj v tem primeru ne bi bili izpolnjeni zahtevani pogoji, da se ne upoštevajo predložene informacije ali celo da se „zapolnijo informacijske vrzeli“.

(110) Kitajska vlada je trdila, da se zaradi „pomislekov“ o točnosti predloženih informacij, ki se pojavijo zgolj zaradi dejstva, da jih ni bilo mogoče preveriti v taki meri, da bi bila Komisija „izredno“ zadovoljna, takih informacij ne sme zanemariti. Komisija se ne strinja s to zahtevo, saj ne predstavlja dejanskega stanja. Komisija pravzaprav ni „zanemarila“ nobenih informacij zgolj zato, ker jih ni mogla preveriti med preveritvenim obiskom na kraju samem. Vendar če se je za informacije in razlago, ki jih je predložila kitajska vlada, ugotovilo, da so bodisi nasprotujoče in/ali nepopolne v primerjavi z ostalimi informacijami, dostopnimi Komisiji, in jih hkrati ni bilo mogoče preveriti med preveritvenim obiskom na kraju samem, Komisija teh informacij v njihovi sedanji obliki ni mogla upoštevati. Vsaka informacija se ustrezno upošteva glede na stopnjo nesodelovanja kitajske vlade. Opozoriti je treba tudi, da Komisija ni imela pomislekov glede oblike, v kateri so bile informacije predložene, kot je trdila kitajska vlada, temveč glede njihove netočnosti in/ali nepopolnosti.

(111) Kitajska vlada je trdila tudi, da so nekatere informacije, ki jih je zahtevala Komisija, vključevale tako breme, da jih dejansko ni bila zmožna zagotoviti. V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Komisija zahtevala le informacije, ki so bile potrebne za preverjanje trditev pritožnika (in podprte z dokazi *prima facie*), in je kitajski vladi zagotovila dovolj časa in možnosti za predložitev takih informacij. Poleg tega se Komisija popolnoma zaveda, da je bila zaradi velikega števila podrobnih trditev pritožnika v tej zadevi obvezana, da od kitajske vlade zahteva precejšnjo količino informacij. Vendar, kot bilo pojasnjeno (uvodne izjave od (104) do (107)), količina zahtevanih informacij ni bila prekomerna, za njihovo predložitev pa je bilo na voljo dovolj časa.

▼B

(112) Nadalje je kitajska vlada poudarila, da je med neupoštevanjem predloženih informacij in dopolnjevanjem prejetih informacij z dejansko evidentiranimi dejstvi razlika. Komisija se popolnoma zaveda tega razlikovanja in deluje v skladu z ustreznimi določbami člena 28 osnovne uredbe, vendar mora opozoriti, da kadar so predložene informacije v nasprotju z drugimi informacijami, ki so ji na razpolago o isti zadevi, teh ni mogoče dopolniti. V takih primerih (npr. predložene informacije o lastništvu bank) se je Komisija morala odločiti, katere informacije so bolj zanesljive. Pri tem je zagotovila, da uporaba razpoložljivih dejstev ni kaznovalna in temelji na dejstvih, ki so dejansko na voljo.

(113) Kitajska vlada je trdila, da Komisija ni imela razlogov za mnenje, da kitajska vlada v tem primeru ne sodeluje, saj Komisija bodisi ni upoštevala svoje obveznosti upoštevanja „dejanske zmožnosti“ kitajske vlade, da izpolni njene zahteve, bodisi jo je napačno razumela. Glede na navedbe kitajske vlade je bila preiskava kot celota preveč obremenjujoča, tako da je bilo sodelovanje na splošno nemogoče, Komisija kot preiskovalni organ pa je nenehno zavračala sodelovanje s kitajsko vlado, s katerim bi se taka bremena ublažila. Očitno je, da gre pri tej trditvi za napačno tolmačenje dejstev. Komisija je, da bi izpolnila svoje pravne obveznosti po prejemu ustrezno dokumentirane pritožbe in hkrati spoštovala ustrezno sodno prakso STO, zahtevala od kitajske vlade le informacije, ki so potrebne, da se preverijo in ocenijo trditve v pritožbi, podprte z zadostnimi dokazi. Komisija je kitajski vladi ponudila pomoč v spremnem dopisu k vprašalniku, pa tudi v vprašalniku samem. Tudi v pozivu k dopolnitvi je bila kitajska vlada pozvana, naj se obrne na Komisijo, če ima kakršna koli vprašanja glede zahtevanih informacij. Komisija je odobrila tudi izjemno dolgo podaljšanje rokov za predložitev informacij, ki jih je treba predložiti (glej uvodno izjavo (104)). Poleg tega je Komisija v tej preiskavi od kitajske vlade zahtevala poslovne informacije le v zvezi z vzorčenimi izvozniki in ne v zvezi z vsemi proizvajalci solarnih panelov na Kitajskem, s čimer je v veliki meri zmanjšala potencialno količino zahtevanih informacij. Komisija ugotavlja, da je kitajska vlada dozdevno pomešala argumente glede svoje praktične zmožnosti zagotavljanja podatkov z drugimi vprašanji.

V razpravi o domnevno prekomernih zahtevah Komisije po informacijah o bankah in finančnih institucijah je na primer svoj argument utemeljila predvsem na domnevnih pomanjkljivostih pritožbe, ki naj bi bila po njenih trditvah osnovana na „nezakonitih določitvah“ v zadevi v zvezi s *premazanim finim papirjem*. Zato se zdi, da se pritožba kitajske vlade nanaša na kakovost dokazov za začetek preiskave in ne na njeno dejansko zmožnost zagotavljanja informacij. Kitajska vlada je v svojem dopisu z dne 3. junija 2013 ponovila trditev prejšnjih stališč, da začetek številnih programov ni izpolnil dokaznega praga člena 11(2) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih

▼B

STO ter da je Komisija s tem, ko je začela te programe, kršila člen 11(3) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih STO. Komisija je na te trditve že odgovorila v dopisu in memorandumu kitajski vladi, poleg tega v dopisu z dne 3. junija 2013 ni bilo predloženih nobenih novih trditev, zato v tej uredbi istih trditev ni treba ponovno obravnavati.

(114) Kitajska vlada je trdila tudi, da ji Komisija ni zagotovila dovolj časa za izpolnitev vprašalnika. To preprosto ne drži. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (104), je Komisija kitajski vladi odobrila precejšnje podaljšanje rokov, s čimer ji je zagotovila kar največ časa, ne da bi to bistveno negativno vplivalo na pravočasno dokončanje primera. Rok za izpolnitev vprašalnika in odgovor na poziv k dopolnitvi je bil bistveno daljši od roka, zahtevanega v skladu s členom 11(2) osnovne uredbe.

(115) Kitajska vlada je trdila, da Komisija ni upoštevala njene zahteve za pomoč pri določanju relativne nujnosti po izpolnjenih vprašalnikih, da bi se s tem izognila določitvam na podlagi razpoložljivih dejstev. Pri svojem stališču se je sklicevala na svojo zahtevo, naj Komisija pojasni namen določenih zahtevanih informacij in za katere dejanske določitve so potrebne, s čimer bi „zagotovila, da bi lahko sodelovala po svojih najboljših dejanskih zmožnostih ter hkrati zagotavljala najbolj bistvene informacije“. Seveda Komisija pred predložitvijo dejanskih informacij ni mogla vedeti, kakšne sklepe bo izpeljala na njihovi podlagi. Kitajska vlada trdi, da je Komisija vprašalnik oblikovala tako, da ga je „funkcionalno nemogoče“ izpolniti, in da je izvajala „iskanje na slepo“. Komisija te trditve odločno zavrača. Kot je bilo že pojasnjeno, so bile v vprašalniku zahtevane samo informacije, ki so bile potrebne za določitve.

(116) Kitajska vlada je trdila tudi, da je Komisija vztrajala pri zahtevi po predložitvi dokumentov, ki jih kitajska vlada v skladu z zakonom ni mogla predložiti ali zahtevati njihove predložitve, ter se je v tem okviru sklicevala na ustrezno pravo EU in STO, ki jasno določa, da se ne smejo upoštevati zgolj *napačne* ali *zavajajoče* informacije, trdila pa je tudi, da ni imela „dejanske zmožnosti“ za predložitev nekaterih informacij, ker so bile državna skrivnost ali iz drugega razloga, razširjanje takih informacij pa je v skladu z njenimi notranjimi zakoni strogo prepovedano. Nadalje je trdila, da ustrezne določbe Protidampinškega sporazuma in Sporazuma SIU STO, ki predvidevajo načine, na katere bi se zaupne informacije lahko zagotovile preiskovalnim organom in bi se zanje odobrila „zaupna obravnava“, ne veljajo vedno v primeru, ko mora informacije zagotoviti organ tretje države, v tem primeru kitajska vlada. Kitajska vlada je trdila

▼B

tudi, da bo Komisija kršila Sporazum SIU, če ne bo priznala pravnega razlikovanja med dejansko zmožnostjo vlade, da zagotovi informacije, ki jih je zakonsko prepovedano razkriti, na eni strani in drugimi vrstami zaupnih informacij, za katere lahko zahteva zaupno obravnavanje pri normalnem poteku preiskave, na drugi strani.

(117) Komisija ni zanemarila nobenih informacij, ki jih kitajska vlada iz kakršnega koli razloga ni predložila, ker preprosto ni mogoče zanemariti nečesa, kar ni bilo predloženo. Po drugi strani pa v primeru, ko kitajska vlada ni zagotovila ali zagotovila določenih informacij za pregled, in so bile Komisiji podobne informacije na voljo iz drugih virov (zlasti javno dostopne informacije, pa tudi informacije sodelujočih proizvajalcev izvoznikov ali tiste, ki so jih predložile določene banke med preiskavami na kraju samem), je Komisija te informacije vključila v spis zadeve in jih uporabila pri svojih določitvah. Komisija se ne strinja s trditvijo, da za kitajsko vlado ne veljajo določbe Protidampinškega sporazuma in Sporazuma SIU STO, ki predvidevajo načine, na katere se zaupne informacije lahko zagotovijo preiskovalnim organom in se zanje odobri „zaupna obravnava“. V zvezi s tem Kitajska vlada trdi, da bi za vlade moral veljati drugačen standard sodelovanja kot za izvoznike in da so vlade v položaju, v katerem jim je jamčena „minimalna pravna kurtoazija“, do katere izvozniki niso upravičeni. Kar zadeva vodenje preiskav v zvezi z izravnalnimi dajatvami, se Komisija s tem ne strinja. Kitajska vlada je ena od zainteresiranih strani v postopku za namen osnovne uredbe in hkrati je LRK kot „zainteresirana članica“ zavezana upoštevanju določb in sodne prakse STO.

Člen 28(1) osnovne uredbe navaja: „Če katera koli zainteresirana stran zavrne dostop do potrebnih informacij, jih ne predloži v rokih, predpisanih v tej uredbi, ali znatno ovira preiskavo, se lahko na podlagi razpoložljivih dejstev sprejmejo začasne ali dokončne ugotovitve, in sicer pozitivne ali negativne“. Člen 12(7) Sporazuma SIU STO izrecno navaja posledice nesodelovanja vlad („zainteresirana članica“): „Če katera koli zainteresirana članica ali zainteresirana stran zavrne dostop do potrebnih informacij ali jih kako drugače ne zagotovi v razumnem roku ali če znatno ovira preiskavo, se lahko na podlagi razpoložljivih dejstev sprejmejo začasne ali dokončne ugotovitve, in sicer pozitivne ali negativne“. Torej kadar preiskovalna država, v tem primeru EU, izvaja svoje pravice STO v preiskavi o izravnalni dajatvi in zahteva informacije, ki se ji zdijo potrebne za preiskavo, imajo vlade in izvozniki enako obveznost sodelovanja. Med preiskavo je kitajska vlada pogosto navajala pravila o zaupnosti kot razlog, da ni predložila zahtevanih informacij, na primer okrožnice Ljudske banke Kitajske, za namene preverjanja. Ugotovljeno je, da kitajsko vlado, čeprav ji je bilo po njenih

▼B

trditvah „zakonsko prepovedano razkriti take informacije“, še vedno zavezujejo zaveze STO, da bo zagotovila informacije, potrebne za preiskavo. V tem pogledu je določbe občinske zakonodaje ali notranjih pravil članice STO ne razrešujejo zavez STO k sodelovanju v preiskavah; v takih primerih spora mora kitajska vlada predlagati načine za dostop do informacij, da se lahko ustrezno preverijo. Ne glede na navedeno kitajska vlada te trditve dejansko nikoli ni pojasnila in v zvezi s tem ni predložila nobenih dokazov (npr. pravne določbe, v skladu s katero ji je „zakonsko prepovedano“ razkriti take informacije).

(118) Poleg tega je kitajska vlada trdila, da predpreveritveno pismo z dne 25. maja 2013 ni bilo dovolj natančno in ni vsebovalo posebnih vprašanj, ki bodo obravnavana med preveritvenim obiskom na kraju samem. Glede tega je treba opozoriti, da čeprav ni nobene zahteve, da mora Komisija poslati seznam vseh vprašanj, ki se bodo postavila med preverjanjem na kraju samem (poleg tega Komisija to ne šteje za primerno), je predpreveritveno pismo z dne 25. marca 2013 vsebovalo zelo specifičen in podroben seznam vprašanj in dokumentov, ki bodo obravnavani v skladu s členom 26(3) osnovne uredbe in zahtevami STO. Vendar je bilo v pismu pojasnjeno, da seznam ni izčrpen in da se lahko po potrebi obravnavajo tudi druga vprašanja in dokazi. V zvezi s tem je treba tudi opozoriti, da kitajska vlada pred preveritvijo ni ugovarjala vsebini tega pisma, po drugi strani pa je zavrnila razpravo o nekaterih točkah, ki niso izrecno izražene v pismu, kot so informacije o največjih bankah v LRK, vključenost Komunistične partije Kitajske („KPK“) pri upravljanju nekaterih bank ali dostop nekaterih bank do deviznih rezerv državne uprave deviznih rezerv, pri čemer je trdila, da na vprašanja v teh zadevah ni pripravljena odgovoriti.

(119) Kitajska vlada je trdila tudi, da Komisija med preveritvenim obiskom na kraju samem ni bila prilagodljiva in je dejansko „*postavila obvezujoče časovne omejitve v zvezi s kakršnimi koli zahtevami po spremembah s strani kitajske vlade*“. Prav tako je trdila, da Komisija ni sprejela nobenih „izvedljivih“ rešitev, ki jih je predlagala kitajska vlada v zvezi s preverjanjem na nacionalnem statističnem uradu, in je zavrnila podaljšanje roka za

▼B

preverjanje nacionalnega statističnega urada do ponedeljka, 22. aprila 2013. Poleg tega so uradniki Komisije izvajanje preverjanj skoraj vsak delovni dan začeli z zamudo, in sicer zaradi poznega prihoda, kot je navedla kitajska vlada.

(120) Komisija v zvezi z navedenimi trditvami poudarja, da so bili njeni uradniki na kraju samem popolnoma in brezpogojno prilagodljivi. Uradniki Komisije so v številnih primerih izjemoma ponudili, da dokumente in dokazila, ki jih je kitajska vlada želela predstaviti, preverijo precej po zaključku določene teme in tudi precej po zaključku rednega delovnega časa. To so ponudili večkrat, tudi če bi zaradi tega morali na druge kraje preverjanj oditi ob zelo pozni uri in/ali se vračati na kraje, kjer so uradniki Komisije že bili in so že omogočili možnost za preverjanje dokumentov. Na žalost pa kitajska vlada teh ponudb v zadevnih primerih ni sprejela, kar močno nakazuje, da razlog za to, da se dokumenti, ki jih je zahtevala Komisija med rednim delovnim časom, niso predložili, niso bile njihove časovne omejitve ali nepripravljenost Komisije, da jih preveri. Kar zadeva zamudo na začetku preveritvenega obiska, Komisija ugotavlja, da so bili uradniki vsak dan prisotni pravočasno, ampak da so nekaj zamud na žalost povzročili dnevni postopki registracije za dostop do različnih krajev preverjanj, ki jih zahteva kitajska vlada, ali pa je do zamud prišlo preprosto zato, ker ni bilo predstavnikov kitajske vlade za spremstvo uradnikov, ki so prispeli na kraje preverjanj, zaradi česar so bili prisiljeni dolgo čakati, preden so lahko začeli z delom. Komisija tudi ugotavlja, da so obiski zaradi preveritve vsak dan trajali precej dlje od rednega delovnega časa, in da je bila kitajska vlada tista, ki je prvi dan odpovedala popoldansko izmeno preveritvenega obiska, saj so se predstavniki ministrstva za tehnologijo odločili, da ne bodo sodelovali pri obisku (glej uvodno izjavo (122)). Če bi kitajska vlada dejansko sprejela vse večkratne ponudbe uradnikov Komisije, da preverijo dokumente zunaj delovnega časa, bi obiski trajali dlje, to pa se ni zgodilo, saj kitajska vlada ni v celoti sodelovala.

(121) Kitajska vlada je nadalje ugovarjala praksi Komisije, da ne sprejema novih dokumentov in dokazil, ki bi jih bilo treba preveriti po izvedenem preverjanju, v okviru katerega bi sicer morali biti preverjeni. V zvezi s tem je treba pojasniti, da ni in nikoli ni bil namen Komisije, da bi v celoti zanemarila informacije, zagotovljene na ta način. Komisija je upoštevala vse predložene informacije, proučila njihovo kakovost (npr. izpisek revidiranih računovodskih izkazov je obravnavan na drugačen način kot enostavna tabela v Excelu ali Wordov dokument z zneski, ki niso podprti z nobenim uradnim virom) in jim določila ustrezen pomen glede na to, da teh informacij ni mogla preveriti med preveritvenim obiskom na kraju samem.

▼B

(122) Glede šestih dokumentov ([1]), ki jih je kitajska vlada predložila med preiskavo, in vsebine, o kateri ni želela razpravljati med preveritvenim obiskom na kraju samem, je kitajska vlada trdila, da Komisija nima podlage za uporabo razpoložljivih dejstev v skladu s členom 28 osnovne uredbe. Trdila je tudi, da ji Komisija ni pomagala pri razumevanju zahteve za predložitev teh dokumentov in ni dokazala, da so vsi zadevni dokumenti pomembni, kljub temu, da je kitajska vlada „*pred začetkom preverjanja izrecno pozvala Komisijo, naj kitajski vladi pomaga pri razumevanju zahteve po predložitvi teh dokumentov ter dokaže, da so vsi zadevni dokumenti pomembni*“. V zvezi s tem se najprej ugotovi, da se vsi dokumenti neposredno nanašajo na zadevno industrijo ([2]), zato je bila njihova vključitev v obseg preveritve zelo pomembna.

Nadalje, formulacija, ki jo je kitajska vlada uporabila v svojem dopisu za Komisijo z dne 11. aprila 2013, je bil drugačna od tiste, na katero se je sklicevala v svojem dopisu z dne 3. junija 2013. Kitajska vlada je v dopisu z dne 11. aprila 2013 dejansko navedla, da se preverjanje navedenih dokumentov „*začasno ustavi, razen če lahko Komisija prepričljivo dokaže, v kolikšni meri se ti dokumenti štejejo za pomembne v sedanji preiskavi, zlasti domnevne subvencije*“. Ker vsi ti dokumenti neposredno zadevajo zadevno industrijo in celo posebne subvencijske sheme, kot so preferenčna posojila ali preferenčne davčne sheme, kot je razvidno iz njihove formulacije, Komisija ni razumela, kaj bi se lahko dodalo, da bi se še bolj dokazal njihov pomen. Za Komisijo je bilo presenetljivo, da kitajska vlada

([1]) Nacionalni okvir za srednje- in dolgoročni razvoj znanosti in tehnologije (2006–2020); katalog kitajskih visokotehnoloških izdelkov za izvoz; seznam izvoza visokotehnoloških izdelkov in izdelkov z novo tehnologijo; zakon LRK o znanstvenem in tehnološkem napredku (odredba predsednika LRK št. 82); začasne uredbe o upravljanju nacionalnega načrta za znanost in tehnologijo ter začasni ukrep o upravljanju projekta nacionalnega načrta za znanost in tehnologijo.

([2]) Npr. nacionalni okvir za srednje- in dolgoročni razvoj znanosti in tehnologije (2006–2020) opredeljuje fotonapetostno industrijo kot ključno področje in napoveduje, da bo „*na prvo mesto postavil financiranje politik*“ ali „*spodbujal finančne institucije k dodeljevanju preferenčne kreditne podpore velikim nacionalnim projektom znanstvene in tehnološke industrializacije*“ ali predlaga nekaj prednostnih davčnih politik, ki so jih dejansko uporabili vzorčeni proizvajalci izvozniki. Katalog kitajskih visokotehnoloških izdelkov za izvoz in izvozni seznam visokotehnoloških izdelkov in izdelkov z novo tehnologijo sta prav tako zelo pomembna za fotonapetostno industrijo, saj je večina vzorčenih proizvajalcev izvoznikov imetnikov potrdila visokotehnološke družbe in družbe z novo tehnologijo. Zakon LRK o znanstvenem in tehnološkem napredku med drugim politično usmerjanim finančnim institucijam naroča, naj dajo prednost visokotehnološkim industrijam in industrijam z novo tehnologijo (kamor sodi tudi fotonapetostna industrija). Začasne uredbe o vodenju nacionalnega znanstvenega in tehnološkega načrta in začasni ukrep o upravljanju projekta nacionalnega znanstvenega in tehnološkega načrta so prav tako neposredno vključeni v organizacijo in delovanje nekaterih fotonapetostnih projektov.

▼B

dozdevno ni imela pomislekov glede pomena teh dokumentov ob njihovi predložitvi, ampak jo je zmotilo šele, ko je Komisija zahtevala pojasnila.

(123) Komisija je v dopisu z dne 23. maja 2013 navedla, da ji je bilo preprečeno preverjanje večine predloženih informacij v prvotni dokumentaciji in navzkrižno preverjanje teh informacij z virom podatkov, ki so bili uporabljeni pri pripravi odgovorov kitajske vlade v zvezi z informacijami o finančnem trgu in finančnih institucijah v LRK. Kitajska vlada je ugovarjala, da ji glede na „zelo splošen in nespecifičen navedek“ Komisija ni zagotovila možnosti, da bi podala smiselne pripombe, zaradi česar kitajska vlada ne more ustrezno uveljavljati svoje pravice do obrambe. Ta trditev ne predstavlja dejanskega stanja. Komisija je v vprašalniku zastavila zelo specifična vprašanja in v skladu z običajno prakso številnih preiskovalnih organov poskusila preveriti odgovore kitajske vlade med preveritvenim obiskom na kraju samem.

(124) Kitajska vlada je v izpolnjenem vprašalniku zlasti navedla, da „posojila zadevni industriji obsegajo zelo majhen delež vseh odobrenih posojil. Nekatere banke so na primer v svojih dodatkih k vprašalniku navedle, da so posojila, odobrena zadevni industriji, obsegala manj kot 1 % vseh posojil“. Kitajska vlada med preverjanjem te izjave ni mogla podpreti z nobenimi dokazi in je Komisijo preprosto usmerila k bankam.

(125) Komisija je zahtevala tudi statistične podatke o posojilih zadevni industriji. Kitajska vlada je trdila, da ne vodi take evidence. Ko je Komisijo zanimalo, ali je kitajska vlada poskušala zbrati take statistične podatke in te informacije zahtevala od bank, je uradnik Komisije bančnih regulatorjev Kitajske (bančni regulativni organ v LRK), ki je bil prisoten pri preverjanju, odgovoril, da tega podatka nima, saj je za statistiko odgovoren drug oddelek Komisije bančnih regulatorjev Kitajske. Kitajska vlada ni predložila nobenih statističnih podatkov, ki so bili zahtevani v vprašalniku in nato še večkrat v postopku dopolnitve. Komisija je v svojem predpreveritvenem pismu ponovno navedla, da bo ta tema obravnavana.

(126) Kar zadeva banke, je Komisijo med preveritvenim obiskom zanimalo tudi tveganje in ocena kreditne sposobnosti, splošno stanje poslovanja, stanje upravljanja, višina kreditov, uporaba instrumentov financiranja, vračilna sposobnost, vzorec jamstva ter poslovno sodelovanje med bankami in posojilojemalci, saj je kitajska vlada v izpolnjenem vprašalniku navedla trditve v zvezi s temi vprašanji. Kitajska vlada kljub dejstvu, da so bile te teme navedene v predpreveritvenem pismu, svojih trditev ponovno ni mogla podpreti z nobenimi dokazi in je Komisijo usmerila k bankam.

▼B

(127) V svojem odgovoru na poziv k dopolnitvi je kitajska vlada predložila nekatere informacije glede odstotka vladnega lastništva v nekaterih bankah. Opozoriti je treba, da je kitajska vlada v izpolnjenem vprašalniku prvotno navedla, da nima takih informacij, in da je informacije v zvezi s tem predložila šele, ko je Komisija poudarila, da člen 24 Zakona o komercialnih bankah od bank dejansko zahteva, da te informacije sporočajo Komisiji bančnih regulatorjev Kitajske. Ko je Komisijo med preveritvenim obiskom zanimalo, od kod izvirajo te informacije, je prisotni uradnik Komisije bančnih regulatorjev Kitajske dejal, da tega podatka nima, saj je za zbiranje takih podatkov odgovoren drug oddelek Komisije bančnih regulatorjev Kitajske. V skladu s členom 2 *Začasnih določb o nadzornih odborih v ključnih državnih finančnih institucijah* (ki jih je predložila Kitajska izvozno-uvozna banka v odgovoru na poziv k dopolnitvi) „*seznam državnih finančnih institucij, v katere državni svet razpošlje nadzorne odbore, priporoči upravni organ za nadzorne svete v državnih finančnih institucijah*“. Ker se ta pravna določba nanaša na upravni organ za nadzorne odbore v državnih finančnih institucijah, se zdi, da je kitajska vlada seznanjena, katere finančne institucije so v njeni lasti. Vendar Komisija zaradi nesodelovanja kitajske vlade teh informacij ni mogla preveriti niti ni mogla ugotoviti vira informacij. V skladu z javno razpoložljivimi informacijami naj bi obstajale tudi druge državne banke (ki so odobrile posojila vzorčenim proizvajalcem izvoznikom) poleg tistih, o katerih je poročala kitajska vlada v svojem odgovoru na poziv k dopolnitvi ([1]).

(128) Kitajska vlada je v svojem dopisu z dne 3. junija 2013 trdila, da Komisija niti v svojem vprašalniku niti v pozivu k dopolnitvi ni „zahtevala podpornih dokazov ali vira podatkov“ in „zdaj nenadoma očita, da podporni dokazi ali vir podatkov niso bili predloženi“. Komisija, tako kot vsi preiskovalni organi, zadeve razjasni tako, da preveri vse podatke, ki so jih poslale strani v postopku; s tem je bila kitajska vlada seznanjena, saj je Komisija že v svojem vprašalniku in v spremnem dopisu k vprašalniku poudarila, da se bodo odgovori preverjali. Poleg tega je Komisija v svoje predpreveritveno pismo poleg vprašanj, ki se bodo obravnavala med preverjanjem, vključila tudi to temo ([2]). Zato dejstvo, da Komisija želi podporne dokaze za izjave kitajske vlade, za slednjo nikakor ni bilo presenečenje, vendar je Komisija v vsakem posameznem primeru sledila standardnemu postopku.

([1]) Npr. banka China Bohai, razvojna banka Guangdong, banka Huishang, Šanghajska banka in razvojna banka Shenzhen.

([2]) Predpreveritveno pismo Komisije z dne 25. marca 2013, stran 7: „Komisija bo zahtevala pojasnila glede informacij, zahtevanih v Dodatku A k vprašalniku. Vprašanja, ki bodo zastavljena med preverjanjem, bodo zajemala točke od a) do r) Dodatka A“. Točka (g) Dodatka A: Naštejte vse posamezne delničarje banke/finančne institucije, ki je imel v lasti najmanj 1 % deležev ali vrednosti družbe, in naštejte dejavnosti teh delničarjev v Excelovi tabeli v Dodatku A-1.

▼B

(129) Ko je Komisija med preverjanjem pozvala kitajsko vlado, naj predloži seznam desetih največjih bank v LRK in tržni delež, ki ga predstavljajo, je Komisija bančnih regulatorjev Kitajske odgovorila, da lahko predloži take informacije, vendar pa na vprašanje ne more odgovoriti, dokler ni predloženo v pisni obliki. Komisija je pojasnila, da ima vprašanje, ki je ustno zastavljeno med preveritvenim obiskom, enako vrednost kot vsa pisno zastavljena vprašanja, in poudarila dejstvo, da za druga ustna vprašanja kitajska vlada pred odgovorom ni zahtevala, da se predložijo v pisni obliki. Kljub temu pojasnilu kitajska vlada še vedno ni predložila informacij.

(130) V vprašalniku je Komisija zahtevala dokumente, ki so bili podlaga za ustanovitev Komisije bančnih regulatorjev Kitajske in s katerimi ji je bil zagotovljen mandat. Kitajska vlada je predložila dokument Nacionalnega ljudskega kongresa, ki navaja samo, da bo ustanovljena Komisija bančnih regulatorjev Kitajske. Ko je Komisijo zanimalo, ali obstajajo še kaki drugi dokumenti s podrobnimi podatki o mandatu in namenu Komisije bančnih regulatorjev Kitajske, je prisotni uradnik navedene komisije navedel, da obstajajo številni drugi zakoni o njej, vendar bi jih Komisija morala zahtevati že pred preverjanjem. Opozoriti je treba, da je Komisija v vprašalniku od kitajske vlade zahtevala, naj „*zagotovi dokumente, ki so podlaga za ustanovitev tega organa in s katerimi mu je bil zagotovljen mandat*“, torej je zahtevala te dokumente pred preverjanjem.

(131) Ko je Komisija zahtevala statistične podatke in poročila bank, ki so odobrile posojila vzorčenim izvoznikom za OP, je navedla člen 33 *Zakona LRK o regulaciji in nadzoru bančne industrije* ([1]), po katerem Komisija bančnih regulatorjev Kitajske zbira take statistične podatke. Prisotni uradnik iz Komisije bančnih regulatorjev Kitajske je navedel, da je moral najprej pridobiti dovoljenje pravne službe, vendar v zvezi s tem pred koncem preverjanja ni predložil nobenih informacij. Spet je treba opozoriti, da je Komisija zahtevala te informacije v vprašalniku in pozivu k dopolnitvi ter je v svojem predpreveritvenem pismu navedla, da se bodo preverjali tudi statistični podatki.

(132) Kitajska vlada je nadalje trdila, da so trditve v pritožbi, po katerih naj bi bile kitajske banke javni organi, osnovane zgolj na preprostih trditvah o državnem deležu, ki pa temeljijo na „nezakonitih“ določitvah v zadevi o *premazanem finem papirju*. Pri tej trditvi gre za napačno razlago dejstev v pritožbi. V

([1]) Člen 33 *Zakona LRK o regulaciji in nadzoru bančne industrije*: Bančni regulativni organ je glede na potrebo po izvajanju svojih dolžnosti pooblaščen, da od finančnih institucij bančne industrije zahteva, da v skladu z ustreznimi določbami predložijo svoje bilance, izjave o dobičku, druge izjave o finančnem računovodstvu, statistična poročila, informacije o poslovanju in upravljanju ter revizijska poročila, ki so jih pripravili pooblaščeni javni računovodje.

▼B

pritožbi se pritožnik poleg državnega lastništva med drugim sklicuje na posojila, ki so jih zagotovile banke na podlagi političnih smernic, ter na vladne agencije, ki so finančnim institucijam odredile, da morajo povečati kredite in posojila podjetjem za spodbujanje novih tehnologij in izdelkov (vključno s fotonapetostno industrijo). Ugotovitve v zvezi s *premazanim finim papirjem* glede kitajskih bank, ki so javni organi, so temeljile na več elementih kot zgolj na lastništvu (npr. vladno posredovanje in usmerjanje bank k neposrednim preferenčnim posojilom papirni industriji prek vladnih načrtov), pri čemer so te ugotovitve v celoti v skladu s pravom EU in STO. Poleg tega so bile ugotovitve o statusu državnih bank kot javnih organov potrjene tudi v primeru v zvezi z *jeklom, prevlečenim z organskimi premazi*.

(133) Kitajska vlada je tudi še naprej trdila, da ni zmožna zagotoviti informacij o 3 800 bankah in finančnih institucijah, ki obstajajo v LRK, in da Komisija bančnih regulatorjev Kitajske v nobenem primeru ne hrani evidence glede odstotka vladnega lastništva v bankah. Komisija ne razume, zakaj se kitajska vlada kar naprej sklicuje na vse banke v LRK v zvezi z lastništvom kitajske vlade v njih, ko pa so bile zahtevane informacije izrecno omejene na tiste banke, „v katerih ima kitajska vlada neposredni ali posredni lastniški delež“ ([1]). Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (127), se zdi, da je trditev kitajske vlade, da Komisija bančnih regulatorjev Kitajske (ali kateri koli drug vladni organ) ne hrani evidence o njenem lastniškem deležu v bankah, v nasprotju s številnimi kitajskimi pravnimi določbami.

(134) Kitajska vlada je v svojem dopisu z dne 3. junija 2013 ponovno trdila, da nima pristojnosti, da bi od „neodvisnih bank“ zahtevala, naj zagotovijo zaupne informacije, in opozorila na dopis, ki je bil domnevno poslan bankam v zvezi s to zadevo. Res je, da je kitajska vlada med preverjanjem pokazala izvirnik dopisa, namenjenega bankam, vendar ko je Komisija od nje zahtevala, naj predloži dokaze o tem, katerim bankam in finančnim institucijam je bil poslan ta dopis, kitajska vlada takšnih dokazov ni mogla predložiti. Kitajska vlada je tudi trdila, da nekatere institucije, navedene v Prilogi 7 k pozivu k dopolnitvi, niso bile banke. V zvezi s tem Komisija pojasnjuje, da so vzorčeni proizvajalci izvozniki te institucije Komisiji priglasili kot institucije, ki so jim podaljšale posojila.

(135) Kitajska vlada je trdila, da Komisija v svojem vprašalniku ali pozivih k dopolnitvi ni nikoli obravnavala vprašanja okrožnic YinFa Ljudske banke Kitajske [2003] in [2004]. Opozoriti je treba, da je Komisija v predpreveritveno pismo med teme za obravnavo med preveritvijo vključila „uredbe/okrožnice/notranjo dokumentacijo Ljudske banke Kitajske o urejanju obrestnih mer v LRK“. Jasno je, da obe okrožnici sodita v to kategorijo. V svojem odgovoru na poziv k dopolnitvi se je kitajska vlada tudi sklicevala na članek na spletišču Ljudske banke Kitajske, ki se je skliceval na eno od okrožnic. Vendar kitajska vlada sploh ni

([1]) Poziv k dopolnitvi Komisije z dne 30. januarja 2013, vprašanje C-III-A.A.

▼B

predložila nobenih okrožnic Ljudske banke Kitajske; predložila je le informacije s spletišča Ljudske banke Kitajske, ki so bile nepopolne v zvezi z upravljanjem obrestnih mer za posojila in vloge na Kitajskem v primerjavi z okrožnicami YinFa [2003] in [2004], ki sta na voljo na spletu. Prav tako je treba opozoriti, da kitajska vlada ni zavrnila predložitve navedenih dokumentov, ker ne bi bila pripravljena na takšno vprašanje, temveč zaradi domnevne zaupnosti okrožnic. V zvezi s tem je treba opozoriti, da trditev kitajske vlade glede zaupnosti okrožnic Ljudske banke Kitajske ni skladna z njeno prakso v tem postopku. Kitajska vlada je v svojih pripombah na dokončno razkritje predložila celotno različico še ene okrožnice Ljudske banke Kitajske v podporo svoji trditvi, da so bila posebna posojila državnih poslovnih bank razveljavljena, pri tem pa zaupnost, na katero se je sklicevala drugje, očitno ni bila ovira. Kar zadeva izvlečke s spletišča Ljudske banke Kitajske, se je Komisija z njimi seznanila in njihove vsebine ni zanemarila. Vendar da bi imela popolne informacije o tej zadevi, je Komisija zahtevala tudi informacije v obeh okrožnicah, ki so dopolnjevale informacije, ki jih je predložila kitajska vlada.

3.3. **Individualna preiskava („IP“)**

(136) Zahtevke za IP je predložilo šest sodelujočih proizvajalcev izvoznikov v skladu s členom 27(3) osnovne uredbe, in sicer družbe CNPV Dongying Solar Power Co. Ltd., Jiangsu Runda PV Co., Ltd., Kinve Solar Power Co., Ltd (Maanshan), Phono Solar Technology Co. Ltd., Shandong Linuo Photovoltaic Hi-Tech Co. Ltd. in Shandong Linuo Solar Power Holdings Co. Ltd. Tem družbam ni bilo mogoče odobriti individualnih preiskav, saj bi bile zaradi velikega števila domnevnih subvencijskih shem in dolgotrajne narave preiskave preveč obremenjujoče ter bi lahko preprečile pravočasen zaključek preiskave.

3.4. **Posamezne sheme**

(137) Na podlagi informacij iz pritožbe je Komisija želela pridobiti informacije v zvezi z naslednjimi shemami, ki so domnevno vključevale dodeljevanje subvencij vladnega organa:

(i) Preferenčne posojilne politike, drugo financiranje, jamstva in zavarovanja:

— preferenčne posojilne politike;

— zagotavljanje kreditnih linij;

— subvencijski programi za izvozne kredite;

▼B

— izvozna jamstva in zavarovanja za zelene tehnologije;

— ugodnosti, zagotovljene z omogočanjem dostopa off-shore holdinškim družbam, in odplačila posojil s strani države.

(ii) Programi nepovratnih sredstev:

— sklad za raziskave in razvoj izvoznih izdelkov;

— subvencije za razvoj programov za znane blagovne znamke in najboljše kitajske blagovne znamke;

— sredstva za širitev dejavnosti v provinci Guangdong;

— demonstracijski program Golden Sun.

(iii) Programi neposrednih davčnih oprostitev in znižanja davka:

— program „dve leti brez, tri leta polovica“ za podjetja s tujimi naložbami („PTN“);

— zmanjšanje davka na dohodek za izvozno usmerjena PTN;

— olajšave pri davku od dohodka za PTN na podlagi geografske lege;

— znižanje davkov za PTN, ki kupujejo opremo, proizvedeno na Kitajskem;

— davčna izravnava za raziskave in razvoj PTN;

— vračila davkov za naložbe dobička PTN v izvozno usmerjena podjetja;

— preferenčni davčni programi za PTN, priznana kot podjetja na področju visoke in nove tehnologije;

— znižanje davkov za visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo, ki sodelujejo pri določenih projektih;

— preferenčna politika glede davka na dohodek podjetij na severovzhodu države;

— davčni programi province Guangdong.

(iv) Programi posrednih davkov in uvoznih tarif:

— oprostitve plačila DDV in znižanja uvoznih tarif za uporabo uvožene opreme;

▼B

— vračila DDV za PTN, ki kupujejo opremo, proizvedeno na Kitajskem;

— oprostitve plačila DDV in tarif za nakupe osnovnih sredstev v okviru programa za razvoj zunanje trgovine.

(v) Zagotavljanje blaga in storitev s strani vlade za manj kot ustrezno nadomestilo:

— zagotavljanje polisilicija s strani vlade za manj kot ustrezno nadomestilo;

— zagotavljanje izdelkov in polizdelkov iz aluminija s strani vlade za manj kot ustrezno nadomestilo;

— zagotavljanje stekla s strani vlade za manj kot ustrezno nadomestilo;

— zagotavljanje električne energije s strani vlade;

— zagotavljanje zemljišč in pravic do rabe zemljišč s strani vlade za manj kot ustrezno nadomestilo.

3.4.1. *Preferenčne posojilne politike, drugo financiranje, jamstva in zavarovanja*

(a) Nesodelovanje in uporaba razpoložljivih dejstev

— finančni trg in institucije na Kitajskem

(138) Komisija je od kitajske vlade zahtevala informacije o deležu posojil, ki so jih industriji na splošno in industriji, ki jo zadeva ta postopek, odobrile banke, v katerih je kitajska vlada največji ali edini delničar, banke, v katerih ima kitajska vlada poslovni delež, ampak ni največji delničar, banke, v katerih kitajska vlada nima deleža, in banke, ki so v tuji lasti. Kitajska vlada je odgovorila, da ne hrani niti evidence zneskov in odstotkov posojil, ki jih odobrijo državne banke, niti evidence posojil fotonapetostni industriji. Kitajska vlada za te informacije ni predlagala nobenega drugega nadomestnega vira.

(139) Komisija je prvotnemu protisubvencijskemu vprašalniku dodala poseben vprašalnik (Dodatek A), namenjen bankam/finančnim institucijam, ter kitajsko vlado pozvala, naj ga posreduje bankam/finančnim institucijam, ki so odobrile posojila zadevni industriji. Z Dodatkom A naj bi se preverile trditve v pritožbi, da so kitajske državne banke javni organi. Komisija je med drugim zahtevala informacije glede strukture vladnega nadzora v navedenih kitajskih bankah in upoštevanja vladnih politik ali interesov v zvezi s fotonapetostno industrijo (tj. odbora uprave in odbora delničarjev, zapisnikov sestankov delničarjev/članov uprave, nacionalnosti delničarjev/članov uprave, posojilnih politik in ocene tveganja glede posojil, ki so bila odobrena sodelujočim proizvajalcem izvoznikom). Kitajska vlada je v Dodatku A vprašalnika predložila odgovore le za pet bank

▼B

(Kitajska razvojna banka, Kitajska izvozno-uvozna banka, Šanghajska banka, Banka Kitajske ([1]) in banka Huaxia). V pozivu k dopolnitvi je Komisija ponovila svojo prvotno zahtevo po informacijah. Da bi spodbudila sodelovanje kitajske vlade, je predložila seznam bank/finančnih institucij, ki so odobrile posojila vzorčenim družbam in ponovno pozvala kitajsko vlado, naj tem subjektom posreduje Dodatek A. V odgovoru na poziv k dopolnitvi niso bili predloženi nobeni dodatni odgovori v Dodatku A.

(140) Komisija je želela pridobiti tudi informacije o državnem lastništvu bank in finančnih institucij. Kitajska vlada je v izpolnjenem vprašalniku navedla, da ne hrani nobene evidence o lastniških deležih in ni navedla nobenega predloga, kako pridobiti te informacije. Ko je Komisija v pozivu k dopolnitvi poudarila, da je te informacije obvezno vključiti v statut banke in da je ta na voljo kitajski vladi kot delničarju, je kitajska vlada predložila informacije o deležu za 16 bank. Vendar razen za 5 bank, pri katerih je kitajska vlada kot vir navedla letna poročila, ni predložila nobenih podpornih dokazov za te informacije in tudi ni razkrila njihovega vira podatkov. Glede drugih bank, ki so odobrile posojila zadevni industriji, kitajska vlada ni predložila nobenih informacij o svojem lastniškem deležu. Komisija zato ni mogla preveriti točnosti in pravilnosti sporočenih podatkov o državnih lastniških deležih v bankah in drugih finančnih institucijah.

(141) Kitajska vlada je trdila, da je bonitetna ocena BB za vzorčene proizvajalce izvoznike (za referenčno vrednost posojil) „*izredno neugodna*“ in da Komisija „ob upoštevanju dejstev primera ni pojasnila, kako je prišla do sklepa, da je to točno ali najbolj smiselno“. Kitajska vlada je nadalje trdila, da ta metodologija pomeni „*nedovoljen negativen sklep*“. Čeprav je bila ta trditev povezana s trditvijo iz prejšnjih primerov (tj. v zvezi s premazanim finim papirjem) in je bila predložena pred razkritjem informacij glede bonitetne ocene za vzorčene proizvajalce izvoznike v tem postopku, je treba opozoriti, da Komisija v tem primeru ali v drugih primerih, na katere se je kitajska vlada sklicevala v svojih navedbah, ni uporabila „negativnih razpoložljivih dejstev“. Komisija je le ustrezno sklepala na podlagi evidentiranih dejstev, ki so kazala na odsotnost ustrezne ocene kreditnega tveganja, glej uvodne izjave od (175) do (178). Treba je poudariti, da je imela kitajska fotonapetostna industrija v OP velike izgube, pri čemer je bilo jasno, da je bilo njeno finančno

([1]) Ni izpolnila Banka Kitajske, ampak v njenem imenu kitajska vlada.

▼B

stanje izredno težavno. Številne ocene kreditnega tveganja, ki so jih zagotovile vzorčene družbe, so pokazale, da bonitetna ocena BB za celotno OP ni bila nerazumna. Dejansko nekatere ocene kreditnega tveganja jasno dokazujejo, da je bilo več skupin v resnici bolj ali manj plačilno nesposobnih.

— ***Preverjanje pri bankah***

(142) Komisija je v svojem predpreveritvenem pismu napovedala preverjanje bank, ki so predložile izpolnjen Dodatek A k vprašalniku in zagotovile velik delež posojil vzorčenim proizvajalcem izvoznikom, tj. Kitajska razvojna banka, Kitajska izvozno-uvozna banka, Šanghajska banka in banka Huaxia, ter priložila podroben seznam tem, ki se bodo obravnavale med preverjanjem. Komisija je v prvotnem vprašalniku, namenjenem kitajski vladi, že jasno navedla, da se bodo informacije, predložene v izpolnjenih vprašalnikih, morda preverjale na kraju samem. Komisija je v predpreveritvenem pismu tudi navedla, da se od kitajske vlade „*zahtevajo vsi podporni dokumenti, ki so bili uporabljeni pri [vaši] pripravi vsebinskega odgovora, vključno s prvotnimi izvirnimi dokumenti in vlogami*“. Dva druga glavna ponudnika preferenčnega financiranja vzorčenim proizvajalcem izvoznikom bodisi sploh nista predložila zahtevanih informacij (Kmetijska banka Kitajske, ang. Agricultural Bank of China) bodisi so bile informacije predložene v njunem imenu brez možnosti preverjanja (Banka Kitajske).

— ***Šanghajska banka***

(143) Komisija je v svojem predpreveritvenem pismu z dne 25. marca 2013 obvestila kitajsko vlado, da namerava preveriti Šanghajsko banko („ŠB“), in je, da bi kitajski vladi olajšala preveritveni obisk, tudi ponudila, da preveritveni obisk po potrebi podaljša do 22. aprila 2013 ([1]). V svojem prvotnem odgovoru na predpreveritveno pismo z dne 5. aprila kitajska vlada ni potrdila, ali bo preverjanje ŠB izvedeno, je pa vprašala, ali bi bila Komisija pripravljena Šanghajsko banko preveriti na drugi lokaciji med preostalim preverjanjem (tj. v Šanghaju namesto Pekingu). Da bi Komisija olajšala preveritveni obisk, se je izjemoma strinjala s tem, vendar je kitajsko vlado pozvala, naj potrdi preverjanje v Šanghaju najpozneje do 9. aprila (tj. tri delovne dni pred začetkom preverjanja v Pekingu), da bo ekipa lahko uredila vse praktične vidike v zvezi s tako spremembo pri načrtovanju preverjanja. Kitajska vlada je šele 11. aprila (en delovni dan pred začetkom preverjanja) potrdila, da je ŠB na voljo za preverjanje 23. ali 24. aprila 2013. Istega dne je Komisija kitajski vladi sporočila, da zaradi tako pozne potrditve urnika ni bilo več mogoče spremeniti. Poleg tega sta bila datuma, ki ju je predlagala kitajska vlada (23. ali 24. april), poznejša od obdobja, dogovorjenega med kitajsko vlado in Komisijo, v katerem naj bi se opravilo preverjanje, in celo poznejša od podaljšanega datuma, ki ga je ponudila Komisija. Zato Komisija ni mogla preveriti izpolnjenega Dodatka A, ki ga je predložila

([1]) Preveritveni obisk je bil sprva načrtovan od 15. do 19. aprila 2013.

▼B

ŠB, in informacij glede posojil, ki jih je ta banka odobrila vzorčenim proizvajalcem izvoznikom. Zato je Komisija v svojem dopisu z dne 23. maja 2013 kitajsko vlado obvestila, da proučuje uporabo člena 28 Uredbe (ES) št. 597/2009 v zvezi z neprevernimi informacijami, ki jih je predložila ŠB.

(144) Kitajska vlada je v svojem dopisu z dne 3. junija 2013 trdila, da se preverjanje ŠB ni opravilo zaradi neprilagodljivosti Komisije, da Komisija ni predlagala nobenih alternativnih datumov za preverjanje in da je enostavno „*zavrnila možnost, da bi proučila preverjanje Šanghajske banke*“. Te trditve so preprosto napačne. Komisija je v svojem predpreveritvenem pismu jasno navedla, da je bilo prvotno predlagano, da se banke preverijo 17. in 18. aprila 2013 z možnostjo podaljšanja za dodatni dan, in sicer 22. april, pri čemer je kitajski vladi prepustila, da predlaga ustrezne datume za obisk bank v celotnem obdobju preverjanja (tj. polni delovni teden in dodatni dan). Vendar je kitajska vlada za preverjanje ŠB predlagala datume zunaj tega okvira, kar je storila le en delovni dan pred začetkom preveritvenega obiska. Komisija meni, da je bila več kot dovolj prilagodljiva, pri čemer je v nasprotju s trditvijo kitajske vlade za preverjanje ŠB ponudila skupaj šest alternativnih dni.

— Banka Hua Xia

(145) Komisija je v dopisu z dne 23. maja 2013 kitajski vladi pojasnila, da ni mogla preveriti določenih delov Dodatka A, ki ga je izpolnila banka Huaxia („Huaxia“), in sicer lastniške strukture, ocene kreditne sposobnosti vzorčenih proizvajalcev izvoznikov in premije za tveganje, obračunane različnim industrijam in zlasti zadevni industriji.

(146) Kitajska vlada je v svojem odgovoru z dne 3. junija 2013 trdila, da je Huaxia pojasnila lastniško strukturo in zagotovila dodatne podrobnosti in pojasnila Komisiji o svojih delničarjih ter da je ocena kreditne sposobnosti strank zajeta v zakonih o bančni tajnosti in pogodbenih dogovorih med bankami in njihovimi strankami.

▼B

(147) Glede lastniške strukture je treba opozoriti, da je Huaxia v Dodatku A trdila, da je bila ustanovljena „*brez vsakršnih vladnih delnic*“, in ni razkrila nobenih informacij o vladnem lastništvu, čeprav je Komisija v Dodatku A to izrecno zahtevala. Komisija je poudarila, da je to v nasprotju z drugimi informacijami, ki jih je predložila kitajska vlada, in da je Huaxia priznala, da so nekateri delničarji v državni lasti, ter predložila dokument z informacijami o nekaterih od njih v kitajskem jeziku. Iz informacij, ki jih je predložila Huaxia, še vedno ni jasno, kakšen je delež državnega lastništva banke.

(148) Komisija v zvezi z oceno kreditne sposobnosti ugotavlja, da je banka zagotovila tak dokument za eno od družb (z nekaterimi spremembami v dokumentu zaradi varovanja identitete družbe), za ostale zahtevane dokumente pa je trdila, da so zajeti v zakonih o tajnosti in pogodbenih dogovorih med bankami in njihovimi strankami. Ta razlika v obravnavi je težko razumljiva.

— Kitajska izvozno-uvozna banka

(149) Komisija je v svojem dopisu z dne 23. maja 2013 kitajsko vlado obvestila, da so bili odgovori Kitajske izvozno-uvozne banke („EXIM“) v Dodatku A in na pozive k dopolnitvi nepopolni ter da EXIM ni predložila nekaterih dokumentov, ki so bili posebej zahtevani, tj. statuta, *obvestila o ustanovitvi Kitajske izvozno-uvozne banke, ki ga je izdal državni svet, ali ukrepov za upravljanje izvoznih kreditov Kitajske izvozno-uvozne banke za visokotehnološke izdelke.* V zvezi s statutom je kitajska vlada v svojem dopisu z dne 3. junija 2013 trdila, da EXIM zaradi svoje notranje politike ni mogla predložiti statuta (ki je dokument o notranjem upravljanju), vendar se je sklicevala na spletno različico, ki naj bi bila na voljo na prenosnem računalniku, ki ga je med preverjanjem zagotovila EXIM. Komisija ne razume tega pojasnila, saj je nesmiselno. Če je bil med preverjanjem dokument na voljo na spletu, Komisija ne vidi nobenega razloga, zakaj ga ni bilo mogoče predložiti, saj ga je že večkrat zahtevala v vprašalniku in pozivu k dopolnitvi ter ponovno med preverjanjem. Trditev, da je EXIM med preverjanjem omogočila dostop do tega dokumenta na prenosnem računalniku, dejansko ni resnična. EXIM je navedla, naj Komisija dokument pregleda na spletu, vendar je uradnik Komisije pojasnil, da v prostorih preverjanja nimajo dostopa do interneta. Poleg tega EXIM ni zagotovila povezave do spletne različice statuta.

(150) Kar zadeva ostala dva dokumenta, je EXIM pojasnila, da ju ni bilo mogoče zagotoviti zaradi njune zaupne narave in notranjih pravil. EXIM je sama izjavila v svojem pozivu k dopolnitvi, da je bila „*banka EXIM ustanovljena in deluje v skladu z obvestilom o ustanovitvi Kitajske izvozno-uvozne banke, ki ga je izdal državni svet, in statutom Kitajske izvozno-uvozne banke*“. Zato se je ta dokument štel za bistvenega za preverjanje trditev v

▼B

pritožbi, da naj bi bila EXIM javni organ, vendar Komisiji ni bil dovoljen dostop do tega dokumenta. V tem okviru je treba opozoriti, da je druga banka za izvajanje politik, tj. Kitajska razvojna banka, predložila podoben dokument o svoji ustanovitvi, v tej preiskavi pa je bilo predloženih tudi več drugih obvestil državnega sveta. EXIM z nobenimi dokazili ni podprla svojih trditev o zaupnosti. Poleg tega, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (117), se vlade ne morejo preprosto sklicevati na notranja pravila, da bi se izognile obveznostim iz Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih ter iz osnovne uredbe. Enako velja za *ukrepe za upravljanje izvoznih kreditov Kitajske izvozno-uvozne banke za visokotehnološke izdelke*, pri čemer je EXIM zahtevala zaupnost brez kakršnih koli podpornih dokazov in o namenu tega dokumenta niti ni želela razpravljati.

(151) EXIM prav tako ni zagotovila informacij o sestavi upravnega in nadzornega odbora, ki so bile večkrat zahtevane, pri čemer je pojasnila, da se „sestava upravnega odbora spreminja“ in da so vprašanja Komisije v zvezi s povezanostjo članov v odboru s Komunistično partijo Kitajske („KPK“) „*invazivna in neprimerna vprašanja v okviru protisubvencijske preiskave*“. Dejstvo, da se sestava upravnega odbora spreminja, za namen te preiskave ni pomembno. Pomembno je, kako je država zastopana v odborih banke EXIM, vendar kitajska vlada in EXIM nista hoteli zagotoviti teh informacij. Komisija tudi meni, da je članstvo višjega vodstva EXIM (in vseh bank v tej zadevi) v KPK bistveno za namen določitve obsega državnega vpliva na upravljanje bank. V skladu z ustavo KPK mora „*[p]ogodbenica ohraniti in izboljšati osnovni gospodarski sistem, pri čemer ima javna lastnina vodilno vlogo in se različni gospodarski sektorji razvijajo drug ob drugem* ...“ ([1]), zato je bilo za namen te preiskave treba proučiti vpliv KPK v banki EXIM, zlasti za ocenitev ravni državne kontrole v bankah.

(152) Glede statističnih podatkov o izvozu različnih kategorij izdelkov, ki so že bili zahtevani v vprašalniku in za katere je EXIM zakonsko obvezana, da jih sporoča Komisiji bančnih regulatorjev Kitajske, je kitajska vlada v svojem dopisu z dne 3. junija 2013 trdila, da potrebuje več časa za pripravo takih informacij. S tem v zvezi je treba opozoriti, da je Komisija zahtevala te informacije že v prvotnem vprašalniku, zato je imela kitajska vlada več kot tri mesece in pol časa za pripravo teh informacij, vendar tega ni storila. EXIM je trdila, da je „te vrste informacij mogoče najti v letnih poročilih“, vendar to ne drži. Informacije v letnih poročilih, ki jih je navedla kitajska vlada, zajemajo drugačna obdobja kot informacije, ki jih je zahtevala Komisija v vprašalniku in med preveritvenim obiskom.

([1]) Preambula *ustave Kitajske komunistične partije*.

▼B

(153) Kitajska vlada je upravičeno trdila, da je v izpolnjenem vprašalniku med drugim navedla zneske izvoznih kreditov za izvoz mehanskih in električnih izdelkov ter novih visokotehnoloških izdelkov. Opozoriti je treba, da Komisija nikoli ni izpodbijala predložitve teh podatkov. Komisija je izpodbijala dejstvo, da EXIM ni mogla zagotoviti nobenih podpornih dokazov niti pojasniti, od kod izvirajo ti podatki, ko je Komisija želela te podatke preveriti med preveritvenim obiskom. Podobno Komisiji ni bilo dovoljeno preveriti podatkov o deležu izvoznih kreditov za fotonapetostno industrijo, ki jih je kitajska vlada navedla v izpolnjenem vprašalniku. EXIM teh podatkov ni štela za zaupne, ko pa je Komisija prosila za vir podatkov, da bi jih preverila, ji EXIM ni omogočila dostopa, pri čemer se je sklicevala na zaupnost. EXIM je uporabila enak argument pri zneskih izvoznih kreditov za vzorčene proizvajalce in sodelujoče proizvajalce. Podatke je navedla v odgovoru na poziv k dopolnitvi, vendar jih Komisija zaradi zaupnosti ni mogla preveriti. Tako torej ni bilo mogoče preveriti velike večine statističnih podatkov, ki jih je predložila EXIM.

(154) EXIM prav tako ni želela pojasniti in z ustreznimi dokazi podpreti bonitetnih ocen vzorčenih proizvajalcev izvoznikov ter analiz, na katerih so temeljile take bonitetne ocene.

— Kitajska razvojna banka („KRB“)

(155) Kitajska vlada je v svojem dopisu z dne 3. junija 2013 izrazila zaskrbljenost, ker je Komisija zastavljala „*osebna vprašanja glede povezanosti članov odborov in višjega vodstva s politično stranko*“. To ne drži. Vprašanja v zvezi s povezanostjo članov odbora in višjega vodstva s KPK so bila zgolj tehnične narave in, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (151), je bil njihov namen pomagati določiti vlogo KPK v kitajskem gospodarstvu.

(156) Med preverjanjem je Komisija poskušala preveriti oceno kreditne sposobnosti vzorčenih proizvajalcev izvoznikov. KRB je predložila nekatere splošne informacije, ni pa želela razkriti nobenih informacij v zvezi z oceno kreditne sposobnosti vzorčenih proizvajalcev izvoznikov, niti poročila fotonapetostne industrije o ovrednotenju in oceni tveganja.

(157) V odgovoru na poziv k dopolnitvi je KRB navedla podatek v zvezi s premijo za tveganje, ki se zaračuna zadevni industriji. Med preverjanjem je KPK popravila svoj odgovor v zvezi s tem, vendar ni predložila nobenih podpornih dokazov za ta podatek ali pojasnila, kaj je bila podlaga zanj, kljub temu, da je Komisija med preveritvenim obiskom to večkrat zahtevala.

▼B

(b) Kitajske državne banke so javni organi

(158) Pritožnik trdi, da so državne poslovne banke v LRK javni organi v smislu člena 2(b) osnovne uredbe.

(159) Pritožbeni organ STO („PO“) je v svojem poročilu v zadevi ZDA – dokončne protidampinške in izravnalne dajatve na nekatere izdelke s Kitajske ([1]) („poročilo PO“) opredelil javni organ kot subjekt, ki „ima, izvaja ali pa mu je zaupano pooblastilo vlade“. Po navedbah PO lahko dokaz, da vlada izvaja bistven nadzor nad subjektom in njegovim ravnanjem, pomeni tudi dokaz, da ima ustrezni subjekt pooblastilo vlade in to pooblastilo izvaja pri opravljanju vladnih funkcij. Kadar dokazi kažejo, da so formalni indici vladnega nadzora mnogoteri, in pri tem obstajajo tudi dokazi, da se je tak nadzor izvajal smiselno, je na podlagi teh dokazov mogoče sklepati, da zadevni subjekt izvaja vladno pooblastilo ([2]). PO je menil tudi, da je značilnost javnih organov tudi „izvajanje vladnih funkcij“ ([3]), ki bi se „v pravnem redu ustreznega člana običajno štele za funkcije v okviru vladne prakse“ ([4]).

(160) Naslednja analiza se osredotoča na vprašanje, ali zadevne banke v državni lasti izvajajo dejavnosti, ki se običajno štejejo za del vladne prakse na Kitajskem, in ali pri tem izvajajo vladno pooblastilo. Preiskava je pokazala, da je za kitajski finančni trg značilno poseganje vlade, saj je večina velikih bank v državni lasti. Kitajski organi so predložili samo zelo omejene informacije glede deležev/lastništva bank v LRK. Vendar kot je opisano v nadaljevanju, je Komisija zbrala vse razpoložljive informacije, da bi prišla do reprezentativne ugotovitve. Pri izvajanju analize, ali so banke subjekti z vladnimi pooblastili, pooblaščene za izvajanje ali izvajajo vladna pooblastila (javni organi), je Komisija poleg informacij o vladnem lastništvu bank zbirala tudi informacije o drugih značilnostih, kot so prisotnost vlade v upravnih odborih, vladni nadzor nad njihovimi dejavnostmi, upoštevanje vladnih politik ali interesov in ali so bili subjekti ustanovljeni z zakonom.

(161) Iz razpoložljivih informacij je bilo ugotovljeno, da državne banke v LRK obvladujejo največji tržni delež in so prevladujoči akterji na kitajskem finančnem trgu. Glede na raziskavo

([1]) Dokument WT/DS379/AB/R, 11. marec 2011.
([2]) Odstavek 317 poročila PO.
([3]) Odstavek 290 poročila PO.
([4]) Odstavek 297 poročila PO.

▼B

Deutsche Bank o bančnem sektorju v LRK iz leta 2006 ([1]) utegne delež državnih bank znašati več kot dve tretjini kitajskega trga. Glede tega je bilo v pregledu trgovinske politike Kitajske, ki ga je izvedla STO, ugotovljeno, da „*je visoka stopnja državnega lastništva še ena pomembna značilnost finančnega sektorja na Kitajskem*“ ([2]) in da se je „*struktura trga kitajskega bančnega sektorja, na katerem prevladujejo banke v državni lasti, zelo malo spremenila*“ ([3]). Primerno je opozoriti, da pet največjih državnih poslovnih bank (Kmetijska banka – ang. Agricultural Bank, Banka Kitajske –ang. Bank of China, Konstrukcijska banka Kitajske – ang. Construction Bank of China, Komunikacijska banka – ang. Bank of Communications ter Industrijska in poslovna banka – ang. Industrial and Commercial Bank) domnevno predstavlja več kot polovico kitajskega bančnega sektorja ([4]). Vladno lastništvo petih največjih državnih bank je potrdila tudi kitajska vlada v svojem odgovoru na poziv k dopolnitvi.

(162) Komisija je zahtevala tudi informacije glede strukture vladnega nadzora v omenjenih kitajskih bankah in upoštevanja vladnih politik ali interesov v zvezi s fotonapetostno industrijo (tj. upravni odbor in odbor delničarjev, zapisniki sestankov delničarjev/upravnega odbora, nacionalnosti delničarjev/članov upravnega odbora, posojilne politiki in ocene tveganja glede posojil, odobrenih sodelujočim proizvajalcem izvoznikom). Vendar, kot je navedeno v uvodni izjavi (139), je kitajska vlada predložila le zelo omejene informacije v zvezi s tem in ni omogočila preverjanja številnih predloženih informacij. Zato je morala Komisija uporabiti razpoložljiva dejstva. Na podlagi razpoložljivih podatkov je bilo ugotovljeno, da vlada omenjene banke nadzoruje prek lastništva, upravnega nadzora nad njihovim poslovanjem, vključno s postavljanjem omejitev za obrestne mere za vloge in posojila (glej uvodne izjave od (164) do (167)), v nekaterih primerih pa tudi z zavezujočimi dokumenti ([5]).

Ustrezni podatki, ki so bili uporabljeni za pridobitev navedenih ugotovitev, izvirajo iz informacij, ki jih je predložila kitajska vlada, letnih poročil kitajskih bank, ki jih je predložila kitajska vlada ali so javno dostopna, informacij iz raziskave Deutsche

([1]) http://www.dbresearch.com/PROD/DBR_INTERNET_EN-PROD/PROD0000000000204417.PDF

([2]) Dokument WT/TPR/S/230, str. 79, april 2010.

([3]) Dokument WT/TPR/s/264 str. 122, julij 2012.

([4]) Prav tam.

([5]) Člen 15 statuta Kitajske razvojne banke navaja, da je poslovni namen Kitajske razvojne banke med drugim „*srednje- in dolgoročna razvojna strategija nacionalnega gospodarstva*“. *Računovodski izkazi Kitajske razvojne banke za proračunsko leto 2011 navajajo: „Banka in njene podružnice (skupaj: ‚skupina‘) so predane nalogi krepitve konkurenčnosti Kitajske in izboljšanja življenjskega standarda njenih prebivalcev za podporo državnih ključnih srednje- do dolgoročnih strategij in politik prek svojih dejavnosti srednje- do dolgoročnih posojil, vlaganja, izdajanja vrednostnih papirjev in dajanja v najem“ in „V odziv na poziv države k spodbujanju domačih podjetij h globalizaciji s sloganom ‚Go Global‘“ in „V odziv na poziv države k spodbujanju domačih podjetij h globalizaciji s sloganom ‚Go Global‘ skupina sodeluje tudi v zelo različnih dejavnostih s poudarkom na mednarodnem sodelovanju*“.

▼B

Bank o kitajskem bančnem sektorju iz leta 2006 ([1]), pregleda politik Kitajske, ki ga je opravila STO (2012) ([2]), poročila Svetovne banke Kitajska 2030 ([3]) in pregleda gospodarskih gibanj na Kitajskem 2010, ki ga je pripravila Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj ([4]), informacij, ki so jih predložili sodelujoči proizvajalci izvozniki, ter informacij iz pritožbe. Glede tujih bank neodvisni viri ocenjujejo, da pomenijo majhen del kitajskega bančnega sektorja in imajo zanemarljivo vlogo v posojilni politiki, na podlagi ustreznih informacij pa je mogoče sklepati, da lahko ta znaša tudi samo 2 % kitajskega trga ([5]). Ustrezne javno dostopne informacije potrjujejo tudi, da se kitajske banke, zlasti velike poslovne banke, za povečanje kapitala pri pomanjkanju kapitalske ustreznosti zaradi povečevanja posojil še vedno zanašajo na delničarje v državni lasti in vlado ([6]).

(163) Banke, ki so sodelujočim proizvajalcem izvoznikom zagotavljale posojila, so v veliki večini državne banke. Dejansko je bilo na podlagi razpoložljivih informacij ugotovljeno ([7]), da so državne banke in druga državna podjetja odobrila veliko večino posojil sodelujočim proizvajalcem izvoznikom. Te so vključevale glavne poslovne banke in banke za izvajanje politik v LRK, kot so Kitajska razvojna banka, banka EXIM, Kmetijska banka Kitajske, Banka Kitajske, Konstrukcijska banka Kitajske ter Industrijska in poslovna banka Kitajske. Glede drugih zadevnih državnih bank je Komisija zahtevala enake informacije, kot so navedene zgoraj, v zvezi z vladnim nadzorom in upoštevanjem vladnih politik ali interesov glede fotonapetostne industrije. Take podrobne informacije niso bile predložene. Zato se sklene, da banke nadzoruje vlada. Tak bistven nadzor med drugim dokazuje vladna politika podpore zadevni industriji, ki banke usmerja, da ravnajo na določen podporni način (glej uvodno izjavo (102)). Iz teh razlogov je treba državne poslovne banke in banke za izvajanje politik v LRK šteti za javne organe.

([1]) Raziskava Deutsche Bank „China's Banking Sector: Ripe for the next stage?“ (Kitajski bančni sektor: je že čas za naslednjo stopnjo?), 7. december 2006.

([2]) Pregled trgovinske politike Kitajske, WT/TPR/S/264, str. 122, uvodna izjava (98).

([3]) Poročilo China 2030: Building a modern, harmonious, and creative society (Kitajska 2030: oblikovanje sodobne, harmonične in ustvarjalne družbe), Svetovna banka in razvojno raziskovalni center državnega sveta, LRK, strani 28–29 in 125.

([4]) Pregled gospodarskih gibanj Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj: Kitajska 2010, str. 55: „osnovni namen najnižje določene posojilne obrestne mere in najvišje določene obrestne mere za vloge je zaščititi dobičkonosnost bančnega sektorja, ki je večinoma v državni lasti. S postopno razširitvijo meje med referenčnimi obrestnimi merami za posojila in vloge je Ljudska banka Kitajske učinkovito prenesla nekatere stroške prestrukturiranja banke na kitajske posojilojemalce in varčevalce, čeprav je to vrzel v letih 2008 in 2009 zmanjšala. Vendar referenčne obrestne mere slabijo spodbudo za poslovne banke, da bi ustrezno ocenile tveganje, in onemogočajo konkurenčnost v bančnem sektorju.“

([5]) Informacije iz raziskave Deutsche Bank o kitajskem bančnem sektorju iz leta 2006, strani 3 in 4.

([6]) Informacije iz Poročila Kitajske o denarni politiki za drugo četrtletje leta 2010 skupine za analizo denarne politike Ljudske banke Kitajske z dne 5. avgusta 2010, str. 10.

([7]) Informacije, ki jih je predložila kitajska vlada, informacije, pridobljene iz statuta in letnih poročil nekaterih bank, ter informacije, pridobljene na spletu (npr. http://www.fas.org/sgp/crs/row/R42380.pdf).

▼B

(164) Še en znak, da kitajska vlada posega na kitajski finančni trg, je vloga, ki jo ima Ljudska banka Kitajske pri določanju posebnih omejitev glede načina določanja obrestnih mer in njihovega nihanja. Dejansko je preiskava pokazala, da ima Ljudska banka Kitajske posebna pravila, ki urejajo spreminjanje obrestnih mer LRK. Glede na razpoložljive informacije so ta pravila določena v Okrožnici Ljudske banke Kitajske o vprašanjih glede prilagajanja obrestnih mer vlog in posojil – Yinfa (2004) št. 251 („okrožnica št. 251“). Finančne institucije morajo zagotoviti obrestne mere posojil znotraj določenega razpona referenčne obrestne mere posojil Ljudske banke Kitajske. Za posojila poslovnih bank in posojila bank za izvajanje politik, ki se upravljajo komercialno, ni zgornje omejitve, ampak samo spodnja omejitev. Za mestne kreditne zadruge in podeželske kreditne zadruge sta določeni zgornja in spodnja omejitev. Pri preferenčnih posojilih in posojilih, za katera ima državni svet posebna pravila, se obrestne mere ne spreminjajo navzgor. Komisija je od kitajske vlade zahtevala pojasnila glede opredelitve in ubeseditve v okrožnici št. 251 ter v njeni predhodni zakonodaji (okrožnica Ljudske banke Kitajske glede povečanja razpona spreminjanja obrestne mere posojil finančnih institucij – Yinfa [2003] št. 250). Vendar kitajska vlada, kot je opisano v uvodni izjavi (135), teh okrožnic ni želela predložiti, s čimer je Komisiji preprečila, da bi preverila njihovo vsebino in pridobila pojasnila. Ker kitajska vlada o tem ni predložila ustreznih informacij, zaradi katerih bi bilo mogoče sklepati o spremembi položaja od marca 2013, ko je Komisija zaključila svoje protisubvencijske preiskave o jeklu, prevlečenem z organskimi premazi ([1]), je bilo ugotovljeno, da Ljudska banka Kitajske sodeluje in vpliva na določanje obrestnih mer državnih poslovnih bank. Kitajska vlada ni predložila nobenih dokazov o spremembi položaja, kot je bil ugotovljen v preiskavah o premazanem finem papirju in jeklu, prevlečenem z organskimi premazi. Zato je bilo na podlagi razpoložljivih dejstev in drugih že navedenih dokazov sklenjeno, da je bil položaj glede metodologije za določanje obrestnih mer nespremenjen v celotnem obdobju preiskave.

(165) Z omejitvami obrestnih mer za posojila skupaj z zgornjimi mejami obrestnih mer za vloge imajo banke zagotovljen dostop do poceni kapitala (zaradi reguliranja obrestnih mer vlog) in lahko izbranim industrijam odobrijo posojila po ugodnih obrestnih merah.

(166) Za banke veljajo tudi pravna pravila, v skladu s katerimi morajo med drugim poslovanje s posojili prilagoditi potrebam nacionalnega gospodarstva ([2]), zagotoviti kreditno podporo za spodbujane projekte ([3]) ali dati prednost razvoju visokotehnoloških industrij

([1]) Uvodna izjava (169) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 215/2013 z dne 11. marca 2013 (UL L 73, 15.3.2013, str. 16).
([2]) Zakon LRK o komercialnih bankah (člen 34).
([3]) Sklep št. 40 državnega sveta o razglasitvi in izvajanju začasnih določb o spodbujanju prilagajanja industrijske strukture.

▼B

in industrij z novo tehnologijo ([1]). Banke so zavezane k upoštevanju teh pravil. Vzorčeni proizvajalci izvozniki sodijo v kategorije spodbujanih projektov ter v kategorijo visokotehnološke industrije in industrije z novo tehnologijo.

(167) Različni neodvisni viri informacij navajajo, da je država bistveno vključena v kitajski finančni sektor in je v njem dejavna. Na primer ugotovitve (i) delovnega dokumenta Mednarodnega denarnega sklada za leto 2006 so pokazale, da je liberalizacija bank v LRK nepopolna in da kreditno tveganje ni ustrezno upoštevano ([2]); (ii) poročilo Mednarodnega denarnega sklada za leto 2009 je poudarilo pomanjkanje liberalizacije obrestnih mer na Kitajskem ([3]); (iii) poročilo Mednarodnega denarnega sklada o posameznih državah za leto 2010 je navedlo, da so stroški kapitala na Kitajskem razmeroma nizki, da odobritev posojil včasih ne temelji na ceni in da so veliki prihranki pravnih oseb delno povezani z nizkimi stroški različnih faktorskih vložkov (vključno s kapitalom in zemljišči) ([4]); (iv) pregled gospodarskih gibanj na Kitajskem 2010 Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) ([5]) ter delovni dokument ekonomskega oddelka OECD št. 747 o reformah kitajskega finančnega sektorja ([6]) sta navedla, da so finančne institucije še vedno pretežno v lasti države, zaradi česar se zastavlja vprašanje, v kakšnem obsegu odločitve bank glede posojil temeljijo samo na poslovnih razlogih, glede na to, da je tradicionalna vloga bank očitno vloga vladnih agencij, ki so povezane z vlado.

(168) Na podlagi navedenih dokazov se sklene, da državne poslovne banke in banke za izvajanje politik izvajajo vladne funkcije v imenu kitajske vlade, in sicer obvezno spodbujanje nekaterih gospodarskih sektorjev v skladu z državnim načrtovanjem in političnimi dokumenti. Obsežno vladno lastništvo v državnih bankah in druge informacije o povezavah med državnimi bankami in vlado (vključno z nesodelovanjem kitajske vlade v zvezi s tem) potrjujejo, da banke pri izvajanju njihovih javnih funkcij nadzoruje vlada. Kitajska vlada izvaja bistven nadzor nad državnimi poslovnimi bankami in bankami za izvajanje politik, in sicer s široko vladno udeležbo v finančnem sektorju ter zahtevo, da državne banke upoštevajo vladne politike. Zato se šteje, da so državne poslovne banke in banke za izvajanje politik javni organi, ker imajo in izvajajo pooblastilo vlade, ali jim je to zaupano.

([1]) Zakon LRK o znanstvenem in tehnološkem napredku (odredba št. 82).
([2]) Delovni dokument Mednarodnega denarnega sklada, „Progress in China's Banking Sector Reform: Has Bank Behaviour Changed?“ (Napredek reforme kitajskega bančnega sektorja: se je ravnanje bank spremenilo?), WP/06/71, marec 2006, (glej strani 3, 4, 13 in 18–20).
([3]) Delovni dokument Mednarodnega denarnega sklada „Interest Rate Liberalization in China“ (Liberalizacija obrestne mere na Kitajskem), WP/09/171, avgust 2009, (glej strani 3, 4 in 21–23).
([4]) Poročilo Mednarodnega denarnega sklada o posameznih državah, LRK: 2010, člen IV, Posvetovanje, št. 10/238, julij 2010, (glej strani 22, 24, 28 in 29).
([5]) Pregled gospodarskih gibanj na Kitajskem 2010 Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj, februar 2010, (glej poglavje 3, strani 71, 73–81 in 97).
([6]) Poročilo Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj o reformah kitajskega finančnega sektorja, delovni dokument ekonomskega oddelka št. 747, ECO/WKP (2010) 3, 1. februar 2010 (glej strani 2, 8–15 in 36).

▼B

(c) Kitajska vlada zasebnim bankam v LRK zaupa naloge in jim ukazuje.

(169) Komisija je proučila tudi, ali kitajska vlada zasebnim poslovnim bankam v LRK zaupa naloge in jim ukazuje, da zagotavljajo preferenčna (subvencionirana) posojila proizvajalcem fotonapetostnih izdelkov, v smislu člena 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe.

— Obstoj politike kitajske vlade

(170) Na podlagi navedenega v oddelku o poseganju države v fotonapetostni sektor (uvodna izjava (101)) in ugotovitev, opisanih v nadaljevanju, je jasno, da kitajska vlada vodi politiko preferenčnih posojil fotonapetostnemu sektorju, saj so javni organi (državne poslovne banke) ([1]) vključeni v tako politiko in imajo prevladujoč položaj na trgu, ki jim omogoča, da ponujajo obrestne mere, nižje od tržnih.

— Razširitev politike na zasebne banke

(171) Zakon o poslovnem bančništvu [2003] se enako uporablja tako za državne poslovne banke kot tudi zasebne poslovne banke. Člen 38 tega zakona vsem poslovnim bankam (tj. tudi zasebnim bankam) na primer nalaga, da „*obrestno mero posojil določijo v skladu z zgornjo in spodnjo mejo obrestne mere, kot ju določi Ljudska banka Kitajske*“, člen 34 tega zakona pa jim nalaga, da „*svojo posojilno dejavnost izvajajo v skladu s potrebami nacionalnega gospodarstva in socialnega razvoja ter v duhu industrijskih politik države*“.

(172) Številni dokumenti vladnega načrtovanja, politični dokumenti in zakoni se nanašajo na preferenčno posojanje fotonapetostni industriji. *Sklep državnega sveta z dne 10. oktobra 2010 o spodbujanju razvoja sedmih novih strateških industrij* na primer napoveduje razširitev intenzivnosti podpore davčne in finančne politike strateškim industrijam ([2]) (med njimi je navedena tudi fotonapetostna industrija), spodbuja finančne institucije k *„povečanju kreditne podpore“ za te industrije in k „uporabi fiskalnih preferenčnih politik, kot je nadomestilo za tveganje“*. Tudi *Nacionalni okvir za srednje- in dolgoročni razvoj znanosti in tehnologije (2006–2020)*, ki fotonapetostno energijo in fotonapetostne celice uvršča med ključna področja in prednostne teme ([3]), napoveduje „spodbujanje finančnih institucij k dodeljevanju preferenčne kreditne podpore največjim nacionalnim projektom znanstvene in tehnološke industrializacije“ in vladi narekuje, naj „različne finančne institucije in zasebni kapital usmerja k sodelovanju pri znanstvenem in tehnološkem razvoju“. *Zakon LRK o znanstvenem in tehnološkem napredku (odredba predsednika LRK št. 82)* določa, da država spodbuja in usmerja finančne institucije tako, da podpirajo razvoj visokotehnoloških industrij in industrij z novo tehnologijo, in sicer z odobritvami posojil, ter da politično usmerjene finančne institucije dajejo prednost razvoju

([1]) Glej ugotovitev o javnih organih iz uvodne izjave (53).
([2]) Člen VII *Sklepa državnega sveta z dne 10. oktobra 2010 za spodbujanje razvoja sedmih novih strateških industrij*.
([3]) *Nacionalni okvir za srednje- in dolgoročni razvoj znanosti in tehnologije (2006–2020)*, oddelek III poglavja 1.

▼B

visokotehnoloških industrij in industrij z novo tehnologijo ([1]). V skladu z navedenim zakonom politično usmerjene finančne institucije v okviru svojih dejavnosti nudijo posebno pomoč projektom podjetij na področju neodvisnih inovacij, ki jih spodbuja država ([2]).

(173) Poleg tega je že navedena omejitev o določitvi obrestnih mer Ljudske banke Kitajske (uvodni izjavi (164) in (165)) zavezujoča tudi za zasebne poslovne banke.

(174) Navedene navedbe iz zakonov in predpisov, ki zadevajo bančni sektor, kažejo, da politika kitajske vlade, v okviru katere se fotonapetostni industriji zagotavljajo preferenčna posojila, vključuje tudi zasebne poslovne banke ter da jim kitajska vlada dejansko nalaga, da „*svojo posojilno dejavnost izvajajo v skladu s potrebami nacionalnega gospodarstva in družbenega razvoja ter v duhu državnih industrijskih politik*“ ([3]).

— Ocena kreditnega tveganja

(175) Komisija je od kitajske vlade zahtevala ustrezne informacije, da bi ocenila, kako banke v LRK ocenjujejo kreditno tveganje družb, ki proizvajajo fotonapetostne izdelke, pred odločanjem o odobritvi posojil in pogojih, pod katerimi se ti odobrijo. Komisija je v Dodatku A k vprašalniku zahtevala informacije o tem, kako banke pri odobritvi posojil upoštevajo tveganje, kako se ocenjuje kreditna sposobnost posojilojemalca, kakšne premije za tveganje zaračuna banka različnim družbam/panogam v LRK, katere dejavnike banka upošteva pri obravnavi vloge za posojilo, opis vloge za posojilo in postopka odobritve itd. Vendar kitajska vlada in posamezne banke, opredeljene v vprašalniku, o tem niso predložile nobenih dokazov (z eno izjemo, navedeno v uvodni izjavi (176)). Kitajska vlada je navedla le splošne odgovore, ki niso bili podprti z nobenimi dokazi, da se kakršna koli ocena kreditnega tveganja dejansko sploh izvaja.

(176) Komisija je med preverjanjem ene od bank lahko pregledala eno oceno tveganja. Del te ocene kreditnega tveganja se je nanašal na vladno podporo za družbe na področju solarne energije in državne načrte za spodbujanje fotonapetostne industrije na splošno, to pa se je pozitivno izrazilo v bonitetni oceni, dodeljeni

([1]) *Zakon LRK o znanstvenem in tehnološkem napredku (odredba predsednika LRK št. 82)*, člen 18.
([2]) *Zakon LRK o znanstvenem in tehnološkem napredku (odredba predsednika LRK št. 82)*, člen 34.
([3]) Člen 34 Zakona o poslovnem bančništvu.

▼B

temu podjetju. To je primer, kako vladna politika (in subvencije, usmerjene v določen sektor) vpliva na odločanje bank o pogojih financiranja družb na področju solarne energije.

(177) Komisija je podobne informacije zahtevala tudi od sodelujočih proizvajalcev izvoznikov in jih poskušala preveriti med preveritvenimi obiski pri vzorčenih proizvajalcih izvoznikih na kraju samem. Večina proizvajalcev izvoznikov je odgovorila, da banke pred odobritvijo posojil zahtevajo nekatere dokumente in opravijo neko vrsto analize kreditnega tveganja. Vendar svojih trditev niso mogli podpreti z nobenimi dokazi. Komisija je med preverjanjem na kraju samem zaprosila za dokaze, da so banke zahtevale take dokumente ali da so jih družbe predložile bankam, oziroma kakršno koli poročilo, ki so ga objavile banke in bi dokazovalo, da je bila taka analiza kreditnega tveganja opravljena. Toda vzorčene skupine proizvajalcev izvoznikov niso mogle predložiti takih dokazov niti nobenih drugih dokazov, ki bi podprli njihove trditve.

(178) Od zainteresiranih strani se je večkrat zahtevalo, da zagotovijo informacije o oceni kreditnega tveganja, saj se med drugim glede na informacije iz uvodne izjave (167) štejejo za ključne.

(179) Glede na navedeno ugotovitve v zvezi z oceno kreditnega tveganja v LRK veljajo za državne poslovne banke, zasebne poslovne banke ter banke za izvajanje politik. Dejansko je na podlagi navedenih dokazov mogoče sklepati, da se od zasebnih bank v LRK zahteva, da upoštevajo vladne politike v zvezi s posojanjem, zlasti za fotonapetostni sektor, in delujejo na enak način kot državne banke, za katere je bilo v uvodni izjavi (168) ugotovljeno, da so javni organi. Zato se sklene, da kitajska vlada zasebnim bankam zaupa naloge in jim ukazuje, da opravljajo funkcije, ki so običajno v pristojnosti vlade, v smislu člena 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe.

(180) Poleg tega navedeni dokazi kažejo, da tudi če se ne bi štelo, da so državne banke javni organi, bi se vseeno štelo, da jim kitajska vlada zaupa naloge ali jim ukazuje opravljanje funkcij, ki so običajno v pristojnosti vlade, v smislu člena 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe.

(d) Izkrivljanje kitajskega finančnega trga

(181) Iz informacij, ki so se zbirale ves čas te preiskave, je mogoče sklepati, da delež državnih bank znaša več kot dve tretjini kitajskega trga. Pet največjih državnih poslovnih bank (Kmetijska banka, Banka Kitajske, Konstrukcijska banka Kitajske, Komunikacijska banka ter Industrijska in poslovna banka) predstavlja

▼B

več kot polovico kitajskega bančnega sektorja ([1]). Poleg tega sta Kitajska razvojna banka in Kitajska izvozno-uvozna banka v celoti v državni lasti. Teh sedem bank je odobrilo veliko večino posojil osmim vzorčenim proizvajalcem izvoznikom v zadevi v zvezi s solarnimi paneli. To razširjeno državno lastništvo skupaj z izkrivljanjem kitajskega finančnega trga in kitajsko vladno politiko, ki narekuje usmerjanje poceni denarja v izbrane industrije, ogroža enake konkurenčne pogoje v mednarodni trgovini in kitajskim proizvajalcem daje nepravično prednost.

(182) Banke v LRK niso popolnoma svobodne pri odločanju o posojilnih pogojih. Obrestne mere morajo ohraniti v mejah, ki jih je določila Ljudska banka Kitajske. Te omejitve skupaj z zgornjimi mejami, določenimi za obrestne mere za vloge, ustvarjajo razmere, v katerih so banke zagotovile dostop do poceni kapitala (zaradi reguliranja obrestnih mer za vloge) in ga lahko izbranim industrijam posodijo po ugodnih obrestnih merah.

(183) Za banke veljajo tudi pravna pravila, v skladu s katerimi morajo med drugim poslovanje s posojili prilagoditi potrebam nacionalnega gospodarstva ([2]), zagotoviti kreditno podporo za spodbujane projekte ([3]) ali dati prednost razvoju visokotehnoloških industrij in industrij z novo tehnologijo ([4]). Banke so zavezane upoštevati ta pravila.

(184) Glede na nedavne ugotovitve je bil nekaterim velikim poslovnim bankam v LRK odobren dostop do državnih deviznih rezerv ([5]). To je občutno zmanjšalo njihove stroške kapitala, ta „poceni denar“ pa se uporablja za posojila v USD in EUR izbranim podjetjem in projektom v skladu s politiko spodbujanja naložb po svetu (t. i. politika „go out“). Zato lahko ponudijo pogoje, ki jim običajne poslovne banke ne morejo konkurirati.

(185) Drugo veliko izkrivljanje v financiranju fotonapetostne industrije je poseben privilegiran položaj Kitajske razvojne banke („KRB“), ki je glavni posojilodajalec tej industriji ter je zagotovila velik delež posojil in kreditnih linij vzorčenim proizvajalcem izvoznikom. KRB se skoraj v celoti financira s prodajo obveznic in ne z vlogami ter je drugi največji izdajatelj obveznic v državi,

([1]) Dokument WT/TPR/S/264, str. 122, julij 2012.
([2]) Zakon LRK o komercialnih bankah (člen 34).
([3]) Sklep št. 40 državnega sveta o razglasitvi in izvajanju začasnih določb o spodbujanju prilagajanja industrijske strukture.
([4]) Zakon LRK o znanstvenem in tehnološkem napredku (odredba št. 82).
([5]) http://english.caixin.com/2012-04-19/100381773.html

▼B

takoj za ministrstvom za finance. Prek tega posebnega mehanizma se lahko KRB ugodno financira in zato lahko izbranim industrijam omogoča posojila po ugodnejših pogojih ([1]).

3.4.1.1. Preferenčna posojila

(a) ***Uvod***

(186) Pritožnik je trdil, da kitajska vlada subvencionira kitajsko fotonapetostno industrijo prek preferenčnih posojil in usmerjenih kreditov.

(b) ***Pravna podlaga***

(187) Naslednje pravne določbe urejajo preferenčna posojila na Kitajskem: Zakon LRK o komercialnih bankah, Splošna pravila o posojilih (ki jih izvaja Ljudska banka Kitajske) in Sklep št. 40 državnega sveta o razglasitvi in izvajanju začasnih določb o spodbujanju prilagajanja industrijske strukture.

(c) ***Ugotovitve preiskave***

(188) Ob upoštevanju vseh dokazov se sklene, da veliko večino posojil vzorčenim skupinam proizvajalcev izvoznikov zagotavljajo državne banke, za katere se je v uvodni izjavi (168) ugotovilo, da so javni organi, ker jim je zaupano pooblastilo vlade in opravljajo vladne funkcije. Obstajajo nadaljnji dokazi o tem, da te banke dejansko izvajajo pooblastilo vlade, saj, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (164), država (tj. Ljudska banka Kitajske) očitno posega v način, kako poslovne banke odločajo o obrestnih merah za posojila, ki jih odobrijo kitajskim družbam. V teh okoliščinah je mogoče posojilno prakso teh subjektov neposredno pripisati

([1]) V skladu z odločitvijo kitajskega bančnega regulatorja (Komisija bančnih regulatorjev Kitajske) poslovne banke na Kitajskem lahko kupijo obveznice KRB (to velja izključno za obveznice KRB) ter tem sredstvom dodelijo utež ničnega tveganja. To dejansko pomeni, da bankam ni treba določiti nobenega kapitala za ta sredstva v okviru previdnostnega ukrepa za tveganje pri lastništvu teh obveznic, kar vpliva na dostop bank do kapitala in zagotavlja dostop do poceni denarja. Donosi na obveznice KRB so običajno višji od referenčnih obrestnih mer za vloge, vendar nižji od obrestnih mer za posojila, kar pomeni, da lahko kitajske poslovne banke z nakupom netveganih obveznic KRB zaslužijo. To je stalen vir dohodka, zato si lahko banke privoščijo, da nekaterim panogam posojajo po ugodnejših obrestnih merah, saj bodo izgubljene dobičke nadomestile prek opisanega mehanizma.

▼B

vladi. Dejstvo, da banke izvajajo vladno pooblastilo, potrjuje tudi način uporabe členov 7 in 15 *Splošnih pravil o posojilih* (ki jih izvaja Ljudska banka Kitajske), *Sklepa št. 40* in *člena 34 Zakona o komercialnih bankah* v zvezi z uresničevanjem vladnih industrijskih politik. Obstaja tudi veliko posrednih dokazov, podprtih z nepristranskimi raziskavami in poročili, da so v kitajskem finančnem sistemu še vedno prisotni številni posegi vlade, kot je že pojasnjeno v uvodnih izjavah (172) in (178). Kitajska vlada nenazadnje tudi ni zagotovila informacij, ki bi omogočale boljše razumevanje povezave med državnimi bankami in vlado, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah (139) in (140). Zato je Komisija v primeru posojil, ki so jih odobrile državne poslovne banke v LRK, sklenila, da gre za finančni prispevek proizvajalcem fotonapetostnih izdelkov v obliki neposrednega prenosa sredstev vlade v smislu člena 3(1)(a)(i) osnovne uredbe. Poleg tega isti dokazi kažejo, da vlada državnim bankam (in zasebnim bankam) zaupa naloge ali jim ukazuje, kar pomeni, da gre za finančni prispevek v smislu člena 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe.

(189) Ob upoštevanju analize iz uvodnih izjav od (169) do (178) je bilo ugotovljeno tudi, da kitajska vlada zasebnim bankam zaupa naloge in jim ukazuje, da zagotavljajo posojila proizvajalcem fotonapetostnih izdelkov, ter da gre za finančni prispevek v skladu s členom 3(1)(a)(i) in (iv) osnovne uredbe.

(190) Ugodnost v smislu členov 3(2) in 6(b) osnovne uredbe obstaja v obsegu, v katerem se vladna posojila ali posojila zasebnih organov na podlagi zaupanja nalog ali ukazov vlade odobrijo pod pogoji, ugodnejšimi od tistih, ki bi jih prejemnik dejansko lahko pridobil na trgu. Nevladna posojila v LRK ne zagotavljajo ustrezne referenčne vrednosti, ker je bilo ugotovljeno, da zasebnim bankam zaupa naloge ali ukazuje kitajska vlada, zato je mogoče domnevati, da sledijo posojilni praksi državnih bank. Zato so bile referenčne vrednosti oblikovane po metodi, opisani v uvodnih izjavah od (198) do (200). Uporaba te referenčne vrednosti kaže, da so posojila fotonapetostnemu sektorju odobrena pod pogoji in okoliščinami, ugodnejšimi od tržnih.

(191) Fotonapetostna industrija je uvrščena v kategorijo spodbujanih industrij v skladu s Sklepom št. 40. Sklep št. 40 je odredba državnega sveta, ki je najvišji upravni organ v LRK, ter je zato pravno zavezujoč za druge javne organe in gospodarske subjekte. Sklep industrijske sektorje uvršča med „spodbujane, omejene in izključene projekte“. Ta akt je smernica za industrijsko politiko, ki skupaj s kataloškim seznamom kaže, da kitajska vlada vzdržuje politiko spodbujanja in podpiranja skupin družb ali industrij, kot je fotonapetostna industrija/industrija

▼B

novih virov energije, ki jih kataloški seznam uvršča med „spodbujane industrije“. Glede števila panog, navedenih kot „spodbujane“, je treba omeniti, da je to samo del kitajskega gospodarstva. Poleg tega imajo v teh spodbujanih sektorjih samo nekatere dejavnosti status „spodbujanih“ dejavnosti. Člen 17 Sklepa št. 40 določa tudi, da so „spodbujani investicijski projekti“ upravičeni do posebnih ugodnosti in spodbud, med drugim finančne podpore. Po drugi strani Sklep št. 40 v zvezi z „omejenimi in izključenimi projekti“ pooblašča državne organe, da neposredno posredujejo in urejajo trg. Pravzaprav člena 18 in 19 določata, da ustrezni organi finančnim institucijam preprečijo odobritev posojil takim „omejenim in izključenim projektom“. Iz navedenega je jasno, da Sklep št. 40 določa obvezujoče predpise za vse gospodarske institucije v obliki usmeritev glede spodbujanja in podpore spodbujanih industrij, med katerimi je tudi fotonapetostna industrija.

(192) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (172), se omejenemu številu industrij, med katerimi je tudi fotonapetostna industrija, po ukazu kitajske vlade namenjajo preferenčna posojila. Ob upoštevanju vsega navedenega je jasno, da organi finančnim institucijam dovolijo zagotavljanje preferenčnih posojil zgolj omejenemu številu industrij/družb, ki delujejo v skladu z ustreznimi politikami kitajske vlade. Na podlagi vseh pridobljenih dokazov in zaradi nesodelovanja kitajske vlade v tej zadevi je bilo sklenjeno, da subvencije v obliki preferenčnih posojil niso splošno razpoložljive in so zato specifične v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe. Poleg tega zainteresirane strani niso predložile nobenih dokazov o tem, da subvencija temelji na objektivnih merilih ali pogojih iz člena 4(2)(b) osnovne uredbe.

(d) ***Sklep***

(193) Preiskava je pokazala, da so vsi vzorčeni proizvajalci izvozniki imeli ugodnosti od preferenčnih posojil v obdobju preiskave.

(194) Ob upoštevanju navedenega je treba financiranje fotonapetostne industrije obravnavati kot subvencijo.

(195) Zaradi obstoja finančnega prispevka, ugodnosti za proizvajalce izvoznike in specifičnosti se lahko proti tej subvenciji uvedejo izravnalni ukrepi.

(e) ***Izračun zneska subvencije***

(196) Znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se izračuna glede na ugodnosti za prejemnike, ki so bile ugotovljene v OP. V skladu s členom 6(b) osnovne uredbe se kot ugodnost za prejemnike šteje razlika med zneskom, ki ga družba plača na vladno posojilo, in zneskom, ki bi ga družba plačala za primerljivo komercialno posojilo, ki bi ga pridobila na trgu.

▼B

(197) Kot je bilo pojasnjeno (uvodna izjava (190)), posojila, ki jih zagotavljajo kitajske banke, odražajo znatno poseganje vlade v bančni sektor in ne odražajo obrestnih mer delujočega trga, zato je bila ustrezna referenčna vrednost oblikovana po metodah, opisanih v nadaljevanju. Poleg tega je Komisija, da bi določila ustrezno referenčno obrestno mero, zaradi nesodelovanja kitajske vlade uporabila razpoložljiva dejstva.

(198) Pri oblikovanju ustrezne referenčne vrednosti za posojila, izražena v CNY, se zdi smiselno, da se uporabijo kitajske obrestne mere, prilagojene tako, da odražajo običajno tržno tveganje. Pravzaprav se zdi v primeru, ko je tekoče finančno stanje izvoznikov ugotovljeno na izkrivljenem trgu ter kitajske banke ne predložijo nobenih zanesljivih informacij glede meritev tveganja in določanja bonitetne ocene, nujno, da se ne upošteva kreditna sposobnost kitajskih izvoznikov po nominalni vrednosti, ampak se doda pribitek, ki odraža potencialni učinek kitajskega izkrivljenega trga na njihov finančni položaj.

(199) Enako velja za posojila, izražena v tujih valutah. Za referenčno vrednost so bile uporabljene podjetniške obveznice z bonitetno oceno BB, izražene v ustreznih valutah in izdane v OP.

(200) Glede na navedeno, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah od (138) do (140), je Komisija od kitajske vlade in sodelujočih proizvajalcev izvoznikov zahtevala, da predložijo informacije o posojilnih politikah kitajskih bank in načinu odobritve posojil proizvajalcem izvoznikom. Kljub večkratnim zahtevam teh informacij ni pridobila. Glede na nesodelovanje in vsa razpoložljiva dejstva ter v skladu z določbami člena 28(6) osnovne uredbe se zdi primerno upoštevati, da bi vsa podjetja na Kitajskem dobila samo obveznice najvišje ocene „stopnja nevlaganja“ (BB pri Bloombergu), in uporabiti ustrezno premijo, pričakovano za obveznice, ki jih izdajo podjetja s to oceno, za običajno obrestno mero Ljudske banke Kitajske. Ugodnosti za proizvajalce izvoznike so bile izračunane z upoštevanjem razlike v obrestnih merah, izražene v odstotku, pomnožene z neporavnanim zneskom posojila, tj. obresti, ki niso bile poravnane v OP. Ta znesek je bil nato prištet skupnemu prometu sodelujočih proizvajalcev izvoznikov.

(201) Stopnje subvencije za to shemo v OP za vzorčene proizvajalce izvoznike:

▼B

Preferenčne posojilne politike	
Družba/skupina	Stopnja subvencije
Wuxi Suntech Power Co. Ltd., LRK, in povezane družbe	1,14 %
Yingli Green Energy Holding Company in povezane družbe	0,61 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. in povezane družbe	0,25 %
Skupina JingAo in povezane družbe	0,92 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd. in povezane družbe	1,80 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. in povezane družbe	0,02 %
Renesola Zhejiang Ltd. Renesola Jiangsu Ltd.	0,84 %
Jinko Solar Co Ltd. in povezane družbe	0,85 %

3.4.1.2. Zagotavljanje kreditnih linij

(a) ***Uvod***

(202) Pritožnik je trdil, da so kitajske banke podaljšale nesorazmerne kreditne linije kitajskim izvoznikom zadevnega izdelka. Preiskava je potrdila, da so vse preiskovane družbe od kitajskih bank dejansko prejele velike kreditne linije, ki so bile v večini primerov brezplačne ali je bilo zanje treba plačati zelo majhne pristojbine. V normalnih tržnih razmerah so take kreditne linije predmet znatnega stroška rezervacije sredstev posojila in upravnih pristojbin, s katerimi banke krijejo stroške in tveganja.

(b) ***Ugotovitve preiskave***

Kreditne linije lahko pomenijo prenos sredstev

(203) Poročilo odbora *ES – letala* je potrdilo, da take kreditne linije poleg učinkov posameznih posojil lahko pomenijo neposredne prenose sredstev v skladu s členom 3(1)(a)(i) osnovne uredbe in s tem finančne prispevke. Odbor je ugotovil, da potencialni prenos sredstev izhaja iz *samega obstoja* obveznosti, da se opravi neposreden prenos sredstev. Odbor je ugotovil tudi, da kreditna linija lahko *sama po sebi* pomeni ugodnost za podjetje prejemnika in je tako lahko pomenila prenos sredstev ločeno od kakršnih koli neposrednih prenosov sredstev v obliki posameznih posojil ([1]).

([1]) Poročilo odbora, Evropske skupnosti in nekaterih držav članic – Ukrepi, ki vplivajo na trgovino velikih civilnih letal, WT/DS316/R (30. 6. 2010), odstavki 7.735–7.738.

▼B

Banke, ki zagotavljajo kreditne linije, so javni organi ali jim vlada zaupa naloge

(204) Kreditne linije so vzorčenim proizvajalcem izvoznikom zagotovile iste banke, ki so zagotovile opisana preferenčna posojila. Kot je bilo že ugotovljeno, so te banke javni organi (uvodne izjave od (158) do (166)) ali jim kitajska vlada zaupa naloge ali ukazuje, da izvajajo preferenčno financiranje fotonapetostne industrije (uvodne izjave od (169) do (178)).

(205) Kot je bilo pojasnjeno (uvodne izjave od (158) do (185)), kitajski trg izkrivljajo zakoni in prakse državnih bank, ugotovljeno pa je bilo tudi, da so bile kreditne linije v večini primerov zagotovljene brezplačno ali je bilo zanje treba plačati zelo majhne pristojbine. V normalnih tržnih razmerah so take kreditne linije predmet znatnega stroška rezervacije sredstev posojila in upravnih pristojbin, s katerimi banke krijejo stroške in tveganja.

(206) Znesek ugodnosti so pristojbine, ki običajno spremljajo podaljšane poslovne kreditne linije za družbe, od katerih so bili vzorčeni proizvajalci izvozniki v večini primerov oproščeni. Komisija je uporabila pristojbine za podaljšano kreditno linijo, ki jo je enemu od vzorčenih proizvajalcev izvoznikov zagotovila tuja poslovna banka.

(207) Fotonapetostna industrija glede na Sklep št. 40 sodi v spodbujano kategorijo. Navedeni sklep je odredba državnega sveta, ki je najvišji upravni organ v LRK, ter je zato pravno zavezujoč za druge javne organe in gospodarske subjekte. Sklep industrijske sektorje uvršča med „spodbujane, omejene in izključene projekte“. Ta akt je smernica za industrijsko politiko, ki skupaj s kataloškim seznamom kaže, da kitajska vlada vzdržuje politiko spodbujanja in podpiranja skupin družb ali panog, kot je fotonapetostna industrija/industrija novih virov energije, ki jih kataloški seznam uvršča med „spodbujane industrije“. Glede števila panog, navedenih kot „spodbujane“, je treba omeniti, da je to samo del kitajskega gospodarstva. Poleg tega imajo v teh spodbujanih sektorjih samo nekatere dejavnosti status „spodbujanih“ dejavnosti. Člen 17 Sklepa št. 40 določa tudi, da so „spodbujani investicijski projekti“ upravičeni do posebnih ugodnosti in spodbud, med drugim finančne podpore. Po drugi strani Sklep št. 40 v zvezi z „omejenimi in izključenimi projekti“ pooblašča državne organe, da neposredno posredujejo in urejajo trg. Pravzaprav člena 18 in 19 določata, da ustrezni organi finančnim institucijam preprečijo odobritev posojil takim „omejenim in izključenim projektom“. Iz navedenega je jasno, da Sklep št. 40 določa obvezujoče predpise za vse gospodarske institucije v obliki usmeritev glede spodbujanja in podpore spodbujanih industrij, med katerimi je tudi fotonapetostna industrija.

▼B

(208) Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah (172) in (192), kitajska vlada usmerja odobritev preferenčnih posojil, pri katerih je bistven del zagotavljanje kreditnih linij omejenemu številu panog. Fotonapetostna industrija sodi v to skupino panog in uživa ugodnosti diskriminatornih preferenčnih posojil.

(209) Ob upoštevanju vsega navedenega je jasno, da organi finančnim institucijam dovolijo zagotavljanje preferenčnih kreditnih linij samo omejenemu številu industrij/družb, ki ravnajo v skladu z ustreznimi politikami kitajske vlade. Na podlagi vseh pridobljenih dokazov in zaradi nesodelovanja kitajske vlade v tej zadevi je bilo sklenjeno, da subvencije v obliki nesorazmernih kreditnih linij niso splošno razpoložljive in so zato specifične v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe. Poleg tega zainteresirane strani niso predložile nobenih dokazov o tem, da subvencioniranje temelji na objektivnih merilih ali pogojih iz člena 4(2)(b) osnovne uredbe.

(c) ***Sklep***

(210) Preiskava je pokazala, da so vse skupine vzorčenih proizvajalcev izvoznikov v obdobju preiskave uživale ugodnosti kreditnih linij, zagotovljenih brezplačno ali po obrestnih merah, ugodnejših od tržnih.

(211) Zato je podaljšanje takih kreditnih linij za fotonapetostno industrijo treba obravnavati kot subvencijo.

(212) Zaradi obstoja finančnega prispevka, ugodnosti za proizvajalce izvoznike in specifičnosti se lahko proti tej subvenciji uvedejo izravnalni ukrepi.

(d) ***Izračun zneska subvencije***

(213) Zagotavljanje kreditnih linij brezplačno ali po pristojbinah, ugodnejših od tržnih, se šteje za zagotavljanje finančnih storitev (člen 3(1)(a)(iii) osnovne uredbe) za manj kot ustrezno nadomestilo. Znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se izračuna glede na ugodnosti za prejemnike, ki so bile ugotovljene v OP. Zaradi izkrivljanja trga, opisanega v uvodnih izjavah od (158) do (185), ustreznosti nadomestila za finančne storitve (v tem primeru zagotavljanje kreditnih linij) ni bilo mogoče določiti glede na prevladujoče tržne pogoje v LRK. Zato se v skladu s členom 6(d)(ii) osnovne uredbe ugodnost za prejemnike obravnava kot razlika med zneskom, ki ga družba

▼B

plača za zagotavljanje kreditne linije s strani kitajskih bank, in zneskom, ki bi ga družba plačala za primerljivo poslovno kreditno linijo, ki se lahko pridobi na trgu. Kreditne linije bi se lahko štele tudi za potencialni prenos sredstev v skladu s členom 3(1)(a)(i) osnovne uredbe.

(214) Eden od vzorčenih proizvajalcev izvoznikov je pridobil kreditno linijo od banke, katere sedež ni v finančni pristojnosti LRK, pri čemer je bila ta kreditna linija predmet znatnega stroška rezervacije sredstev posojila in upravnih pristojbin, kar je običajna praksa na svetovnih finančnih trgih. Čeprav je kreditno linijo odobrila kitajska podružnica zadevne banke, se šteje za razumen približek referenčni vrednosti. Zdelo se je primerno, da se pristojbine za to kreditno linijo uporabijo kot referenčna vrednost v skladu s členom 6(d)(ii) osnovne uredbe.

(215) Raven pristojbin, ki se uporablja kot referenčna vrednost, je bila sorazmerno uporabljena za vsako zadevno kreditno linijo, da se je pridobil znesek subvencije (brez vseh dejansko plačanih pristojbin). V primerih, ko je kreditna linija trajala več kot eno leto, je bil celoten znesek subvencije dodeljen za čas trajanja kreditne linije in ustrezen znesek pripisan OP.

(216) Stopnje subvencije za to shemo v OP za vzorčene proizvajalce izvoznike:

Zagotavljanje kreditnih linij

Družba/skupina	Stopnja subvencije
Wuxi Suntech Power Co. Ltd. in povezane družbe	1,97 %
Yingli Green Energy Holding Company in povezane družbe	2,14 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. in povezane družbe	1,09 %
Skupina JingAo in povezane družbe	1,28 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd. in povezane družbe	0,92 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. in povezane družbe	0,24 %
Renesola Zhejiang Ltd. Renesola Jiangsu Ltd.	0,50 %
Jinko Solar Co Ltd. in povezane družbe	2,59 %

▼B

3.4.1.3. Subvencijski programi za izvozne kredite

(217) S preiskavo se je potrdilo, da vzorčene družbe v OP niso prejemale nobenih ugodnosti v okviru programa.

3.4.1.4. Izvozna jamstva in zavarovanja za zelene tehnologije

(a) ***Uvod***

(218) V pritožbi je navedeno, da družba China Export & Credit Insurance Corporation („Sinosure“) proizvajalcem zadevnega izdelka zagotavlja zavarovanje izvoznih kreditov po preferenčnih pogojih, med drugim prek programa, imenovanega „Green Express“. V skladu s pritožbo zavarovanje izvoznih kreditov Sinosure naj ne bi zadostovalo niti za kritje dolgoročnih operativnih stroškov in izgub tega programa.

(b) ***Nesodelovanje in uporaba razpoložljivih dejstev***

(219) Kot je navedeno v uvodnih izjavah (104) in (105), je Komisija zahtevala informacije v vprašalniku, v pozivu k dopolnitvi in med preveritvenim obiskom kitajske vlade in Sinosure na kraju samem, ki jih slednji nista predložili.

(220) Komisija je zahtevala institucionalni okvir in ustrezne dokumente, ki urejajo poslovanje Sinosure kot državnega uradnega zavarovatelja izvoznih kreditov. Kitajska vlada je predložila samo obvestilo, ki sta ga leta 2004 skupaj izdala ministrstvo za trgovino („MOFCOM“) in Sinosure, ni pa predložila številnih drugih pomembnih dokumentov, ki vključujejo na primer t. i. načrt 840, vključen v obvestilo državnega sveta z dne 27. maja 2009 ([1]).

(221) Kar zadeva preverjanje izpolnjenega vprašalnika in Dodatka 1 v zvezi s Sinosure, Komisija številnih dokumentov ni mogla pridobiti in ni mogla preveriti številnih elementov, zahtevanih na kraju samem. Zlasti Sinosure ni predložila naslednjih informacij in dokazov, ki jih je zahtevala Komisija: (a) računovodskih izkazov za leto 2012, ki naj še ne bi bili na voljo na spletišču Sinosure; (b) ustrezne dokumentacije o zavarovanju izvoznih kreditov v zvezi z dvema vzorčenima sodelujočima izvoznikoma, vključno s pogodbami, oceno tveganja, korespondenco in dokazi o plačilih premij; (c) posebnih informacij o vodstvenih delavcih, ki jih imenuje državni svet; (d) dokazov o elementih in prednostih na seznamu v obvestilu iz leta 2004, ki sta ga skupaj izdala MOFCOM in Sinosure, vključno z odobritvijo omejitve,

([1]) http://www.gov.cn/ldhd/2009-05/27/content_1326023.htm

▼B

prožnostjo obrestne mere in popustom znotraj razpona spreminjanja premije; (e) dokazov o dolgoročnih operativnih stroških in dobičkih dejavnosti v zvezi z zavarovanjem izvoznih kreditov; (f) dokazov o oceni tržnega položaja v fotonapetostnem sektorju.

(222) Komisija tudi ni mogla preveriti številnih elementov, vključenih v vprašalnik, v zvezi z delovanjem Sinosure, vključno zlasti z njenimi odgovori o oceni tveganja, dejanski določitvi premije in uporabi ter postopku odobritve, saj je Sinosure zavrnila razpravo o posebnih pogodbah z vzorčenimi sodelujočimi izvozniki. Sinosure tudi ni mogla pojasniti ali predložiti podpornih dokumentov za nekatere nedoslednosti v podatkih ali drugih elementih v svojem izpolnjenem vprašalniku ali odgovoru na poziv k dopolnitvi, ki jih je ugotovila Komisija.

(223) Kitajska vlada in Sinosure sta poskušali to nesodelovanje med preveritvenim obiskom in v dopisu kitajske vlade z dne 3. junija 2013 upravičiti s pomisleki glede zaupnosti. V zvezi s tem je bilo v predpreveritvenem pismu in sledečih elektronskih dopisih jasno navedeno, da je Komisija zahtevala smiselno preverjanje ter da bi sprejela vse potrebne previdnostne ukrepe za zaščito zaupnih informacij, ki bi se predložile ali dale na voljo za pregled, v skladu s svojo pravno zavezanostjo k zaščiti teh informacij, ki jo določajo ustrezna stroga pravila EU. Dokumentov, ki jih je Sinosure poskusila predložiti precej po zaključku preveritvenega obiska in v zvezi s katerimi Komisiji ni omogočila ustreznega preverjanja, ni mogoče upoštevati, saj so bili pripravljeni posebej za preiskavo, pri čemer Komisija ni mogla preveriti izvornih dokumentov.

(224) Zaradi nesodelovanja kitajske vlade in Sinosure Komisija ni mogla preveriti številnih elementov v zvezi z zavarovanji izvoznih kreditov, ki jih zagotavlja Sinosure za vzorčene sodelujoče proizvajalce izvoznike zadevnega izdelka. Zato nekatere ugotovitve Komisije temeljijo na razpoložljivih informacijah v skladu s členom 28 osnovne uredbe.

▼B

(c) ***Sinosure je javni organ***

(225) V preiskavi je bilo ugotovljeno, da je Sinosure javni organ v smislu člena 2(b) osnovne uredbe in ustrezne sodne prakse STO ([1]), saj ima, izvaja ali pa ji je zaupano pooblastilo vlade. Zlasti kitajska vlada izvaja znaten nadzor nad Sinosure ([2]), Sinosure pa pri svojem opravljanju vladnih funkcij izvaja pooblastilo vlade.

(226) Komisija ugotavlja, da je dejavnost zavarovanja izvoznih kreditov, ki jo izvaja Sinosure, sestavni del širšega finančnega sektorja, pri čemer je bilo ugotovljeno, da vladno poseganje neposredno vpliva na normalno delovanje finančnega trga v LRK in ga izkrivlja (glej uvodne izjave od (185) naprej).

(227) Sinosure izvaja vladne funkcije v svoji vlogi edine uradne institucije za zavarovanje izvoznih kreditov v LRK. Zato je na trgu zavarovanj izvoznih kreditov v monopolnem položaju. Družba je potrdila, da ta trg ni odprt, čeprav obstaja nekaj mednarodnih konkurentov, ki posredno poslujejo v LRK.

(228) Sinosure je v celoti v lasti države, ki nad njo izvaja tudi popolni finančni nadzor. Sinosure je državni samostojni podjetnik v 100-odstotni lasti državnega sveta. Delniški kapital v višini 4 milijarde CNY izhaja iz sklada tveganega kapitala zavarovanja izvoznih kreditov v skladu s proračunom državnih financ. Poleg tega je država leta 2011 dokapitalizirala 20 milijard CNY prek kitajske investicijske korporacije China Investment Corporation, ki je državni premoženjski sklad Kitajske ([3]). Statut navaja, da je za poslovanje družbe pristojno ministrstvo za finance, in določa, da mora družba ministrstvu za finance predložiti finančna in računovodska poročila ter fiskalno proračunsko poročilo, da jih slednje prouči in odobri.

(229) V zvezi z vladnim nadzorom Sinosure kot državni samostojni podjetnik nima upravnega odbora. Kar zadeva nadzorni odbor, vse nadzornike imenuje državni svet, nadzorniki pa svoje dolžnosti izvajajo v skladu z „vmesno določbo o nadzornem odboru v pomembni državni finančni instituciji“. Upravo družbe Sinosure prav tako imenuje vlada. Iz letnega poročila družbe za leto 2011 („LP 2011“) je razvidno, da je predsednik sekretar odbora stranke in da je večina članov uprave tudi članov odbora stranke. Ker Sinosure ni želela predložiti dodatnih informacij o

([1]) Poročilo pritožbenega organa US – *Anti-Dumping and Countervailing Duties (China)* (ZDA – Protidampinške in izravnalne dajatve (Kitajska)), odstavek 317.

([2]) Poročilo pritožbenega organa US – *Anti-Dumping and Countervailing Duties (China)* (ZDA – Protidampinške in izravnalne dajatve (Kitajska)), odstavek 318.

([3]) Viri: http://en.wikipedia.org/wiki/China_Export_ %26_Credit_Insurance_ Corporation in http://uk.reuters.com/article/2011/05/26/china-cic-sinosure-idUKL3E7GQ10720110526.

▼B

vodstvu družbe, je mogoče sklepati, da je to neposreden izraz vlade, ki neposredno imenuje člane nadzornega odbora in uprave. Na podlagi tega kitajska vlada znatno nadzoruje Sinosure.

(230) Izvajanje vladnih funkcij in politik s strani Sinosure se kaže tako jasno in izrecno, da je mogoče sklepati, da je Sinosure neposreden izraz vlade same. Letno poročilo Sinosure za leto 2011 vsebuje več izjav v zvezi s tem, in sicer: Sinosure je „proaktivno izvajala politično funkcijo izvozne agencije … in dosegla dober začetni rezultat v prvem letu trajanja obdobja 12. ‚petletnega načrta'" (LP 2011, str. 4); „uresničevanje korporativne reforme je okrepilo politično funkcijo Sinosure kot izvozne agencije. Na konferenci o gospodarstvu v okviru centralnega odbora Kitajske komunistične partije je bil poudarek na taki funkciji in podane so bile jasne zahteve o zavarovanju kreditov, s čimer se je začrtala naša pot rasti" (LP 2011, str. 5); „Leta 2011 je Sinosure izvajala strategije, sklepe in dogovore centralnega komiteja Komunistične partije Kitajske in državnega sveta, pa tudi državne politike o diplomaciji, zunanji trgovini, industriji in financah, v največjem možnem obsegu je izvajala svojo politično funkcijo in dosegla hitro rast" (LP 2011, str. 11); „Sinosure je v celoti izvrševala državno politiko ‚posebnega dogovora za zavarovanje izvoznega financiranja za veliko celostno opremo' in izpolnila zaveze, ki jih je določila država" (LP 2011, str. 11).

(231) Institucionalni okvir in drugi dokumenti, ki jih je izdala kitajska vlada, v skladu s katerimi deluje Sinosure, so dodatni dokaz, da ima slednja funkcijo javnega organa in da je pooblaščena za izvajanje vladne politike. *Obvestilo o izvajanju strategije spodbujanja trgovine prek znanosti in tehnologije z uporabo zavarovanja izvoznih kreditov* (*Shang Ji Fa [2004] št. 368* z dne 26. julija 2004) sta leta 2004 skupaj izdala MOFCOM in Sinosure in še vedno ureja dejavnosti družbe Sinosure. Med cilji tega obvestila je spodbujanje izvoza visokotehnoloških izdelkov, izdelkov z novo tehnologijo in izdelkov z visoko dodano vrednostjo, in sicer z nadaljnjo uporabo zavarovanja izvoznih kreditov. Obvestilo družbi Sinosure izrecno nalaga, naj podpira ključne izvozne industrije, določene v imeniku kitajskih visokotehnoloških izdelkov in izdelkov z novo tehnologijo iz leta 2006. Navedeni imenik „solarne celice in module" uvršča med upravičene izdelke, zato se lahko šteje, da jih Sinosure neposredno podpira. V obvestilu so navedene naslednje prednosti: „zeleni prehod", ki je posebna podpora za izdelke, zajete v katalogu, za katero je potrebna odobritev v petih dneh, če so izpolnjeni pogoji za zavarovanje, in odobritev omejitve za zavarovanje s prednostjo, pospešena obravnava zahtevka v treh mesecih od prejema dokumentov, ter prožnost obrestne mere, ki sestoji iz najvišjega popusta za stopnjo premije znotraj razpona spreminjanja Sinosure. Obvestilo predvideva tudi, da regionalni in lokalni poslovni organi sprejmejo dodatne ukrepe za podporo

▼B

izdelkov, zajetih na seznamu. V skladu z obvestilom mora Sinosure prilagoditi model zavarovanja na podlagi nacionalne industrijske politike in značilnosti izvoza visokotehnoloških izdelkov in izdelkov z novo tehnologijo ter zagotoviti podporo za industrije inovacij ter raziskav in razvoja, ki jih posebej podpira država.

(232) Komisija je seznanjena z drugimi dokumenti, ki dokazujejo, da Sinosure neposredno izvaja vladne politike, ki med drugim zagotavljajo ugodnosti proizvajalcem izvoznikom. Tako imenovani načrt 840 je opisan v obvestilu državnega sveta z dne 27. maja 2009 ([1]). To ime se nanaša na uporabo 84 milijard USD kot izvoznega zavarovanja in je eden od šestih ukrepov, ki jih je začel državni svet leta 2009 za stabilizacijo izvoznega povpraševanja zaradi svetovne krize in posledično povečanega povpraševanja po zavarovanju izvoznih kreditov. Navedenih šest ukrepov vključuje predvsem izboljšano kritje zavarovanja izvoznih kreditov, zagotavljanje kratkoročnega zavarovanja izvoznih kreditov v znesku 84 milijard USD leta 2009 in znižanje stopnje premije. Sinosure je kot edina politična institucija za sklepanje zavarovanj izvoznih kreditov navedena kot izvajalec načrta. V zvezi z zmanjšanjem zavarovalne premije je morala Sinosure zagotoviti, da se povprečna stopnja kratkoročnega zavarovanja izvoznih kreditov zmanjša za 30 % na podlagi splošne povprečne stopnje leta 2008.

(233) Tako imenovani načrt 421 je bil vključen v obvestilo o izdajah za izvajanje posebnih dogovorov za financiranje zavarovanj v zvezi z izvozom velike celostne opreme, ki sta ga skupaj izdala ministrstvo za trgovino in ministrstvo za finance dne 22. junija 2009. To je bil tudi pomemben ukrep v podporo kitajski politiki spodbujanja naložb po svetu v odziv na svetovno finančno krizo leta 2009 in je zagotovil sredstva za zavarovanje financiranja v višini 42,1 milijarde USD za podporo izvoza velike celostne opreme. Sinosure in nekatere druge finančne institucije naj bi upravljale in zagotavljale financiranje. Podjetja, zajeta v tem dokumentu, bi lahko imela ugodnosti od preferenčnih finančnih ukrepov, vključno z zavarovanjem izvoznih kreditov. Zaradi nesodelovanja kitajske vlade Komisija ni mogla zahtevati dodatnih podatkov o uporabi tega obvestila. Če ni dokazov o nasprotnem, Komisija upravičeno meni, da sta sedanja fotonapetostna oprema in fotonapetostni sektor prav tako zajeta v tem dokumentu.

(234) Drugi dokumenti, ki prikazujejo vladno podporo zagotavljanju kratkoročnega zavarovanja izvoznih kreditov, vključujejo dva dokumenta v zvezi z večjo finančno podporo za strateške nastajajoče industrije. Sklep državnega sveta o pospeševanju pridelave

([1]) http://www.gov.cn/ldhd/2009-05/27/content_1326023.htm

▼B

in razvoja strateških nastajajočih industrij, Guo Fa [2010] št. 32 z dne 18. 10. 2010, v odstavku 7(c) spodbuja finančne institucije k povečanju finančne podpore. Izvedbene smernice za razvoj strateških nastajajočih industrij, ki so jih skupaj izdala vsa odgovorna ministrstva (tj. Komisija za nacionalni razvoj in reforme, ministrstvo za trgovino, ministrstvo za znanost ter ministrstvo za industrijo in informacijsko tehnologijo, ministrstvo za varstvo okolja, ministrstvo za finance, državna davčna uprava, splošna carinska uprava, splošna uprava za nadzor kakovosti, urad za inšpekcijski nadzor intelektualne lastnine), Guo Fa [2011] št. 310 z dne 21. oktobra 2011, v odstavku (Xxvii) prav tako posebej navaja aktivno podporo v obliki med drugim zavarovanja izvoznih kreditov za strateške nastajajoče industrije. Te strateške nastajajoče industrije so osredotočene na izdelke, tehnologije in storitve za razvoj mednarodnega trga, letalsko in vesoljsko industrijo, proizvodnjo vrhunske opreme, veliko količino ali spodbujanje domače patentirane tehnologije in standardnih izvoznih izdelkov strateške nastajajoče industrije. Zato ob odsotnosti nasprotnih dokazov obstaja razlog za domnevo, da tudi zadevni izdelek in vzorčeni izvozniki izpolnjujejo pogoje za „strateške nastajajoče industrije“ in so upravičeni do ugodnosti, ki iz tega izhajajo.

(235) Na podlagi navedenih elementov Komisija sklepa, da je družba Sinosure javni organ, saj ji je zaupano pooblastilo vlade za izvajanje državnih politik, je pod bistvenim nadzorom vlade in izvaja vladne funkcije.

(d) ***Pravna podlaga***

(236) Pravne podlage tega programa so naslednje: Obvestilo o izvajanju strategije spodbujanja trgovine prek znanosti in tehnologije z uporabo zavarovanja izvoznih kreditov (Shang Ji Fa[2004] št. 368), ki sta ga skupaj izdala MOFCOM in Sinosure; Izvozni seznam kitajskih visokotehnoloških izdelkov in izdelkov z novo tehnologijo iz leta 2006; tako imenovani načrt 840, vključen v obvestilo državnega sveta z dne 27. maja 2009; tako imenovani načrt 421, vključen v Obvestilo o izdajah za izvajanje posebnih dogovorov za financiranje zavarovanj v zvezi z izvozom velike celostne opreme, ki sta ga skupaj izdala ministrstvo za trgovino in ministrstvo za finance dne 22. junija 2009; Obvestilo Sklep državnega sveta o pospeševanju pridelave in razvoja strateških nastajajočih industrij (Guo Fa [2010] št. 32 z dne 18. oktobra 2010), ki ga je izdal državni svet, in izvedbene smernice državnega sveta (Guo Fa [2011] št. 310 z dne 21. oktobra 2011).

(e) ***Ugotovitve preiskave***

(237) Ker je Sinosure javni organ, ki mu je zaupano pooblastilo vlade in izvršuje vladne zakone in načrte, zagotavljanje zavarovanja izvoznih kreditov proizvajalcem zadevnega izdelka pomeni

▼B

finančni prispevek v obliki potencialnega neposrednega prenosa sredstev od vlade v smislu člena 3(1)(a)(i) osnovne uredbe.

(238) Glede na to, da so lokalni organi znižali del premije, ki jo plačajo proizvajalci izvozniki, to pomeni tudi neposredni prenos sredstev v obliki nepovratnih sredstev v skladu s členom 3(1)(a)(i) osnovne uredbe.

(239) Ugodnost v smislu členov 3(2) in 6(c) osnovne uredbe obstaja, kolikor Sinosure zagotavlja zavarovanje izvoznih kreditov po pogojih, ki so ugodnejši od tistih, ki bi jih prejemnik običajno dobil na trgu, ali kolikor zagotavlja zavarovanje, ki drugače sploh ne bi bilo na voljo na trgu. Dodatna ugodnost v smislu člena 3(2), ki jo prejme proizvajalec izvoznik, je gotovinsko znižanje dela zavarovalne premije, ki jo družbi Sinosure plačajo nekateri lokalni organi, kjer imajo sedež nekateri proizvajalci izvozniki.

(240) Obvestilo iz leta 2004 vsebuje seznam vseh ugodnosti, ki jih zagotavlja Sinosure in/ali lokalni organi za podjetja, ki se uvrščajo v imenik iz leta 2006 in so usklajena z nacionalnimi politikami. Preiskava je pokazala, da pogodbe o zavarovanju, sklenjene med Sinosure in vzorčenimi proizvajalci izvozniki, ter odobritve znižanj dela premij s strani lokalnih organov v celoti izražajo te ugodnosti. Ravnanje v okviru programa „Green Express“ sestoji iz poenostavitve in hitrosti pri obravnavanju postopka za zagotavljanje kritja in poravnavo terjatev s hitro oceno izgube in posledično pospešitvijo plačila stranki.

(241) Preiskava je pokazala tudi, da so ukrepi po finančni krizi v letu 2009, ki so podrobno navedeni v načrtu 840 in načrtu 421 ter pozneje v ukrepih iz leta 2011 v korist strateških nastajajočih industrij, zagotavljali znatne ugodnosti proizvajalcem izvoznikom. S temi ukrepi se je povečala razpoložljivost zavarovanja in dodatno zmanjšala premija, ki jo zaračuna Sinosure, kljub težkim gospodarskim razmeram in znatno povečanim tveganjem za Sinosure pri zagotavljanju zavarovanja, pri čemer so ti ukrepi v celoti izraženi v zavarovanju, ki ga zagotavlja Sinosure proizvajalcem izvoznikom. Preiskava je zlasti pokazala, da so pogoji in premija, zaračunana v zadevnih letih v OP, ostali skoraj enaki ali so se izboljšali kljub povečanju terjatev za privzete vrednosti, ki jih plača Sinosure, in znatno slabšemu stanju fotonapetostnega sektorja.

(242) Glede obstoja ugodnosti je Komisija najprej proučila, v kolikšnem obsegu so premije družbe Sinosure krile stroške kratkoročnega zavarovanja izvoznih kreditov. Sinosure je svoj argument osnovala na točki (j) Sporazuma o subvencijah in

▼B

izravnalnih ukrepih („SIU“) STO, ki zagotavljanje programov zavarovanja izvoznih kreditov po premijskih stopnjah, ki ne zadoščajo za kritje dolgoročnih stroškov poslovanja in izgub programov, uvršča med „prepovedane“ izvozne subvencije po členu 3(1)(a) tega sporazuma. V izpolnjenem vprašalniku se je Sinosure sklicevala le na dobičke in izgube, realizirane v zadnjih petih letih, ter sklepala, da zagotavljanje kratkoročnega zavarovanja izvoznih kreditov proizvajalcem izvoznikom ni pomenilo subvencije v okviru Sporazuma SIU STO, ker je na splošno v tem obdobju ustvarila dobiček. Kot je bilo že pojasnjeno (glej uvodni izjavi (221) in (222)), je Komisija pozvala Sinosure, naj zagotovi določene informacije in dokaze v zvezi z dolgoročno donosnostjo njenih dejavnosti zavarovanja izvoznih kreditov, vključno z dohodkom od premij ter stroški poslovanja in izgubami programa, v skladu s Sporazumom SIU STO. Vendar Sinosure ni predložila dokumentov in dokazov, zahtevanih med preveritvenim obiskom, pri čemer je vztrajala pri podatkih splošne dobičkonosnosti, prikazanih v njenih revidiranih letnih poročilih.

(243) Komisija ugotavlja, da ne bi mogla sklepati, da je Sinosure dosegla dolgoročen dobiček v svojem delu zavarovanj izvoznih kreditov, ki ustreza „programu“ iz točke (j), tudi če bi se preprosto zanesla na letna poročila družbe Sinosure, ne da bi preverila podatke in elemente v teh poročilih. Sinosure poleg zavarovanja izvoznih kreditov izvaja številne dejavnosti, pri čemer so številke in podatki v letnem poročilu konsolidirani podatki za vse te dejavnosti, natančne razčlenitve teh dejavnosti pa ni. Iz nekaterih letnih poročil (vendar ne iz najnovejšega) se zdi, da je kratkoročno zavarovanje izvoznih kreditov daleč najpomembnejša dejavnost za Sinosure, vendar natančni odstotki niso navedeni. Ker je Sinosure zavrnila, da bi le za to dejavnost predložila zahtevane informacije in dokaze, potrebne za izvedbo analize „programa“ iz točke (j) Priloge 1 Sporazuma SIU STO, mora Komisija svoje ugotovitve utemeljiti na podlagi razpoložljivih dokazov v zapisniku.

(244) Komisija že na začetku ugotavlja, da družba Sinosure v skladu s členom 11 svojega statuta posluje na pragu dobička. Povedano drugače, po statutu si Sinosure ne prizadeva čim bolj povečati svojega dobička, temveč si prizadeva zgolj za pokritje stroškov v skladu s svojo funkcijo edinega uradnega zavarovatelja izvoznih kreditov v LRK. Kot je bilo že pojasnjeno, so zapisi v spisu pokazali, da pravno in politično okolje, v katerem posluje Sinosure, zahteva, da družba izvršuje vladne politike in načrte ter tako izpolnjuje svoje pooblastilo v okviru javne politike. Med izbranimi panogami in družbami, ki jih izrecno podpira država, imajo proizvajalci izvozniki popoln dostop do zavarovanja

▼B

izvoznih kreditov, ki jih zagotavlja Sinosure, po preferenčnih obrestnih merah, in to kljub posledicam svetovne krize leta 2009 ter kljub temu, da se fotonapetostni sektor sooča s krizo brez primere, vključno v OP. Zato Sinosure zagotavlja neomejeno razpoložljivost zavarovanj za fotonapetostni sektor, izjemno nizka zavarovalna premija, ki jo ponuja, pa ne odraža dejanskih tveganj, nastalih pri zavarovanju izvoza v tem sektorju. Na podlagi vseh teh zbranih elementov je bilo že mogoče sklepati, da ne gre izključiti dejstva, da premijske stopnje, ki jih zaračuna Sinosure, verjetno ne bodo zadostovale za pokritje njenih dolgoročnih dejavnosti, pri čemer se to pravzaprav zdi verjetno.

(245) Zaradi nesodelovanja Sinosure je Komisija obravnavala še dodatne elemente, ki podpirajo ta sklep. Iz javno razpoložljivih dokazov je jasno razvidno, da Sinosure dejansko posluje v razmerah, ko ustvarja dolgoročne izgube iz poslovanja ([1]). Komisija je poleg tega proučila ustrezne številke v izkazu poslovnega izida iz letnih poročil Sinosure, ki zajemajo obdobje med letoma 2006 in 2011 ter ki jih je predložila Sinosure, da bi upravičila podatke o dobičkonosnosti, ki jih je navedla v svojem izpolnjenem vprašalniku. Te številke kažejo, da je Sinosure vključila znatne dolgoročne izgube iz poslovanja iz svojih kombiniranih zavarovalniških dejavnosti, ki izključujejo prihodek iz naložb in druge prihodke. Natančneje, za vsako posamezno leto v obdobju med letoma 2006 in 2011 (z edino izjemo leta 2010) so izplačane terjatve že (skoraj) enake neto premijam, ki jih je zaslužila Sinosure, ali pa jih (močno) presegajo. Če se tudi stroški poslovanja in odhodki iz provizij odštejejo od neto premij, je rezultat še večja izguba. Številke kažejo, da je kljub skromnemu dobičku leta 2010 v celotnem obdobju izguba iz zavarovalnega poslovanja precejšnja. Iz letnih poročil je razvidno, da k celotnemu prihodku Sinosure pomembno prispevajo prihodek iz naložb in drugi prihodki, ki niso pomembni za oceno uspešnosti njenega programa zavarovanja izvoznih kreditov.

Ker je kratkoročno zavarovanje izvoznih kreditov pretežni del poslovne dejavnosti Sinosure, se v odsotnosti nasprotnih dokazov sklene, da je Sinosure utrpela znatno dolgoročno izgubo iz svojega programa zavarovanja izvoznih kreditov. Glede na to, da Sinosure ustvarja izgube iz svojega programa zavarovanja izvoznih kreditov, se obstoj ugodnosti določi s primerjanjem premij, ki jih plačajo proizvajalci izvozniki, in tistih, ki so na voljo na trgu. Sinosure je edini uradni zavarovatelj izvoznih

([1]) http://www.stewartlaw.com/Article/ViewArticle/608, Stewart in Stewart, *How trade rules can help level the export financing playing field: New developments and a path forward for 2013* (Kako lahko trgovinska pravila pripomorejo k enakim konkurenčnim pogojem na področju izvoznega financiranja:novi razvoji in pot naprej za leto 2013):„Sinosure, kitajska uradna agencija za zavarovanje izvoznih kreditov, posluje z znatno kumulativno izgubo za vlado, kar kaže na to, da je njena podpora tudi visoko subvencionirana“ in „Pregled letnih poročil Sinosure od leta 2002 do 2011 je razkril kumulativno izgubo iz poslovanja v višini 3,3 milijarde CNY.“

▼B

kreditov, torej v celoti nadzira domači trg. Ker v LRK ni bilo nobenih poslovnih referenčnih vrednosti za take instrumente in glede na to, da je finančni trg v LRK izkrivljen zaradi vladnega poseganja, je razumno uporabiti referenčno vrednost zunaj LRK, in sicer premije, ki se zaračunavajo v običajnih razmerah na trgu. Na podlagi tega in kot je opisano v spodnjem oddelku o izračunu zneska subvencije, so premije nižje od tržnih stopenj, s čimer je zagotovljena ugodnost.

(246) Navedene subvencije so pogojene z izvajanjem izvoza v smislu člena 4(4)(a) osnovne uredbe, ker jih ni mogoče pridobiti brez izvažanja. Poleg tega so tudi specifične v skladu s členom 4(2)(a) osnovne uredbe, saj je dostop omejen na določena podjetja. Solarne celice in moduli so izrecno navedeni na seznamu visokotehnoloških izdelkov in izdelkov z novo tehnologijo iz leta 2006, kar je pogoj za preferenčno obravnavo, določen v obvestilu iz leta 2004. Poleg tega je eden glavnih ciljev Sinosure izvajanje nacionalnih politik in načrtov, vključno z 12. petletnim načrtom za fotonapetostni sektor. Načrt 840 in načrt 421 poleg nekaterih drugih sektorjev, ki so izpostavljeni v teh načrtih (glej uvodni izjavi (232) in (233)), zagotavljata ugodnosti tudi za fotonapetostni sektor. Fotonapetostni sektor se tudi šteje za eno od spodbujanih panog v skladu s Sklepom št. 40 in drugimi dokumenti načrtovanja ter zakoni (glej uvodni izjavi (207) in (208)). Ta industrija se prav tako uvršča v kategorijo „strateških in nastajajočih industrij“, ki imajo številne ugodnosti v skladu z vladnimi politikami (glej uvodno izjavo (102)). Večina proizvajalcev izvoznikov ima tudi formalni status visokotehnološkega podjetja in podjetja z novo tehnologijo, kar jim omogoča številne prednosti zaradi ugodnih vladnih politik.

(247) Zato je očitno, da ugodnosti, ki jih odobri Sinosure ali lokalni organi za povračilo dela zavarovalne premije, niso na voljo vsem industrijskim sektorjem in vsem podjetjem, temveč so omejene samo na tiste sektorje in podjetja, ki so se posebej uskladila z ustreznimi vladnimi podpornimi politikami in njihovimi temeljnimi dokumenti. Komisija ugotavlja, da so ugodnosti, ki jih proizvajalcem zadevnega izdelka odobri Sinosure in/ali lokalni organi, specifične v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe. Poleg tega je subvencija glede na to, da ni nobenih dokazov, da bi temeljila na objektivnih merilih ali pogojih iz člena 4(2)(b) osnovne uredbe, specifična tudi v zvezi s tem.

(f) ***Sklep***

(248) Preiskava je pokazala, da je šest skupin vzorčenih proizvajalcev izvoznikov uživalo ugodnosti zavarovanja izvoznih kreditov, ki ga je zagotavljala Sinosure v obdobju preiskave.

(249) Zagotavljanje zavarovanja izvoznih kreditov s strani Sinosure za fotonapetostno industrijo je treba obravnavati kot subvencijo, če so premije nižje od tržnih stopenj.

▼B

(250) Zaradi obstoja finančnega prispevka, ugodnosti za proizvajalce izvoznike in specifičnosti se lahko proti tej subvenciji uvedejo izravnalni ukrepi.

(g) ***Izračun zneska subvencije***

(251) Znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se izračuna glede na ugodnosti za prejemnike, ki so bile ugotovljene v OP. Izračun ugodnosti je podoben položaju, ki vključuje jamstva za posojila. V skladu s členom 6(c) osnovne uredbe se ugodnost za prejemnike obravnava kot razlika med zneskom premije, ki ga družba plača za kratkoročno zavarovanje, ki ga zagotovi Sinosure, in zneskom premije, ki bi ga družba plačala za primerljivo zavarovanje izvoznih kreditov, ki se lahko pridobi na trgu.

(252) Ker je kratkoročno zavarovanje izvoznih kreditov, ki jih zagotavlja Sinosure, rezultat ciljev vladne politike in ker je Sinosure v monopolnem položaju na domačem trgu, saj ima funkcijo edine uradne agencije za izvozne kredite, je bila ustrezna tržna referenčna vrednost določena po metodi, opisani v nadaljevanju. Poleg tega je Komisija zaradi nesodelovanja kitajske vlade in Sinosure uporabila razpoložljiva dejstva, da je določila ustrezno tržno premijo za zavarovanje za proizvajalce fotonapetostnih izdelkov.

(253) Komisija meni, da so najprimernejša referenčna vrednost, za katero so informacije dostopne, premijske stopnje, ki jih uporablja izvozno-uvozna banka („banka Ex-Im“) Združenih držav Amerike. Glede na javno razpoložljive informacije ([1]) je banka Ex-Im uradna agencija za izvozne kredite zvezne vlade ZDA in se vzdržuje sama. Dejavnosti banke Ex-Im vključujejo zavarovanja izvoznih kreditov in druge dejavnosti, kot so jamstva za gibljiva sredstva in jamstva za posojila (financiranje kupca). Njena naloga je ustvarjati in podpirati delovna mesta s podporo izvoza ZDA mednarodnim kupcem. Banka Ex-Im deluje kot državna korporacija s strani kongresa Združenih držav Amerike. Torej obstajajo številne podobnosti z družbo Sinosure, banka se tako šteje za ustrezno referenčno institucijo.

(254) Referenčna premija je bila izračunana s sklicevanjem na dejanske pristojbine, zaračunane za izvoz v države, ki so članice OECD, za politike celotnega obsega dejavnosti z 90-odstotno pokritostjo zavarovalne vsote in trajanjem 120 dni. Dejanska premija je sredinsko povprečje v petih različnih kategorijah tujih kupcev glede na njihovo solventnost in tveganje neplačila. To je najbližja razpoložljiva referenčna vrednost za izračun premije, ki bi jo morali proizvajalci zadevnega izdelka plačati na trgu.

([1]) Vir: http://en.wikipedia.org/wiki/US-Exim_Bank

▼B

(255) Pri izračunu zneska ugodnosti so se uporabile informacije, ki jih je predložila kitajska vlada, in ta izračun se nanaša na višino zneskov, ki jih je zavarovala Sinosure, in premij, plačanih v OP za tako zavarovanje. Informacije, ki so jih zagotovile sodelujoče družbe za Sinosure, se niso uporabile, ker je bilo jasno, da je kitajska vlada predložila popolnejše podatke (vse družbe v izpolnjenem vprašalniku na primer niso poročale o svoji zavarovalni polici Sinosure ali je niso navedle med preverjanjem na kraju samem).

(256) Glede plačila dela zavarovalne premije s strani lokalnih organov se ugodnost izračuna kot raven rabatov in nepovratnih sredstev za vzorčene družbe v celotnem OP.

(257) Stopnje subvencije za to shemo v OP za vzorčene proizvajalce izvoznike:

Izvozne garancije in zavarovanja

Družba/skupina	Stopnja subvencije
Wuxi Suntech Power Co. Ltd. in povezane družbe	0,58 %
Yingli Green Energy Holding Company in povezane družbe	0,95 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. Solar Group in povezane družbe	0,71 %
Skupina JingAo in povezane družbe	0,50 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd. in povezane družbe	0,39 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. in povezane družbe	0,00 %
Renesola Zhejiang Ltd. Renesola Jiangsu Ltd.	0,63 %
Jinko Solar Co. Ltd. in povezane družbe	0,00 %

3.4.1.5. Ugodnosti, zagotovljene z omogočanjem dostopa off-shore holdinškim družbam, in odplačila posojila s strani države

(258) S preiskavo se je potrdilo, da vzorčene družbe v OP niso prejemale nobenih ugodnosti v okviru programa.

▼B

3.4.2. *Programi nepovratnih sredstev*

3.4.2.1. Sklad za raziskave in razvoj izvoznih izdelkov

(259) S preiskavo se je potrdilo, da vzorčene družbe v OP niso prejemale nobenih ugodnosti v okviru programa.

3.4.2.2. Subvencije za razvoj programov za znane blagovne znamke in najboljše kitajske blagovne znamke

(260) Komisija je ugotovila, da so nekateri vzorčeni proizvajalci izvozniki te sheme izkoristili v OP. Vendar Komisija meni, da zaradi majhne količine prejetih ugodnosti in njihov zanemarljiv vpliv na stopnjo subvencije ni bilo treba analizirati možnosti uvedbe izravnalnih ukrepov za sheme.

3.4.2.3. Sredstva za širitev dejavnosti v provinci Guangdong

(261) S preiskavo se je potrdilo, da vzorčene družbe v OP niso prejemale nobenih ugodnosti v okviru programa.

3.4.2.4. Demonstracijski program Golden Sun

(a) ***Uvod***

(262) V pritožbi je bilo navedeno, da so proizvajalci zadevnega izdelka prejemali subvencije v okviru *demonstracijskega programa Golden Sun* („Golden Sun“), ki ga je kitajska vlada izvajala julija 2009. Vsebovala je dokaze *prima facie*, da so štirje od vzorčenih izvoznikov prejemali neposredne subvencije za zadevni izdelek v okviru tega programa. Poleg tega je bilo v njej navedeno, da je bil eden od vzorčenih izvoznikov izbran za dobavitelja zadevnega izdelka za 70 % celotne zmogljivosti, ki so jo leta 2011 namestili upravljavci projektov (tj. družbe, ki prodajajo električno energijo, proizvedeno s fotonapetostnimi sistemi). Pritožba je vsebovala tudi informacije, ki kažejo, da sredstva v okviru programa Golden Sun upravljavcem projektov niso bila dodeljena na pregleden in konkurenčen način.

(b) ***Nesodelovanje in uporaba razpoložljivih dejstev***

(263) Komisija je v vprašalniku, pozivu k dopolnitvi in med preveritvenim obiskom na kraju samem od kitajske vlade zahtevala informacije o programu Golden Sun, ki pa jih slednja ni predložila, kot je podrobneje navedeno v uvodnih izjavah (104) in (105).

(264) Kitajska vlada je glede informacij, zahtevanih v vprašalniku in pozivu k dopolnitvi, vztrajno trdila, da ta program nepovratnih sredstev ni namenjen proizvajalcem zadevnega izdelka. Zato kitajska vlada z odgovorom „ni relevantno“ ni odgovorila na nekaj vprašanj glede programa in ugodnosti za proizvajalce

▼B

zadevnega izdelka. Kitajska vlada tudi ni predložila vseh ustreznih zakonov, predpisov, upravnih navodil in drugih aktov, zahtevanih v vprašalniku, ter se je omejila le na predložitev glavne pravne podlage.

(265) Komisija je ob začetku preverjanja programa Golden Sun kitajsko vlado pozvala, naj predloži vse priloge h glavni pravni podlagi, ki so bile že predložene, in jo vprašala, ali namerava predložiti dodatne uradne dokumente o programu. Kitajska vlada je predložila zahtevane priloge in odgovorila, da ne namerava predložiti kakršnih koli dodatnih dokumentov. Komisija je kitajski vladi nato pokazala proračunski dokument v zvezi z dejanskimi projekti, ki se financirajo, in ustrezne zneske, dodeljene v okviru tega programa, ki ga je izdalo Ministrstvo za finance („MF“), predložili pa so ga sodelujoči izvozniki (dokument MF št. 965 [2010] z dne 2. decembra 2010). Iz prilog k temu dokumentu je razvidno, da je eden od vzorčenih izvoznikov v okviru programa Golden Sun prejel znatna sredstva za svoje projekte in tudi kot dobavitelj upravičene opreme za več projektov, financiranih v okviru programa Golden Sun. Predstavniki MF, prisotni na preverjanju, so poznali pokazani dokument, Komisija pa je od njih zahtevala, naj predložijo vse podobne proračunske dokumente, ki jih je za leta izvajanja programa Golden Sun izdalo MF. Čeprav so se predstavniki MF načeloma strinjali glede predložitve teh dokumentov, jih Komisiji nikoli niso predložili.

(266) Komisija je proračunske dokumente v zvezi s programom Golden Sun, ki jih je izdal lokalni oddelek za finance province in občine, predložil pa jih je eden od sodelujočih izvoznikov, pokazala tudi ministrstvu za trgovino ter od kitajske vlade zahtevala, naj predloži ustrezne podobne dokumente (tj. tiste, ki so jih izdale province ali občine) o programu. Kitajska vlada je odgovorila, da teh dokumentov nima, saj so zadevali province in/ali občine, ter jih tako ni mogla predložiti.

(267) Kitajska vlada je v dopisu z dne 3. junija 2013 ponovila svoje stališče, da program Golden Sun ni namenjen proizvajalcem zadevnega izdelka, ter pojasnila, da so proizvajalci lahko izkoristili ta program, vendar le kot upravljavci elektrarn, ne pa kot proizvajalci solarnih panelov, saj lahko subvencije v okviru tega programa dobijo le upravljavci projektov. V tem dopisu je tudi navedeno, da je Komisija zahtevala le tri posebej navedene dokumente, ki jih je predložila kitajska vlada. To ne drži, saj

▼B

je Komisija ob preveritvi zahtevala posebne proračunske dokumente, ki jih je izdalo MF (tudi izrecno navedeno v dopisu Komisije z dne 23. maja 2013) in lokalni oddelki, kjer so imeli sedež proizvajalci izvozniki (sklicevanje na posebne dokumente, ki so jih predložili proizvajalci izvozniki), za katere se je kitajska vlada odločila, da jih ne bo predložila.

(268) Komisija je tudi zahtevala posebne informacije o izplačilih v okviru programa Golden Sun, ki jih je prejel en vzorčeni sodelujoči izvoznik, ko je ta izvoznik dobavil zadevni izdelek in je od vlade neposredno prejel premoženjsko korist. Kitajska vlada ponovno ni mogla pojasniti razmer in zagotoviti kakršnih koli podrobnosti med preveritvenim obiskom ter se je preprosto obrnila na pravnega svetovalca družbe, ki je domnevno navedel, da so bile razmere uradnikom Komisije pojasnjene med preveritvenim obiskom, vendar ni bilo povsem tako. Dodatne podrobnosti o razmerah so opisane v uvodnih izjavah od (276) do (278). Kot je podrobneje navedeno v uvodnih izjavah od (275) do (278), je preiskava pokazala, da so imeli vzorčeni sodelujoči proizvajalci res ugodnosti od nepovratnih sredstev v okviru programa Golden Sun, tudi posebej za dobavo zadevnega izdelka. Stališče kitajske vlade, da ta program ne zagotavlja ugodnosti za proizvodnjo zadevnega izdelka, so nesporno v nasprotju z dokazi in dejstvi, preverjenimi v okviru preiskave.

(269) Komisija zaradi nesodelovanja kitajske vlade ni mogla preveriti več bistvenih vidikov programa Golden Sun in dejanskih ugodnosti, prenesenih na proizvajalce zadevnega izdelka. Poleg tega kitajska vlada tudi ni izpolnjevala obveznosti glede predložitve vseh zahtevanih ustreznih dokumentov, zlasti proračunskih dokumentov o odobritvah programa Golden Sun, ki jih je za leta izvajanja programa izdalo MF. Zato nekatere ugotovitve preiskave temeljijo na najboljših razpoložljivih evidentiranih dejstvih v skladu s členom 28 osnovne uredbe.

(c) ***Pravna podlaga***

(270) Glavna pravna podlaga so Obvestilo o izvajanju demonstracijskega programa Golden Sun z dne 16. julija 2009 in priloženi dokument Začasni ukrepi finančne pomoči pri upravljanju sklada demonstracijskega programa Golden Sun, dokument CaiJian št. 397 [2009], ki so ga izdali Ministrstvo za finance, Ministrstvo za znanost in Nacionalni odbor za energetiko, Okrožnica o uspešnem izvajanju nalog demonstracijskega programa Golden Sun, dokument št. 718 [2009], Okrožnica o uspešnem izpolnjevanju demonstracijskega programa Golden Sun v letu 2010, dokument št. 622 [2010], Okrožnica o navodilih za financiranje

▼B

subvencije indeksov proračuna za gradbene stroške demonstracijskega programa Golden Sun v letu 2010, dokument št. 965 [2010] z dne 2. decembra 2010, ki jo je izdalo ministrstvo za finance, Okrožnica v zvezi s porazdelitvijo proračunskih ciljev za davčno subvencijo, odobreno za programe Golden Sun v letu 2011, dokument JCJ št. 336 z dne 1. septembra 2011, ki jo je izdal Oddelek za finance province Hebei ter Okrožnica v zvezi s porazdelitvijo proračunskih ciljev za davčno subvencijo, odobreno za programe Golden Sun v letu 2011, dokument HCJ št. 135 z dne 8. novembra 2011, ki jo je izdal Občinski finančni urad province Hengshui.

(d) ***Ugotovitve preiskave***

(271) Program Golden Sun je bil vzpostavljen leta 2009 za spodbujanje tehnološkega napredka in uravnoteženega razvoja industrije porazdeljenih solarnih fotonapetostnih sistemov. Organi, ki so na osrednji ravni pristojni za program, so: ministrstvo za finance, ministrstvo za znanost in Nacionalni odbor za energetiko. V Obvestilu o izvajanju demonstracijskega programa Golden Sun so navedena številna merila za upravičenost do sredstev v okviru tega programa, vključno s tem, da: a) morajo biti družbe vključene v lokalni načrt izvajanja demonstracijskega projekta Golden Sun, b) vgrajena zmogljivost ne sme biti manjša od 300 kWh, c) obdobje gradnje ne presega enega leta, obdobje delovanja pa ni krajše od dvajsetih let, d) morajo skupna sredstva lastnikov fotonapetostnih projektov znašati vsaj 100 milijonov CNY, njihov kapital pa vsaj 30 % investicijskih stroškov ter e) se morajo proizvajalci integriranih sistemov in ključne opreme, ki se uporablja za projekte proizvodnje fotonapetostne energije, izbrati na podlagi postopkov za zbiranje ponudb. Upravičeni projekti lahko od vlade prejmejo do 50 % skupnih investicijskih stroškov, pri čemer se za lastnike projekta s sedežem v oddaljenih območjih brez vzpostavljenega električnega omrežja ta zgornja meja poviša na 70 %.

(272) Kar zadeva postopek, morajo družbe, ki želijo prejeti finančno podporo v okviru programa, svoje vloge in dokazila vložiti pri ustreznem državnem organu. Oddelki za finance, tehnologijo in energetiko na ravni provinc, pristojni za organizacijo programa, predložijo skupno zbirno poročilo ministrstvu za finance, ministrstvu za znanost in Nacionalnemu odboru za energetiko, ki so odgovorni za pregledovanje projektov iz provinc v zvezi s tehničnimi programi, gradbenimi pogoji, financiranjem ter vsemi drugimi vidiki. Ministrstvo za finance dodeli finančna sredstva neposredno lastniku projekta, potem ko ga vlada dokončno odobri, ter hkrati ohrani zadevne odobritve in dokumente o izplačilu.

(273) Upravljavci projektov v praksi vladi predložijo vloge za financiranje po sklenitvi pogodbe z enim ali več dobavitelji upravičene fotonapetostne opreme (tj. zadevnega izdelka). V skladu z veljavno zakonodajo so navedeni dobavitelji upravičene fotonapetostne opreme izbrani na podlagi postopkov za zbiranje

▼B

ponudb. Vendar kitajska vlada ni pojasnila, kako uveljavlja svojo diskrecijsko pravico pri izbiri upravljavcev projektov za lokalne načrte izvajanja demonstracijskega projekta Golden Sun in kako ti upravljavci projektov izberejo dobavitelje upravičene fotonapetostne opreme. Kitajska vlada in zainteresirane strani niso pokazale, da je izbirni postopek odprt, pregleden in nediskriminatoren, saj niso predložile zadevne dokumentacije. Nič ne kaže, da je bila kupljena kakršna koli tuja fotonapetostna oprema. Velik del upravičene fotonapetostne opreme je zagotovil en vzorčen sodelujoči proizvajalec. Institucije na podlagi razpoložljivih dejstev zato ugotavljajo, da se je program Golden Sun uporabljal kot sredstvo za ustvarjanje umetnega povpraševanja po izdelkih izbranih kitajskih proizvajalcev zadevnega izdelka. Če vlada meni, da je projekt upravičen, naj bi mu dodelila sredstva.

(274) S programom Golden Sun se dodeljuje subvencija v smislu člena 3(1)(a)(i) in (2) osnovne uredbe v obliki prenosa sredstev od kitajske vlade v obliki dodelitve nepovratnih sredstev proizvajalcem zadevnega izdelka.

(275) S preiskavo se je zlasti ugotovilo, da je več vzorčenih sodelujočih proizvajalcev prejelo neposredna nepovratna sredstva v okviru programa Golden Sun za naprave z opremo za proizvodnjo sončne energije v njihovih prostorih. Ta nepovratna sredstva, izplačana vzorčenim sodelujočim proizvajalcem, nadomestijo del stroškov, ki bi jih proizvajalci drugače morali kriti, in so zato neposredno povezana z zadevnim izdelkom.

(276) Poleg tega je preiskava pokazala, da so imeli vzorčeni sodelujoči proizvajalci tudi ugodnosti od financiranja v okviru tega programa za dobavo zadevnega izdelka nepovezanim upravljavcem projektov. Med preiskavo na kraju samem je bilo ugotovljeno zlasti, da je en vzorčen sodelujoči izvoznik prejel znatno pavšalno plačilo neposredno od kitajske vlade za vseh 40 projektov, financiranih v okviru programa Golden Sun, za katere je dobavljal zadevni izdelek. Vzorčeni sodelujoči proizvajalec izvoznik tega zneska ni navedel v svojem izpolnjenem vprašalniku. Iz okrožnice ministrstva za finance iz leta 2010 je razvidno, da je bil ta sodelujoči izvoznik izbran za dobavljanje zadevnega izdelka več nepovezanim upravljavcem projektov, ki sodijo v zasebni in javni sektor. Komisija je od kitajske vlade skušala pridobiti informacije glede tega neposrednega plačila vzorčenemu sodelujočemu izvozniku, ker člen 13 Obvestila o začasnih ukrepih za program Golden Sun za leto 2009 izrecno zahteva, da se nepovratna pomoč izplača neposredno upravljavcu

▼B

projekta (in ne dobavitelju fotonapetostne opreme), kitajska vlada pa je pri preveritvi ta element izrecno potrdila. Kot je bilo že pojasnjeno, kitajska vlada med preveritvenim obiskom ni mogla pojasniti, zakaj je vzorčeni izvoznik prejel neposredna sredstva. Kitajska vlada je v dopisu z dne 3. junija 2013 omejila svoje pripombe na le enega od 40 projektov, pri čemer je preprosto navedla, da sta upravljavec projekta in vzorčeni sodelujoči proizvajalec izvoznik sklenila finančni dogovor, ker upravljavec ni imel dovolj finančnih sredstev, da bi plačal vzorčenemu proizvajalcu izvozniku, zato sta se strinjala, da se bo subvencija izplačala neposredno vzorčenemu sodelujočemu proizvajalcu izvozniku. Ker se je ta neutemeljena in zelo kratka obrazložitev med 40 projekti iz dokumenta MF nanašala le na en projekt, v katerega je bil vključen vzorčeni sodelujoči izvoznik, nikakor ne zadostuje za pojasnitev razmer.

(277) Vzorčeni sodelujoči izvoznik je v svojem dopisu z dne 24. junija 2013 poskušal pojasniti, da tega posrednega plačila za 40 projektov ni navedel, ker pomeni „uporabniško“ subvencijo za upravljavca projekta in ne za dobavitelja. Ta izvoznik je potrdil, da je prejel neposredno pavšalno plačilo, povezano z dobavami pri 40 projektih iz okrožnice MF, pri čemer je dodal, da lahko vlada sredstva prenese neposredno dobavitelju, razlog za to pa je zagotovitev, da se nepovratna sredstva uporabljajo samo za dovoljene fotonapetostne sisteme in lažji nadzor. Vendar se je izvoznik v svojem odgovoru osredotočil na en projekt, za katerega so bili dokumenti zbrani na kraju samem, in prezrl vseh ostalih 39 projektov, za katere je neposredno prejel sredstva v okviru programa Golden Sun. Čeprav je izvoznik dokazal, da so bila sredstva za ta določen projekt knjižena kot terjatev in ne kot predplačilo državne podpore, ni predložil dokazov o dejanskem zaključku tega ali katerega koli drugega projekta, vključno o dejanski dobavi zadevnega izdelka, za katerega je prejel sredstva. Njegova razlaga tudi ni osvetlila neskladnosti državnih neposrednih plačil z zgoraj navedenemi ustreznimi izvedbenimi pravili, ki določajo, da kitajska vlada sredstva običajno prenese na upravljavca projekta in ne na dobavitelja opreme.

(278) Po mnenju Komisije pojasnilo kitajske vlade glede finančnega dogovora med vzorčenim sodelujočim izvoznikom in upravljavcem projekta ni prepričljivo, ker se zdi nenavadno, da lahko dve zasebni stranki samostojno odločata o sklenitvi sporazuma, v katerega je vključeno delovanje vlade (tj. neposredno plačilo vlade dobavitelju v smislu člena 13 iz obvestila iz leta 2009), ne da bi bila tudi vlada pri tem vključena ali morda s tem celo seznanjena. Kitajska vlada ni zagotovila

▼B

izčrpnejših dokazov in pripomb v zvezi s tem vidikom neposrednih plačil dobaviteljem in se je odločila, da svoj odgovor omeji na le en neimenovan projekt med 40 projekti, ki so jih izvedli vzorčeni sodelujoči izvozniki. Ta izvoznik prav tako ni pojasnil pripombe kitajske vlade o težkih finančnih razmerah upravljavca glede projekta, ki ga kitajska vlada ni podrobno opredelila. Poleg tega drugi viri in kitajska vlada ne potrjujejo izjav izvoznika v zvezi z možnostjo neposrednega plačila in osnovno utemeljitvijo.

(279) Ob upoštevanju navedenih omejenih in nasprotujočih si pripomb, ki sta jih predložila kitajska vlada in vzorčeni sodelujoči izvoznik, je edina skupna točka in ugotovitev, ki jo je mogoče oblikovati, ta, da je bilo neposredno pavšalno plačilo kitajske vlade vzorčenemu sodelujočemu izvozniku potrebno za zagotovitev, da bo ta izvoznik prejel sredstva, saj je obstajalo tveganje neplačila, povezano s finančnimi težavami upravljavca projekta. Dejstvo ostaja, da vzorčeni sodelujoči izvoznik ni mogel pojasniti, kako je porabil pavšalno plačilo vlade, ali je bila fotonapetostna oprema na koncu zagotovljena upravljavcem projektov in kakšno ceno so plačali upravljavci projektov, če so jo sploh plačali. Zaradi pomanjkanja drugih dokazov, ki bi bili Komisiji na voljo v spisu ali v razumni meri kako drugače, se na podlagi člena 28 osnovne uredbe ugotavlja, da pavšalno plačilo za sodelujočega izvoznika pomeni neposredna nepovratna sredstva v smislu člena 3(1)(a)(i) osnovne uredbe.

(280) Komisija nadalje ugotavlja, da neposredna sredstva, zagotovljena dobaviteljem zadevnega izdelka, bodisi kot upravljavcem projektov ali kot domnevnim dobaviteljem fotonapetostne opreme nepovezanim upravljavcem projektov, pomenijo ugodnost za te upravljavce ali dobavitelje v skladu s členom 3(2) osnovne uredbe. Financiranje v okviru programa Golden Sun proizvajalcem zadevnega izdelka, ki so upravljavci projektov, omogoča, da prihranijo stroške nameščanja opreme za proizvajanje sončne energije v njihovih prostorih. Proizvajalci zadevnega izdelka, ki dobavljajo fotonapetostno opremo nepovezanim upravljavcem projektov, pa sredstva, dodeljena v okviru programa Golden Sun, neposredno obdržijo, ne da bi morali dejansko zagotoviti opremo, in/ali jih ta sredstva ščitijo pred tveganjem neplačila nepovezanih upravljavcev projektov. V zadnjem primeru proizvajalci zadevnega izdelka dobijo plačilo, ki ga sicer ne bi dobili od nepovezanega upravljavca projekta.

(281) Ta subvencijska shema je tudi specifična v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe, pri čemer se upošteva, da se z zakonodajo samo, v skladu s katero ta organ deluje, dostop do te sheme omejuje le na določene upravljavce projektov, ki izpolnjujejo več meril, navedenih v zakonodaji, splošneje pa le na upravljavce projektov iz sektorja sončne energije. Poleg tega, ker niti izbira dobavitelja fotonapetostne opreme niti izbira upravljavcev projektov ne temeljita na odprtem, preglednem in nediskriminatornem konkurenčnem postopku ter ker kitajska vlada

▼B

izvaja neposredna plačila dobaviteljem fotonapetostne opreme, je shema specifična tudi zato, ker jo lahko dejansko koristijo samo določeni dobavitelji fotonapetostne opreme. Ta program ne izpolnjuje zahtev za nespecifičnost iz člena 4(2)(b) osnovne uredbe, ker pogoji za upravičenost in dejanska merila za izbor družb, vključenih v lokalne načrte za izvajanje projekta, in končnih projektov, ki se izberejo na podlagi različnih tehničnih in finančnih vidikov, niso objektivni ter se ne uporabljajo samodejno.

(e) ***Sklep***

(282) Program Golden Sun je posebna subvencija v obliki nepovratnih sredstev. V preiskavi je bilo ugotovljeno, da so imeli nekateri vzorčeni sodelujoči izvozniki ugodnosti od te subvencije.

(f) ***Izračun zneska subvencije***

(283) Stopnje subvencije za to shemo v OP za vzorčene proizvajalce izvoznike:

Demonstracijski program Golden Sun	
Družba/skupina	Stopnja subvencije
Wuxi Suntech Power Co. Ltd. in povezane družbe	0,00 %
Yingli Green Energy Holding Company in povezane družbe	0,24 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. in povezane družbe	0,09 %
JA Group	0,00 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd. in povezane družbe	0,00 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. in povezane družbe	0,00 %
Renesola Zhejiang Ltd. Renesola Jiangsu Ltd.	0,02 %
Jinko Solar Co. Ltd. in povezane družbe	0,05 %

3.4.3. *Programi neposrednih davčnih oprostitev in znižanja davka*

3.4.3.1. Program „dve leti brez, tri leta polovica“ za podjetja s tujimi naložbami („PTN“)

(a) ***Uvod***

(284) Ta pritožba se nanaša na obstoj posebne zakonodaje iz leta 1991 za spodbujanje tujih naložb na Kitajskem prek *Zakona o davku na dohodek podjetij s tujimi naložbami in tujih podjetij* („Zakon o obdavčitvi PTN“). Med ugodnostmi za tako imenovana podjetja s tujimi naložbami („PTN“) obstaja program subvencioniranja imenovan „dve leti brez, tri leta polovica“, ki predvideva

▼B

popolno neposredno davčno oprostitev za prvi dve leti dobičkonosnosti PTN in polovico ustrezne stopnje davka za naslednja tri leta.

(285) Program dve leti brez, tri leta polovica v drugačni različici obstaja tudi za družbe, priznane kot nova in visokotehnološka podjetja, ki se nahajajo na določenih območjih. Ugodnosti v okviru te različice programa se lahko uporabljajo tudi po letu 2013. V preiskavi je bilo ugotovljeno, da ima en sodelujoči izvoznik (Yingli Hainan) ugodnosti v okviru tega programa od leta 2011 s popolno oprostitvijo davka za leti 2011 in 2012 ter 50-odstotnim znižanjem davčne stopnje v naslednjih treh letih.

(286) Komisija si je prizadevala preveriti ta program med preveritvenim obiskom s kitajsko vlado. Vendar kitajska vlada ni predložila informacij v zvezi s to drugo različico programa „dve leti brez, tri leta polovica“. V svojem dopisu z dne 3. junija 2013 je kitajska vlada trdila, da ta program ni bil domnevan v pritožbi in ni nadomestilo programa različice „dve leti brez, tri leta polovica“ za PTN, domnevanega v pritožbi, ki se uporablja brez geografskih omejitev. Komisija je seznanjena s temi obrazložitvami, ki jih je predložila kitajska vlada, in razume, da je ta davčni program formalno ločen od programa „dve leti brez, tri leta polovica“ za PTN. Vendar glede na to, da se njegove ugodnosti nadaljujejo po domnevnem izteku sheme PTN, da ima enako mehaniko, značilnosti in vpliv koristi kot program PTN in da je bil sporočen s strani enega od vzorčenih sodelujočih izvoznikov, meni, da je tesno povezan s programom PTN „dve leti brez, tri leta polovica“ in je zato nadaljevanje istega programa, zato bi bilo zanj treba uvesti izravnalne ukrepe. Komisija v zvezi s tem ugotavlja, da člen 10(1) osnovne uredbe omogoča preiskavo katere koli „domnevne subvencije“, ki jo ugotovi pritožnik, in ne navaja nobenega „domnevnega subvencijskega programa“. Ker v tem primeru oba programa vsebujeta isto subvencijo, tj. opuščene prihodke od davka na dobiček pravnih oseb, ima Komisija pravico, da ju preišče kot eno samo subvencijo.

(b) ***Pravna podlaga***

(287) Pravna podlaga tega programa sta člen 8 Zakona o obdavčitvi PTN in člen 72 Izvedbenih pravil Zakona o davku na dohodek Ljudske republike Kitajske za podjetja s tujimi naložbami in tuja podjetja. Po navedbah kitajske vlade se je ta program končal 16. marca 2007 s sprejetjem Zakona na dohodek podjetij

▼B

(„Zakon EIT“) iz leta 2008 na petem zasedanju 10. vsekitajskega ljudskega kongresa Ljudske republike Kitajske, in sicer s členom 57 Zakona EIT, ki določa postopno odpravljanje njegovih ugodnosti do konca leta 2012.

(288) Pravna podlaga posebnega programa „dve leti brez, tri leta polovica“ je Odlok št. 40 [2007], tj. Obvestilo Državnega sveta o izvajanju prehodnih preferenčnih politik o davku na dohodek za visokotehnološka podjetja, ustanovljenega v posebni ekonomski coni in novem okrožju Šanghaj Pudong, ki temelji na členu 57(3) Zakona LRK o davku na dohodek podjetij, skupaj z upravnimi ukrepi za določanje visokotehnoloških in novih tehnoloških podjetij.

(c) ***Ugotovitve preiskave***

(289) Davka na dohodek so oproščena le proizvodna podjetja s tujimi naložbami, katerih delovanje je načrtovano za obdobje najmanj deset let. Oprostitev se začne v letu, v katerem podjetje začne ustvarjati dobiček, in traja prvi dve leti, v nadaljnjih treh letih pa sledi petdesetodstotno znižanje veljavnih davčnih stopenj.

(290) Za posebno različico sheme morajo imeti upravičena podjetja tudi priznan status novih in visokotehnoloških podjetij s posebno upravno certifikacijo, da gre za podjetja s temeljno intelektualno lastnino, ki lahko poleg tega izpolnijo pogoje, določene v členu 93 izvajalskih predpisov zakona EIT LRK.

(291) Vsako podjetje, ki se namerava prijaviti za to shemo, mora državni davčni upravi predložiti letni obrazec za obračun davka na dohodek gospodarske družbe in dodatke ter računovodske izkaze. Te prakse se uporabljajo tudi za posebno različico sheme.

(292) Kitajska vlada je trdila, da se ta program od začetka veljavnosti Zakona EIT leta 2008 postopoma opušča in da so njegove ugodnosti na voljo do konca leta 2012. Kitajska vlada je izjavila tudi, da program za subjekte, v katere se vlaga tuji kapital, ni bil nadomeščen z drugim in da so subjekti, v katere se vlaga tuji kapital, zdaj enako davčno obravnavani kot drugi zavezanci za plačilo davka od dohodka pravnih oseb. Komisija ugotavlja, da je ta davčni program omogočil ugodnosti v OP, saj je od tega v OP imelo ugodnosti več proizvajalcev fotonapetostnih izdelkov. Poleg tega ni mogoče izključiti, da so ugodnosti v okviru tega programa še vedno na voljo oziroma da je na voljo ali bo sprejet v prihodnosti podoben nadomestni program. Kot je bilo pojasnjeno, je preiskava pokazala, da obstajajo tudi druge različice programa „dve leti brez, tri leta polovica“, ki še naprej koristijo proizvajalcem solarnih panelov. Zato je ugotovljeno, da se za ta program še vedno lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

▼B

(293) Posebno različico sheme je uporabljal en sodelujoči izvoznik, tj. Yingli Green Energy.

(d) ***Sklep***

(294) Ta program predstavlja subvencijo v smislu člena 3(1)(a)(ii) in (2) osnovne uredbe v obliki opuščenega prihodka vlade, ki družbam prejemnicam prinese ugodnost.

(295) Ta subvencijska shema je specifična v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe, saj zakonodaja, v skladu s katero deluje organ, ki podeljuje subvencije, omejuje dostop do te sheme na samo določena podjetja, ki se uvrščajo med PTN in izpolnjujejo posebna merila, določena v ustrezni zakonodaji.

(296) V skladu z navedenim bi se lahko za to subvencijo uvedli izravnalni ukrepi.

(297) Različico sheme je treba v smislu člena 3(1)(a)(ii) in (2) osnovne uredbe obravnavati kot subvencijo v obliki opuščenega prihodka vlade, ki je družbam prejemnicam prinesel ugodnosti.

(298) Ta subvencijska shema je specifična v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe, saj je sama zakonodaja, v skladu s katero deluje organ, ki dodeljuje subvencije, omejila dostop do te sheme na samo nekatere družbe in industrije, uvrščene med spodbujane, kot je fotonapetostna industrija. Shema je specifična tudi v skladu s členom 4(3), ker je upravičenost omejena na določene regije.

(299) V skladu z navedenim bi se za to različico lahko uvedli izravnalni ukrepi.

(e) ***Izračun zneska subvencije***

(300) Znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se izračuna glede na ugodnosti za prejemnike, ki so bile ugotovljene v OP. Kot ugodnost za prejemnike se šteje znesek celotnega davka, ki se plača glede na običajno stopnjo davka po odštetju zneska, plačanega z znižano preferenčno stopnjo davka. Zneski, za katere veljajo izravnalni ukrepi, temeljijo na podatkih iz davčnih napovedi družb za leto 2011. Ker revidirane davčne napovedi za davčno leto 2012 niso bile na voljo pri nobenem od vzorčenih sodelujočih izvoznikov, so se upoštevali podatki za celo davčno leto 2011.

▼B

(301) V skladu s členom 7(2) osnovne uredbe je bil ta znesek subvencije (števec) dodeljen za skupni prihodek sodelujočih proizvajalcev izvoznikov od prodaje v OP, ker subvencija ni odvisna od opravljenega izvoza in ni bila dodeljena glede na izdelane, proizvedene, izvožene ali prevožene količine.

(302) Stopnje subvencije za to shemo v OP za vzorčene proizvajalce izvoznike:

Program dve leti brez, tri leta polovica

Družba/skupina	Stopnja subvencije
Wuxi Suntech Power Co. Ltd. in povezane družbe	0,31 %
Yingli Green Energy Holding Company in povezane družbe	0,35 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. in povezane družbe	0,00 %
Skupina JingAo in povezane družbe	0,47 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd. in povezane družbe	0,00 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. in povezane družbe	0,00 %
Renesola Zhejiang Ltd. Renesola Jiangsu Ltd.	0,00 %
Jinko Solar Co. Ltd. in povezane družbe	1,03 %

3.4.3.2. Zmanjšanje davka na dohodek za izvozno usmerjena PTN

(303) S preiskavo se je potrdilo, da vzorčene družbe v OP niso prejemale nobenih ugodnosti v okviru programa.

3.4.3.3. Olajšave pri davku od dohodka za PTN na podlagi geografske lege

(304) S preiskavo se je potrdilo, da vzorčene družbe v OP niso prejemale nobenih ugodnosti v okviru programa.

3.4.3.4. Znižanje davkov za PTN, ki kupujejo opremo, proizvedeno na Kitajskem

(305) S preiskavo se je potrdilo, da vzorčene družbe v OP niso prejemale nobenih ugodnosti v okviru programa.

▼B

3.4.3.5. Davčna izravnava za raziskave in razvoj PTN

(a) ***Uvod***

(306) V pritožbi je bilo navedeno, da so družbe upravičene do preferenčne davčne politike za svoje dejavnosti raziskav in razvoja v obliki 150-odstotne davčne izravnave njihovih izdatkov, če so se ti povečali za 10 % ali več v primerjavi s prejšnjim letom.

(307) Kitajska vlada je trdila, da je bila ta shema s sprejetjem Zakona EIT leta 2008 zaključena in da obdobje opuščanja ni bilo na voljo. Vendar je več vzorčenih sodelujočih izvoznikov sporočilo, da so imeli ugodnosti od podobnega programa v okviru Zakona EIT iz leta 2008, iz česar je razvidno, da je bil program izravnave preferenčnih stroškov za raziskave in razvoj za PTN leta 2008 nadomeščen s posebnim programom. Kitajska vlada v vprašalniku oziroma odgovoru na poziv k dopolnitvi ni zagotovila nadaljnjih informacij o 150-odstotni davčni izravnavi.

(b) ***Pravna podlaga***

(308) To shemo določajo člen 30(1) zakona o davku od dohodka podjetij, člen 95 *Predpisov o izvajanju Zakona o davku od dohodka podjetij LRK* („Izvajalski predpisi EIT“), *Upravni ukrepi za določitev visokotehnoloških podjetij in podjetij z novo tehnologijo* (Guo Ke Fa Huo [2008] št. 172), člen 93 *Izvedbene* uredbe o davku od dohodka podjetij ter Obvestilo državne davčne uprave o vprašanjih v zvezi s plačilom *davka od dohodka za visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo* (Guo Shui Han [2008] št. 985).

(309) Člen 95 navaja, da se dodeli dodatni 50-odstotni odbitek izdatkov za raziskave in razvoj, naveden v točki 1 člena 30, za te izdatke za visokotehnološke izdelke in izdelke z novo tehnologijo, tako da so predmet amortizacije na osnovi 150 % stroškov neopredmetenih sredstev.

(c) ***Ugotovitve preiskave***

(310) Kot je bilo opozorjeno, kitajska vlada v izpolnjenem vprašalniku in odgovoru na poziv k dopolnitvi o tej shemi ni predložila nobenih ustreznih informacij. Za to shemo so se že sprejeli izravnalni ukrepi v preiskavi v zvezi s *premazanim finim papirjem* ([1]) in preiskavi v zvezi z *jeklom, prevlečenim z organskimi premazi* ([2]). Ustrezne pravne določbe dejansko kažejo, da ta shema prinaša ugodnosti, omejene na podjetja, ki so uradno priznana kot visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo. Te družbe prav tako potrebujejo stroške za raziskave in

([1]) Uvodna izjava (116) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 452/2011 z dne 6. maja 2011 o uvedbi dokončne protisubvencijske dajatve na uvoz premazanega finega papirja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, (UL L 128, 14. 5j 2011, str. 18).

([2]) Uvodna izjava (226) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 215/2013 z dne 11. marca 2013 o uvedbi izravnalne dajatve na uvoz nekaterih jeklenih izdelkov, prevlečenih z organskimi premazi, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, (UL L 73, 15. 3 2013, str. 16).

▼B

razvoj za potrebe razvoja novih tehnologij, novih izdelkov in novih obrti. Upravičena podjetja lahko izravnajo dodatnih 50 % svojih stroškov za raziskave in razvoj v primeru s svojimi obveznostmi za davek na dohodek. Tudi za stroške v zvezi z neopredmetenimi sredstvi za raziskave in razvoj imajo upravičene družbe pravico do 150-odstotnega odbitka dejanskih stroškov, ki jih ustvarijo.

(311) V preiskavi je bilo določeno, da morajo družbe, ki so deležne ugodnosti po tej shemi, vložiti svojo napoved za odmero davka od dohodkov in ustrezne priloge. Dejanski znesek ugodnosti je vključen v davčni napovedi in Prilogi V. Samo družbe, ki so pridobile uradno potrdilo, ki jih priznava kot visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo, so upravičene do te sheme.

(d) ***Sklep***

(312) Ta shema je subvencija v obliki opuščenega prihodka vlade, ki je družbam prejemnicam prinesel ugodnosti, v smislu člena 3(1)(a)(ii) in (2) osnovne uredbe.

(313) Ta subvencija je specifična v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe, saj sama zakonodaja omejuje uporabo te sheme na samo nekatere družbe, ki so uradno priznane kot visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo ter imajo stroške za raziskave in razvoj, ker razvijajo nove tehnologije, nove izdelke in nove obrti.

(314) V skladu z navedenim bi se lahko za to subvencijo uvedli izravnalni ukrepi.

(e) ***Izračun zneska subvencije***

(315) Znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se izračuna glede na ugodnosti za prejemnike, ki so bile ugotovljene v OP. Kot ugodnost za prejemnike se šteje znesek celotnega davka, ki se plača glede na običajno stopnjo davka, po odbitku zneska, plačanega z dodatnim 50-odstotnim odbitkom dejanskih stroškov za raziskave in razvoj za odobrene projekte. Zneski, za katere veljajo izravnalni ukrepi, temeljijo na podatkih iz davčnih napovedi družb za leto 2011. Ker revidirane davčne napovedi za davčno leto 2012 niso bile na voljo pri nobenem od vzorčenih sodelujočih izvoznikov, so se upoštevali podatki za celo davčno leto 2011.

▼B

(316) V skladu s členom 7(2) osnovne uredbe je bil ta znesek subvencije (števec) dodeljen za skupni prihodek sodelujočih proizvajalcev izvoznikov od prodaje v OP, ker subvencija ni odvisna od opravljenega izvoza in ni bila dodeljena glede na izdelane, proizvedene, izvožene ali prevožene količine.

(317) Stopnje subvencije za to shemo v OP za vzorčene proizvajalce izvoznike:

Davčna izravnava za raziskave in razvoj

Družba/skupina	Stopnja subvencije
Wuxi Suntech Power Co. Ltd. in povezane družbe	0,10 %
Yingli Green Energy Holding Company in povezane družbe	0,49 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. in povezane družbe	0,00 %
Skupina JingAo in povezane družbe	0,02 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd. in povezane družbe	0,00 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. in povezane družbe	0,00 %
Renesola Zhejiang Ltd. Renesola Jiangsu Ltd.	0,29 %
Jinko Solar Co. Ltd. in povezane družbe	0,33 %

3.4.3.6. Vračila davkov za naložbe dobička PTN v izvozno usmerjena podjetja

(318) S preiskavo se je potrdilo, da vzorčene družbe v OP niso prejemale nobenih ugodnosti v okviru programa.

3.4.3.7. Preferenčni davčni programi za PTN, priznana kot podjetja na področju visoke in nove tehnologije

(319) Preiskava je potrdila, da vzorčene družbe v OP niso prejemale nobenih ugodnosti na podlagi programa, saj so koristile ugodnosti novega programa, ki je nadomestil to preferenčno obravnavo. Podrobnosti so obravnavane v točki 3.4.4.8.

▼B

3.4.3.8. Znižanje davkov za visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo, ki sodelujejo pri določenih projektih

(a) ***Uvod***

(320) Ta program podjetju, ki je priznano kot visokotehnološko podjetje ali podjetje z novo tehnologijo, omogoča ugodnost na podlagi 15-odstotne stopnje davka od dohodka, ki je nižja od običajne 25-odstotne stopnje. Za ta program je bilo v preiskavi v zvezi s *premazanim finim papirjem* in preiskavi v zvezi z *jeklom, prevlečenim z organskimi premazi*, sklenjeno, da se proti njemu lahko uvedejo izravnalni ukrepi, kar so sklenili tudi organi ZDA.

(b) ***Pravna podlaga***

(321) Pravna podlaga za ta program so člen 28(2) zakona o davku od dohodka podjetij, *Upravni ukrepi za določitev visokotehnoloških podjetij in podjetij z novo tehnologijo* (Guo Ke Fa Huo [2008] št. 172), člen 93 Izvedbene uredbe o davku od dohodka podjetij ter Obvestilo državne davčne uprave o vprašanjih v zvezi s plačilom *davka od dohodka za visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo* (Guo Shui Han [2008] št. 985).

(c) ***Ugotovitve preiskave***

(322) Ta shema se uporablja za priznana visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo, ki potrebujejo ključno podporo države. Ta podjetja imajo temeljne pravice neodvisne intelektualne lastnine in morajo izpolnjevati številne zahteve: (i) njihovi proizvajalci morajo biti vključeni v obseg izdelkov na visokotehnoloških področjih, za katere se uporablja ključna podpora države, (ii) skupni stroški za raziskave in razvoj morajo predstavljati določen delež skupnega prihodka od prodaje, (iii) prihodki od prodaje visokotehnoloških izdelkov in izdelkov z novo tehnologijo morajo predstavljati določen delež skupnega prihodka od prodaje, (iv) osebje na področju raziskav in razvoja mora predstavljati določen delež celotnega osebja ter (v) izpolnjene morajo biti druge zahteve iz Upravnih ukrepov za določitev visokotehnoloških podjetij in podjetij z novo tehnologijo iz leta 2008.

(323) Družbe, deležne ugodnosti po tej shemi, morajo vložiti svojo napoved za odmero davka od dohodkov in ustrezne priloge. Dejanski znesek ugodnosti je vključen v davčni napovedi in Prilogi V.

(d) ***Sklep***

(324) V skladu z navedenim bi bilo treba shemo obravnavati kot subvencijo v smislu člena 3(1)(a)(ii) in (2) osnovne uredbe, saj gre za finančni prispevek v obliki opuščenega prihodka vlade, ki je družbam prejemnicam prinesel ugodnosti. Ugodnost za prejemnika je enaka davčnemu prihranku, ki ga je prejemnik pridobil prek tega programa v skladu s členom 3(2) osnovne uredbe.

▼B

(325) Ta subvencija je specifična v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe, saj je omejena na podjetja, ki prejmejo certifikat visokotehnološkega podjetja in podjetja z novo tehnologijo ter izpolnjujejo vse zahteve upravnih ukrepov iz leta 2008. Poleg tega ni objektivnih meril za upravičenost do te sheme, ki bi jih oblikovala zakonodaja ali organ, ki odloča o dodelitvi, in upravičenost se ne dodeljuje samodejno na podlagi člena 4(2)(b) osnovne uredbe.

(326) V skladu z navedenim bi se lahko za to subvencijo uvedli izravnalni ukrepi.

(e) ***Izračun zneska subvencije***

(327) Znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se izračuna glede na ugodnosti za prejemnike, ki so bile ugotovljene v OP. Kot ugodnost za prejemnike se šteje znesek celotnega davka, ki se plača glede na običajno stopnjo davka po odštetju zneska, plačanega z znižano preferenčno stopnjo davka. Zneski, za katere veljajo izravnalni ukrepi, temeljijo na podatkih iz davčnih napovedi družb za leto 2011. Ker revidirane davčne napovedi za davčno leto 2012 niso bile na voljo pri nobenem od vzorčenih sodelujočih izvoznikov, so se upoštevali podatki za celo davčno leto 2011.

(328) Stopnje subvencije za to shemo v OP za vzorčene proizvajalce izvoznike:

Znižanje davkov za visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo, ki sodelujejo pri določenih projektih

Družba/skupina	Stopnja subvencije
Wuxi Suntech Power Co. Ltd. in povezane družbe	0,31 %
Yingli Green Energy Holding Company in povezane družbe	0,42 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. in povezane družbe	0,35 %
Skupina JingAo in povezane družbe	0,13 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd. in povezane družbe	0,86 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. in povezane družbe	0,00 %
Renesola Zhejiang Ltd. Renesola Jiangsu Ltd.	0,00 %
Jinko Solar Co. Ltd. in povezane družbe	0,00 %

▼B

3.4.3.9. Preferenčna politika glede davka na dohodek podjetij na severovzhodu države

(329) S preiskavo se je potrdilo, da vzorčene družbe v OP niso prejemale nobenih ugodnosti v okviru programa.

3.4.3.10. Davčni programi province Guangdong

(330) S preiskavo se je potrdilo, da vzorčene družbe v OP niso prejemale nobenih ugodnosti v okviru programa.

3.4.4. *Programi za posredne davke in uvozne tarife:*

3.4.4.1. Oprostitev plačila DDV in uvozna tarifna znižanja za uporabo uvožene opreme

(a) ***Uvod***

(331) Ta program zagotavlja oprostitev plačila DDV in uvoznih dajatev za podjetja, v katera se vlaga tuji kapital, ali domača podjetja za uvoz osnovnih delovnih sredstev, ki se uporabljajo v njihovi proizvodnji. Da bi se koristila ta oprostitev, oprema ne sme biti uvrščena na seznam neupravičene opreme in družba, ki zanjo zaprosi, mora pridobiti certifikat projekta, spodbujanega s strani države, ki ga izdajo kitajski organi ali agencija NDRC v skladu z ustrezno naložbeno, davčno in carinsko zakonodajo. V protisubvencijskih postopkih v zvezi s *premazanim finim papirjem* in *jeklom, prevlečenim z organskimi premazi*, so bili proti temu programu uvedeni izravnalni ukrepi.

(b) ***Pravna podlaga***

(332) Pravna podlaga tega programa so Okrožnica državnega sveta o prilagoditvi davčnih politik za uvoženo opremo, Guo Fa št. 37/1997, Obvestilo ministrstva za finance, splošne carinske uprave in državne davčne uprave o prilagoditvi določenih politik o preferenčnih uvoznih dajatvah, Objava ministrstva za finance, splošne carinske uprave in državne davčne uprave [2008] št. 43, Obvestilo agencije NDRC št. 316 2006 z dne 22. februarja 2006 o pomembnih vprašanjih glede obravnavanja pisnega potrdila o domačih projektih ali projektih, financiranih s tujim kapitalom, katerih razvoj spodbuja država, in kataloški seznam uvoženih izdelkov, ki niso izvzeti iz plačila dajatve, za podjetja, v katera se vlaga tuji kapital, ali domača podjetja iz leta 2008.

(c) ***Ugotovitve preiskave***

(333) Za ta program se šteje, da zagotavlja finančne prispevke v obliki opuščenega prihodka kitajske vlade v smislu člena 3(1)(a)(ii) osnovne uredbe, saj so podjetja, v katera se vlaga tuji kapital, in druga upravičena domača podjetja oproščena plačila DDV in/ali tarif, ki bi sicer zapadle v plačilo. Zato ta program družbam prejemnicam prinaša ugodnosti v smislu člena 3(2) osnovne uredbe. Program je specifičen v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe, saj zakonodaja, v skladu s katero deluje organ,

▼B

ki dodeljuje subvencije, omejuje dostop do programa na podjetja, ki vlagajo v okviru posebnih poslovnih kategorij, izrecno opredeljenih z zakonom, in spadajo v kategorijo spodbujanih ali omejeno kategorijo B v skladu s *katalogom za usmerjanje industrij za tuje naložbe in prenos tehnologije*, ali podjetja, ki so v skladu s *katalogom ključnih industrij, izdelkov in tehnologij, pri katerih država spodbuja razvoj*. Poleg tega ni objektivnih meril za omejitev upravičenosti in prepričljivih dokazov za sklep na podlagi člena 4(2)(b) osnovne uredbe, da je upravičenost samodejna.

(d) ***Izračun zneska subvencije***

(334) Znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se izračuna glede na ugodnosti za prejemnike, ki so bile ugotovljene v OP. Kot ugodnost za prejemnike se šteje znesek oprostitev plačila DDV in dajatev za uvoženo opremo. Da bi se zagotovilo, da znesek, proti kateremu se lahko izvedejo izravnalni ukrepi, zajema le OP, se je prejeta ugodnost postopoma obračunavala v dobi uporabe opreme v skladu z običajnimi računovodskimi postopki družbe.

(335) Stopnje subvencije za to shemo v OP za vzorčene proizvajalce izvoznike:

Oprostitev plačila DDV in uvozna tarifna znižanja za uporabo uvožene opreme

Družba/skupina	Stopnja subvencije
Wuxi Suntech Power Co. Ltd. in povezane družbe	0,24 %
Yingli Green Energy Holding Company in povezane družbe	0,44 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. in povezane družbe	0,38 %
Skupina JingAo in povezane družbe	0,35 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd. in povezane družbe	0,78 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. in povezane družbe	0,07 %
Renesola Zhejiang Ltd. Renesola Jiangsu Ltd.	0,63 %
Jinko Solar Co. Ltd. in povezane družbe	0,00 %

▼B

3.4.4.2. Vračilo DDV za PTN, ki kupijo opremo, proizvedeno na Kitajskem

(a) ***Uvod***

(336) Ta program določa oprostitev plačila DDV za nakup doma proizvedene opreme za podjetja, v katera se vlaga tuji kapital. Oprostitev se lahko koristi le, če oprema ni na seznamu neupravičene opreme in če vrednost opreme ne preseže določene meje. V protisubvencijskih postopkih v zvezi s *premazanim finim papirjem* in *jeklom, prevlečenim z organskimi premazi*, so bili proti temu programu uvedeni izravnalni ukrepi.

(b) ***Pravna podlaga***

(337) Pravna podlaga so Začasni ukrepi za povračilo odmerjenega davka za nakupe doma proizvedene opreme za podjetja, v katera se vlaga tuji kapital, Poskusni ukrepi za znižanje davka za nakup opreme, ki je izdelana na Kitajskem, za projekte, v katere se vlaga tuji kapital, ter Obvestilo ministrstva za finance in državne davčne uprave o preklicu politike o znižanjih za nakup na domačem trgu proizvedene opreme s strani podjetij, v katera se vlaga tuji kapital.

(c) ***Ugotovitve preiskave***

(338) Kitajska vlada je v izpolnjenem protisubvencijskem vprašalniku trdila, da je bil ta program prekinjen 1. januarja 2009, in se sklicevala na *Okrožnico ministrstva za finance in državne davčne uprave o prekinitvi politike o znižanjih za nakup na domačem trgu proizvedene opreme s strani podjetij, v katera se vlaga tuji kapital (CAISHUI [2008] št. 176)*. Vendar je preiskava pokazala, da je več vzorčenih proizvajalcev izvoznikov koristilo ugodnosti te sheme v obdobju preiskave. Zadevni vzorčeni izvozniki so predložili podrobne informacije o tej shemi, vključno s prejetim zneskom subvencije. Ob upoštevanju navedenega je bilo sklenjeno, da kitajska vlada ni predložila natančnih informacij o tem programu in da se ta še vedno izvaja, kot kaže položaj nekaterih proizvajalcev izvoznikov.

(339) Ker kitajska vlada ni predložila zahtevanih informacij, se je Komisija oprla na informacije, ki so jih predložili vzorčeni proizvajalci izvozniki.

(340) Za ta program se šteje, da zagotavlja finančne prispevke v obliki opuščenega prihodka kitajske vlade v smislu člena 3(1)(a)(ii) osnovne uredbe, saj so podjetja, v katera se vlaga tuji kapital, oproščena plačila DDV, ki bi drugače zapadel v plačilo. Zato ta program družbam prejemnicam prinaša ugodnosti v smislu člena 3(2) osnovne uredbe. Program je specifičen v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe, saj zakonodaja, v skladu s katero deluje organ, ki dodeljuje subvencije, omejuje dostop do programa na podjetja, v katera se vlaga tuji kapital in ki kupujejo

▼B

na domačem trgu proizvedeno opremo ter spadajo v kategorijo spodbujanih ali omejeno kategorijo B *kataloga industrij, v katere se vlaga tuji kapital*, ter opremo, kupljeno na domačem trgu in navedeno v *katalogu ključnih industrij, izdelkov in tehnologij, pri katerih država spodbuja razvoj*. Poleg tega *Poskusni ukrepi za znižanje davka za nakup opreme, ki je izdelana na Kitajskem, za projekte, v katere se vlaga tuji kapital, ter obvestilo ministrstva za finance* omejujejo ugodnost na podjetja, v katera se vlaga tuji kapital in spadajo v kategorijo spodbujanih v *katalogu za usmerjanje industrij, v katere se vlaga tuji kapital*, ali *katalogu industrij v osrednji in zahodni regiji Kitajske, ki koristijo ugodnosti in v katere se vlaga tuji kapital*. Poleg tega ni objektivnih meril za omejitev upravičenosti in prepričljivih dokazov za sklep na podlagi člena 4(2)(b) osnovne uredbe, da je upravičenost samodejna. Ta program je prav tako specifičen v skladu s členom 4(4)(b) osnovne uredbe, saj je pogojen z uporabo domačega blaga pred uvoženim.

(d) ***Izračun zneska subvencije***

(341) Znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se izračuna glede na ugodnosti za prejemnike, ki so bile ugotovljene v OP. Kot ugodnost za prejemnike se šteje znesek oprostitev plačila DDV za nakup opreme, proizvedene na domačem trgu. Da bi se zagotovilo, da znesek, proti kateremu se lahko izvedejo izravnalni ukrepi, zajema le OP, se je prejeta ugodnost postopoma obračunavala v dobi uporabe opreme v skladu z običajno prakso industrije.

(342) Stopnje subvencije za to shemo v OP za vzorčene proizvajalce izvoznike:

Vračilo DDV za PTN, ki kupijo opremo, proizvedeno na Kitajskem

Družba/skupina	Stopnja subvencije
Wuxi Suntech Power Co. Ltd. in povezane družbe	0,00 %
Yingli Green Energy Holding Company in povezane družbe	0,00 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. in povezane družbe	0,00 %
Skupina JingAo in povezane družbe	0,07 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd. in povezane družbe	0,03 %

▼B

Vračilo DDV za PTN, ki kupijo opremo, proizvedeno na Kitajskem	
Družba/skupina	Stopnja subvencije
Delsolar (Wujiang) Ltd. in povezane družbe	0,00 %
Renesola Zhejiang Ltd. Renesola Jiangsu Ltd.	0,15 %
Jinko Solar Co. Ltd. in povezane družbe	0,05 %

3.4.4.3. Oprostitve plačila DDV in tarif za nakupe osnovnih sredstev v okviru programa za razvoj zunanje trgovine

(343) S preiskavo se je potrdilo, da vzorčene družbe v OP niso prejemale nobenih ugodnosti v okviru programa.

3.4.5. *Zagotavljanje blaga in storitev s strani vlade za manj kot ustrezno nadomestilo*

3.4.5.1. Zagotavljanje polisilicija s strani vlade za manj kot ustrezno nadomestilo

(344) S preiskavo se je potrdilo, da vzorčene družbe v OP niso prejemale nobenih ugodnosti v okviru programa.

3.4.5.2. Zagotavljanje izdelkov in polizdelkov iz aluminija s strani vlade za manj kot ustrezno nadomestilo

(345) S preiskavo se je potrdilo, da vzorčene družbe v OP niso prejemale nobenih ugodnosti v okviru programa.

3.4.5.3. Zagotavljanje stekla s strani vlade za manj kot ustrezno nadomestilo

(346) S preiskavo se je potrdilo, da vzorčene družbe v OP niso prejemale nobenih ugodnosti v okviru programa.

3.4.5.4. Zagotavljanje električne energije s strani vlade

(a) ***Uvod***

(347) Pritožnik je trdil, da so nekateri kitajski proizvajalci polisilicija koristili poceni električno energijo, zagotovljeno za manj kot ustrezno nadomestilo.

(b) ***Ugotovitve preiskave***

(348) V preiskavi je bilo ugotovljeno, da je imelo veliko vzorčenih proizvajalcev izvoznikov v svoji skupini podjetij povezanega proizvajalca polisilicija. Ugotovljeno je bilo, da je ena od vzorčenih skupin proizvajalcev izvoznikov, tj. LDK Solar, redno prejemala znatne subvencije za pristojbine za električno energijo od finančnega urada gospodarske cone mesta Xin Yu. Kljub temu, da družba v tem primeru ni imela neposredne ugodnosti od cen električne energije, ki so nižje od cen na trgu, so precejšnja znižanja, ki jih je zagotovil finančni urad gospodarske cone

▼B

Xin Yu, na koncu ustvarila položaj, v katerem je imela družba ugodnosti od zagotavljanja poceni električne energije, in so zato funkcionalno enakovredna zagotavljanju po cenah, ki so nižje od tržnih cen, s strani vlade. V vsakem primeru, tudi če se znižanja obravnavajo kot nepovratna sredstva, je ukrep tesno povezan s trditvijo pritožnika in spada v obseg preiskave. Dejansko je bil zadevni družbi v skupini LDK v OP povrnjen skoraj celoten znesek njenih pristojbin za električno energijo.

(349) Skupina LDK Solar je prek svojega povezanega proizvajalca polisilicija prejela finančni prispevek v smislu člena 3(1)(a)(ii) osnovne uredbe, ker mu je lokalna vlada zagotovila subvencionirane pristojbine za električno energijo, ali v smislu člena 3(1)(a)(i). To se šteje kot finančni prispevek vlade v obliki zagotavljanja blaga, ki ni splošna infrastruktura v smislu osnovne uredbe. Po drugi strani pa gre za neposreden prenos sredstev.

(350) Skupina LDK Solar je prejela ugodnosti v smislu člena 3(2) osnovne uredbe glede na to, da ji je vlada zagotavljala električno energijo za manj kot ustrezno nadomestilo. Ugotovljeno je bilo, da se je zaradi subvencij za pristojbine za električno energijo za tega izvoznika dejansko uporabljala cena, ki je nižja od običajne cene. Neposredni prenos sredstev prinaša ugodnosti, ker gre za nepovratna sredstva, ki na trgu niso na voljo.

(351) Subvencija v obliki zagotavljanja poceni električne energije prek znižanj za enega od vzorčenih proizvajalcev je specifična v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe, saj so bile subvencije za pristojbine za električno energijo izplačane samo skupini LDK. Subvencija je tudi regionalno specifična, saj je omejena na določena podjetja v gospodarski coni Xin Yu. Ker LDK in kitajska vlada nista poročali o tej subvenciji, je bilo treba zgoraj navedene ugotovitve utemeljiti na razpoložljivih dejstvih.

(c) ***Izračun zneska subvencije***

(352) Znesek subvencije je bil enak znesku znižanj v OP.

(353) Stopnje subvencije za to shemo v OP za vzorčene proizvajalce izvoznike:

Električna energija za manj kot ustrezno nadomestilo	
Družba/skupina	Stopnja subvencije
Wuxi Suntech Power Co. Ltd. in povezane družbe	0,00 %
Yingli Green Energy Holding Company in povezane družbe	0,00 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. in povezane družbe	0,00 %

▼B

Električna energija za manj kot ustrezno nadomestilo	
Družba/skupina	Stopnja subvencije
Skupina JingAo in povezane družbe	0,00 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd. in povezane družbe	2,45 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. in povezane družbe	0,00 %
Renesola Zhejiang Ltd. Renesola Jiangsu Ltd.	0,00 %
Jinko Solar Co. Ltd. in povezane družbe	0,00 %

3.4.5.5. Zagotavljanje pravic do uporabe zemljišča za manj kot ustrezno nadomestilo

(a) ***Uvod***

(354) Pritožnik je trdil, da je kitajska vlada kitajskim proizvajalcem zadevnega izdelka zagotovila pravice do uporabe zemljišč za manj kot ustrezno nadomestilo glede na to, da nacionalne ali lokalne vlade v skladu s tržnimi načeli ne zagotavljajo takšnih pravic.

(355) Kitajska vlada je trdila, da je trg zemljišč standardiziran in urejeno konkurenčen ter da je s pravicami do uporabe zemljišča v skladu z zakonom treba javno trgovati na trgu zemljišč. Kitajska vlada je tudi izjavila, da je treba industrijska in trgovinska zemljišča pridobiti prek nadomestila za uporabo na odprtem trgu, ki se pridobi na razpisih, dražbah in natečajih, ter da je končna cena „*ne glede na število ponudb ali prvotno ceno reprezentativna za tržne cene, ki se določajo glede na ponudbo in povpraševanje na prostem trgu*“. Kitajska vlada je trdila tudi, da prenos pravic do uporabe zemljišč ne sme vključevati omejitev pri objavi prenosa prek javnega razpisa, dražbe in ponudbe, ki bi lahko vplivale na pošteno konkurenco.

(356) Kitajska vlada ni predložila nobenih podatkov v zvezi z dejanskimi cenami pravic do uporabe zemljišč in začetnimi cenami zemljišč, ki jih je določila vlada. Informacije, ki jih je zagotovila glede poslov s pravicami do uporabe zemljišč, so bile glede na zahteve v vprašalniku nepopolne. Ko je med preveritvenim obiskom popravljala svoj prvotni izpolnjeni vprašalnik, je potrdila tudi, da so bili nekateri sporočeni posli predmet razpisnih postopkov. Vendar ni predložila nobenih podrobnih podatkov o številu ponudb ter razliki med začetno in končno ceno, ki so bili zahtevani v vprašalniku.

(357) Komisija je med preveritvenim obiskom od kitajske vlade zahtevala dokaze, ki bi podprli njeno trditev, da prenosi pravic do uporabe zemljišč na Kitajskem potekajo prek razpisov, ponudb ali dražb. Opozoriti je treba, da v skladu s členom 11 *določb o dodeljevanju pravic do uporabe državnih stavbnih zemljišč prek razpisa za oddajo ponudb, dražbe in ponudbe* pristojni državni organ izda javno obvestilo, ko se začne razpisni/dražbeni/ponudbeni postopek. Na podlagi tega je Komisija zahtevala vse javne

▼B

objave za posle, ki so bili predmet teh postopkov, da bi zbrala in preverila informacije, zahtevane v vprašalniku. Kitajska vlada ni predložila nobenega od teh obvestil, saj je trdila, da „*ne obstajajo več*“. Zato Komisija ni mogla preveriti informacij glede poslov s pravicami do uporabe zemljišč vzorčenih proizvajalcev izvoznikov.

(358) Komisija je kitajsko vlado obvestila, da razmišlja o uporabi določb člena 28 Uredbe (ES) št. 597/2009 za to subvencijsko shemo in da je morala glede na to, da kitajska vlada v svojem odgovoru na dopis Komisije z dne 23. maja 2013 ni zagotovila zadovoljive obrazložitve ali novih dokazov v zvezi s tem vprašanjem, svoje ugotovitve utemeljiti na najboljših razpoložljivih dejstvih, v tem primeru na informacijah, ki so jih predložili vzorčeni proizvajalci izvozniki, in drugih dostopnih informacijah.

(359) Komisija je ob domnevi, da za zemljišča v LRK ni tržnih cen, od kitajske vlade zahtevala tudi njena stališča o morebitnih referenčnih vrednostih. Čeprav je ob pošiljanju vprašalnika kitajski vladi šlo le za domnevo in nikakor ugotovitev ali sklep, je kitajska vlada izrazila svoje stališče, da je ta domneva napačna, in ni posredovala nobenih konkretnih informacij o morebitnih referenčnih vrednostih. Kitajska vlada je navedla le, da „*če je treba uporabiti referenčne vrednosti, je treba uporabiti cene, ki jih morajo za podobna zemljišča plačati kitajske industrije, ki ne prejemajo ugodnosti*“. Ker Kitajska vlada ni razkrila, katere industrije ne „prejemajo ugodnosti“, niti ni predložila informacij o cenah, ki jih te industrije plačujejo za industrijska zemljišča na Kitajskem, Komisija ni mogla presoditi, ali so te cene ustrezne referenčne vrednosti. V zvezi s tem je treba poudariti, da je Komisija v svojih prejšnjih preiskavah v zvezi s *premazanim finim papirjem* in *jeklom, prevlečenim z organskimi premazi*, ugotovila, da zagotavljanje pravic do uporabe zemljišč tem industrijam prav tako ne upošteva tržnih načel.

(b) ***Pravna podlaga***

(360) Za zagotavljanje pravic do uporabe zemljišč na Kitajskem se uporablja zakon Ljudske republike Kitajske o upravljanju zemljišč.

(c) ***Ugotovitve preiskave***

(361) V skladu s členom 2 zakona o upravljanju zemljišč so vsa zemljišča v državni lasti, saj v skladu s kitajsko ustavo in ustreznimi pravnimi določbami zemljišča skupaj pripadajo kitajskemu ljudstvu. Zemljišč ni mogoče prodati, vendar se lahko v skladu z zakonom dodelijo pravice do uporabe zemljišč. Državni organi lahko takšne pravice dodelijo prek javnih razpisov, ponudb ali dražb.

(362) Sodelujoči proizvajalci izvozniki so predložili informacije glede zemljišč, ki jih uporabljajo, in večino ustreznih pogodb/potrdil o pravicah do uporabe zemljišč, kitajska vlada pa je predložila zelo omejene informacije samo o določanju cen pravic do uporabe zemljišč.

▼B

(363) Kot je navedeno zgoraj, je kitajska vlada trdila, da se pravice do uporabe zemljišč na Kitajskem dodelijo prek javnih razpisov, dražb ali natečajev. To določa tudi člen 137 zakona Ljudske republike Kitajske o stvarnih pravicah.

(364) Vendar je bilo ugotovljeno, da ta sistem, kot ga je opisala kitajska vlada, v praksi ne deluje vedno enako. Komisija je med preverjanjem vzorčenih proizvajalcev izvoznikov zbrala nekaj obvestil pristojnih organov o pravicah do uporabe zemljišč, ki so na voljo za prenos. Medtem ko eno obvestilo potencialne kupce pravic do uporabe zemljišč izrecno omejuje na fotonapetostno industrijo ([1]), drugo omejuje ceno, ki so jo na začetku določili pristojni organi, in ne dopušča, da bi ceno določil trg ([2]). Za same dražbe se je štelo, da niso zagotavljale prave konkurence, saj je v mnogih primerih, obravnavanih med preveritvenimi obiski v prostorih proizvajalcev izvoznikov, dala ponudbo le ena družba (samo vzorčeni proizvajalec fotonapetostnih izdelkov) in je bila zato njena začetna ponudba (vrednost, ki jo je določil urad za zemljišča) tudi končna cena za kvadratni meter.

(365) Navedeni dokazi nasprotujejo trditvam kitajske vlade, da so cene pravic do uporabe zemljišč v LRK reprezentativne za tržne cene, ki se določajo glede na ponudbo in povpraševanje na prostem trgu, ter da prenos pravic do uporabe zemljišč ne sme vključevati omejitev pri objavi prenosa prek javnega razpisa, dražbe in ponudbe, ki bi lahko vplivale na pošteno konkurenco. Ugotovljeno je bilo tudi, da so nekateri vzorčeni proizvajalci izvozniki od lokalnih organov prejeli nadomestila za (že tako nizke) cene, ki so jih plačali za pravice do uporabe zemljišč.

(366) Poleg nizkih cen so nekateri vzorčeni proizvajalci izvozniki prejeli tudi druga sredstva v zvezi z nakupom pravic do uporabe zemljišč, ki so še bolj zmanjšala dejansko ceno teh pravic.

(367) Ugotovitve tega postopka potrjujejo, da je položaj v zvezi z zagotavljanjem in pridobivanjem zemljišč v LRK nejasen in nepregleden ter da organi cene pogosto določajo samovoljno. Organi cene določajo v skladu s sistemom vrednotenja mestnih zemljišč, ki jim med drugim nalaga tudi merilo upoštevanja industrijske politike ob določanju cene industrijskega zemljišča ([3]).

([1]) Objava razpisa za oddajo ponudb za dodelitev državnega stavbnega zemljišča v mestu Yangzhou za industrijsko uporabo s pravico do uporabe zemljišča (številke parcel 2008G017, 2008G018 in 2008G019, urad mesta Yangzhou za zemljiške vire, 30. januar 2008).

([2]) Obvestilo urada za zemljišča mesta Baoding o prenosu pravice do rabe zemljišča v državni lasti (2009–02) v okrožju Tianwei, člen 7.

([3]) Izvedbena uredba (EU) št. 215/2013, uvodna izjava (116).

▼B

(368) Poleg tega neodvisne javno dostopne informacije kažejo, da se zemljišča v LRK zagotavljajo po cenah pod običajno tržno stopnjo ([1]).

(d) ***Sklep***

(369) Ob upoštevanju navedenega je treba zagotavljanje pravic do uporabe zemljišč s strani kitajske vlade obravnavati kot subvencijo v obliki zagotavljanja blaga, ki družbam prejemnicam prinaša ugodnosti v smislu člena 3(1)(a)(iii) in (2) osnovne uredbe. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah od (364) do (367), v LRK ni delujočega trga za zemljišča in uporaba zunanje referenčne vrednosti (glej uvodno izjavo (372)) kaže, da je znesek, ki so ga vzorčeni izvozniki plačali za pravice do uporabe zemljišč, precej nižji od običajnega tržnega tečaja. Poleg tega so nadomestila, prejeta od lokalnih organov, neposredni prenosi sredstev, ki prinašajo ugodnosti, ker pomenijo nepovratna sredstva, ki na trgu niso na voljo. Subvencija je specifična v smislu člena 4(2)(a) in (c) osnovne uredbe, ker je preferenčni dostop do industrijskih zemljiščih omejen na zgolj družbe, ki delujejo v določenih industrijah, v tem primeru fotonapetostni industriji, in ker so bili predmet razpisnega postopka le določeni posli, ker organi pogosto določajo cene ter ker so vladne prakse na tem področju nejasne in nepregledne. Stanje glede zemljišč v LRK je obravnavano tudi v Delovnem dokumentu Mednarodnega denarnega sklada, ki potrjuje, da zagotavljanje pravic do uporabe zemljišč kitajskim industrijam ne upošteva tržnih pogojev ([2]).

(370) Zato se lahko za to subvencijo uvedejo izravnalni ukrepi.

(e) ***Izračun zneska subvencije***

(371) Ker je bilo ugotovljeno, da položaj v LRK v zvezi s pravicami do uporabe zemljišč ni tržno usmerjen, se zdi, da v LRK ni na voljo prav nobenih referenčnih vrednosti v zasebnem sektorju. Zato prilagoditev stroškov ali cen v LRK ni izvedljiva. V teh okoliščinah se šteje, da v LRK ni trga, in je v skladu s členom 6(d)(ii) osnovne uredbe odobrena uporaba zunanje referenčne vrednosti za ocenjevanje zneska ugodnosti. Glede na to, da kitajska vlada ni sodelovala in ni predložila predloga za zunanjo referenčno vrednost, je morala Komisija, da bi določila ustrezno zunanjo referenčno vrednost, uporabiti razpoložljiva dejstva. Glede tega se zdi primerno, da se kot ustrezna referenčna vrednost uporabijo informacije z ločenega carinskega območja Tajvan. Te informacije so bile uporabljene tudi v prejšnjih preiskavah v zvezi s *premazanim finim papirjem* in *jeklom, prevlečenim z organskimi premazi*.

([1]) George E. Peterson, *Land leasing and land sale as an infrastructure-financing option* (Zakup in prodaja zemljišč kot možnost infrastrukturnega financiranja), delovni dokument Svetovne banke o raziskavi politik št. 4043, 7. november 2006, Delovni dokument Mednarodnega denarnega sklada (WP/12/100), *An End to China's Imbalances* (Konec neravnotežij na Kitajskem), april 2012, str. 12.

([2]) Delovni dokument Mednarodnega denarnega sklada (WP/12/100), *An End to China's Imbalances* (Konec neravnotežij na Kitajskem), april 2012, str. 12.

▼B

(372) Komisija meni, da so cene zemljišč na Tajvanu najboljši približek za območja v LRK, kjer imajo sedež sodelujoči proizvajalci izvozniki. Večina proizvajalcev izvoznikov ima sedež na razvitih območjih z visokim BDP v gosto poseljenih provincah.

(373) Znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se izračuna glede na ugodnosti za prejemnike, ki so bile ugotovljene v OP. Ugodnost za prejemnike se izračuna z upoštevanjem razlike med zneskom, ki ga je vsako podjetje dejansko plačalo za pravice do uporabe zemljišč (zmanjšanim za znesek nadomestil, prejetih od lokalne vlade), in zneskom, ki bi moral biti običajno plačan na podlagi tajvanske referenčne vrednosti.

(374) Pri izračunu je Komisija uporabila povprečno ceno zemljišča na kvadratni meter, ki je bila ugotovljena za Tajvan ter popravljena zaradi zmanjševanja vrednosti valute in sprememb v zvezi z BDP od datumov zadevnih pogodb za pravice do uporabe zemljišč. Informacije glede cen industrijskih zemljišč so bile pridobljene na spletni strani industrijskega urada tajvanskega ministrstva za gospodarske zadeve. Zmanjševanje vrednosti valute in spremembe v zvezi z BDP za Tajvan so bili izračunani na podlagi inflacijskih stopenj in spreminjanja BDP na prebivalca pri sedanjih cenah v USD za Tajvan, kot jih je Mednarodni denarni sklad objavil v svojih svetovnih gospodarskih napovedih (*World Economic Outlook*) za leto 2011. V skladu s členom 7(3) osnovne uredbe je bil ta znesek subvencije (števec) dodeljen za OP z uporabo običajne življenjske dobe pravice do uporabe zemljišč za uporabo industrijskih zemljišč, tj. 50 let. Ta znesek je bil nato dodeljen za skupni prihodek sodelujočih proizvajalcev izvoznikov od prodaje v OP, ker subvencija ni odvisna od opravljenega izvoza in ni bila dodeljena glede na izdelane, proizvedene, izvožene ali prevožene količine.

(375) Stopnje subvencije za to shemo v OP za vzorčene proizvajalce izvoznike:

Pravice do uporabe zemljišča za manj kot ustrezno nadomestilo

Družba/skupina	Stopnja subvencije
Wuxi Suntech Power Co. Ltd. in povezane družbe	0,31 %
Yingli Green Energy Holding Company in povezane družbe	0,77 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. in povezane družbe	0,65 %
Skupina JingAo in povezane družbe	1,31 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd. in povezane družbe	4,28 %

▼B

Pravice do uporabe zemljišča za manj kot ustrezno nadomestilo

Družba/skupina	Stopnja subvencije
Delsolar (Wujiang) Ltd. in povezane družbe	0,32 %
Renesola Zhejiang Ltd. Renesola Jiangsu Ltd.	1,73 %
Jinko Solar Co. Ltd. in povezane družbe	1,66 %

3.5. *Pripombe strani po dokončnem razkritju*

(376) Kitajska vlada je ugovarjala dejstvu, da so nekateri mediji in zainteresirane strani po razkritju navajali določene informacije iz dokumenta o dokončnem razkritju. V zvezi s tem je treba opozoriti, da Komisija ni javno objavila dokumenta. Vendar Komisija ne more nadzorovati dejanj več sto zainteresiranih strani, ki so prejele dokument o razkritju. Če so se nekatere strani odločile, da javno objavijo dokument o razkritju ali izrazijo svoje mnenje o dokumentu, Komisija ni imela sredstev, da bi jim to preprečila.

3.5.1. *Pripombe kitajske vlade v zvezi z domnevno napačnimi izjavami v dokumentu o dokončnem razkritju*

(377) Kitajska vlada je trdila, da je Komisija kršila zahtevo glede „zadostne možnosti“ iz člena 12.1 Sporazuma SIU. Po mnenju kitajske vlade izjemno dolgo podaljšanje roka za predložitev izpolnjenih vprašalnikov, ki ga je odobrila Komisija (kot je podrobneje navedeno v uvodni izjavi (104)), v ta namen ni bilo zadostno. Kitajska vlada je prav tako trdila, da bi se „razumno obdobje“ v skladu s členom 12.7 Sporazuma SIU štelo za „zadostno možnost“ v skladu s členom 12.1 Sporazuma SIU tudi za vse ostale dokumente, ki vsebujejo vprašalnik. Poleg tega je kitajska vlada trdila, da bi lahko z vzorčenimi proizvajalci izvozniki začela sodelovati šele, ko bi bil vzorec dokončno oblikovan, zato je bil rok, odobren za odziv med prejetjem vprašalnika in sklepom o vzorčenju, nesmiseln. Kitajska vlada je trdila, da naj bi „želja“ Komisije po hitrem zaključku preiskave izpodrinila „zahtevo, o kateri se ni mogoče pogajati“, da bi odobrila zadostno možnost v skladu s členom 12.1. Komisija se s temi trditvami ne strinja, saj se je po svojih najboljših močeh trudila, da bi kitajski vladi odobrila čim daljši rok za predložitev izpolnjenih vprašalnikov in odgovora na poziv k dopolnitvi. Kitajska vlada je bila prav tako obveščena, da bi lahko zahtevane dokumente predložila do dneva preveritvenega obiska.

Komisija ni preprečevala kitajski vladi, da med postopkom predloži kakršne koli informacije, in jo je večkrat opomnila na možnost, da zahteva zaslišanje, na katerem bi lahko predstavila informacije in stališča. Poudariti je treba, da nobene informacije,

▼B

ki jih je med postopkom predložila kitajska vlada, niso bile zavrnjene zaradi neupoštevanja roka. Trditev kitajske vlade, da je bil rok, odobren za odziv med prejetjem vprašalnika in sklepom o vzorčenju, neustrezen, ne drži. Velik del vprašalnika je zadeval splošno raven subvencioniranja industrije/zadevnega izdelka, pri čemer sklep o vzorčenju na noben način ni omejeval kitajske vlade pri zbiranju splošnih informacij. Še pomembneje je, da je imela kitajska vlada po izboru vzorca še vedno na voljo 43 dni, da zbere informacije, specifične za vzorčene proizvajalce izvoznike. Komisija je ravnala v skladu s členom 12.1 Sporazuma SIU in je kitajski vladi dala zadostno možnost, da predstavi vse dokaze, ki jih šteje za ustrezne, ob upoštevanju, da za zagotovitev pravočasne izvedbe preiskave taka obveznost ne more biti časovno neomejena.

(378) Kitajska vlada je trdila tudi, da je Komisija sprva zahtevala podrobne informacije o nevzorčenih proizvajalcih izvoznikih, ki niso bile „potrebne informacije“ za namen preiskave, ki temelji na vzorčenju. V zvezi s tem je treba poudariti, da v času odpreme vprašalnika, namenjenega kitajski vladi, sklep o tem, ali se bo v tem postopku izvajalo vzorčenje ali ne, ni bil dokončen. Ko je Komisija prejela izpolnjene vprašalnike glede vzorčenja od kitajskih proizvajalcev izvoznikov in je bilo očitno, da je raven sodelovanja izvoznikov visoka, ter ko je postalo jasno, da bi vzorčeni izvozniki sodelovali z ustreznim izpolnjevanjem vprašalnikov, Komisija od nevzorčenih proizvajalcev izvoznikov ni zahtevala predložitve informacij o subvencioniranju, specifičnih za družbo. Zato se Komisija s tem ne strinja.

(379) Kitajska vlada je trdila, da je Komisija v dokumentu o dokončnem razkritju napačno izjavila, da kitajska vlada v izpolnjenem vprašalniku in nadaljnjih stališčih ni predložila nekaterih informacij. To ne drži. Kot je Komisija že izjavila v dopisu za kitajsko vlado z dne 23. maja 2013, kitajska vlada ni predložila potrebnih informacij v zvezi z državnimi finančnimi institucijami, dokumentov v zvezi z družbo Sinosure in zagotavljanjem zavarovanja izvoznih kreditov, dokumentov v zvezi z demonstracijskim programom Golden Sun in informacij v zvezi z zagotavljanjem pravic do uporabe zemljišč.

(380) Po mnenju kitajske vlade Komisija ni uporabila razpoložljivih dejstev kot mehanizma za dopolnitev manjkajočih informacij, kot je bilo predpisano s strani odborov in v okviru reševanja sporov STO ([1]), ampak je namesto tega „*uporabila negativne*

([1]) Poročilo PO, Mehika – riž, odstavka 289 in 293. Poročilo odbora, Kitajska – odbor GOES, odstavka 7.296 in 7.302.

▼B

sklepe na kaznovalen način in tako dodatno kršila določbe Sporazuma SIU“. Kitajska vlada je trdila tudi, da Komisija ni uporabila razpoložljivih dejstev „*zgolj zaradi nadomestitve pomanjkljivih informacij, ampak kot specifično podlago za vse ugotovitve glede subvencioniranja, ne da bi upoštevala veliko količino informacij, ki so jih posredovale kitajska vlada in udeležene finančne institucije, najpogosteje na podlagi domnevne predložitve nepopolnih odgovorov ali dokazil za posamezne podatke*“. Komisija ni storila tega. Upoštevala in analizirala je vse informacije, ki jih je predložila kitajska vlada, vključno z načrti in zakonodajo, zato ugotovitve temeljijo na teh dokumentih, ki jih je predložila kitajska vlada, če so bili navedeni dokumenti dani na voljo in je preveritev potrdila njihovo točnost. Pogoste navedbe iz teh dokumentov, na katerih temeljijo ugotovitve, so primer, kako je Komisija obravnavala informacije, ki jih je predložila kitajska vlada. Komisija v uvodni izjavi (110) jasno razlaga samo primere, ko predloženih informacij v njihovi sedanji obliki ni mogla upoštevati.

(381) Prav tako je kitajska vlada trdila, da je Komisija nasprotovala sama sebi, ko je v dokumentu o dokončnem razkritju trdila, da je v tej preiskavi zahtevala poslovne informacije le v zvezi z vzorčenimi izvozniki, na drugem mestu v istem dokumentu pa je navedla, da „vprašalnik za vlado ni omejen na vzorčene izvoznike“. To ne drži. Komisija ni navajala nasprotujočih si izjav. Kot je že pojasnjeno v uvodni izjavi (378), je Komisija po sklepu o uporabi vzorčenja omejila svojo prvotno zahtevo po predložitvi informacij, specifičnih za družbo, na vzorčene proizvajalce izvoznike. Vendar je Komisija, da bi ocenila možnost uvedbe izravnalnih ukrepov za domnevne subvencijske sheme, poleg informacij v zvezi z vzorčenimi proizvajalci izvozniki zahtevala tudi druge informacije, npr. v zvezi s finančnimi trgi na Kitajskem ali trgom za pravice do uporabe zemljišč. Zato je navedeno, da „vprašalnik za vlado ni omejen na vzorčene izvoznike“.

(382) Kitajska vlada je poleg tega trdila, da naj bi Komisija prezrla dejstvo, da informacij ni mogoče enostavno zavrniti, če niso na voljo za preverjanje. Vendar Komisija informacij v tem postopku ni obravnavala na tak način. „Nerazpoložljivost preverjanja“ v nobenem primeru ni bila edini razlog, da te informacije niso bile v celoti upoštevane. Kadar so druge informacije v spisu tem informacijam nasprotovale, kitajska vlada pa jih ni mogla podpreti z nobenimi dokazi, takih informacij v njihovi sedanji obliki ni bilo mogoče upoštevati.

▼B

(383) Po mnenju kitajske vlade je Komisija v odstavku 85 dokumenta o dokončnem razkritju (kot je ponovljeno v uvodni izjavi (117)) „priznala“, da kitajska vlada ne nadzoruje bančnih in finančnih institucij ter od njih ne more zahtevati predložitve informacij. Poudariti je treba, da Komisija ni seznanjena s tako izjavo in da je po pregledu besedila uvodne izjave ugotovila, da trditev kitajske vlade ne drži.

(384) Kitajska vlada je trdila, da naj bi se Komisija strinjala z njo, da nacionalnih zakonov v primeru preiskave ne morejo izpodriniti zahteve osnovne protidampinške uredbe EU ali Sporazuma SIU. Povezava z nepredložitvijo domnevno zaupnih informacij, ki jo je navedla kitajska vlada, je nesmiselna. Komisija pa je trdila (uvodna izjava (117)), da določbe občinske zakonodaje ali notranja pravila članice STO ne razrešujejo zavez STO k sodelovanju v preiskavah, v primerih spora pa mora kitajska vlada predlagati načine za dostop do informacij, da se lahko ustrezno preverijo. Kitajska vlada je navedla primer, ko je uradnik ene banke predložil eno oceno kreditnega tveganja za vzorčeno družbo kot primer načina za preverjanje domnevno omejenih informacij, in trdila, da „Komisija še vedno ni bila zadovoljna“. Vendar, kot pojasnjuje besedilo uvodne izjave (148), Komisija ni imela pomislekov glede preverjanja tega določenega dokumenta in je te informacije v celoti upoštevala pri ugotovitvah. Vendar je bil to izreden primer, ki se žal ni ponovil pri večini podobnih informacij, ki so bile zahtevane v tem postopku.

(385) V zvezi s tem je kitajska vlada še vedno trdila, da se je „občutljiva notranja dokumentacija“ bank štela za pomembne informacije v skladu s Sporazumom SIU in da njena nepredložitev ne bi mogla prispevati k uporabi razpoložljivih dejstev. Komisija meni, da je ta izjava preveč posplošena, in ni prepričana, kako bi bilo mogoče v vseh primerih izvesti ustrezno preverjanje (z vzpostavljenimi ustreznimi postopki varovanja poslovnih skrivnosti), če taka dokumentacija (tudi v zvezi s poslovanjem s strankami) enostavno ne bi bila predložena. Če preverjanja ne bi bila izvedena, bi bilo morda treba razpoložljiva dejstva uporabiti za zapolnitev vrzeli v zbiranju dejstev.

(386) Kitajska vlada je večkrat trdila, da predpreveritveno pismo ni vsebovalo posebnih vprašanj v zvezi s preverjanjem in se je sklicevalo na dopis Komisije z dne 23. maja 2013, ki je vsebovalo to besedilo. Komisija pa je v odstavku 86 dokumenta o dokončnem razkritju (kot je ponovljeno v uvodni izjavi (118)) navedla, da je predpreveritveno pismo z dne 25. marca 2013 vsebovalo zelo specifičen in podroben seznam vprašanj in dokumentov, ki bi bili obravnavani med preverjanjem, kar je popolnoma v skladu s členom 26(3) osnovne uredbe in zahtevami

▼B

STO. Odsotnosti seznama specifičnih vprašanj, katerega predložitev ni utemeljena na podlagi osnovne uredbe ali pravil STO, kitajska vlada ne more uporabiti kot izgovor za to, da med preverjanjem ni mogla v celoti sodelovati.

(387) Kitajska vlada je trdila, da je Komisija med preverjanjem pokazala popolno odsotnost prožnosti. Pri tem gre za napačno tolmačenje dejstev in razmer pred in med preveritvenim obiskom. Kot je že bilo pojasnjeno v odstavkih 88–90 dokumenta o dokončnem razkritju (ponovljeno v uvodnih izjavah od (120) do (122)), je bila raven prožnosti Komisije popolna in brezpogojna. Žal zaradi poskusov kitajske vlade, da zagotovi informacije, ki jih ni bilo mogoče preveriti v časovnem okviru obiskov na kraju samem, teh informacij ni bilo mogoče navzkrižno preveriti in označiti kot preverjen dokument. Kitajska vlada je prav tako opozorila Komisijo na sodno prakso STO iz poročila odbora *Evropske skupnosti – losos*, v skladu s katero „preverljivost“ dokumentov ni vedno odvisna od možnosti preiskav na kraju samem, in trdila, da Komisija ne more zavrniti informacij zgolj zaradi tega, ker niso bile razpoložljive ob preveritvenih obiskih. Komisija poudarja, da se lahko takim informacijam, katerih zanesljivosti in točnosti ni bilo mogoče ugotoviti s preverjanjem na kraju samem, pripiše manjši pomen, kot če bi bile ustrezno preverjene, in da se je to v tem primeru včasih zgodilo.

(388) Kitajska vlada ugovarja domnevni praksi Komisije, da ne sprejema novih dokumentov in dokazil, ki bi jih bilo treba preveriti po izvedenem preverjanju, v okviru katerega bi se sicer morali preveriti. Kot je že bilo pojasnjeno v odstavku 89 dokumenta o dokončnem razkritju (kot je ponovljeno v uvodni izjavi (121)), ta trditev ne drži in nikoli ni držala. Res je, da Komisija običajno ne more sprejeti dokumentov kot listinskih dokazov za preverjanje, ko je preverjanje že bilo izvedeno, in da preverjanje takih dokumentov praktično ni izvedljivo, vendar pa kitajski vladi nič ne preprečuje, da predloži take dokumente v pisni obliki, kot se je v tem primeru tudi dejansko zgodilo.

(389) Kitajska vlada je trdila, da Komisija ni pojasnila razloga za to, da je zahtevala predložitev šestih dokumentov, navedenih v uvodni izjavi (122), in da zato njihovo preverjanje ni bilo dovoljeno. To trditev je kitajska vlada poudarila že v svojem dopisu z dne 3. junija 2013, Komisija pa je v zvezi s tem predložila izčrpen odgovor v uvodni izjavi (122). Ponovno je treba poudariti, da vsi ti dokumenti zadevajo zadevno industrijo in so celo povezani s posebnimi subvencijskimi shemami, kot so preferenčna posojila ali preferenčne davčne sheme. Zato je na podlagi njihovih imen in vsebine očitno, da so bili pomembni za preiskavo. Vendar kitajska vlada med preverjanjem ni želela odgovoriti na nobena vprašanja v zvezi s tem, kot edini razlog za to pa je navedla domnevno nepomembnost dokumenta za postopek.

▼B

(390) Kitajska vlada je trdila, da ni mogla zagotoviti dokazil za informacije, ki jih je posredovala v izpolnjenem vprašalniku, v zvezi z odstotkom posojil, odobrenih zadevni industriji, saj so s temi informacijami razpolagale banke, ki so neodvisni subjekti in ne službe kitajske vlade, in da bi morala Komisija preveriti podatke pri bankah. Kitajska vlada se je sklicevala na določbe zakona o poslovnem bančništvu, ki predvideva, da banke poslujejo v skladu z zakonom (člen 4) ter da se v njihovo poslovanje ne vmešavajo lokalne vlade ali vladne službe na več ravneh, javne organizacije ali posamezniki (člen 5). Dejstvo je, da je kitajska vlada v izpolnjenem vprašalniku izrazila trditev, ki je ni mogla v celoti podpreti. Banke, ki jih je Komisija poskušala preveriti, prav tako niso mogle podpreti teh informacij z nobenimi drugimi informacijami. Če bi bila to sprejemljiva praksa, bi lahko preiskovana stran enostavno navedla trditev, ki podpira njen primer, preiskovalni organ pa bi moral to trditev sprejeti, ne da bi imel možnost preveriti, ali ustreza dejanskemu stanju. To je še pomembneje glede na to, da so te informacije v nasprotju z drugimi informacijami v spisu. Zakon o poslovnem bančništvu vsebuje tudi druge člene, ki bankam nalagajo, da svojo posojilno dejavnost izvajajo v skladu s potrebami nacionalnega gospodarstva in družbenega razvoja ter v duhu industrijskih politik države (člen 34). Kot je kitajska vlada ustrezno opozorila v pripombah, banke poslujejo v skladu z zakonom, tj. tudi v skladu z navedenimi določbami člena 34 zakona o poslovnem bančništvu. Zato ta domnevna vidna ločnica med vlado in bankami ne izhaja iz dejstev.

(391) Kitajska vlada je trdila, da je zagotovila vse informacije v zvezi z lastništvom bank, ki jih ima na voljo. Prav tako je trdila, da so navedeni podatki v zvezi z lastništvom bank uradni podatki Komisije bančnih regulatorjev Kitajske in da zato ni nobenega razloga za domnevo, da so informacije, ki jih je predložila kitajska vlada, napačne ali zavajajoče, poleg tega pa izpolnjujejo določbe člena 28 osnovne uredbe. Poleg tega je kitajska vlada trdila, da ni vedela, na kateri podlagi temelji izjava Komisije v odstavku 95 (ponovljeno v uvodni izjavi (127)) dokumenta o dokončnem razkritju („*V skladu z javno razpoložljivimi informacijami naj bi obstajale tudi druge državne banke, ki so odobrile posojila vzorčenim proizvajalcem izvoznikom.*“), tj. poleg tistih, ki jih je kitajska vlada v svojem odgovoru na poziv k dopolnitvi navedla kot državne banke. Teh trditev ni bilo mogoče sprejeti. Poudariti je treba, da je kitajska vlada v izpolnjenem vprašalniku sprva trdila, da nima na voljo nobenih informacij v zvezi z lastništvom bank. Šele ko je Komisija v pozivu k dopolnitvi poudarila, da mora kitajska vlada v skladu s kitajsko zakonodajo zbrati take informacije, je kitajska vlada predložila določene informacije v zvezi s tem. Uradnik Komisije bančnih regulatorjev Kitajske med preverjanjem ni podprl podatkov o lastništvu

▼B

bank z nobenimi dokazi, ni navedel vira informacij in ni pojasnil, do kod informacije prihajajo. Prav tako je treba poudariti, da kitajska vlada ni izpodbijala dejstva, da je v državni lasti najmanj 5 drugih bank, ki jih je navedla Komisija v dokumentu o dokončnem razkritju (glej opombo v uvodni izjavi (127)).

(392) Kitajska vlada se ni strinjala z izjavo Komisije v odstavku 97 dokumenta o dokončnem razkritju (ponovljeno v uvodni izjavi (129)), da Komisija bančnih regulatorjev Kitajske ni želela odgovoriti na vprašanje v zvezi z 10 največjimi bankami na Kitajskem, ker vprašanje ni bilo predloženo v pisni obliki, in je trdila, da je Komisija napačno tolmačila dejstva, saj je bil glavni razlog za to, da odgovor ni bil predložen, dejstvo, da vprašanje ni bilo navedeno v predpreveritvenem pismu, zato so potrebovali čas za pripravo odgovora. Dejansko je kitajska vlada tista, ki napačno tolmači dejstva v zvezi s tem. Komisija ni zahtevala takojšnjega odgovora, vendar Komisija bančnih regulatorjev Kitajske vprašanja ni želela niti prebrati, ker ni bilo vnaprej predloženo v pisni obliki. Če je bil razlog nezadosten čas za pripravo odgovora, bi lahko kitajska vlada odgovor predložila pozneje med preverjanjem ali po elektronski pošti (čeprav ga Komisija ne bi mogla preveriti), kot je storila z več drugimi dokumenti. Vendar kitajska vlada tega ni storila.

(393) Kitajska vlada je trdila, da je predložila vse dokumente v zvezi z ustanovitvijo in mandatom Komisije bančnih regulatorjev Kitajske, ki jih je Komisija zahtevala v vprašalniku, in da Komisija v pozivu k dopolnitvi ni opozorila na te dokumente, prav tako pa teh dokumentov ni zahtevala v „seznamu dokumentov, ki jih je treba predložiti pred začetkom preveritvenega obiska“ v Prilogi 2 k predpreveritvenem pismu, zato se kitajska vlada ni čutila dolžno predložiti druge dokumente. To ne drži. Komisija je zahtevala vse dokumente, ki so podlaga za ustanovitev in mandat Komisije bančnih regulatorjev Kitajske, vendar jih je kitajska vlada predložila le nekaj. Šele na podlagi izjave uradnika Komisije bančnih regulatorjev Kitajske je Komisija ugotovila, da obstajajo še drugi dokumenti v zvezi s tem. Dejansko je bil odgovor kitajske vlade v zvezi s tem v vprašalniku nepopoln in zavajajoč, saj je bila kitajska vlada (Komisija bančnih regulatorjev Kitajske) očitno seznanjena z obstojem takih dodatnih dokumentov, kot je priznala Komisija bančnih regulatorjev Kitajske med preverjanjem na kraju samem.

(394) Kitajska vlada je trdila, da Komisija med preverjanjem dejansko ni zahtevala statističnih podatkov in poročil bank, ki so odobrile posojila vzorčenim izvoznikom za OP. Trdila je, da je Komisija zahtevala le statistično poročilo za leto 2012, ki ga je Komisiji bančnih regulatorjev Kitajske predložila Banka Kitajske in v

▼B

zvezi s katerim se je moral uradnik te komisije zaradi obveznosti glede zaupnosti posvetovati s pravno službo. To ne drži. Komisija je med preverjanjem ponovno izrazila zahtevo iz vprašalnika in poziva k dopolnitvi, da je treba predložiti statistične podatke vseh bank, ki so odobrile posojila vzorčenim izvoznikom ([1]).

(395) Kitajska vlada je prav tako trdila, da je navedba pritožnika v pritožbi v zadevi *premazanega finega papirja*, v kateri je Komisija „na podlagi negativnih sklepov“ ugotovila, da so poslovne banke v državni lasti ravnale kot javni organi, „neutemeljena trditev, ki ne upošteva ozadja glede vrste in obstoja subvencije, odobrene proizvajalcem izvoznikom zadevnega izdelka, zato je ni mogoče šteti za zadosten dokaz“ obstoja finančnega prispevka vlade ali javnega organa v smislu člena 11.2 Sporazuma SIU. Treba je poudariti, da zadevne ugotovitve v zadevi *premazanega finega papirja* niso temeljile na negativnih sklepih, ampak na razpoložljivih dejstvih v skladu s členom 28 osnovne uredbe, ter da ni bil sprejet noben naknadni sklep, ki bi potrjeval trditev kitajske vlade, da ugotovitev Komisije v zvezi s tem temelji na „neustrezni uporabi razpoložljivih dejstev“. Nasprotno je Komisija sprejela podobne ugotovitve v zvezi s poslovnimi bankami v državni lasti v drugi protisubvencijski zadevi v zvezi z uvozom s Kitajske, tj. *jekla, prevlečenega z organskimi premazi,* prav tako so tudi drugi preiskovalni organi, zlasti v ZDA, ugotovili, da so kitajske poslovne banke v državni lasti javni organi, to ugotovitev pa je potrdil pritožbeni organ STO ([2]).

(396) Kitajska vlada je še naprej trdila, da je Komisija zahtevala določene informacije od vseh bank, ustanovljenih na Kitajskem, pri čemer kitajska vlada ni imela dejanske zmožnosti za predložitev takih informacij za „več kot 3 800“ bank. Komisija se s to trditvijo ne strinja in se ponovno sklicuje na poziv k dopolnitvi, v katerem je po predložitvi izpolnjenega vprašalnika s strani kitajske vlade omejila obseg zahtevanih informacij le na banke, v katerih ima kitajska vlada neposredni ali posredni lastniški delež ([3]).

(397) Kitajska vlada je trdila tudi, da izjava Komisije, da je upoštevala povzetek zadevnih okrožnic Ljudske banke Kitajske s spletišča, ki je bil predložen med preverjanjem, ni pravilna in da to dokazuje odstavek 133 dokumenta o dokončnem razkritju (ponovljeno v uvodni izjavi (164)). To ne drži. Uvodna izjava (164)

([1]) Statistični podatki bank so bili zahtevani v delu III.A.A prvotnega vprašalnika, na strani 4 Priloge 1 k pozivu k dopolnitvi in na strani 7 predpreveritvenega pisma.

([2]) Poročilo pritožbenega organa, *ZDA – dokončne protidampinške in izravnalne dajatve na nekatere izdelke s Kitajske*, odstavek 356.

([3]) Predložite informacije, ki so že bile zahtevane v vprašalniku, vsaj informacije o bankah, v katerih ima kitajska vlada neposredni ali posredni lastniški delež.

▼B

ne nasprotuje vsebini izvlečkov s spletišča. Te izvlečke upošteva, vendar se opira tudi na dejansko vsebino okrožnice, katere točnosti kitajska vlada doslej dejansko ni izpodbijala.

(398) Kitajska vlada je trdila, da je Komisija „iz več dokumentov vzela nekatere izraze in besedilo brez upoštevanja sobesedila“, nekatere pa je napačno tolmačila ter jih skušala povezati, da bi ugotovila, da kitajska vlada spodbuja industrijo, ki proizvaja zadevni izdelek, ali da so poslovne banke v državni lasti javni organi. Zagovarja stališče, da bi „celovito branje“ teh dokumentov (načrtov, osnutkov in sklepov) pokazalo, da ugotovitve Komisije nimajo pravne podlage in se ne opirajo na dokaze. To ne drži. Komisija je analizirala in v celoti upoštevala vse dokumente, vključno s tistimi iz uvodne izjave (102), na točno tak način, ki ga zagovarja kitajska vlada.

(399) V zvezi s Sklepom št. 40 je kitajska vlada trdila, da je Komisija v dokumentu o dokončnem razkritju navajala iz navedenega sklepa brez upoštevanja sobesedila, „da bi izkrivila njegov pravi pomen“. Po mnenju kitajske vlade je iz drugih določb Sklepa št. 40 razvidno, da je usmerjen v razvoj uporabe obnovljivih virov energije ter solarnih modulov in celic ne opredeljuje kot cilj kakršne koli pričakovane politike razvoja, kot je predlagala Komisija. Ni res, da Komisija pri sklicevanju na besedilo člena V Sklepa št. 40 ni upoštevala sobesedila. Komisija ne trdi, da je bil ali ni bil eden od namenov razvoj uporabe obnovljivih virov energije. Dejstvo je, da je državni svet v Sklepu št. 40 opredelil novo energetsko industrijo in sončno energijo kot prednostni industriji, zato sta bili v *glavnem katalogu industrijskega prestrukturiranja* uvrščeni v kategorijo spodbujanih projektov. Ob upoštevanju členov 17, 18 in 19 Sklepa št. 40 lahko finančne institucije odobrijo posojila le industrijam/družbam, ki sodijo v to kategorijo. To je jasen znak, da se daje prednost fotonapetostni industriji, ki med drugim proizvaja solarne module in celice.

(400) Kitajska vlada je trdila, da se besedilo sklepa državnega sveta z dne 10. oktobra ne sklicuje na solarne module in celice ali na fotonapetostno industrijo ter da se je morebitna fiskalna podpora spodbujala le v zvezi s cilji glede uporabe nadomestnih virov energije, ki ne vplivajo na splošen razvoj proizvodnje modulov in celic. Komisija se s tem ne strinja. Poudariti je treba, da ta sklep državnega sveta ni izrecno namenjen spodbujanju uporabe nadomestnih virov energije. Iz naslova (Sklep državnega sveta o pospeševanju inkubacije in razvoja strateških nastajajočih industrij) in vsebine (med drugim člena 1(1) in (2) ter člena 2(2)) tega sklepa je razvidno, da je njegov namen spodbujati razvoj izbranih industrij (v tem primeru strateških nastajajočih industrij). To potrjuje tudi dejstvo, da se cilji, zastavljeni v tem sklepu, nanašajo neposredno na rezultate in učinkovitost strateških nastajajočih industrij (člen 2(3)). Prav tako ta sklep jasno

▼B

povezuje strateške nastajajoče industrije s fotonapetostno industrijo, ki med drugim proizvaja solarne module in celice. Prvič, nobenega dvoma ni, da je fotonapetostna industrija segment industrije nadomestne energije, ki je v členu 2 sklepa opredeljena kot industrija, ki bi jo morala država inkubirati in razviti. Drugič, vzorčeni proizvajalci izvozniki sodijo v kategorijo visokotehnoloških sektorjev industrije, navedenih v členu 2(2) sklepa. Podobno 12. petletni načrt uvršča industrijo sončne energije med strateške industrije, poleg tega pa 12. petletni načrt za solarno fotonapetostno industrijo potrjuje, da je sklep državnega sveta „*uvrstil solarno fotonapetostno industrijo na pomembno področje strateških nastajajočih industrij, ki jo bo naša država razvila v prihodnosti*“ ([1]).

(401) Po mnenju kitajske vlade je Komisija navedla načrt za srednje- in dolgoročni razvoj znanosti in tehnologije, vendar se ni sklicevala na primer ali določbo, v kateri ta dokument opredeljuje, da visokotehnološka podjetja vključujejo podjetja, ki proizvajajo module in celice, ali so povezana s fotonapetostno industrijo na splošno. Kitajska vlada meni, da so cilji načrta osredotočeni le na razvoj nadomestnih virov energije, da bi zmanjšali odvisnost od fosilnih goriv. Komisija se s tem ne strinja. Večina preiskovanih vzorčenih proizvajalcev izvoznikov je prejela certifikat visokotehnoloških podjetij in podjetij z novo tehnologijo, na tej podlagi pa so prejeli subvencije, katerih zagotavljanje je bilo omejeno na visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo (npr. v obliki davčnih oprostitev). Vzorčeni izvozniki so uporabljali iste vrste posameznih podpornih programov, kot so navedeni v tem načrtu.

(402) Kitajska vlada je trdila, da se izjava Komisije, da zakon LRK o znanstvenem in tehnološkem napredku navaja seznam ukrepov za podporo strateškim industrijam, vključno s solarno fotonapetostno industrijo, ne opira na dejstva ter da ta zakon ne omenja fotonapetostne industrije ali strateških industrij, poleg tega pa na nobeni podlagi ne bi mogli trditi, da je zadevni izdelek vključen v področje uporabe tega zakona. To ne drži. Podlaga za to izjavo sta člena 18 in 34 tega zakona. V skladu s členom 18 država spodbuja in usmerja finančne institucije pri podpiranju razvoja visokotehnoloških industrij in industrij z novo tehnologijo. V skladu s členom 34 politično usmerjene finančne institucije

([1]) 12. petletni načrt za solarno fotonapetostno industrijo, Uvod.

▼B

nudijo posebno pomoč podjetniškim projektom, ki jih spodbuja država. Fotonapetostna industrija sodi v kategorijo visokotehnoloških industrij in industrij z novo tehnologijo, te pa sodijo v kategorijo podjetij, katerih projekte spodbuja država. Poleg tega člen 17 istega zakona obljublja uporabo preferenčne davčne politike, med drugim za subjekte, ki izvajajo projekte v okviru nacionalnih znanstvenih in tehnoloških načrtov. Iz uvodne izjave (401) je razvidno, da projekti družb v fotonapetostnem sektorju sodijo v ta okvir. Torej obstajajo vsaj trije jasni znaki, da so fotonapetostna industrija ter družbe, ki proizvajajo in izvažajo zadevni izdelek, vključene v področje uporabe tega zakona.

(403) Kitajska vlada je prav tako trdila, da je Komisija menila, da imajo načrti, sklepi in zakoni LRK enak pravni učinek in vrednost, kar nasprotuje načelom pravne razlage, kitajski zakonodaji in argumentom, ki jih je večkrat navedla kitajska vlada. Po mnenju kitajske vlade sklicevanje na splošen petletni načrt in poseben načrt za fotonapetostno industrijo nima pravne podlage, saj ni bilo zagotovljenega nobenega pozitivnega dokaza, da so načrti pravno zavezujoči. To ne drži, saj trditev kitajske vlade, da načrti niso zavezujoči, ni podprta z drugimi dokazi v spisu. Nasprotno, besedilo načrta, ki ga je kitajska vlada predložila v izpolnjenem vprašalniku, jasno navaja: „*Ta načrt je pretehtal in odobril Nacionalni ljudski kongres in ima pravni učinek*“ ([1]). Kitajska vlada je v pripombah k dokumentu o dokončnem razkritju navedla: „*V skladu s kitajsko zakonodajo se ustava, zakoni, upravna zakonodaja, lokalni predpisi in pravila štejejo za kitajsko zakonodajo*“. Ker ima načrt pravni učinek, kitajska vlada pa je potrdila, da se zakoni štejejo za kitajsko zakonodajo, je Komisija sklenila, da je načrt dejansko pravno zavezujoč. Kot je pojasnila kitajska vlada med preveritvenim obiskom, sektorski in regionalni petletni načrti izhajajo iz splošnega petletnega načrta, zato Komisija ni imela nobene podlage, na kateri bi lahko sektorski petletni načrt za fotonapetostno industrijo (2011–2015) obravnavala drugače kot splošni petletni načrt.

(404) Kitajska vlada navaja „smernice za vračila, ki jih je izdala Komisija“, kot primer podobnega nezavezujočega dokumenta v okviru EU. Komisija domneva, da se kitajska vlada sklicuje na „Obvestilo Komisije o povračilu protidampinških dajatev“ (UL C 127, 29.5.2002, str. 10). Dejansko ni prav, da se te smernice označijo za nezavezujoče, saj Komisijo zavezujejo, če ne pomenijo kršitve višjih pravil. Komisija je sklenila, da so kitajski načrti pravno zavezujoči. Tudi če bi hipotetično domnevali, da to ne drži, je jasno, da bi imeli nacionalni, sektorski in regionalni načrti, ker so bili sprejeti na najvišjih ravneh vlade in določajo vladno politiko na področju gospodarskega in industrijskega razvoja,

([1]) 12. petletni načrt za nacionalni gospodarski in družbeni razvoj Ljudske republike Kitajske, del XVI, poglavje 61.

▼B

veliko dokazno vrednost v povezavi z dejansko zavezujočo naravo zastavljenih ciljev. Prav tako je jasno, da bi jih lahko vlada uporabila za kaznovanje subjektov, ki teh načrtov niso ustrezno izvajali. Zato bi bili še vedno zelo pomembni za ugotovitve v zvezi s poseganjem vlade v gospodarstvo ter usmerjanjem in nadzorovanjem določenih industrij.

3.5.2. *Pripombe strani v zvezi s preferenčnimi posojilnimi politikami, drugim financiranjem, jamstvi in zavarovanjem*

(405) Kitajska vlada je trdila, da se zaradi tega, ker ni predložila odgovorov v Prilogi A, ne bi smela uporabiti razpoložljiva dejstva v skladu s členom 28 osnovne uredbe. Kitajska vlada meni, da Komisiji, če bi resnično želela preveriti trditve v pritožbi, da so kitajske državne banke javni organi, v vprašalnikih ne bi bilo treba zahtevati predložitve notranjih občutljivih podatkov, specifičnih za posamezen posel, v zvezi z bankami, med katerimi jih veliko ni bilo na noben način v lasti vlade. To so po mnenju kitajske vlade informacije o posameznih posojilih, ki so jih banke odobrile vzorčenim proizvajalcem izvoznikom. Komisija se s to trditvijo ne strinja. Namen informacij, zahtevanih v Prilogi A, je bil preveriti, ali so kitajske banke javni organi in ali jim je vlada zaupala naloge ali ukazala opravljanje določenih funkcij. Razen informacij o posameznih posojilih, kitajska vlada ni navedla, katere druge zahtevane informacije šteje za nepomembne za navedeni namen.

(406) Opozoriti je treba, da so vprašanja v Prilogi A zahtevala informacije o lastništvu bank, sestavi upravnega odbora in odbora delničarjev, zapisnikih sestankov delničarjev/direktorjev, povezanosti višjega vodstva z državnimi organi, razčlenitvi posojil po sektorjih, posojilnih politikah in oceni tveganja glede posojil, dodeljenih sodelujočim proizvajalcem izvoznikom. Kitajska vlada je trdila, da je bila ta zahteva „*nedvomno nerazumna*“ za ugotovitve v zvezi z javnimi organi, obseg zahtevanih informacij pa preširok. Prav tako je kitajska vlada trdila, da bi bilo treba odločitev o „pragu“, ki določa, ali je določen subjekt javni organ ali ne, sprejeti, še preden bi se predložitev takih informacij sploh zahtevala. Komisija se s tem ne strinja. V skladu z visokimi

▼B

standardi, ki jih je STO določila v poročilu PO v DS 379 ([1]), so potrebne vse zahtevane informacije, vključno z ugotovitvami o obsegu poseganja vlade v finančni sistem. Na primer, dokazi, da subjekti ravnajo na nekomercialen način, lahko kažejo na zaupanje nalog in ukazovanje, če se upoštevajo skupaj z znaki, ki kažejo na poseganje vlade. V vsakem primeru bi bilo treba poudariti, da se je Komisija, takoj ko so bili vzorčeni proizvajalci izvozniki pripravljeni na sodelovanje, odločila, da omeji zahtevane informacije na posojila tem podjetjem in ni prišla do nobenih negativnih sklepov, ker kitajska vlada ni predložila drugih informacij o posameznih posojilih, ki so bile prvotno zahtevane. Vse ostale zahtevane informacije pa so se še naprej obravnavale kot pomembne za preiskavo. V zvezi s trditvijo kitajske vlade, da ni mogla predložiti nekaterih informacij iz Priloge A, je treba poudariti, da kitajska vlada ni hotela v celoti predložiti informacij iz Priloge A, razen za nekatere banke. Ob upoštevanju navedenega je bilo ugotovljeno, da kitajska vlada ni zagotovila preostalih zahtevanih informacij v razumnem obdobju.

(407) Kitajska vlada na podlagi Poročila pritožbenega organa o *vroče valjanem jeklu iz ZDA* (odstavek 99) ([2]) trdi, da ni imela dejanske zmožnosti za izpolnitev „nerazumnih“ zahtev Komisije glede informacij in da Komisija ni obravnavala tega vprašanja ter ni povezala različnih zahtev z dejanskimi določitvami, na katere so se nanašale, kar naj bi pomenilo, da Komisija ni ravnala v dobri veri. Čeprav se navedeni primer nanaša na sodelovanje izvoznikov v protidampinškem primeru, se Komisija strinja, da je treba pri vprašalnikih za vlado v primerih izravnalnih dajatev vzpostaviti ravnovesje med zahtevanimi informacijami in dejansko zmožnostjo anketiranca, da jih zagotovi. Vendar je treba to ravnovesje vzpostaviti ob upoštevanju vseh dejstev. Ugotovitve v zvezi s statusom državnih bank na Kitajskem kot javnih organov so bile v primerih *premazanega finega papirja* in *jekla, prevlečenega z organskimi premazi*, že sprejete, v tem primeru pa je pritožnik predložil zadostne dokaze *prima facie*, ki kažejo, da so državne banke ostale javni organi. Zato bi morala kitajska vlada, če bi želela to trditev izpodbijati, pričakovati natančno preiskavo dejstev. Žal je kitajska vlada še naprej trdila, da je imela na primer na voljo malo ali nobenih informacij o vladnem lastništvu v bankah (to je zelo pomemben dejavnik pri ugotavljanju, ali je določena banka javni organ), kar pomeni, da ni ravnala po najboljših močeh in je zavračala zagotovitev dostopa do potrebnih informacij. To je eden od „omejenih primerov“, v katerih se lahko uporablja člen 12.7 Sporazuma

([1]) Poročilo pritožbenega organa, *ZDA – dokončne protidampinške in izravnalne dajatve na nekatere izdelke s Kitajske*.

([2]) Poročilo pritožbenega organa, *ZDA – vroče valjano jeklo*, odstavek 99.

▼B

SIU (v skladu s poročilom odbora STO ([1])). Čeprav se je Komisija zavedala, da so bile njene zahteve glede potrebnih informacij precej obsežne, je treba poudariti, da je sodelovanje dvostranski proces in da je bil prvotni odziv kitajske vlade, da zgolj zahteva razlago o tem, s katerimi dejanskimi določitvami so bile povezane zahteve (tj. nekaj, kar ni mogoče določiti vnaprej), namesto da bi predlagala načine, kako bi lahko razumno izpolnila zahteve glede informacij.

(408) V zvezi s preverjanjem Šanghajske banke je kitajska vlada trdila, da dejstvo, da preverjanje ni bilo izvedeno, ni zadosten razlog za uporabo razpoložljivih dejstev in da Komisija v vsakem primeru sama nosi krivdo, da preverjanje ni bilo izvedeno. Komisija v odgovoru poudarja, da je bil dejanski položaj v zvezi z organizacijo preveritvenega obiska v Šanghajski banki opisan v odstavkih 111 in 112 dokumenta o dokončnem razkritju (ponovljeno v uvodnih izjavah (143) in (144)). Dejanski položaj v zvezi s tem preverjanjem se ni spremenil, zato se Komisija ne strinja s tolmačenjem teh dejstev s strani kitajske vlade in trdi, da si je z vsemi močmi prizadevala, da bi bilo preverjanje izvedeno, vendar to ni bilo mogoče zaradi ovir s strani kitajske vlade. Kitajska vlada se sklicuje na poročilo odbora STO ([2]), v katerem je bilo ugotovljeno, da neizvedba obiska na kraju samem ni zadosten razlog, da dokumentov ne bi bilo mogoče preveriti. Vendar je kitajska vlada v tej preiskavi obvestila Komisijo o razpoložljivosti banke za preverjanje zgolj en delovni dan pred začetkom preverjanja kitajske vlade (potem ko je rok za potrditev že potekel), kar je onemogočilo obisk na kraju samem, saj je bil urnik že pripravljen in ga ni bilo mogoče spremeniti. Glede na to je bilo ugotovljeno, da kitajska vlada ni ravnala po najboljših močeh, poleg tega pa Komisija ne vidi nobene druge možnosti, s katero bi lahko nadomestili preverjanje, ki ga zagotavlja obisk na kraju samem.

(409) Kitajska vlada je trdila, da Komisija ne more zavrniti informacij, ki jih je predložila banka HuaXia v zvezi z lastniško strukturo, ker naj ne bi bile „popolne v vseh pogledih“. Komisija poudarja, da teh informacij ni zavrnila zato, ker naj ne bi bile „popolne v vseh pogledih“. Kot je že pojasnjeno v uvodni izjavi (147), banka HuaXia do preveritvenega obiska ni razkrila nobenih informacij o vladnem lastništvu, čeprav jih je Komisija zahtevala že v prvotnem vprašalniku. Ko je Komisija poudarila, da ima banka HuaXia nekaj delničarjev v državni lasti, je banka predložila list papirja z informacijami neznanega vira, poleg tega pa so te informacije nasprotovale drugim informacijam v spisu. Teh informacij ni bilo mogoče sprejeti.

([1]) Poročilo pritožbenega organa, *ZDA – dokončne protidampinške in izravnalne dajatve na nekatere izdelke s Kitajske*, odstavek 16.9.

([2]) Poročilo odbora, *ES – losos*, odstavek 7.358.

▼B

(410) V zvezi z odločitvijo banke HuaXia, da predloži samo nekaj ocen kreditne sposobnosti, kot je navedeno v uvodni izjavi (148), je kitajska vlada trdila, da je Komisija prejela razumno obrazložitev, zakaj drugih ocen ni bilo mogoče zagotoviti. Komisija se s tem ne strinja. Ker je bilo v predpreveritvenemu pismu jasno navedeno, da bodo takšni dokumenti preverjeni v okviru preveritvenega obiska, obrazložitev, da „so dve poročili o oceni pripravile druge podružnice banke in odgovorni zaposleni niso bili na voljo“, ni zadovoljiva. Poleg tega kitajska vlada trdi, kot je v svojih pripombah večkrat ponovila, da informacij ni bilo mogoče zagotoviti zaradi zaupnosti podatkov v zvezi s strankami. Komisija opozarja, da obstajajo določbe za obravnavo zaupnih informacij v njenih preiskavah v zvezi z izravnalnimi dajatvami ([1]) ter da je v vsakem primeru v zvezi s tem in drugimi vprašanji večinoma zahtevala, da se takšne informacije preverijo in ne kopirajo. V vsakem primeru Komisija poudarja, da bi lahko dosledna uporaba načela „zaupnosti strank“ onemogočila preveritev pomembnih informacij v preiskavah v zvezi z izravnalnimi dajatvami. V takšnih situacijah bi bilo nemogoče navzkrižno preveriti odgovore izvoznika na številna vprašanja ali opraviti naključne preglede prejemnikov določenih shem v primerih, ko izvozniki ne sodelujejo ali pa je bila preiskava izvedena na skupni osnovi.

(411) Kitajska vlada je trdila, da je Kitajska izvozno-uvozna banka v celoti sodelovala v preiskavi in da določenih dokumentov, ki jih je Komisija zahtevala, ni bilo mogoče predložiti zaradi pravil notranje politike, državne tajnosti, zaupnosti ali drugih zakonov. Zato dejstvo, da ti dokumenti niso bili predloženi, ne sme biti razlog za uporabo razpoložljivih dejstev. V skladu z zakonom o poslovnem bančništvu uradniki Kitajske izvozno-uvozne banke med preveritvijo niso mogli predložiti teh dokumentov. V zvezi s tem in v nasprotju s predpostavko Komisije osnovna uredba in Sporazum SIU ne moreta nadomestiti državnih zakonov LRK. Kitajska vlada je poleg tega trdila, da so vprašanja o povezanosti višjih uradnikov s političnimi strankami nepomembna, in navedla, da jo takšna vprašanja motijo. Komisija se s tem ne strinja. Medtem ko pravila STO (na katerih v veliki meri temelji osnovna uredba) morda ne morejo „nadomestiti“ domačih zakonov, to Komisiji ne preprečuje sprejemanja sklepov, če takšni domači zakoni očitno ovirajo razumne zahteve po informacijah. Poleg tega je Kitajska izvozno-uvozna banka zagotovila nekaj odgovorov na vprašanja v Dodatku A, vendar je glede večine

([1]) Člen 29 Uredbe Sveta (ES) št. 597/2009 z dne 11. junija 2009, UL L 188, 18.7.2009.

▼B

odgovorov zavrnila predložitev izvornih podatkov ali kakršnih koli dokazov, s katerimi bi podprla te informacije. Zato se te informacije štejejo zgolj za ustne izjave, ki niso podprte s preverjenimi pisnimi dokumenti. Če bi bila ta praksa sprejemljiva, bi lahko Kitajska izvozno-uvozna banka predložila praktično kakršne koli informacije, preiskovalni organ pa bi jih moral sprejeti brez možnosti, da oceni njihovo točnost.

Vprašanja o povezanosti s političnimi strankami in članih KPK v Kitajski izvozno-uvozni banki (in kateri koli drugi banki v tej zadevi) so zelo pomembna za določitev obsega vpliva države na upravljanje bank glede na posebno vlogo KPK v skladu z ustavo LRK. Poleg utemeljitev takšnih vprašanj, ki jih je Komisija navedla v uvodni izjavi (151), je treba opozoriti tudi, da ustava KPK določa, da morajo vse organizacije, vključno z zasebnimi trgovskimi podjetji, ustanoviti „osnovne organizacije partije“, če so v podjetju zaposleni vsaj trije člani partije. Te organizacije zagotavljajo in nadzorujejo izvajanje načel in politik partije in države ter podpirajo skupščine delničarjev, upravne odbore, nadzorne odbore in poslovodne delavce pri izvajanju njihovih nalog in pooblastil v skladu z zakoni ([1]). Poleg tega zakon LRK o gospodarskih družbah zavezuje vse družbe na Kitajskem, da v okviru svoje organizacijske strukture ustanovijo organizacijo KPK, ki opravlja dejavnosti KPK ([2]). Torej je dokazano, da je KPK povezana z dejavnostmi kitajske vlade in delovanjem vseh vrst podjetij in ustanov na Kitajskem, zato je v zvezi s tem postavljanje vprašanj o povezanosti s strankami upravičeno.

(412) V zvezi s preveritvijo Kitajske razvojne banke je kitajska vlada podala isto trditev glede vprašanj o politični pripadnosti vodstva in vlogi KPK v banki. V zvezi s tem se Komisija sklicuje na utemeljitve v uvodnih izjavah (151) in (411). Kitajska vlada je trdila tudi, da Kitajska razvojna banka zaradi zaupnosti ni mogla zagotoviti zahtevanih poročil o oceni kreditnega tveganja ter da je predložila predlogo za bonitetno oceno in primer ocene kreditnega tveganja, na katerem je bilo ime družbe izbrisano. Opozoriti je treba, da predloga za bonitetno oceno in ocena kreditnega tveganja neznane družbe iz neznane industrije nista dokaz za oceno kreditnega tveganja enega od vzorčenih izvoznikov, ki jo je zahtevala Komisija. Komisija se v zvezi z vprašanji glede zaupnosti sklicuje na obrazložitev v uvodni izjavi (410).

(413) Kitajska vlada je trdila, da ugotovitev Komisije, da so poslovne banke v državni lasti javni organi, ni skladna s členom 1.1 Sporazuma SIU, ker Komisija te ugotovitve ni utemeljila na nobenih dokazih ter ni zagotovila utemeljene in ustrezne analize

([1]) Člen 32 ustave KPK.
([2]) Člen 19 zakona Ljudske republike Kitajske o gospodarskih družbah, http://www.china.org.cn/china/LegislationsForm2001-2010/2011-02/11/content_21898292.htm

▼B

v podporo svoji ugotovitvi, da je država vključena v kitajski finančni sektor v takšni meri, da morajo banke upoštevati preferenčne politike. Komisija se s to trditvijo nikakor ne strinja. Neodvisne informacije, navedene v uvodnih izjavah od (162) do (168), kažejo, da banke izvajajo preferenčne politike, kar je razvidno tudi iz več kitajskih načrtov, zakonov in političnih dokumentov, ki so omenjeni v uvodni izjavi (102). Komisija je pregledala, analizirala in navedla veliko dokumentov, ki so jih izdale mednarodne organizacije, vključno s STO, Svetovno banko, Mednarodnim denarnim skladom in OECD, in v vseh se ugotavlja, da je kitajski bančni sektor podvržen pomembnim državnim posegom, zlasti v zvezi s privilegiranimi prejemniki posojil in določanjem obrestnih mer.

(414) Kitajska vlada izpodbija pomen nekaterih dokumentov, ki jih je Komisija uporabila kot najboljša razpoložljiva dejstva in se nanje sklicevala pri določitvi javnega organa v zvezi s poslovnimi bankami v državni lasti. Najprej je treba opozoriti, da je morala Komisija uporabiti najboljša razpoložljiva dejstva zgolj zaradi nesodelovanja kitajske vlade in dejstva, da je slednja zavrnila zagotovitev zahtevanih informacij.

(415) Kitajska vlada je trdila, da poročilo o raziskavi Deutsche Bank („poročilo DB“), ki ga je Komisija navedla v uvodni izjavi (161), opisuje pretekli položaj na Kitajskem in ne more zagotoviti pozitivne podlage za oceno kitajskega bančnega sektorja 7 let pozneje. Prvič, trditev kitajske vlade, da poročilo zagotavlja podlago za oceno položaja „7 let pozneje“, je napačna. Poročilo je bilo izdano leta 2007, OP, ki je relevantno obdobje za oceno bančnega sektorja na Kitajskem za namene te preiskave, pa se začne v letu 2011. Poročilo se torej nanaša na položaj, kakršen je bil 4 leta pred relevantnim obdobjem. Drugič, poročilo DB ni edini dokument, na katerega je Komisija oprla svoje ugotovitve, ampak zgolj izhodišče za njeno analizo kitajskega bančnega sektorja in zlasti njegove lastniške strukture. Tretjič, druge informacije, na katere se Komisija sklicuje pri določitvi lastniške strukture kitajskega bančnega sektorja (poročila in delovni dokumenti STO, Mednarodnega denarnega sklada in OECD), so v skladu z ugotovitvami iz poročila DB. Pri tem je treba opozoriti, da je kitajska vlada sama zagotovila minimalne informacije v zvezi s tem, ki so bile večkrat zahtevane, in ni nikoli dejansko izpodbijala ugotovitev Komisije o ravni državnega lastništva v bančnem sektorju in poseganju vlade v bančni sistem na podlagi dejstev.

(416) Kitajska vlada izpodbija tudi sklicevanje Komisije na pregled trgovinske politike, ki ga je leta 2012 izvedla STO, in trdi, da je bila izjava, da se je „*struktura trga kitajskega bančnega sektorja na splošno zelo malo spremenila*“, podana v primerjavi

▼B

s prejšnjim obdobjem pregleda v letu 2010. Komisija tej trditvi ne nasprotuje. V bistvu je Komisija v svojem dokumentu o dokončnem razkritju v isti uvodni izjavi (161) navedla pregleda trgovinske politike STO iz let 2010 in 2012, da bi prikazala, da je bilo v dveh letih le malo sprememb. Medtem ko je v poročilu iz leta 2010 navedeno, da „*je visoka stopnja državnega lastništva še ena pomembna značilnost finančnega sektorja na Kitajskem*“, poročilo iz leta 2012 potrjuje, da se je v zvezi s tem le malo spremenilo. Tudi kitajska vlada je navajala poročilo iz leta 2012 in na podlagi teh navedb trdila, da je poročilo v nasprotju z oceno Komisije iz uvodne izjave (161). Te trditve ni bilo mogoče sprejeti. Nobena od navedb iz poročila, vključenih v pripombe kitajske vlade glede dokončnega razkritja, ne nasprotuje oceni Komisije iz uvodne izjave (161) ali vzbuja dvom v zvezi z njo.

(417) Kitajska vlada je trdila tudi, da ugotovitve Komisije iz uvodne izjave (162) niso ustrezno podprte s pozitivnimi dokazi, ker se Komisija (poleg na poročilo DB in pregleda trgovinske politike STO, ki so omenjeni v uvodnih izjavah zgoraj)„*preprosto sklicuje na poročilo Svetovne banke in pregled gospodarskih gibanj itd., vendar ne navaja nobene utemeljene in ustrezne obrazložitve v podporo svojim ugotovitvam*“. Te trditve ni bilo mogoče sprejeti. V zvezi s tem je treba opozoriti, da je v poročilu Svetovne banke med drugim navedeno naslednje: „*Kljub impresivnemu napredku pri reformi in krepitvi finančnega sektorja v zadnjih treh desetletjih kitajski finančni sistem ostaja omejen in trpi zaradi bistvenih strukturnih neravnovesij. Sedanji sistem, za katerega so značilni prevlada bank v državni lasti, močni državni posegi in preostali nadzor nad obrestnimi merami, je bil izredno uspešen pri mobilizaciji prihrankov in dodeljevanju kapitala strateškim sektorjem med gospodarskim razvojem Kitajske*“ ali „*[v]zporedno se mora neposredni in posredni nadzor nad finančnimi institucijami umakniti nevtralnim ureditvam, ki temeljijo na trgu. To bi pomenilo samostojno centralno banko, ki bi prevzela operacije odprtega trga in za upravljanje likvidnosti uporabljala obrestne mere namesto zgornjih mej posojil. Poslovne banke bi za usmerjanje pri dajanju posojil upoštevale poslovna načela in analizo kreditne sposobnosti, ne pa navodil vlade*“ in „*[v]lada je bila na vseh ravneh tesno vključena v poslovne dejavnosti finančnih institucij, bodisi prek lastništva delnic bodisi prek posrednega vpliva, predvsem zato, ker je močno odvisna od uporabe posojil poslovnih bank za doseganje političnih ciljev*“. Pregled gospodarskih gibanj na Kitajskem v letu 2010, ki ga je pripravila OECD, opisuje politike LBK glede najnižje določene posojilne obrestne mere in najvišje določene obrestne mere za vloge kot odvračilne dejavnike za ustrezno ocenjevanje tveganj s strani bank ter kot neproduktiven ukrep za konkurenco v bančnem sektorju ter navaja, da je njun namen zaščititi dobičkonosnost bančnega sektorja, ki je večinoma v državni lasti.

(418) Kitajska vlada nadalje trdi, da ugotovitev Komisije, da LBK sodeluje in vpliva na določanje obrestnih mer državnih poslovnih bank, ni ustrezno utemeljena in dokazana. V zvezi s tem je kitajska vlada navedla, da bi morala Komisija vedeti, da je bila julija 2013 najnižja dovoljena posojilna obrestna mera

▼B

ukinjena. Najprej je treba opozoriti, da Komisija ni analizirala razmer na kitajskem bančnem trgu julija 2013, ker niso bile relevantne za to preiskavo. Poleg tega trditev, da ugotovitev Komisije ni ustrezno utemeljena in dokazana, ne drži. V zadevnih okrožnicah je jasno navedeno, da LBK določa omejitve za posojila in obrestne mere za vloge. Nazadnje pregled gospodarskih gibanj na Kitajskem v letu 2010, ki ga je pripravila OECD in je naveden v uvodni izjavi (162), prav tako potrjuje obstoj takšnih omejitev.

(419) Kitajska vlada je trdila, da je „Komisija vedela, da so okrožnice, vključno z okrožnicama z dne 8. junija in 8. julija 2012, izdanima po ugotovitvah glede PFP, močno spremenile prakso LBK v zvezi z obrestnimi merami“. To ne drži. Komisija ni mogla vedeti, da se je praksa spremenila ali kako točno se je spremenila, saj je kitajska vlada zavrnila predložitev teh okrožnic. Tudi povzetki s spletnega mesta LBK, ki so bili predloženi med preveritvijo, za katere kitajska vlada napačno trdi, da jih je Komisija povsem prezrla, potrjujejo, da takšne omejitve še vedno obstajajo.

(420) Kitajska vlada je poleg tega trdila, da „Komisija svojih ugotovitev očitno ni utemeljila na ‚dejanskih dejstvih‘, ki nasprotujejo preteklim informacijam v lasti Komisije, ampak je kitajski vladi raje naložila dolžnost, da dokaže, da se je stanje, ki se je preiskalo v okviru zadeve v zvezi z jeklenimi izdelki, prevlečenimi z organskimi premazi, spremenilo“. Ob upoštevanju obrazložitve v uvodnih izjavah od (415) do (419) je jasno, da je ta trditev napačna. V dokumentaciji ni dejstev, ki bi nasprotovala ugotovitvam Komisije, in ugotovitve ne temeljijo zgolj na preteklih informacijah, ampak na pozitivnih dokazih, ki temeljijo na vseh informacijah, relevantnih za OP.

(421) Kitajska vlada je trdila, da so štiri točke, ki jih Komisija navaja v uvodni izjavi (166), napačne in ne temeljijo na ustrezni pravni oceni. Trdila je, da je navedba iz člena 34 zakona o poslovnem bančništvu, da morajo banke „*poslovanje s posojili prilagoditi potrebam nacionalnega gospodarstva*“, povsem nevtralna. Ni jasno, kaj je kitajska vlada mislila z izrazom „*nevtralna*“, vendar je iz načrtov, političnih dokumentov in zakonov, navedenih v uvodni izjavi (102), razvidno, da razvoj fotonapetostne industrije ter njegova finančna in druga podpora spadata med potrebe nacionalnega gospodarstva na Kitajskem. V zvezi s finančno podporo, ki jo ti dokumenti spodbujajo in izražajo, je jasno, da banke podpirajo družbe, ki spadajo v fotonapetostno industrijo. V zvezi z ugotovitvijo, pri kateri se je Komisija oprla na besedilo Sklepa državnega sveta št. 40, in sicer, da za banke veljajo pravni predpisi, v skladu s katerimi morajo zagotoviti kreditno podporo spodbujanim projektom, je kitajska vlada trdila, da je ta ugotovitev „*povsem napačna*“, ker v sklepu ni

▼B

navedeno ali nakazano, da je solarna industrija spodbujan projekt. Ta trditev je prav tako napačna. Iz uvodne izjave (399) je razvidno, da solarna industrija spada v kategorijo spodbujanih industrij in projektov. Kitajska vlada je podobno trdila v zvezi z zakonom LRK o znanstvenem in tehnološkem napredku ter ugotovitvi Komisije, da ta zakon od bank zahteva, da dajo prednost razvoju visokotehnoloških industrij in industrij z novo tehnologijo, ter da vzorčeni proizvajalci spadajo v kategorijo visokotehnoloških industrij. Glede na navedbe kitajske vlade Komisija ni pravno proučila vprašanja, ali solarna industrija, ki vključuje proizvodnjo modulov in celic in je opredeljena kot visokotehnološka industrija, spada v področje uporabe tega zakona. To ne drži. Komisija je ugotovila, da obstaja jasna povezava med kategorijo visokotehnoloških industrij in solarno industrijo, ki proizvaja module in celice. To je podrobno pojasnjeno v uvodni izjavi (402).

(422) Kitajska vlada je trdila, da izjava Komisije, da je država še vedno bistveno vključena v kitajski finančni sektor, ni podprta s pozitivnimi dokazi. Kitajska vlada je izpodbijala dokaze, ki jih je navedla Komisija, in trdila, da je poročilo Mednarodnega denarnega sklada za leto 2009, ki poudarja pomanjkanje liberalizacije obrestne mere, nepomembno, ker so bile obrestne mere na Kitajskem povsem liberalizirane. To ne drži. Dokazi iz dokumenta potrjujejo, da liberalizacija obrestnih mer na Kitajskem ni končana, to pa so potrdili tudi uradniki LBK, ki so bili prisotni med preveritvenim obiskom. V zvezi s poročilom Mednarodnega denarnega sklada o posameznih državah iz leta 2010, na katerega se je sklicevala Komisija, je kitajska vlada trdila, da je Komisija povsem prezrla ugotovitve Mednarodnega denarnega sklada o liberalizaciji finančnega sektorja. To ne drži. Komisija ni prezrla nobenih pomembnih ugotovitev Mednarodnega denarnega sklada v tem poročilu. Ugotovitve Mednarodnega denarnega sklada, na katere se je kitajska vlada sklicevala v svojih pripombah, ne nasprotujejo nobeni ugotovitvi Komisije glede vključenosti države v kitajski finančni sektor in zagotovo ne ugotovitvam v zvezi z državnim lastništvom ali politiko obrestnih mer za posojila in vloge. Dejstvo, da je v poročilu navedeno, da je bil na Kitajskem v zadnjih letih dosežen napredek pri razvoju bolj tržno usmerjenega finančnega sistema, ne pomeni, da poročilo trdi, da na Kitajskem dejansko obstaja tržno usmerjen finančni sistem. Kitajska vlada je glede pregledov OECD, ki jih navaja Komisija, trdila, da na podlagi „*enega stavka, ki izključuje znaten napredek v zvezi z liberalizacijo bančnega sektorja*“, ni mogoče sklepati, da banke na Kitajskem ne delujejo samostojno. V zvezi s to trditvijo je treba opozoriti, da Komisija ni nikoli sklepala na podlagi „enega stavka“, ampak, kot je prikazano v zgornjem besedilu, na podlagi več dokumentov, ki so jih pripravile neodvisne mednarodne organizacije.

▼B

(423) Kitajska vlada je trdila, da je analiza Komisije v zvezi z določitvijo javnega organa „*povsem napačna*“ in da njen sklep v uvodni izjavi (168) ni v skladu z razlago izraza „javni organ“, kot ga pritožbeni organ STO razlaga v poročilu *ZDA – dokončne protidampinške in izravnalne dajatve na nekatere izdelke s Kitajske*. En proizvajalec izvoznik je tudi trdil, da je sklepanje Komisije v zvezi z določitvijo javnega organa „pravno napačno“. Kitajska vlada je trdila, da Komisija ni dokazala, da imajo poslovne banke v državni lasti pooblastilo vlade, ga izvajajo ali jim je zaupano, ter da ni dokazala, i) da zadevne funkcije, ki jih domnevno izvajajo poslovne državne banke, pomenijo funkcije, ki jih na splošno izvaja vlada, tj. da so v prvi vrsti vladne funkcije, ii) značilnosti, ki so skupne poslovnim državnim bankam in vladi, poleg lastništva delnic, ki tudi ni bilo ugotovljeno za vse poslovne banke v državni lasti, in iii) da imajo vse poslovne državne banke pooblastilo vlade, potrebno za njegovo dejansko izvajanje, ali da so pooblaščene za izvajanje zadevnih vladnih funkcij. Te trditve je bilo treba zavrniti. Komisija se sklicuje na svojo proučitev tega vprašanja v uvodnih izjavah od (158) do (167). Dajanje posojil je v opredelitvi subvencije iz člena 3.1(a)(i) osnovne uredbe navedeno kot vladna funkcija. V tej preiskavi se poslovnim bankam v državni lasti prek zahtev, načrtov in drugih dokumentov politike ukazuje, naj spodbujajo določene sektorje, vključno s fotonapetostnim sektorjem. Na podlagi razpoložljivih dejstev je bilo sklenjeno tudi, da obstaja obsežno vladno lastništvo v bankah na Kitajskem in da so poslovne banke v državni lasti pod bistvenim nadzorom vlade. Ker kitajska vlada ni zagotovila zahtevanih informacij o vladnem lastništvu vseh poslovnih bank v državni lasti na Kitajskem, je Komisija svoje ugotovitve utemeljila na razpoložljivih dejstvih. Zato Komisija ugotavlja, da poslovne državne banke delujejo kot roka vlade, saj z izvajanjem politik LRK glede preferenčnega posojanja določenim sektorjem opravljajo javno funkcijo.

(424) Kitajska vlada je trdila tudi, da Komisija ni dokazala zaupanja nalog ali ukazovanja zasebnim bankam na Kitajskem ter zlasti ni dokazala, da je kitajska vlada na zasebne banke in poslovne banke v državni lasti izrecno in pozitivno prenesla nalogo dajanja preferenčnih posojil ali jim to ukazala ali jim naložila odgovornost ali jih pooblastila za dajanje preferenčnih posojil. Komisija se s to trditvijo ne strinja. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah od (170) do (173), kitajska vlada izvaja politiko zagotavljanja podpore v obliki preferenčnih posojil fotonapetostni industriji. Zasebne banke so dolžne izvajati navedeno vladno politiko. Prek zakona o poslovnem bančništvu kitajska vlada vsem bankam nalaga, da „svojo posojilno dejavnost izvajajo v skladu s potrebami nacionalnega gospodarstva in družbenega razvoja ter v duhu industrijskih politik države“. Te potrebe in industrijske politike države so med drugim določene v različnih načrtih in političnih dokumentih, ena izmed njih pa je zagotavljanje preferenčnega financiranja izbranim industrijam, vključno s fotonapetostno industrijo. Kitajska vlada je trdila tudi, da je bil zadevni člen Zakona o komercialnih bankah upoštevan brez sobesedila in da ne dokazuje izrecno nobenega prenosa, ukaza ali naložitve

▼B

odgovornosti s strani kitajske vlade ali izvajanja njenih pooblastil s strani poslovnih bank. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (390), se Komisija ne strinja, da se pri členu 34 ni upoštevalo sobesedilo, in meni, da je besedilo člena jasno, pravno zavezujoče navodilo za vse banke na Kitajskem. Komisija se prav tako ne strinja s trditvijo kitajske vlade, da so dokumenti, ki določajo preferenčno posojanje fotonapetostni industriji in so navedeni v uvodni izjavi (102), „neustrezna pravna podlaga“. To je obširno pojasnjeno v uvodnih izjavah od (399) do (403).

(425) En proizvajalec izvoznik je trdil, da Komisija ni dokazala, da kitajska vlada zaupa naloge in ukazuje bankam na Kitajskem, ki so v tujem lastništvu. To trditev je bilo treba zavrniti. Komisija je zaupanje nalog in ukazovanje dokazala za vse zasebne banke na Kitajskem (med drugim v uvodnih izjavah od (169) do (172) in (424)), banke v tujem lastništvu pa spadajo v to kategorijo.

(426) V zvezi z določitvijo zaupanja nalog in ukazovanja je kitajska vlada trdila tudi, da je Komisija sklepala na podlagi ocene kreditnega tveganja enega vzorčenega izvoznika, ki jo je predložila ena banka, in za te sklepe štela, da veljajo za vse banke na Kitajskem, ter je tako uporabila negativne sklepe. Opozoriti je treba, da kitajska vlada in banke niso hotele predložiti ocen kreditnega tveganja drugih vzorčenih proizvajalcev izvoznikov. Ker je bila Komisija prisiljena uporabiti razpoložljiva dejstva v zvezi s tem in ker navedena ocena kreditnega tveganja pomeni najboljša razpoložljiva dejstva, je Komisija svoje sklepe delno oprla na ta dokument. Vendar je treba ponovno poudariti, da sklepi temeljijo na razpoložljivih dejstvih in ne na negativnih sklepih.

(427) Kitajska vlada je nasprotovala oceni Komisije glede izkrivljanja kitajskega finančnega trga, ker „*je pravno napačna*“. Kitajska vlada je trdila, da ni dokazov, ki bi se nanašali na OP in kazali, da poslovne banke v državni lasti predstavljajo dve tretjini kitajskega finančnega trga. Komisija se s to trditvijo ne strinja. Komisija je uporabila razpoložljiva dejstva, ker ni imela informacij o lastništvu v bančnem sektorju, ki jih je večkrat zahtevala, vendar jih kitajska vlada ni zagotovila. Komisija se je v zvezi s tem sklicevala na poročilo DB, v katerem je navedeno, da poslovne banke v državni lasti predstavljajo več kot dve tretjini kitajskega finančnega trga. To dodatno podpirajo dokazi iz dokumentov STO, Mednarodnega denarnega sklada, OECD in Svetovne banke, ki potrjujejo, da se vključenost države v kitajski bančni sektor v OP ni pomembno spremenila. Kitajska vlada je poleg tega trdila, da je izjava Komisije, da morajo banke obrestne mere ohraniti v mejah, ki jih je določila LBK, napačna, saj je bila najnižja dovoljena posojilna obrestna mera povsem odpravljena. To ne drži. Res je, da je kitajska vlada v svojih

▼B

pripombah trdila, da je bila najnižja posojilna obrestna mera odpravljena julija 2013, vendar je to več kot eno leto po koncu OP. Drži tudi, da se zgornje meje za obrestne mere za vloge še vedno uporabljajo. Zato je ugotovitev Komisije, da banke niso popolnoma svobodne pri odločanju o pogojih posojil (kar velja vsaj za OP), pravilna in podprta z dokazi iz dokumentacije. Kitajska vlada je izpodbijala tudi ugotovitve Komisije iz uvodnih izjav od (183) do (188) na podlagi domnevne nepomembnosti več načrtov, političnih dokumentov in zakonov, ki jih je navedla Komisija. Komisija se s to trditvijo ne strinja in se sklicuje na uvodne izjave od (399) do (403), v katerih je pojasnila, zakaj so ti dokumenti potrebni za takšne ugotovitve.

Kitajska vlada je poleg tega navedla, da je ugotovitev Komisije, da je bil določenim bankam odobren dostop do državnih deviznih rezerv uprave za tuje borze, napačna, ker so se dokazi, ki jih je navedla Komisija, nanašali samo na Kitajsko izvozno-uvozno banko in Kitajsko razvojno banko, ter pojasnila, da se posojila iz teh rezerv dajejo samo podjetjem v državni lasti. Komisija se s tem ne strinja. Ta dokaz zgolj kaže, da je bil ta program, ko se je začel, najprej na voljo samo Kitajski izvozno-uvozni banki in Kitajski razvojni banki, ki sta banki za izvajanje politik, vendar omenja tudi veliko posojilo Banke Kitajske, ki kaže, da je bila prvotna omejitev ukinjena. Tudi trditev, da dokazi „jasno kažejo, da se posojila dajejo le podjetjem v državni lasti, kot je Sinopec“, ni pravilna. Dokazi dejansko navajajo, da imajo velika podjetja v državni lasti prednost, vendar ne kažejo, da je dodeljevanje takšnih posojil omejeno na njih. V vsakem primeru pa bi glede na velikost Kitajske izvozno-uvozne banke in Kitajske razvojne banke ter njunega vpliva na kitajski finančni trg omejitev programa na ti dve banki pomenila znatno izkrivljanje finančnega trga kot celote.

(428) Kitajska vlada je poleg tega trdila, da Komisija ni ugotovila specifičnosti v zvezi s preferenčnimi posojili in da je njena analiza specifičnosti pravno neskladna, ker ni ugotovila, ali se Sklep št. 40 nanaša na projekte ali industrije. Glede na navedbe kitajske vlade dejstvo, da „Sklep št. 40 zajema zelo širok nabor gospodarskih sektorjev in industrij, pomeni, da ta dokument ne omejuje izrecno dostopa do domnevne subvencije na določena podjetja, saj se mora določiti v skladu s sodno prakso STO“. Komisija se s to trditvijo ne strinja. Glede spodbujanih projektov je treba opozoriti, da ti obsegajo samo določene dejavnosti iz omejenega števila industrijskih sektorjev in da zato te kategorizacije, ki obsega samo podmnožico družb na Kitajskem, ni mogoče šteti za kategorizacijo, ki je splošne narave in nespecifična. Po mnenju Komisije je bila to ob pomanjkanju kakršnega koli pojasnila (in dodatnih dokumentov) najbolj naravna razlaga

▼B

tega, kako natančno je kitajska vlada uporabila pojem fotonapetostna industrija, npr. za namene Sklepa št. 40 in povezanega *glavnega kataloga industrijskega prestrukturiranja*. Poleg tega, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (102), tudi solarna fotonapetostna industrija sodi v kategorijo strateških industrij, kot so opredeljene v 12. petletnem načrtu, in ima zato dostop do preferenčnega financiranja, kar je razvidno iz navedb iz različnih načrtov, političnih dokumentov in zakonov v isti uvodni izjavi.

(429) Kitajska vlada je trdila tudi, da Komisija ni ugotovila obstoja koristi v zvezi s preferenčnimi posojili, ker njene ugotovitve niso podprle uporabe zunanje referenčne vrednosti za določitev ugodnosti. Kitajska vlada je navedla, da Komisija ni imela podlage za uporabo bonitetne ocene BB, saj ni dokazala, da je za to bonitetno oceno v primerjavi z drugimi bolj verjetno, da ni izkrivljena, in trdila, da njena uporaba „*kaže na nedovoljene negativne sklepe, sprejete v nasprotju s členom 12.7 Sporazuma SIU*“. To trditev je bilo treba zavrniti. Glede na izkrivljanja in odsotnost ustrezne ocene kreditne sposobnosti ali tveganja vzorčenih proizvajalcev izvoznikov, pridobljene od bank upnic, Komisija ni mogla pridobiti bonitetne ocene (če je sploh obstajala) posameznih proizvajalcev izvoznikov po nominalni vrednosti. Bonitetna ocena BB v tem primeru ni negativen sklep in ni neugodna za proizvajalce izvoznike, ker je najboljša neinvesticijska ocena na trgu.

(430) Pritožnik je trdil, da bi morala Komisija za določitev referenčne vrednosti za nekatere proizvajalce izvoznike, ki so bili v posebej slabem finančnem položaju, uporabiti bonitetno oceno, ki je manj ugodna kot ocena BB. Zaradi razlogov, pojasnjenih v uvodni izjavi (429), je Komisija menila, da ocena BB (ocena „stopnja nevlaganja“) ustrezno izraža finančni položaj vzorčenih proizvajalcev izvoznikov v OP.

(431) Pritožnik je zahteval tudi, da Komisija razkrije izračun pribitka za posojila v kitajski valuti. Komisija je metodologijo pojasnila v odstavku 169 dokumenta o dokončnem razkritju (ponovljeno v uvodni izjavi (198)). V skladu z metodologijo iz preiskav v zvezi s premazanim finim papirjem in jeklom, prevlečenim z organskimi premazi, je Komisija prilagodila kitajske obrestne mere tako, da jim je prištela obrestno razliko med najbolje ocenjenimi obveznicami in obveznicami z oceno BB, s katerimi se je v OP poslovalo na trgu.

▼B

(432) En proizvajalec izvoznik je trdil, da bi morala Komisija pri določitvi ugodnosti iz preferenčnih posojil primerjati posojilne obrestne mere za industrije, ki prejemajo ugodnosti, s posojilnimi obrestnimi merami za industrije, ki ne prejemajo koristi. Glede na analizo finančnega trga, ki jo je opravila Komisija (uvodne izjave od (181) do (185)), je bilo treba to trditev zavrniti. Ob upoštevanju ugotovljenih izkrivljanj se šteje, da so obrestne mere na kitajskem finančnem trgu nezanesljive.

(433) Kitajska vlada je poleg tega trdila, da Komisija za posojila v USD in EUR ne bi smela uporabiti zunanje referenčne vrednosti, ker eden od ključnih elementov, na katere je Komisija oprla svojo analizo izkrivljanja, tj. omejitve obrestnih mer Ljudske banke Kitajske, za takšna posojila ne obstaja. To trditev je bilo treba zavrniti. Omejitve obrestnih mer Ljudske banke Kitajske so le eden od ključnih elementov, ki jih je Komisija uporabila v svoji analizi kitajskega finančnega trga. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah od (180) do (185), obstaja veliko drugih izkrivljanj, ki so sama po sebi upravičila uporabo zunanje referenčne vrednosti tudi za posojila, izražena v EUR in USD.

(434) Več izvoznikov in kitajska vlada trdijo, da sporazumi med izvozniki in določenimi bankami v državni lasti (v tem oddelku: „sporazumi“) niso enakovredni kreditnim linijam in niso finančni prispevki, saj bankam ne nalagajo obveznosti ali zaveze, da v prihodnosti zagotovijo financiranje pod posebnimi pogoji. Sklicujejo se tudi na sklepe odbora ES za letala, ki je navedel, da „sama možnost“, da lahko vlada prenese sredstva na podlagi izpolnitve vnaprej določenega pogoja, ne zadostuje za dokaz, da finančni prispevek obstaja. Opozorili so na izjavo odbora, da bi morala biti pogodbena ureditev „*sama po sebi zahtevana in zmožna prejemniku prinesti korist, ki je ločena in neodvisna od koristi, ki bi jo lahko prinesel kakršen koli prihodnji prenos sredstev*“.

(435) Komisija v zvezi z ugotovitvami odbora *ES – letala* opozarja, da takšne ugotovitve niso izčrpne glede obsega kreditnih linij ali drugih podobnih sporazumov in v tem primeru ne omejujejo razlage osnovne uredbe s strani Komisije. Kljub temu Komisija ne nasprotuje ugotovitvam odbora, ampak uporabi navedenih ugotovitev s strani kitajske vlade v tej preiskavi. Sporazumi običajno določajo, da bo banka v državni lasti zagotovila posojila do potrebnega zneska denarja, včasih v povezavi z možnimi izboljšavami uspešnosti zadevnega podjetja. Po eni strani lahko torej besedilo sporazuma vsebuje obveznosti v zvezi s pogoji za prihodnja posojila, ki so besedilno manj izrecne ali samodejne kot obveznosti v nekaterih vrstah sporazumov o kreditnih linijah. Včasih so dopolnjeni z ločenimi posojilnimi ali kreditnimi pogodbami. Vendar pa je bilo ugotovljeno, da za posojila na podlagi teh sporazumov ponavadi veljajo zelo podobni, če ne povsem enaki pogoji. Po drugi strani pa sporazumi vsebujejo več določb, ki močno presegajo običajno besedilo sporazumov

▼B

o kreditnih linijah in pomenijo, da bo zadevna banka vzpostavila mehanizem zajamčene podpore. Komisija meni, da v tem primeru pisne določbe sporazumov niso nujno dokončne, saj se lahko „obveznosti“ ali „zaveze“ za prenos sredstev izrazijo v pisni ali drugi obliki, in da je treba njihov obstoj določiti na podlagi celovitosti zabeleženih dejstev.

(436) Na podlagi tega je natančni značaj zavez ali obveznosti bank v državni lasti v okviru sporazumov odvisen od:

(a) *besedila sporazumov*: Komisija ugotavlja, da so določbe v najpomembnejših sporazumih, ki vključujejo velike državne banke in zlasti proizvajalce izvoznike, na splošno podobne. Sporazumi vzpostavljajo tesno povezavo med banko in izvoznikom v zvezi s prenosom sredstev. Zagotavljajo prenos potrebnega zneska denarja, včasih ob izpolnitvi določenih pogojev v zvezi z uspešnostjo in bonitetno oceno. Sporazumi podjetju dajejo pravico do „*ugodnejše obravnave*“, ko zaprosi za posojilo, v primerjavi s podjetji, ki takšnih sporazumov niso podpisala. Nekateri zneski potencialnega financiranja so ogromni v primerjavi z letnimi prihodki podjetij. Zneski posojil, ki so bili obljubljeni vzorčenim izvoznikom, so bili višji od trikratnika njihovih letnih prihodkov. Poleg tega sporazumi določajo, da bo banka zagotovila močno podporo za razvoj zadevne družbe. V njih se navaja *„dolgoročno stabilno strateško partnerstvo“ med banko in podjetjem ter določa, da bo banka dala „prednost“ ključnim gradbenim projektom podjetja, podjetju nudila „dolgoročno stabilno finančno podporo … v zvezi z njegovo pridobitvijo sredstev in reorganizacijo, temeljnim oblikovanjem vsake poslovne enote, projekta za tehnične izboljšave, projekta ‚Go Global‘ ter v zvezi z drugimi posli …“* ter podjetju pomagala „oblikovati srednje- in dolgoročne razvojne načrte na podlagi njegovih strokovnih in institucionalnih prednosti ter prednosti v zvezi z uspešnostjo“. V sporazumih je tudi navedeno, da so v skladu z nacionalno makroekonomsko in industrijsko politiko. Zato se zdi, da je zaradi strateške podpore, ki je zagotovljena podjetju, v kombinaciji z „ugodnejšo obravnavo“, dodeljeno s sporazumom, zelo verjetno, da bo podjetje avtomatično upravičeno do črpanja posojil iz sporazumov;

(b) *značaja in ciljev posojilodajalcev*: Posojilodajalci so banke v državni lasti, za katere se je ugotovilo, da so javni organi, ali druge banke, za katere se je ugotovilo, da jim vlada zaupa naloge in ukazuje ter zato delujejo kot roka kitajske vlade.

▼B

Poleg tega se je ugotovilo, da zagotavljajo posojila po stopnjah, ki so nižje od tržne. Nekateri sporazumi na primer navajajo „*prednost glede financiranja*“ s strani banke in njeno podporo za „*visokotehnološko industrijo ... ki ima prednost pri razvoju z vladno koncesijo*“;

(c) *odnosa vlade do posojilojemalca*: Posojilojemalci spadajo med strateške nastajajoče industrije, kot je prikazano v uvodni izjavi (102);

(d) *stopnje sodelovanja vlade v preiskavi:* Ponudniki kreditnih linij (banke v državni lasti in banke, ki jim vlada zaupa naloge in ukazuje) niso v celoti sodelovali v preiskavi in ugotovitve v zvezi z njimi so bile utemeljene na razpoložljivih dejstvih;

(e) *dojemanja sporazumov s strani trga:* Zdi se, da družbe sporazume dojemajo kot dokaz, da imajo državno podporo, in javno objavljajo sklenitve takšnih sporazumov, da bi poslale pozitivno sporočilo trgom in potencialnim vlagateljem. Skupina Yingli Solar je na primer 9. julija 2010 izdala sporočilo za javnost, v katerem je sporočila, da je sklenila „strateški sporazum o sodelovanju“ s Kitajsko razvojno banko, na podlagi katerega Kitajska razvojna banka „pričakuje, da bo odobrila posojila v najvišjem skupnem znesku 36 milijonov CNY za podporo skupine Yingli in njenih povezanih podjetij“. Finančni direktor družbe Yingli je izjavil, da je „*[t]a sporazum dvignil sodelovanje dveh strank na novo raven, za kar menimo, da nam bo omogočilo, da izkoristimo možnosti za okrepitev našega vodilnega položaja v fotonapetostni industriji*“. Družba Jinko Solar je 26. januarja 2011 posojilo Banke Kitajske v višini 50 milijard CNY označila za „*strateški sporazum o sodelovanju*“, ki bo „*nadalje okrepil naš položaj vodilnega proizvajalca solarnih izdelkov*“. V nadaljevanju sporočila za javnost je navedeno: „*Prepričani smo, da bomo z dolgoročno finančno podporo Banke Kitajske v letu 2011 dosegli odlične rezultate in izpolnili svoje cilje za dolgoročno rast*“. 14. aprila 2010 se je za družbo Trina Solar poročalo, da namerava uporabiti kreditno pogodbo s Kitajsko razvojno banko v vrednosti 4,4 milijarde USD „*za širitev na trgu*“. Vse te objave kažejo, da zadevni proizvajalci izvozniki sporazume štejejo za uveljavljene, ne pa negotove, vire financiranja;

(f) *delovanja sporazumov:* Proizvajalci izvozniki so dobili veliko posameznih posojil, tj. rezultat sporazumov so dejanski prenosi sredstev, običajno po stopnjah, ki so precej nižje od tržne.

(437) Ob upoštevanju vseh dokazov se sklene, da banke ponujajo sporazume v okviru vladne strategije za spodbujanje fotonapetostne industrije in da zadevni izvozniki tem sporazumom pripisujejo velik pomen, ne glede na to, ali so sredstva dejansko prenesena. To je v nasprotju z argumenti strani, da so sporazumi dejansko brez pomena. Čeprav imajo sporazumi značilnosti

▼B

običajnih kreditnih linij, presegajo pogoje takšnih kreditnih linij in so dejansko strateška partnerstva med javnimi organi in podjetji s ciljem izvajati vladno politiko. Glede na to delujejo kot mehanizmi državne podpore/jamstva, ki krepijo tržni položaj zadevnih izvoznikov in jim omogočajo, da izboljšajo svoje zmogljivosti in rezultate, pri tem pa jim zagotavljajo, da bodo dobili potrebna finančna sredstva. Če takšne podpore/jamstva ne bi bilo, bi bili ti izvozniki po mnenju trgov očitno v slabšem položaju. Zato ta podpora lahko pomeni prenos sredstev ali zagotavljanje finančnih storitev. Takšno pomembno „jamstvo“ bi imelo na trgu določeno vrednost in bi vključevalo vsaj plačilo precejšnje pristojbine. Glede na navedeno sporazumi prinašajo tudi korist, ki je po besedah odbora *ES –letala*„*ločena in neodvisna od koristi, ki bi jo lahko prinesel kakršen koli prihodnji prenos sredstev*“, med drugim zaradi potencialne plačilne obveznosti vlade. So več kot le nejasna „obljuba za zagotovitev ‚ugodnega‘ financiranja“ ([1]) in prejemnikom nedvomno zagotavljajo „boljši položaj“, kot bi ga imeli brez sporazumov.

(438) Znesek ugodnosti je bil določen na podlagi pristojbin, zaračunanih za kreditno linijo, ki jo je pridobil eden od vzorčenih proizvajalcev izvoznikov. To kreditno linijo je dodelila banka, katere sedež ni v finančni pristojnosti LRK, in ima očitno vse elemente poslovnih kreditnih linij, ki so na voljo na svetovnih finančnih trgih, ter drugih sporazumov, ki se uporabljajo v poslovnem sektorju. Opozoriti je treba tudi, da se pogoji te kreditne linije ne razlikujejo bistveno od pogojev drugih poslovnih kreditnih linij, ki so jih pridobili vzorčeni proizvajalci izvozniki in za katere se zaračunavajo pristojbine, vključno s kreditnimi linijami tujih bank. Glede na zgornjo analizo je to nizka referenčna vrednost, saj dokazi kažejo, da so sporazumi v obliki samostojnega ukrepa za podjetja v resnici vredni več kot standardne kreditne linije. Vendar je Komisija menila, da so zahtevane pristojbine razumen približek pristojbinam, ki bi se plačevale na podlagi sporazumov.

(439) Kitajska vlada je trdila tudi, da banke, ki so sklenile sporazume z vzorčenimi izvozniki, niso javni organi in da jim te naloge ni zaupala vlada. To trditev je bilo treba zavrniti. Vpletene banke so iste banke, ki so zagotovile preferenčno financiranje, Komisija pa je v uvodnih izjavah od (159) do (168) in od (169) do (180) podrobno pojasnila, zakaj se štejejo za javne organe in/ali zakaj jim kitajska vlada zaupa naloge in jim ukazuje.

(440) Kitajska vlada je trdila, da je trditev Komisije, da se v normalnih tržnih razmerah za take kreditne linije uporabljajo znatne provizije za neizkoriščeni del posojila in upravne pristojbine, neutemeljena, saj se takšne provizije in pristojbine uporabljajo le za

([1]) Odbor *ES – letala*, odstavek 7.743.

▼B

„zavezujoče kreditne linije“. To trditev je bilo treba zavrniti. Kot je navedeno v zgornji uvodni izjavi, pogoji kreditne linije, ki je bila uporabljena za referenčno vrednost, niso bistveno drugačni od pogojev drugih poslovnih kreditnih linij, ki so jih pridobili vzorčeni proizvajalci izvozniki, tudi od bank zunaj Kitajske. Poleg tega ena od bank, ki so sklenile več takih sporazumov z vzorčenimi proizvajalci izvozniki, očitno zaračunava podobne pristojbine svojim strankam v tujini ([1]).

(441) Kitajska vlada je tudi trdila, da Komisija ni zagotovila dokazov v podporo trditvi, da je zagotavljanje kreditnih linij (tj. sporazumov) s strani vlade del zagotavljanja preferenčnih posojil. To ne drži. Zagotavljanje kreditnih linij je standardni del financiranja družb s strani bank, sporazumi pa so ločeni in drugačni ukrepi, ki spadajo na področje preferenčnih posojil. Kot je navedeno v uvodni izjavi (102), kitajska vlada fotonapetostni industriji prek številnih načrtov in političnih dokumentov ter zakonov zagotavlja preferenčno financiranje. Poleg tega so bila na podlagi teh sporazumov pridobljena številna posojila, kar jasno kaže, da so sporazumi sestavni del preferenčnega financiranja fotonapetostne industrije.

(442) En proizvajalec izvoznik je trdil, da zagotavljanje kreditnih linij ni specifična subvencija. To trditev je bilo treba zavrniti. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (441), je zagotavljanje kreditnih linij sestavni del zagotavljanja preferenčnih posojil, zato analiza specifičnosti v uvodnih izjavah (191), (192), (209) in (428) velja tudi za zagotavljanje kreditnih linij.

(443) Po mnenju pritožnika bi morala Komisija določiti stopnjo subvencije za uporabo izvoznih kreditov kupcev, ker je Kitajska izvozno-uvozna banka zavrnila sodelovanje. Komisija bi morala uporabiti podatke iz pritožbe in ugotovitve ministrstva za trgovino ZDA v podobni zadevi v zvezi s fotonapetostnimi izdelki. Te trditve ni bilo mogoče sprejeti. Komisija je preiskala trditve v pritožbi, vendar ni našla dokazov, da so imeli vzorčeni proizvajalci izvozniki v OP ugodnosti iz takšnih ukrepov. Opozoriti je treba, da se je obdobje preiskave v zadevi v ZDA razlikovalo od obdobja te preiskave.

([1]) http://www.chinaafricarealstory.com/2011/08/china-development-banks-3-billion-line.html, „Pogoji kreditne linije Kitajske razvojne banke se razlikujejo zaradi njenih dveh obrokov. Prva tranša v višini 1,5 milijarde USD bo imela 20-letni rok zapadlosti, vključno s 5-letnim obdobjem odloga. Obrestna mera bo 6-mesečni LIBOR (London Inter-Bank Offered Rate), povečan za 2,95-odstotno maržo z 1-odstotno provizijo za neizkoriščeni del posojila in 0,25-odstotnim predhodnim nadomestilom. Pogoji druge tranše v višini 1,5 milijarde USD so 15-letni rok zapadlosti, ki vključuje 5-letno obdobje odloga, obrestna mera 6-mesečni LIBOR, povečana za 2,28-odstotno maržo, in verjetno enake provizije.“

▼B

3.5.3. *Pripombe strani v zvezi z izvoznimi jamstvi in zavarovanji za zelene tehnologije*

(444) V zvezi z dokumenti, ki jih je Komisija zahtevala med preveritvenim obiskom, kot je navedeno v uvodnih izjavah (220) in (221), je kitajska vlada trdila, da ni bilo pojasnjeno, kdaj se je zahteval načrt 840, da računovodski izkazi družbe Sinosure za leto 2012 v času preveritve niso bili na voljo, da so informacije v zvezi z vzorčenimi družbami zaupne in da v vsakem primeru zadevne pogodbe niso bile hranjene na sedežu Sinosure. Komisija se sklicuje na svoja pojasnila iz uvodnih izjav (219), (220) in (223), v katerih je obravnavala vse te argumente. Komisija glede načrta 840 dodaja, da je prosila za vse pomembne dokumente v zvezi z dejavnostjo družbe Sinosure in domnevnim subvencijskim programom, ki je vzorčenim izvoznikom prinesel koristi, ter da je ta načrt 840 vsekakor pomemben za njene ugotovitve, skupaj z vsemi drugimi dokumenti, navedenimi v uvodni izjavi (236), kar je podprto s pojasnili v uvodni izjavi (232). Kar zadeva računovodske izkaze družbe Sinosure za leto 2012, je Komisija prosila za predhodne izkaze, če računovodski izkazi za leto 2012 še niso dokončani, vendar je Sinosure zavrnila tudi predložitev predhodnih izkazov za leto 2012.

(445) Kitajska vlada je trdila tudi, da ni pravnih ali dejanskih dokazov, ki bi podpirali ugotovitev, da je fotonapetostna industrija „strateška industrija“, in da bi to bil rezultat domneve. Komisija se sklicuje na obrazložitev v uvodni izjavi (231) in opozarja, da je kitajska vlada med preveritvenim obiskom izrecno potrdila to točko. Komisija se v zvezi s podobno trditvijo glede načrta 840, načrta 421 in ukrepov za podporo „strateških nastajajočih industrij“ ter trditvijo, da načrti ne bi bili pravno zavezujoči, sklicuje na obrazložitve v uvodnih izjavah od (232) do (234). Nadalje navaja, da kitajska vlada ni predložila teh dokumentov in razpravljala o njih s Komisijo ter da ni zabeleženih dokazov o nepravilnosti sklepov Komisije.

(446) Kitajska vlada in en vzorčeni izvoznik trdita, da so rabati in nepovratna sredstva za plačilo premij za zavarovanje izvoznih kreditov, ki so jih odobrili lokalni organi, nezakonito izravnani, ker ni dokazano, da se v smislu Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih STO štejejo kot subvencije. Komisija se sklicuje na svojo analizo ugotovitev preiskave ter zlasti na uvodni izjavi (239) in (247). Komisija nadalje navaja, da so rabati in nepovratna sredstva nerazdružljivo povezani s programom zavarovanja izvoznih kreditov, ker je njihovo odplačilo posledica plačila premije družbi Sinosure v okviru glavne police zavarovanja izvoznih kreditov. Nenazadnje ti rabati

▼B

spadajo tudi na področje uporabe Obvestila [2004] št. 368, ki sta ga izdala MOFCOM in družba Sinosure in ki določa, da „si regionalni in lokalni organi skupaj dodatno prizadevajo za izvajanje nadaljnjih podpornih ukrepov za izdelke, vključene v imenik, ter visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo za zavarovanje izvoznih kreditov“.

(447) Kitajska vlada tudi izpodbija ugotovitev v zvezi s točko (j) Priloge 1 Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih STO, da premijske stopnje programa kratkoročnega zavarovanja izvoznih kreditov družbe Sinosure niso zadoščale za kritje dolgoročnih stroškov poslovanja in izgub programa. Kitajska vlada to podpre z navajanjem sodne prakse ugotovitve odbora STO v primeru ZDA – gorski bombaž in predstavitvijo obrazložitev na podlagi različnih nizov številk in argumentov iz letnih poročil družbe Sinosure. Kitajska vlada ima tudi pomisleke glede sklicevanja Komisije na člen 11 statuta družbe Sinosure in na članek odvetniške pisarne Stewart Law. Komisija znova navede vse svoje argumente v uvodnih izjavah od (242) do (245) in opozarja, da njeni sklepi temeljijo na najboljših razpoložljivih dokazih iz spisa, saj zaradi pomanjkljivega sodelovanja kitajske vlade ni uspela pridobiti ustreznih podatkov, za katere je zaprosila. Komisija je pri oblikovanju ugotovitev proučila veliko elementov in dokazov v spisu, vključno s statutom družbe Sinosure in člankom odvetniške pisarne Stewart Law. Komisija meni, da, čeprav ti elementi niso odločilni sami po sebi, so skupaj z vsemi drugimi elementi pomembni za oblikovanje ugotovitve. Kar zadeva sodno prakso iz primera ZDA – gorski bombaž, jo je Komisija v svojih ugotovitvah v celoti upoštevala, navajanje te sodne prakse s strani kitajske vlade pa je dejansko zelo umestno.

(448) Kitajska vlada pri izpodbijanju analize Komisije v uvodni izjavi (245) predloži tabelo s podatki iz izkaza poslovnega izida iz javno dostopnih letnih poročil družbe Sinosure za obdobje 2006–2011 in sklene, da je očitno, da so prejete premije bile višje od stroškov poslovanja programa. Prvič, Komisija ugotavlja, da tabela, ki jo je predložila kitajska vlada, v zadevni vrstici ne vključuje zneskov provizij, ki jih je plačala družba Sinosure, ampak samo odhodke iz poslovanja. Drugič, podatki nesporno kažejo, da v vsakem posameznem letu od 2006 do 2011, razen leta 2010, zneski neto premij niso nikoli višji od vsote zneskov neto terjatev in odhodkov iz poslovanja, tudi če ne upoštevamo plačil provizij, ki jih kitajska vlada ni navedla. To vključuje leto 2011, ki delno pokriva obdobje preiskave, znesek izgube pa je v posameznih letih (npr. 2008) precej visok. Tretjič, Komisija ugotavlja, da je kitajska vlada za leto 2010 navedla nesorazmerno nizek znesek plačanih neto terjatev (navedene plačane premije so 20-krat višje od plačanih terjatev), kar ni skladno z letnim poročilom za leto 2010. Ta znesek, ki ga je navedla kitajska vlada za leto 2010, temelji na obsežnih

▼B

naknadnih popravkih glede izterjave terjatev in spremembe rezerv neplačanih terjatev, ki se pojavijo samo v letnem poročilu za leto 2011 s sklicem na leto 2010. Ti popravki so nenavadni in neobičajni, prikazani pa so samo v poročilu za naslednje leto. Komisija ugotavlja tudi, da je kitajska vlada za leto 2011 namesto tega navedla zneske iz letnega poročila za leto 2011. Komisija meni, da je naknadne popravke težko uskladiti z dejanskim stanjem, zlasti zaradi nesodelovanja in manjkajočih dodatnih obrazložitev kitajske vlade ali družbe Sinosure med preiskavo.

V skladu s primerom ZDA – gorski bombaž, kot navaja kitajska vlada, „sklic na ‚dolgoročno' v točki (j) pomeni dovolj dolgo obdobje za zagotovitev objektivne preiskave, ki omogoča temeljito oceno programa in *ki ne pripisuje prevelike pomembnosti poljubnim edinstvenim ali neznačilnim izkušnjam na določen dan, mesec, trimesečje, polletje, leto ali drugo določeno obdobje*". Komisija meni, da je obdobje 2006–2011 dovolj dolgoročno za obravnavo. Družba Sinosure je imela izgubo v vsakem letu tega obdobja. Stanje iz leta 2010 je treba obravnavati kot edinstveno ali neznačilno, če se upoštevajo popravljene številke v letnem poročilu za leto 2011, in zato kot manj pomembno, ali pa je treba kot ustrezne upoštevati običajne nepopravljene številke v letnem poročilu za leto 2010, ki kažejo, da je rezultat tik nad pragom dobička. Glede na znatne izgube v drugih letih to potrjuje ugotovitve Komisije, da je družba Sinosure v obdobju 2006–2011 na splošno v položaju dolgoročne izgube. Poleg tega, čeprav bi se podatki iz leta 2010 upoštevali kot reprezentativni, ostaja dejstvo, da je družba Sinosure v petih letih šestletnega obdobja 2006–2011 imela izgube. Drugih tabel in nizov številk, ki jih je predložila kitajska vlada pri izpodbijanju ugotovitev Komisije glede točke (j) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih STO, ni mogoče uskladiti z drugimi zabeleženimi podatki in/ali niso preverljivi. V nobenem primeru sami po sebi ne dokazujejo, da je družba Sinosure v obdobju 2006–2011 s programom kratkoročnega zavarovanja izvoznih kreditov poslovala na pragu dobička.

(449) Glede referenčne vrednosti za izračun ugodnosti kitajska vlada meni, da je uvedba zunanje referenčne vrednosti neskladna s Sporazumom o subvencijah in izravnalnih ukrepih, vendar ne navede nobenega argumenta za utemeljitev te trditve. Komisija se sklicuje na svojo obrazložitev v uvodni izjavi (245).

(450) Kitajska vlada in en vzorčeni sodelujoči izvoznik izpodbijata uporabljeno referenčno vrednost, ker Komisija ni utemeljila, zakaj: (i) izračun premij temelji na podatkih ameriške banke EXIM; (ii) je kot državo uvoznico uporabila Italijo in ne Nemčije, ki je glavni izvozni trg za zadevni izdelek; (iii) je uporabila 120-dnevno obdobje in ne 60-dnevnega ali krajšega; (iv) ni uporabila izračuna premij za neposredni izvoz, ampak za izvozno zavarovanje FIBC (Financial Institution Buyer Credit). Glede točke (i) se Komisija sklicuje na uvodno izjavo (253). Glede točke (ii) Komisija meni, da je Italija dober primer povprečja med državami EU z najmanjšim tveganjem in državami EU z znatno večjim tveganjem ter posledično zaračunanimi

▼B

premijami, ki so tudi trgi za zadevni izdelek. Glede točke (iii), ker ne obstaja posebna simulacija na podlagi 90-dnevnega obdobja, ki je na voljo na spletnem mestu banke EXIM, Komisija meni, da je 120-dnevno obdobje najprimernejše za ponazoritev prodajnih pogojev v obdobju preiskave. Glede točke (iv) Komisija ni uspela dobiti simulacije za izračun premij za neposredni izvoz in meni, da ta referenčna vrednost izraža splošno stanje glede tveganja v državi nakupa.

(451) En vzorčeni sodelujoči izvoznik trdi, da je kupil zavarovanje izvoznih kreditov za nekaj svojih izvozov, vendar je plačal običajno zavarovalno premijo in ni bil deležen ugodnosti v okviru programa Green Express ali druge ugodne obravnave, navedene v pritožbi. Komisija se ob neobstoju dokazov za to trditev sklicuje na svoje ugotovitve o tem programu v oddelku 3.4.1.4 te uredbe. Kar zadeva program „Green Express“, se Komisija sklicuje na svoje ugotovitve v uvodni izjavi (240) in ugotavlja, da je to poseben vidik programa kratkoročnega zavarovanja kreditov družbe Sinosure ter da ugotovitve Komisije niso omejene na ta vidik, ampak na program kot celoto.

3.5.4. *Demonstracijski program Golden Sun*

(452) Kitajska vlada nadalje trdi, da ta program zagotavlja nepovratna sredstva za „dobavljene solarne fotonapetostne sisteme“ in ne za proizvajalce/izvoznike zadevnega izdelka ter da zadevna merila v zakonodaji niso usmerjena na proizvajalce modulov in celic. Kitajska vlada v zvezi s tem trdi, da je predložila ustrezno dokumentacijo o programu in da se je celo uskladila z vzorčenimi družbami, da bi to dokazala. Trije vzorčeni sodelujoči izvozniki trdijo, da je to „uporabniška subvencija“ in ne prinaša ugodnosti za zadevni izdelek, zato se zanjo ne bi smeli uvesti izravnalni ukrepi v smislu členov 1(1) in 3(2) osnovne uredbe, člena VI:3 GATT 1994 in člena 19.1 Sporazuma SIU STO. Ti izvozniki se sklicujejo na sklep EU v zadevi v zvezi z *biodizlom iz Združenih držav* (uvodna izjava (97) Uredbe Komisije (ES) št. 194/2009, UL L 67 z dne 12. marca 2009, str. 50) in na

▼B

sodno prakso STO v zadevi *ZDA – svinčene palice* (odstavki 6.50, 6.53, 6.56 in 6.57 poročila odbora), poročilo *Kanada – ukrepi, ki vplivajo na izvoz civilnih letal* (odstavek 9.112 poročila odbora), poročilo *Brazilija – program za financiranje izvoza letal* (odstavek 7.24 poročila odbora) in na poročilo *Kanada – ukrepi, ki vplivajo na izvoz civilnih letal* (odstavka 157 in 159 poročila pritožbenega organa).

(453) Komisija se sklicuje na svoje ugotovitve preiskave in zlasti na uvodne izjave od (243) do (246) te uredbe, ki vsebujejo izčrpna pojasnila glede zgoraj navedenih trditev in potrjujejo, da je določitev skladna z ustreznimi določbami in sodno prakso, ki so jo navajali kitajska vlada in sodelujoči vzorčeni izvozniki. Komisija ponavlja, da so nepovratna sredstva v okviru programa neposredno povezana z zadevnim izdelkom, saj upravičeni „dobavljeni solarni fotonapetostni sistemi“ vključujejo zlasti dobavo modulov in celic kot pomemben del projektov, zato je povezava med ugodnostjo, ki jo zagotavlja vlada, in zadevnim izdelkom neposredna in neločljiva. Kot je tudi navedeno zlasti v uvodnih izjavah (244) in (245), je preiskava potrdila, da je kitajska vlada izvedla neposredna plačila več vzorčenim sodelujočim izvoznikom (tj. za namen namestitve solarnih panelov za proizvajanje energije za njihovo lastno rabo, vključno za postopek proizvodnje zadevnega izdelka), ki med drugim uporabljajo solarne module in celice, ki so jih proizvedli sami. Ugotovljeno je bilo tudi, da so neposredna plačila izvoznikom v njihovi vlogi dobaviteljev zadevnega izdelka tretjim upravljavcem projektov dejansko v nasprotju z določbami ustrezne zakonodaje in da kitajska vlada ni zagotovila dokazov, ki bi uskladili to situacijo (glej uvodni izjavi (245) in (246)).

Omejena pojasnila, ki sta jih zagotovila kitajska vlada in vzorčeni sodelujoči izvoznik, da je bil neposreden prenos sredstev, ki je v nasprotju s kitajsko zakonodajo, potreben, ker je bil upravljavec projekta v finančnih težavah in zaradi zagotovitve, da bodo nepovratna sredstva uporabljena le za odobrene fotonapetostne sisteme, jasno kažejo, da vzorčeni sodelujoči izvoznik, ki je deloval kot dobavitelj, brez tega neposrednega prenosa s strani vlade ne bi prejel denarja za dobavo zadevnega izdelka in da vlada ne bi mogla zagotoviti, da bo subvencija uporabljena za predvideni namen. Glede na to in ob odsotnosti nadaljnjih dokazov je treba ta plačila obravnavati kot neposredno subvencijo kitajske vlade, dodeljeno proizvajalcu zadevnega izdelka, ki drugače ne bi prejel denarja za dobavo zadevnega izdelka (ob predpostavki, da je bila ta dobava sploh izvedena, za kar spet ni evidentiranih dokazov). Na tej podlagi Komisija meni, da so trditve kitajske vlade in vzorčenega sodelujočega izvoznika pravno neutemeljene.

▼B

(454) Kitajska vlada poleg tega trdi, da bi morala Komisija v primerih, v katerih so ugodnosti programa zadevale dobavo zadevnega izdelka nepovezanim upravljavcem projektov, opraviti analizo prenosa za določitev te točke, pri tem pa se sklicuje na odločitev STO v zadevi *ZDA – mehki stavbni les* (odstavka 141 in 142 poročila pritožbenega organa). Komisija zavrača to trditev in se pri tem sklicuje na pojasnila v uvodnih izjavah od (244) do (246) in (352). Poleg tega Komisija zaradi nesodelovanja kitajske vlade in zainteresiranih strani ni mogla opraviti analize prenosa. Zato se prenos ne upošteva, navedena sodna praksa STO pa v tem primeru ni pomembna, saj so se sredstva izplačala neposredno proizvajalcem zadevnega izdelka in so neposredno povezana z dobavo med drugim zadevnega izdelka. Ker so bila ta plačila nepovratna sredstva, gre za finančni prispevek (neposredni prenos sredstev) in ima Komisija v odsotnosti dokazov o nadaljnji uporabi zadevnih zneskov pravico domnevati, da prejemniku (proizvajalcem) prinašajo ugodnost. Če bi vlada v okviru tega programa izvedla plačila tretjim upravljavcem projektov in če bi bila oprema pridobljena po pošteni tržni vrednosti, zadevni izvozniki ne bi prejeli ugodnosti. Vendar v primeru, ko plačila prejmejo proizvajalci izvozniki, zneski, ki jih te družbe uporabijo za namestitev solarnih panelov, pomenijo ugodnost, ker jih razbremenijo stroškov, ki bi jih sicer ustvarile v tem postopku. Če proizvajalec izvoznik ne more dokazati, da je bil del nepovratnih sredstev prenesen na tretje uporabnike, se na podlagi razpoložljivih dejstev domneva, da ta del nepovratnih sredstev pomeni ugodnost za izvoznika v smislu splošne subvencije, ki koristi vsem dejavnostim družbe. To velja za ta primer.

(455) Dva vzorčena sodelujoča izvoznika trdita, da program Golden Sun ni specifičen, ker so ustrezne zahteve v kitajski zakonodaji objektivne in lahko vsa podjetja, ki te zahteve izpolnjujejo, koristijo program, upravičene pa so lahko vse družbe, ne glede na to, ali so proizvajalci zadevnega izdelka ali ne. Komisija se sklicuje na svoje ugotovitve glede specifičnosti v uvodni izjavi (247), ki kažejo, da pogoji in merila za izbor niso objektivni in se ne uporabljajo samodejno. Zadevna zahtevana merila potrjujejo, da je program omejen zgolj na omejeno podmnožico podjetij, ki izpolnjujejo ta merila, in sicer na podjetja z znatno nameščeno zmogljivostjo vsaj 300 kWh in znatnimi sredstvi v višini vsaj 100 milijonov CNY. Merila za izbor zahtevajo tudi, da so podjetja prejemniki vključeni v lokalni načrt izvajanja demonstracijskega projekta Golden Sun, v preiskavi pa je bilo ugotovljeno, da je vključitev v te lokalne načrte odvisna od diskrecijske odločitve pristojnih organov, ki ni pregledna in ne temelji na objektivnih merilih. Komisija dodaja, da so upravičeni „dobavljeni solarni sistemi“ odvisni od proizvodnje in dobave opreme za proizvodnjo sončne energije, večina katere je izdelana iz solarnih modulov in celic. Zato je v nasprotju s trditvami vzorčenih izvoznikov ta shema specifična tudi zato, ker so v praksi

▼B

samo proizvajalci solarnih sistemov, drugače povedano proizvajalci zadevnega izdelka, upravičeni do ugodnosti v okviru tega programa, bodisi neposredno v vlogi lastnikov projektov bodisi posredno v domnevni vlogi dobaviteljev, ki naj bi zadevni izdelek dobavljali lastnikom projektov.

Zato se tudi ob upoštevanju dejstva, da kitajska vlada ni sodelovala in ni predložila vseh proračunskih dokumentov, ki jih je zahtevala Komisija (glej uvodne izjave od (234) do (239)), sklene, da je ta program dejansko specifičen v skladu s členom 4(2)(c) osnovne uredbe, ker v resnici neposredno ali posredno prinaša ugodnosti predvsem proizvajalcem zadevnega izdelka. Subvencijo tudi uporablja omejeno število podjetij (proizvajalcev zadevnega izdelka) ali jo ta podjetja uporabljajo v večinskem ali nesorazmernem deležu, saj so samo podmnožica domnevnih potencialnih prejemnikov, vendar se zdi, da prejmejo vsa sredstva.

3.5.5. *Programi neposrednih davčnih oprostitev in znižanja davka*

3.5.5.1. Program „dve leti brez, tri leta polovica“ za podjetja s tujimi naložbami

(456) Kitajska vlada ponavlja svoj argument, da se je program v zvezi s podjetji s tujimi naložbami (PTN), naveden v pritožbi, končal leta 2013. Komisija ugotavlja, da se obdobje preiskave konča veliko pred letom 2013, zato se lahko proti ugodnostim, odobrenim v okviru tega programa v OP, uvedejo izravnalni ukrepi. To potrjuje ugotovitev preiskave, pri kateri so bile odkrite ugodnosti, odobrene v OP v okviru tega programa več vzorčenim sodelujočim izvoznikom. Koristi, dodeljene v okviru programa, se bodo kljub temu, da se je program zaključil v letu 2013, nadaljevale tudi v prihodnosti.

(457) Kitajska vlada in en vzorčeni sodelujoči izvoznik nadalje trdita, da proti različici sheme za visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo (VPPNT) ni mogoče uvesti izravnalnih ukrepov na podlagi člena 10(1) osnovne uredbe, ker to ni bilo navedeno v pritožbi. Komisija se sklicuje na svojo podrobno zavrnitev tega argumenta v uvodni izjavi (286). Komisija prav tako opozarja, da se je kitajska vlada odločila, da ne bo sodelovala v preiskavi v zvezi z različico tega programa. Komisija poleg teh elementov ugotavlja, da so v pritožbi poleg različice „dve leti brez, tri leta polovica“ za PTN navedene druge preferenčne sheme neposrednih davkov za VPPNT (oddelek 4.2.5.1 pritožbe), tj. znižanje davka za VPPNT (oddelek 4.2.5.9 pritožbe) ali preferenčni davčni programi za PTN, priznana kot VPPNT (oddelek 4.2.5.8 pritožbe). Zato se lahko za ta program šteje, da je tesno povezan z enim ali obema navedenima drugima davčnima programoma, ker vključuje znižanje stopnje neposrednih davkov in je posebej usmerjen na isti niz upravičenih VPPNT. Znova je treba poudariti, da bi sodelovanje kitajske vlade Komisiji lahko omogočilo ustrezen in temeljit dostop do

▼B

vseh elementov v zvezi s povezanostjo s programi, navedenimi v pritožbi, in zapolnitev morebitnih informacijskih vrzeli v pritožbi, ki temelji na dokazih *prima facie*, ki so v razumni meri na voljo pritožniku. Komisija na podlagi teh argumentov ponovi, da je uvedba izravnalnih ukrepov proti temu programu popolnoma v skladu s členom 10(1) osnovne uredbe, saj ta določba omogoča preiskavo katere koli „domnevne subvencije“, ki jo ugotovi pritožnik, in ni omejena na določen program. V tem primeru je domnevna subvencija, tj. navedeni državni prihodki od davkov, namenjeni isti vrsti upravičencev, skupna vsem zadevnim programom.

(458) Glede izračuna zneska subvencije dva vzorčena sodelujoča izvoznika trdita, da je Komisija napačno uporabila celoletne številke v letni napovedi za odmero davka na dohodek za leto 2011, kljub dejstvu, da OP pokriva polovico leta 2011 in polovico leta 2012, in da to ni v skladu z metodo izračuna iz oddelka E(a)(ii) smernic Komisije za izračun zneska subvencije v preiskavah v zvezi z izravnalnimi dajatvami, UL C 394, 17.12.1998, str. 6. En izvoznik nadalje trdi, da bi Komisija, ker v času preverjanja ni bila na voljo celotna davčna napoved za leto 2012, morala svoj izračun za leto 2012 opraviti na podlagi četrtletnih napovedi za odmero davka na dohodek za prvo polovico leta 2012, zbranih na kraju samem in/ali v tabelah s poslovnih izidom za leto 2012, ki kažejo, da je družba imela izgubo.

(459) Komisija se sklicuje na uvodno izjavo (300) in znova poudarja, da je pomembno, da izračun ugodnosti temelji na končnih revidiranih davčnih napovedih za določeno davčno leto. Dodaja, da je po končni ureditvi davčne napovedi za leto 2011 v OP vsaka ugodnost, uveljavljena v napovedi, dokončna, kar nadalje podpira pravilnost njenega pristopa. Komisija ne more opraviti svojega izračuna na podlagi četrtletnih davčnih napovedi, ker te napovedi izražajo trenutno začasno stanje v času oddaje in po definiciji ne upoštevajo končnega konsolidiranega stanja davčnega leta. Cilj teh napovedi je zagotoviti likvidnost vlade v primeru začasno zapadlih davkov, vendar izražajo samo delno stanje v času oddaje. Lahko se zgodi, da družba v zadnjih dveh četrtletjih leta ustvari znaten dobiček, ki več kot izravna izgube v prvih četrtletjih, in v tem primeru v končni davčni napovedi prijavi obdavčljiv dobiček. Čeprav začasne davčne napovedi za leto 2012 delno prikazujejo stanje izvoznika v času oddaje in je pojasnjeno, zakaj jih je Komisija zbrala, njihova pomembnost ni absolutna, ker ni mogoče izključiti možnosti, da je stanje na koncu finančnega leta, kot je prikazano na končni napovedi, popolnoma drugačno. Komisija v zvezi s tabelami s poslovnih izidom za leto 2012 ugotavlja, da finančno računovodstvo ne ustreza vedno davčnemu računovodstvu, in lahko se zgodi, da

▼B

se obveznost poročanja o dohodku in izgubi za namene neposrednih davkov znatno razlikuje od obveznosti poročanja za računovodske namene. Lahko pride tudi do popravkov za davčne namene, ki niso povsem izraženi v finančnih poročilih. Če povzamemo, dejstvo, da ima družba v finančnih poročilih izgubo, še ne pomeni nujno, da bo imela enako izgubo tudi v končni davčni napovedi. Komisija na podlagi teh argumentov potrjuje, da mora izračun subvencije za sheme neposrednih davkov nujno temeljiti na končnih številkah, navedenih v končni revidirani napovedi za odmero davka na dohodek in ne v periodičnih davčnih napovedih ali v končnih ali poskusnih računovodskih izkazih.

3.5.5.2. Davčna izravnava za raziskave in razvoj PTN

(460) Kitajska vlada trdi, da je prvič obveščena o tem, da Komisija uvaja izravnalne ukrepe proti programu za raziskave in razvoj, ki ni nadomestni program programa za raziskave in razvoj za PTN, navedene v pritožbi. Kitajska vlada navaja podobne argumente, uporabljene za prejšnje sheme, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (457), in trdi, da sta z uvajanjem izravnalnih ukrepov proti tej shemi kršena člena 11 in 13 Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih STO. Kitajska vlada nadalje trdi, da se je program za raziskave in razvoj za PTN končal leta 2008 in da novi program za raziskave in razvoj, vključen v novi kitajski zakon o davku na dohodek podjetij, ni nadomestni program, ker se ne sklicuje na PTN in ne zahteva, da so odhodki za raziskave in razvoj 10 % višji kot prejšnje leto.

(461) Komisija ugotavlja, da kitajska vlada v izpolnjenem vprašalniku in odgovoru na poziv k dopolnitvi ni zagotovila informacij o tej shemi ter da je ta shema že bila izravnana v prejšnjih preiskavah (glej uvodno izjavo (310)). Komisija pa ugotavlja tudi, da je med preveritvenim obiskom o tem programu potekala razprava s kitajsko vlado in da so bile ustrezne izvedbene določbe zbrane kot dokazno gradivo (predložil jih je tudi en vzorčeni izvoznik). Zato je trditev kitajske vlade, da je bila prvič obveščena o možnosti uvedbe izravnalnega ukrepa proti temu programu, neutemeljena tudi zato, ker je več vzorčenih sodelujočih izvoznikov, s katerimi je kitajska vlada uskladila svoj odgovor, v izpolnjenem vprašalniku navedlo ta program. Kitajska vlada je bila s tem dejstvom v celoti seznanjena, saj je večkrat pregledala nezaupno dokumentacijo. Ugotovitve preiskave kažejo, da se proti temu programu lahko uvedejo izravnalni ukrepi (uvodne izjave od (310) do (314)). Komisija dodaja, da je ta program očitno nadomestilo prejšnjega programa, usmerjenega na PTN, zaradi tesne povezanosti, vidne po enaki obliki in količini davčnih ugodnosti (dodatna davčna izravnava, ki se odbije od

▼B

davčne osnove), enaki stopnji in enakim osnovnim stanjem (upravičeni stroški za raziskave in razvoj) s samo manjšimi razlikami. Te manjše razlike so bile leta 2008 usklajene z reformo novega zakona EIT, vendar sta značaj in vsebina programa v bistvu ostala enaka. Komisija se sklicuje tudi na argumente o standardu začetka, navedene v uvodni izjavi (457).

(462) Kitajska vlada in en vzorčeni sodelujoči izvoznik trdita tudi, da ta program ni specifičen, ker Komisija ni dokazala, da je pridobitev potrdila za VPPNT omejena na določena podjetja. Komisija se sklicuje na svojo obrazložitev v uvodni izjavi (313) ter uvodnih izjavah (321) in (325) glede drugega davčnega programa za VPPNT. Komisija dodaja, da izvedbena pravila za uporabo tega programa (glej uvodno izjavo (321)) dodatno potrjujejo ugotovitev o specifičnosti glede VPPNT, saj lahko samo družbe v sektorjih, ki jih podpirajo vladne politike in ki so upravičeni v okviru ustreznih vladnih katalogov in smernic, pridobijo zadevno potrdilo. To potrdilo lahko dobijo na primer samo podjetja, vključena v projekt na področju raziskav in razvoja, določen na področjih visoke in nove tehnologije v okviru ključne podpore države in v smernicah za trenutne prednostne naloge za razvoj v ključnih sektorjih visokotehnološke industrije iz leta 2007, ki jih je izdala agencija NDRC, ali v dejavnosti raziskave in razvoja, vključene v področje uporabe Obvestila državnega sveta o izvajanju več podpornih politik za okvir srednje- in dolgoročnega znanstvenega in tehnološkega razvoja države (2006–2020) št. 6 [2006] državnega sveta. Zato je jasno, da je ta davčni program omejen samo na tiste specifične družbe v ustreznih sektorjih in dejavnostih raziskav in razvoja, ki jih podpira kitajska vlada, vključno z družbami v spodbujanem fotonapetostnem sektorju.

(463) Glede izračuna zneska subvencije dva vzorčena sodelujoča izvoznika trdita, da je Komisija napačno uporabila številke v njuni letni napovedi za odmero davka na dohodek za leto 2011, ker OP pokriva polovico leta 2011 in polovico leta 2012, in da to ni v skladu z metodo izračuna iz oddelka E(a)(iii) smernic Komisije za izračun zneska subvencije v preiskavah v zvezi z izravnalnimi dajatvami iz leta 1998. Komisija se sklicuje na vse argumente, predstavljene v uvodni izjavi (459), ki so enako pomembni za zavrnitev te trditve za ta program. Poleg tega Komisija ugotavlja, da ima argument glede domnevne davčne izgube v davčnem letu 2012 omejeno pomembnost ali pa je sploh nima, ker je mogoče davčno olajšavo prenesti naprej za pet dodatnih davčnih let in jo odbiti od obdavčljivega dohodka, prijavljenega v naslednjih petih letih. Čeprav bi Komisija sprejela, da so te družbe imele davčno izgubo v letu 2012, ali pa bi bila na voljo končna revidirana davčna napoved za 2012, ki bi prikazala davčno izgubo (kar tukaj ne drži), bi se zato še vedno

▼B

upoštevale ugodnosti v okviru tega programa, saj ne bi bilo mogoče izključiti, da bi bile ugodnosti iz davčne olajšave, odmerjene v letu 2012, uporabljene takoj, ko bi družba prijavila obdavčljiv dohodek v katerem koli od naslednjih petih davčnih let.

3.5.5.3. Znižanje davkov za visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo, ki sodelujejo pri določenih projektih

(464) Kitajska vlada in en sodelujoči izvoznik trdita, da ta program ni specifičen, da analiza specifičnosti ne temelji na dejstvih in da bi se zahteve za pridobitev statusov VPPNT morale šteti za objektivna merila ali pogoje, ki urejajo upravičenost do subvencije, ter da je upravičenost do programa samodejna. Komisija se glede ugotovitve o specifičnosti v zvezi z omejitvijo tega programa in davčno izravnavo za raziskave in razvoj tudi za VPPNT sklicuje na svojo obrazložitev v uvodnih izjavah (321) in (325) ter tudi na uvodno izjavo (462), ki je enako upoštevna za ta program. Komisija ponovi, da zlasti zgoraj navedeni izvedbeni ukrepi in dokumenti kažejo, da uporaba tega programa in priznanje statusa VPPNT nista na voljo za vsa podjetja in ne temeljita na objektivnih merilih, ampak sta omejena samo na določene sektorje in podjetja, ki jih podpira kitajska vlada na podlagi meril, ki niso videti objektivna ali nevtralna. Tudi upravičenost do ugodnosti v okviru tega programa ni samodejna, ampak je odvisna od podelitve potrdila za VPPNT, ki ga po diskrecijskem postopku izdajo pristojni organi.

(465) En sodelujoči izvoznik trdi, da je Komisija napačno izračunala ugodnost subvencije po tem programu, ker je uporabila revidirano davčno napoved za leto 2011, glede na to, da sta bili pri preverjanju pripravljeni in predloženi četrtletni napovedi za odmero davka za prvi dve četrtletji leta 2012, v vsakem primeru pa bi Komisija lahko zahtevala kopijo končne letne napovedi za odmero davka na dohodek za leto 2012, takoj ko bi bila na voljo. Ta izvoznik trdi tudi, da bi bilo treba upoštevati prihodke od prodaje družbe v letu 2011 in ne prihodkov od prodaje v OP, če se za izračun ugodnosti subvencije uporabi davčna napoved za leto 2011. Komisija se sklicuje na svojo obrazložitev v uvodni izjavi (459). Komisija nadalje navaja, da je v predpreveritvenem pismu, poslanem vzorčenim izvoznikom, vključno z zadevnim izvoznikom, izrecno zahtevala originalne popolne davčne napovedi za fiskalna leta, ki pokrivajo OP, in tri prejšnja leta. Ta sodelujoči izvoznik bi zato lahko predložil in bi moral predložiti napoved za leto 2012, takoj ko je bila na voljo, Komisija pa ugotavlja, da tega ni naredil, kljub temu, da je nedavno poslal svoje pripombe glede dokumenta o razkritju. Glede argumenta, da bi Komisija morala za izračun ugodnosti uporabiti prihodke od prodaje v letu 2011, navaja, da je znesek ugodnosti iz davčne napovedi za leto 2011 ustrezno reprezentativen za stanje v OP,

▼B

zlasti ker je plačilo davka za leto 2011 zapadlo v OP (mesec) in končni podatki za leto 2012 niso bili na voljo v času preverjanja. V vsakem primeru Komisija ne more uporabiti različnih imenovalcev za računanje različnih subvencij, saj v nasprotnem primeru odstotne točke niso primerljive in doslednost izračunavanja ni zagotovljena. Komisija na koncu dodaja, da nima preverjenih podatkov o prihodkih od prodaje za leto 2011, ampak ima samo preverjene podatke o prihodkih od prodaje v OP.

3.5.6. *Pripombe strani o zagotavljanju pravic do uporabe zemljišča za manj kot ustrezno nadomestilo*

(466) Kitajska vlada je trdila, da Komisija ni določila specifičnosti v skladu s členoma 2.1 in 2.2 Sporazuma SIU, niti ni ustrezno utemeljila svoje določitve specifičnosti na podlagi trdnih dokazov, kot zahteva člen 2.4 Sporazuma SIU. Po navedbah kitajske vlade Komisija ni predložila dejanskih dokazov o tem, katerim industrijam so dodeljene pravice do uporabe zemljišča po preferenčnih cenah, in pravne podlage svoje ocene, da je industrija, ki proizvaja solarne celice in module, del teh industrij. En proizvajalec izvoznik je trdil podobno. Te trditve je bilo treba zavrniti. Komisija je v uvodni izjavi (364) navedla primere obvestil o pravici do uporabe zemljišča, kjer so pristojni organi omejili potencialne kupce po določeni ceni na fotonapetostno industrijo in določili omejitve cen za pravice do uporabe zemljišča, ki so jih kupili vzorčeni proizvajalci izvozniki. Ker kitajska vlada ni predložila drugih zahtevanih podatkov in glede na vladno podporo fotonapetostni industriji ter diskrecijsko in nepregledno dodeljevanje pravic do uporabe zemljišča, je Komisija menila, da ta dejstva potrjujejo obstoj specifičnosti.

▼B

(467) Kitajska vlada in več proizvajalcev izvoznikov so trdili, da referenčna vrednost za pravice do uporabe zemljišč, ki jo je izbrala Komisija, ni ustrezna. Kitajska vlada je trdila tudi, da Komisija ni storila vsega, kar je bilo v njeni moči, da bi identificirala referenčno vrednost, ki je približno enaka pogojem na neizkrivljenem trgu, kot je zahtevala odločitev odbora STO v zadevi *ZDA – dokončne protidampinške in izravnalne dajatve na nekatere izdelke s Kitajske* ([1]). To trditev je bilo treba zavrniti. Komisija je vsekakor podrobno obravnavala različne kazalnike ter primerjala Tajvan z LRK kot celoto in tudi s posameznimi zadevnimi kitajskimi provincami. Po tej analizi Komisija meni, da je Tajvan ustrezna referenčna vrednost zaradi vseh informacij v spisu tj. (i) primerljive stopnje gospodarskega razvoja in gospodarske strukture, ki prevladuje na Tajvanu ter v veliki večini kitajskih provinc in mest, kjer imajo sodelujoči proizvajalci izvozniki sedež, (ii) fizične bližine Kitajske in Tajvana, (iii) visoke ravni industrijske infrastrukture, ki jo imajo Tajvan in te kitajske province, (iv) močnih gospodarskih vezi in čezmejne trgovine med Tajvanom in LRK, (v) velike gostote naseljenosti v zadevnih kitajskih provincah in na Tajvanu, (vi) podobnosti med vrsto zemljišč in transakcij, uporabljenih za oblikovanje ustrezne referenčne vrednosti na Tajvanu, s tistimi v LRK in (vii) skupnih demografskih, jezikovnih in kulturnih značilnosti Tajvana in LRK. Treba je tudi dodati, da se večina zadevnih provinc šteje za najpomembnejše proizvodne province v LRK.

Čeprav BDP na prebivalca na Tajvanu in v teh kitajskih provincah ter mestih ni enak, pa BDP v teh provincah in mestih v zadnjih letih hitro narašča, tj. dohitevajo Tajvan. Poleg tega najnovejši podatki kažejo, da imajo LRK kot celota ter zadevne province in mesta precej višjo stopnjo rasti BDP v primerjavi s Tajvanom, tj. zelo hitro zmanjšujejo zaostanek. Ob tem je treba tudi opozoriti, da natančna primerjava med BDP v netržnem gospodarstvu (LRK) in BDP uveljavljenega tržnega gospodarstva (Tajvan) ni odločilen dejavnik, saj je glede BDP običajno, da netržno gospodarstvo zaostaja za delujočim tržnim gospodarstvom. Poleg tega lahko na ponudbo in povpraševanje po industrijskih zemljiščih vplivajo številni drugi dejavniki, npr. pravila glede načrtovanja in okoljska politika. Pravo vprašanje je, kakšni bi bili „prevladujoči tržni pogoji“ glede pravic do uporabe zemljišč v zadevnih kitajskih provincah, če bi bilo gospodarstvo delujoče in tržno, in na podlagi vseh dokazov se sklene, da bi bili zelo podobni tistim na Tajvanu.

3.5.7. *Druge pripombe*

(468) Pritožnik je trdil, da bi morala Komisija razkriti dodatne subvencijske sheme, ugotovljene v preiskavi, in tudi določiti stopnje subvencij za takšne sheme, ki niso omenjene v pritožbi. V

([1]) Poročilo pritožbenega organa *ZDA – dokončne protidampinške in izravnalne dajatve na nekatere izdelke s Kitajske*, odstavek 10.187.

▼B

zvezi s tem je treba poudariti, da je Komisija proučila vse subvencije, ki so izpolnjevale zakonske zahteve za začetek postopka.

(469) Pritožnik je trdil, da bi morala Komisija določiti stopnjo subvencije v zvezi z zagotavljanjem polisilicija za manj kot ustrezno nadomestilo na podlagi informacij v pritožbi in na podlagi ugotovitev ministrstva za trgovino ZDA v podobni zadevi v zvezi s fotonapetostnimi izdelki. Komisija je proučila ta program in je na podlagi informacij, ki jih je prejela od vzorčenih proizvajalcev izvoznikov in kitajske vlade, sklenila, da ta program v OP ni prinašal ugodnosti, predvsem zato, ker so bile uvozne cene polisilicija nižje od cen kitajskih dobaviteljev. Opozoriti je treba, da se je obdobje preiskave v zadevi v ZDA razlikovalo od obdobja te preiskave.

(470) Pritožnik je trdil tudi, da bi morala Komisija določiti stopnjo subvencije v zvezi z zagotavljanjem električne energije za manj kot ustrezno nadomestilo. To trditev je bilo treba zavrniti. Komisija ni našla zadostnih dokazov, da so bili vzorčeni proizvajalci izvozniki, z izjemo skupine LDK, v OP upravičeni do ugodnejšega zagotavljanja električne energije.

(471) Kitajska vlada je trdila, da je zaradi metodologije izračuna, ki jo je uporabila Komisija, prišlo do „dvojnega štetja na ravni izračuna protidampinške in protisubvencijske stopnje“. Po navedbah kitajske vlade bi morala Komisija od stopenj dampinga odšteti stopnjo subvencije, izračunano za program zavarovanja izvoznih kreditov, na podlagi dejstva, da gre za izvozno subvencijo. Kitajska vlada je trdila tudi, da bi morala Komisija od stopnje dampinga odšteti stopnje subvencije, izračunane na podlagi zunanjih referenčnih vrednosti. Pojasnila je, da „del dampinga, izračunan na podlagi normalne vrednosti primerljive države, v bistvu pomeni isto subvencioniranje, za katerega so se sprejeli izravnalni ukrepi v vzporedni protisubvencijski preiskavi“. Nobena od teh trditev ne bi vplivala na raven ukrepov, saj so skupne dajatve v tem primeru omejene s stopnjo škode. Kitajska vlada je to tudi potrdila v pripombah glede dokumenta o dokončnem razkritju. Zato se ni zdelo potrebno obravnavati vsebine teh trditev.

3.6. **Zneski subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi**

(472) Zneski subvencij za preiskane družbe, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, določeni v skladu z določbami osnovne uredbe in izraženi ad valorem, so navedeni v spodnji preglednici:

▼B

Proizvajalci izvozniki	Dokončna stopnja subvencije
Wuxi Suntech Power Co. Ltd., Luoyang Suntech Power Co. Ltd., Suntech Power Co. Ltd., Wuxi Sun-Shine Power Co. Ltd., Zhenjiang Ren De New Energy Science Technology Co. Ltd., Zhenjiang Rietech New Energy Science Technology Co. Ltd.	4,9 %
Yingli Energy (Kitajska) Co. Ltd., Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd., Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd., Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd., Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd., Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd., Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd., Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Co. Ltd., Yingli Energy (Peking) Co. Ltd.	6,3 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd., Trina Solar (Changzhou) Science & Technology Co. Ltd., Changzhou Youze Technology Co. Ltd., Trina Solar Energy (Shanghai) Co. Ltd., Yancheng Trina Solar Energy Technology Co. Ltd.	3,5 %
JingAo Solar Co. Ltd., Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd., JA Solar Technology Yangzhou Co. Ltd., Shanghai Jinglong Solar Energy Technology Co. Ltd., Hefei JA Solar Technology Co. Ltd.	5,0 %
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co. Ltd., LDK Solar Hi-Tech (Hefei) Co. Ltd., LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co. Ltd., LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co. Ltd.	11,5 %
Delsolar (Wujiang) Co. Ltd.	*de minimis*
Renesola Zhejiang Ltd. Renesola Jiangsu Ltd.	4,6 %
Jinko Solar Co. Ltd. in povezane družbe	6,5 %
Druge sodelujoče družbe (Priloga 1)	6,4 %
Vse druge družbe	11,5 %

(473) V skladu s členom 15(3) osnovne uredbe je skupna stopnja subvencije za sodelujoče družbe, ki niso zajete v vzorcu, 6,4 % in je izračunana na podlagi skupnega tehtanega povprečja stopnje subvencije, določene za sodelujoče družbe v vzorcu.

▼B

(474) Ob upoštevanju visoke stopnje sodelovanja kitajskih proizvajalcev izvoznikov je bila dajatev, ki velja za „vse druge družbe“, določena na ravni najvišje dajatve, ki bo uvedena za družbe, ki so vzorčene ali sodelujejo v preiskavi. Dajatev, ki velja za „vse druge družbe“, se bo uporabljala za družbe, ki v preiskavi niso sodelovale.

4. ŠKODA

4.1. Opredelitev pojmov industrija Unije in proizvodnja Unije

(475) Podobni izdelek je proizvajalo približno 215 proizvajalcev Unije. Ti sestavljajo industrijo Unije v smislu člena 9(1) osnovne uredbe, v nadaljnjem besedilu pa bodo imenovani „industrija Unije“. Institucije so preverile trditve zainteresiranih strani, da je število večje; pri preverjanju se je razkrilo, da so bili domnevni dodatni proizvajalci v resnici večinoma proizvajalci izvozniki, z njimi povezani uvozniki, distributerji in monterji.

(476) Za določitev celotne proizvodnje Unije v OP so bile uporabljene vse razpoložljive informacije o industriji Unije, vključno z informacijami iz pritožbe, makroekonomskimi podatki, ki jih je zagotovilo neodvisno svetovalno podjetje Europressedienst („svetovalec“), in preverjenimi vprašalniki, ki so jih izpolnili vzorčeni proizvajalci Unije, saj popolne javne informacije o proizvodnji niso bile na razpolago. Ker se moduli in celice v Unijo uvažajo pod carinskimi oznakami, ki zajemajo druge izdelke, ki niso zajeti v tej preiskavi, in ker so sporočeni podatki o obsegu uvoza izraženi v tonah, podatkov Eurostata ni bilo mogoče uporabiti za določitev obsega in vrednosti uvoza, ki sta temeljila na podatkih, ki jih je zagotovil svetovalec. Kjer je bilo mogoče, so bili podatki, ki jih je poslal svetovalec, navzkrižno preverjeni z drugimi razpoložljivimi javnimi viri in preverjenimi izpolnjenimi vprašalniki.

(477) Na podlagi tega je bila celotna proizvodnja Unije v OP ocenjena na približno 4 GW za module in 2 GW za celice.

(478) Kot je navedeno v uvodni izjavi (21), je bilo v vzorec vključenih devet izbranih proizvajalcev Unije, ki predstavljajo med 18 % in 21 % celotne proizvodnje modulov v Uniji in 17 %–24 % celotne proizvodnje celic v Uniji.

(479) Več strani je izpodbijalo dejstvo, da so bili podatki, ki jih je zagotovil svetovalec, med drugim uporabljeni za določitev proizvodnje Unije, proizvodne zmogljivosti Unije ter drugih makroekonomskih kazalnikov škode v zvezi z industrijo Unije in podatkov o uvozu. Te strani so dvomile v neodvisnost svetovalca in trdile, da je povezan s pritožnikom. Zahtevale so tudi pojasnila glede podlage, na kateri je Komisija izbrala svetovalca, in izrazile dvom o njegovi strokovnosti pri zbiranju gospodarskih podatkov v zvezi s fotonapetostnim sektorjem. V zvezi s tem se je

▼B

trdilo, da bi morala Komisija svoje ugotovitve utemeljiti s podatki iz drugih razpoložljivih virov, zlasti znanih raziskovalnih inštitutov. Nazadnje se je združenje AFASE sklicevalo na dokument o dobrih praksah za predložitev gospodarskih dokazov in zbiranje podatkov v primerih, ki so povezani z uporabo členov 101 in 102 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), in v primeru združitve ter s tem izpodbijalo zanesljivost podatkov, ki jih je predložil svetovalec.

(480) Glede domnevne povezave med svetovalcem in pritožnikom zadevne zainteresirane strani niso predložile dokazov, da takšna povezava obstaja. Poleg tega preiskava ni pokazala, da med njima obstaja odnos, ki presega izključno komercialni značaj. Po dokončnem razkritju je ena zainteresirana stran trdila, da so obstajali znaki, da so dokazi *prima facie*, ki jih je v pritožbi predložil pritožnik, industrija Unije, temeljili na podatkih, ki jih je zagotovil isti svetovalec. Čeprav se priznava, da so bile ugotovitve za nekatere kazalnike dejansko podobne dokazom, predloženim v pritožbi, to še ne pomeni nujno, da so bile oblikovane na podlagi samo enega vira. V zvezi s tem so v pritožbi navedeni različni uporabljeni viri. Trditve v zvezi s tem je bilo zato treba zavrniti.

(481) Komisija je menila, da je v sedanji preiskavi primerno uporabiti to svetovalno podjetje zaradi nerazpoložljivosti potrebnih makroekonomskih podatkov, ki se nanašajo na celoten trg Unije, in uvoznih podatkov iz drugih javnih virov. Komisija je pred izbiro podjetja Europressedienst ocenila metodologijo, ki jo svetovalec uporablja za zbiranje ustreznih podatkov, ter njegovo zmožnost, da zagotovi potrebne podatke za vsako posamezno vrsto izdelka in za celotno obravnavano obdobje.

(482) Poleg tega so se podatki, ki jih je zagotovil svetovalec, med preiskavo navzkrižno preverjali z drugimi razpoložljivimi viri, če je bilo to mogoče, in so bili potrjeni. V zvezi s tem je treba opozoriti, da na trgu obstaja več raziskovalnih podjetij, specializiranih za zbiranje statističnih podatkov o fotonapetostnem sektorju, in da številke, ki jih sporočajo, skoraj nikoli niso enake. To je posledica dejstva, da raziskovalni inštituti težko izračunajo natančne številke, zato sporočeni kazalniki fotonapetostnega trga vedno temeljijo na ocenah, neodvisno od tega, kdo te številke sporoči. V zvezi s tem je navzkrižno preverjanje, ki ga je izvedla Komisija, vključevalo primerjavo trendov podatkov, prejetih od svetovalca, s trendi razpoložljivih enakih podatkov, ki so jih o istih temah objavila druga raziskovalna podjetja, Skupni raziskovalni center Komisije in združenje EPIA. Navzkrižno preverjanje ni razkrilo nobenih pomembnih razlik, trendi kazalnikov, vključenih v navzkrižno preverjanje, pa so bili podobni. Torej začasne ugotovitve o dampingu niso temeljile le na podatkih, ki jih je zagotovil svetovalec, ampak tudi na analizi Komisije in njeni presoji teh podatkov. Kot je navedeno v uvodni izjavi (8), je Komisija po uvedbi začasnih protidampinških ukrepov opravila tudi preveritveni obisk v prostorih svetovalca. Komisija je opravila pregled na kraju samem v prostorih

▼B

svetovalca, da bi preverila zanesljivost metodologije in predloženih podatkov. Pregled na kraju samem je bil opravljen kot nadaljnji ukrep po navzkrižnem preverjanju podatkov s strani Komisije, da bi se pridobila dodatna zagotovila glede zanesljivosti in kakovosti podatkov in povezane metodologije. Preveritev na kraju samem se je štela za primerno za uporabo načela dobrega upravljanja, tudi če navedenih podatkov ni predložila zainteresirana stran, ampak svetovalec. Tako je Komisija dobila dodatna zagotovila glede zanesljivosti podatkov svetovalca.

(483) Ena stran je trdila, da metodologija navzkrižnega preverjanja, ki jo je uporabila Komisija, ni bila dovolj podrobno pojasnjena, ter zahtevala, da bi bilo treba razkriti druge vire, uporabljene za navzkrižno preverjanje. Ta stran je nadalje trdila, da je bila uporabljena metodologija v vsakem primeru neveljavna, ker so bili primerjani samo trendi različnih virov in ne absolutne vrednosti.

(484) Kar zadeva druge vire, uporabljene za navzkrižno preverjanje podatkov, ki jih je zagotovil svetovalec, so to bila poročila, ki sta jih o istih temah objavila Skupni raziskovalni center Komisije in združenje EPIA. Glede primerjave podatkov z drugimi viri je treba poudariti, da ni pokazala samo podobnih trendov, ampak tudi podobne vrednosti. Zato je bilo sklenjeno, da je bila uporabljena ustrezna metodologija, trditve v zvezi s tem pa so bile zavrnjene.

(485) Glavna dejavnost svetovalca je zbiranje podatkov, povezanih s fotonapetostnim sektorjem, in razvoj posodobljene baze podatkov družb, ki delujejo na fotonapetostnemu trgu. Ti podatki se objavljajo v specializiranih revijah o fotonapetostni industriji in jih uporabljajo tudi posamezne družbe, za katere svetovalec opravlja specializirane raziskave. Baza podatkov, ki jo razvija Europressedienst, se redno posodablja in objavlja. Poleg tega ima svetovalec večletne izkušnje v tem sektorju. Natančneje, metodologija svetovalca vključuje zbiranje, navzkrižno preverjanje in združevanje informacij z uporabo različnih virov, ki so na voljo na trgu. V ta namen zbira podatke s pomočjo standardnih vprašalnikov, poslanih družbam, ki so vključene v bazo podatkov, ali prek telefona, zlasti od proizvajalcev Unije, ali pa na specializiranih sejmih, kjer pridobiva podatke zlasti od proizvajalcev iz tretjih držav. Kadar podatkov ni mogoče pridobiti na navedene načine, Europressedienst preveri računovodska poročila družb v fotonapetostnem sektorju ali pa prosto sodeluje z drugimi raziskovalnimi inštituti, da bi pridobil ali navzkrižno preveril podatke. Potrjeno je bilo, da svetovalec te vire uporablja

▼B

v okviru vsakodnevnih dejavnosti. Glede na navedeno se je štelo za primerno, da se v sedanji preiskavi uporabijo storitve podjetja Europressedienst, trditve strani v zvezi s tem pa so bile zato zavrnjene.

(486) V zvezi z dokumentom o dobrih praksah za predložitev gospodarskih dokazov, ki ga je izdala pristojna služba Komisije, je treba pripomniti naslednje. Prvič, to je dokument, ki ne more vključiti Komisije, ker ga ni sprejel kolegij, ampak ga je objavila pristojna služba, da bi stranem zagotovila priporočila za predložitev gospodarskih dokazov. Drugič, dokument o dobrih praksah se nanaša na predložitev gospodarske analize in podatkov, ki se uporabljajo v preiskavah v zvezi s konkurenco v skladu s členoma 101 in 102 PDEU, in v primerih združitev. Veljavnih pravil, dokaznih standardov in preiskovalnih pristojnosti Komisije v primerih v zvezi s konkurenco ni mogoče primerjati s preiskavami trgovinske zaščite, za katere velja popolnoma drugačen niz pravil.

(487) Več strani je nasprotovalo metodologiji, ki jo je uporabil svetovalec, in trdilo, da ne dosega priznanih znanstvenih standardov. Vendar pa je bila metodologija ocenjena, kot je navedeno v uvodni izjavi (481), pridobljeni podatki pa so bili navzkrižno preverjeni, zaradi česar so se šteli za skladne z drugimi objavljenimi podatki in zato za upravičeno zanesljive. Posebna vprašanja, ki so jih izpostavile določene zainteresirane strani, so bila dvostransko pojasnjena in dana na voljo v dokumentaciji preiskave, odprti za pregled zainteresiranih strani.

(488) CCCME je trdila, da metodologija združevanja podatkov ni bila pojasnjena. Ta trditev je bila zavrnjena, saj so bile ustrezne informacije dane na voljo vsem zainteresiranim stranem v dokumentaciji preiskave, odprti za pregled zainteresiranih strani.

(489) Po dokončnem razkritju je več strani ponovilo pomisleke glede izbire svetovalca, ki jo je opravila Komisija, in glede kakovosti zagotovljenih podatkov. V zvezi s tem so trdile, da je mogoče podatke svetovalca naročiti in kupiti na *ad hoc* podlagi, da bi se izpolnile posebej opredeljene zahteve potencialnih strank, in da zato morda niso objektivni. Poleg tega je CCCME nasprotovala trditvi, da se lahko podatki, ki jih je zbral svetovalec, štejejo za trdne dokaze v smislu člena 3(2) osnovne uredbe, ker so podatki v veliki meri temeljili na predpostavkah in ocenah. Poleg tega so trdile, da zagotovljeni podatki niso bili zadostno podprti z dokazi iz spisa ter da niso imeli pritrdilnega, objektivnega in preverljivega značaja.

(490) V zvezi s temi trditvami je treba omeniti uvodni izjavi (481) in (482), v katerih so navedene dodatne informacije o izbiri svetovalca. Poleg tega je treba omeniti, da je Komisija najela svetovalca na podlagi najboljših informacij, ki so bile na voljo v

▼B

tistem trenutku, in v popolni skladnosti s finančno uredbo Komisije, ki velja za postopek. Treba je tudi dodati, da je bila zmožnost svetovalca, da pravočasno zagotovi vse potrebne podatke, zelo pomembna, ker je bila Komisija zavezana spoštovanju zakonsko predpisanih rokov za objavo začasnih ugotovitev v potekajoči preiskavi.

(491) Kar zadeva kakovost zagotovljenih podatkov in vprašanja, ali se lahko štejejo za trdne dokaze v skladu s členom 3(2) osnovne uredbe, kot je omenjeno v uvodni izjavi (482), je bila kakovost svetovalčeve metodologije za zbiranje podatkov proučena in ocenjena kot zadovoljiva. Poleg tega, kot je tudi omenjeno v isti uvodni izjavi, so bili podatki, ki jih je zagotovil svetovalec, navzkrižno preverjeni z drugimi viri, če je bilo to mogoče, in ugotovljeno je bilo, da so sprejemljivo točni. Nazadnje je treba poudariti, da ima svetovalec eno zbirko podatkov, ki se redno posodablja, neodvisno od potreb in zahtev stranke. Ista zbirka podatkov se uporablja za združevanje in dostavo statističnih podatkov s področja fotonapetostne industrije različnim strankam, zato je bilo treba zavrniti trditev, da podatki niso objektivni.

(492) Po dokončnem razkritju je ena zainteresirana stran trdila, da Komisija ni razkrila virov, uporabljene metodologije in družb, s katerimi je svetovalec sodeloval pri zbiranju zagotovljenih makroekonomskih podatkov. Druga zainteresirana stran je ponovila, da metodologija, ki jo je uporabil svetovalec, daje netočne rezultate. Več zainteresiranih strani je zahtevalo dodatne informacije o metodologiji, ki jo je uporabil svetovalec, na primer informacije o povprečnih časih odziva na vprašalnike/ankete, o odstotkih podatkov, zbranih po posameznih kanalih, o preverjanju, o ocenah/predpostavkah, uporabljenih za pripravo podatkov, o številu družb, za katere so bili narejene ocene in vsaj o razponu števila zaposlenih pri svetovalcu.

(493) V zvezi s temi trditvami je treba opozoriti, da je Komisija po uvedbi začasnih ukrepov zainteresirane strani seznanila z metodologijo in viri, ki jih je svetovalec uporabil pri združevanju podatkov, ter obravnavala posebna vprašanja zainteresiranih strani v zvezi s tem, ki so se pojavila po začasnem protidampinškem razkritju. Šteje se, da so dodatne zahteve za informacije, ki so jih po dokončnem razkritju predložile zadevne zainteresirane strani, izpolnjene z informacijami, ki so bile v obsegu, ki ga dopuščajo omejitve zaradi zaupnosti, dane na voljo po uvedbi začasnih dajatev. Poleg tega je treba poudariti, da je Komisija na kraju samem preverila, kako svetovalec zbira in združuje podatke, in ustrezne temeljne postavke za združevanje podatkov. Rezultati preverjanja so bili zadovoljivi, Komisija pa je dobila zagotovila o razumnosti temeljnih predpostavk in o kakovosti podatkov, ki jih je zagotovil svetovalec. Poleg tega strani niso izpodbijale podatkov samih po sebi.

▼B

(494) Po dokončnem razkritju je druga stran zahtevala pojasnila glede števila proizvajalcev Unije, ki jih je svetovalec upošteval v svoji zbirki podatkov, ter glede prekrivanja med temi in približno 215 proizvajalci Unije, ki so znani Komisiji. V zvezi s tem je treba pojasniti, da so proizvajalci Unije, ki jih je upošteval svetovalec, večinoma isti kot tisti, ki predstavljajo industrijo Unije v tej preiskavi, kot je omenjeno v uvodni izjavi (475).

(495) Po dokončnem razkritju je ena stran trdila, da je Komisija izvedla analizo škode na neskladen način, ker je bila opravljena ločeno za module in celice, medtem ko so bili izračuni škode in stopnje subvencije izvedeni kot tehtano povprečje za module in celice skupaj. V zvezi s tem je treba opozoriti, da so kazalniki res bili prikazani ločeno za posamezno vrsto izdelka, sklepi glede posameznega kazalnika pa se nanašajo na izdelek v preiskavi kot celoto. Opozoriti je treba tudi, da so moduli in celice en sam izdelek, zato so bile stopnje subvencije in stopnja odprave škode določene na tej podlagi. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(496) Nazadnje je druga stran trdila, da je izračun vrednosti makroekonomskih kazalnikov v OP napačno temeljil na preprostem povprečju let 2011 in 2012, ker takšna metodologija ni objektivna in ne daje rezultatov, ki izražajo resnično stanje v OP. Pojasnjeno je, da je bilo preprosto povprečje podatkov uporabljeno samo, ko so v zadevnih obdobjih obstajali podobni trendi. Če so bili trendi različni, je bila metodologija ustrezno prilagojena glede na tržno stvarnost. Zadevna stran ni podrobneje pojasnila, v kolikšni meri rezultati uporabljene metodologije ne izražajo tržne stvarnosti. Te trditve so bile zato zavrnjene.

4.2. **Določitev zadevnega trga Unije**

(497) Del industrije Unije je vertikalno integriran, velik del proizvodnje industrije Unije pa je namenjen lastni uporabi, zlasti proizvodnja celic.

(498) Za ugotovitev, ali je industrija Unije utrpela znatno škodo, ter določitev potrošnje in drugih gospodarskih kazalnikov je bilo proučeno, ali in v kakšni meri je treba upoštevati nadaljnjo uporabo podobnega izdelka v proizvodnji industrije Unije („lastna“ uporaba).

(499) Da bi se lahko čim bolj celovito prikazal položaj industrije Unije, so bili podatki analizirani za celotno dejavnost podobnega izdelka, nato pa se je proučilo, ali so izdelki namenjeni za lastno uporabo ali za prosti trg.

▼B

(500) Ugotovljeno je bilo, da bi bilo treba naslednje gospodarske kazalnike, povezane z industrijo Unije, proučiti glede na celotno dejavnost (vključno z lastno uporabo industrije Unije): potrošnjo, obseg prodaje, proizvodnjo, proizvodno zmogljivost, izkoriščenost zmogljivosti, rast, naložbe, zaloge, zaposlenost, produktivnost, denarni tok, donosnost naložb, zmožnost zbiranja kapitala in višino subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi. Preiskava je namreč pokazala, da bi bilo navedene kazalnike mogoče smiselno proučiti glede na celotno dejavnost, ker je konkurenca uvoza iz zadevne države enako vplivala na proizvodnjo, namenjeno lastni uporabi. V nadaljnjem besedilu se zaprti in prosti trg skupaj navajata kot „celotni trg“.

(501) Analiza je bila glede dobičkonosnosti osredotočena na prosti trg, saj je bilo ugotovljeno, da cene na zaprtem trgu ne izražajo vedno tržnih cen in ne vplivajo na ta kazalnik.

(502) Več strani je trdilo, da bi bilo treba škodo oceniti ločeno za zaprti trg in prosti trg. Ena stran je trdila, da bi bilo treba podatke, ki se nanašajo na celice, namenjene lastni uporabi, izključiti iz ocene škode, ker subvencionirani uvoz nanje ne vpliva.

(503) Preiskava je pokazala, da so bili vertikalno integrirani proizvajalci Unije prisiljeni uvažati subvencionirane izdelke (celice) in ustaviti proizvodnjo teh izdelkov, katere stroški so bili višji od uvozne cene, zaradi pritiska na cene, ki se je izvajal s subvencioniranim uvozom. Poleg tega je preiskava pokazala, da je trend cen na prostem trgu enak tistemu na zaprtem trgu, kar kaže tudi, da zadevni uvoz enako vpliva na cene na obeh trgih.

(504) Po dokončnem razkritju je več strani ponovilo, da Komisija ni uspela zagotoviti ustrezne in utemeljene analize zaprtega trga, ali zakaj ni bila opravljena ločena analiza. Ena stran je trdila, da ni bilo zagotovljenih nobenih informacij o pomembnosti proizvodnje Unije, namenjene za lastno uporabo. Poleg tega je trdila, da je uvodna izjava (106) začasne protidampinške uredbe, ki navaja, da cene na zaprtem trgu ne izražajo vedno tržnih cen, v nasprotju s sklepi iz uvodne izjave (503), da je trend cen na prostem trgu podoben tistemu na zaprtem trgu.

(505) Najprej je treba omeniti, da so v uvodni izjavi (105) začasne protidampinške uredbe določeni razlogi, zakaj se je štelo primerno, da se proučijo kazalniki škode (razen dobičkonosnosti) glede na celotno dejavnost industrije Unije, vključno z lastno uporabo. V zvezi s tem je treba poudariti, kot je določeno v isti uvodni izjavi, da je preiskava razkrila, da je na proizvodnjo,

▼B

namenjeno lastni uporabi, enako vplivala konkurenca uvoza iz LRK, ki je kot takšne zainteresirane zadevne strani niso izpodbijale. Trditev, da niso bile navedene obrazložitve, zakaj ni bila opravljena ločena analiza, je bilo zato treba zavrniti. Prav tako, kot izhaja iz tega sklepa, je bilo treba zavrniti tudi trditev, da bi bilo treba opraviti takšno ločeno analizo zaprtega trga.

(506) Nadalje, čeprav se na podlagi zgornjega pomembnost proizvodnje Unije, namenjene za lastno uporabo, ni štela za bistveni element, je treba omeniti, da je proizvodnja celic v Uniji, namenjena za lastno uporabo, pomenila približno polovico skupne proizvodnje v OP. Nazadnje je treba pojasniti, da dejstvo, da cene na zaprtem trgu ne izražajo cen na prostem trgu, ni nujno v nasprotju z dejstvom, da je trend cen enak na obeh trgih, saj sta lahko še vedno na različnih stopnjah ali pa so gibanja cen na višji ali nižji stopnji, zato je prikazano drugačno stanje. Na podlagi zgornjega so bile trditve v zvezi z zaprtim trgom zavrnjene.

(507) Zadevne strani niso predložile nobenih informacij, ki bi lahko zmanjšale pomen te ugotovitve. Na podlagi tega so bile trditve v zvezi s tem zavrnjene.

4.3. **Potrošnja Unije**

(508) Potrošnja Unije je zajemala celotni obseg uvoza zadevnega izdelka in celotni obseg prodaje podobnega izdelka v Uniji, vključno z izdelki za lastno uporabo. Popolni podatki za skupno prodajo industrije Unije na trgu Unije niso bili na razpolago. Poleg tega so bili izdelki, uvoženi v Unijo, registrirani pod carinskimi oznakami, ki zajemajo druge izdelke, ki niso zajeti v tej preiskavi, podatki Eurostata o obsegu uvoza pa so bili sporočeni v tonah. Zato podatkov Eurostata ni bilo mogoče uporabiti za določitev obsega in vrednosti uvoza. Potrošnja Unije je torej temeljila na podatkih, ki jih je zagotovil navedeni svetovalec in so bili navzkrižno preverjeni z javnimi viri, kot so tržne raziskave in javno dostopne študije, ter s preverjenimi izpolnjenimi vprašalniki.

(509) Potrošnja Unije se je gibala na naslednji način:

Preglednica 1-a

Potrošnja modulov v Uniji (v MW)

	2009	2010	2011	OP
Celotni trg	5 465	12 198	19 878	17 538
Indeks (2009 = 100)	*100*	*223*	*364*	*321*

Vir: Europressedienst

▼B

Preglednica 1-b

Potrošnja celic v Uniji (v MW)

	2009	2010	2011	OP
Celotni trg	2 155	3 327	4 315	4 021
Indeks (2009 = 100)	*100*	*154*	*200*	*187*

Vir: Europressedienst

(510) V obravnavanem obdobju se je skupna potrošnja Unije med letom 2009 in OP povečala za 221 % za module in za 87 % za celice, vendar se je v OP zmanjšala v primerjavi z letom 2011. Na splošno se je potrošnja izdelka v preiskavi v Uniji znatno povečala v primerjavi z ravnjo iz leta 2009.

(511) Ena zainteresirana stran je trdila, da se podatki o potrošnji izdelka v preiskavi v Uniji znatno razlikujejo, odvisno od uporabljenega vira. Ta stran je trdila, da se lahko zanesljivi podatki pridobijo samo na podlagi informacij specializiranih institucij ali raziskovalnih centrov. Ob upoštevanju pojasnil in ugotovitev iz uvodnih izjav od (481) do (483) v zvezi z zanesljivostjo podatkov, ki jih je zagotovil svetovalec in so se uporabili v preiskavi, je bil ta argument zavrnjen.

(512) Ista stran je trdila, da se potrošnja Unije ne bi smela določiti zgolj s seštevanjem razpoložljivih zmogljivosti za proizvodnjo modulov v Uniji in da bi bilo treba namesto tega potrošnjo modulov za projekte industrije Unije odšteti od navedenega seštevka. Ta argument je bil zavrnjen, saj je bila potrošnja modulov določena na podlagi na novo nameščenih zmogljivosti v Uniji. To je običajna praksa za določitev potrošnje modulov. Za celice je bila potrošnja določena na podlagi celotne proizvodnje modulov v Uniji.

(513) Druga stran je trdila, da metodologija, ki jo je opisal svetovalec, dopušča težave pri določanju zanesljivih številk o porabi. Nadalje je trdila, da so podatki o uvozu in izvozu iz industrije Unije temeljili na nepreverljivih ocenah ali nepopolnih podatkih in da navzkrižno preverjanje, ki ga je opravila Komisija, ni bilo zadostno, da bi bilo mogoče skleniti, da so ti podatki dejansko zanesljivi in točni.

(514) Kot je že omenjeno v uvodnih izjavah (481) in (482), je kakovost podatkov in metodologije, uporabljene za zbiranje, Komisija preverila med obiskom na kraju samem in na podlagi tega je ugotovila, da so bile uporabljene ustrezne metode in da so rezultati točni in dokaj zanesljivi. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

▼B

4.4. **Uvoz iz zadevne države**

4.4.1. *Obseg in tržni delež uvoza iz zadevne države*

(515) Uvoz iz zadevne države v Unijo se je razvijal, kot je prikazano v spodnjih preglednicah. Zaradi zaupnosti so številčni podatki navedeni samo v obliki indeksov in razponov, ker je bil uvoz proizvajalca izvoznika, za katerega subvencija ni bila ugotovljena, kot je navedeno v uvodni izjavi (472), odštet od skupnega uvoza iz LRK.

Preglednica 2-a

Uvoz modulov iz LRK (v MW)

	2009	2010	2011	OP
Obseg uvoza iz LRK				
Indeks (2009 = 100)	*100*	*251*	*462*	*408*
Tržni delež na *celotnem* trgu	60 %–65 %	68 %–73 %	75 %–80 %	78 %–83 %

Vir: Europressedienst

Preglednica 2-b

Uvoz celic iz LRK (v MW)

	2009	2010	2011	OP
Obseg uvoza iz LRK				
Indeks (2009 = 100)	*100*	*273*	*491*	*506*
Tržni delež na *celotnem* trgu	5 %–10 %	12 %–17 %	17 %–22 %	22 %–27 %

Vir: Europressedienst

(516) V obravnavanem obdobju se je obseg uvoza iz zadevne države v Unijo znatno povečal, in sicer za približno 300 % za module in za več kot 400 % za celice. Zaradi tega se je tržni delež uvoza iz zadevne države v Unijo znatno povečal. Natančneje, tržni delež uvoza iz zadevne države se je povečal s [60 %–65 %] na [78 %–83 %] za module in s [5 %–10 %] na [22 %–27 %] za celice. Na splošno sta se obseg in tržni delež uvoza zadevnega izdelka iz LRK med letom 2009 in OP znatno povečala.

(517) Opozoriti je treba, da je bilo povečanje uvoza iz zadevne države veliko večje kot povečanje potrošnje zadevnega izdelka v Uniji. Zato so lahko proizvajalci izvozniki izkoristili naraščajočo potrošnjo Unije, njihov položaj na trgu pa se je okrepil zaradi večjih tržnih deležev.

▼B

(518) Ena zainteresirana stran je trdila, da se podatki o obsegu uvoza izdelka v preiskavi znatno razlikujejo, odvisno od uporabljenega vira. Ta stran je trdila, da se lahko zanesljivi podatki pridobijo samo na podlagi informacij specializiranih institucij ali raziskovalnih centrov. Ob upoštevanju obrazložitev in sklepov iz uvodnih izjav od (481) do (483) v zvezi z zanesljivostjo podatkov, uporabljenih v preiskavi, je bil ta argument zavrnjen.

(519) Po dokončnem razkritju je ena zainteresirana stran nasprotovala metodologiji za določitev celotne uvozne vrednosti iz LRK, ker naj bi temeljila na transakcijah na ravni CIF brez plačane dajatve, zato je vprašljivo, ali so te transakcije bile namenjene za potrošnjo v Uniji. V zvezi s to trditvijo je treba pojasniti, da celotna uvozna vrednost iz LRK, kot jo je zagotovil svetovalec, ni bila uporabljena v ugotovitvah, in da so bili med preiskavo določeni samo obseg uvoza in uvozne cene. Ker zadevna zainteresirana stran ni izpodbijala metodologije za določitev uvoznih cen same po sebi, je treba omeniti ustrezne ugotovitve v uvodnih izjavah od (520) do (528). Zgornja trditev je bila zato zavrnjena.

4.4.2. *Cene uvoza in nelojalno nižanje prodajnih cen*

(520) Povprečna cena uvoza iz zadevne države v Unijo se je gibala na naslednji način:

Preglednica 3-a

Uvozna cena modulov iz LRK (v EUR/kW)

	2009	2010	2011	OP
Uvozne cene	2 100	1 660	1 350	764
Indeks (2009 = 100)	*100*	*79*	*64*	*36*

Vir: Europressedienst in preverjeni izpolnjeni vprašalniki za vzorčenje

Preglednica 3-b

Uvozna cena celic iz LRK (v EUR/kW)

	2009	2010	2011	OP
Uvozne cene	890	650	620	516
Indeks (2009 = 100)	*100*	*73*	*70*	*58*

Vir: Europressedienst in preverjeni izpolnjeni vprašalniki

(521) Povprečna uvozna cena modulov in celic iz LRK se je v obravnavanem obdobju znatno znižala. Povprečna uvozna cena modulov se je zmanjšala za 64 %, in sicer z 2 100 EUR/kW v letu 2009 na 764 EUR/kW v OP. Podobno se je povprečna uvozna cena celic iz LRK zmanjšala za 42 %, in sicer z 890 EUR/kW na 516 EUR/kW.

▼B

(522) Na splošno se je cena zadevnega izdelka med letom 2009 in OP znatno zmanjšala.

(523) En sodelujoči nepovezan uvoznik je trdil, da bi se morale uvozne cene določiti na podlagi njegovih podatkov o uvozu zadevnega izdelka v Unijo, ki jih je zagotovil med preiskavo. Vendar so podatki, ki jih je ta uvoznik zagotovil med preiskavo, pomenili le delček celotnega uvoza v Unijo in na tej podlagi ni bilo mogoče sprejeti nobenih smiselnih ugotovitev glede povprečne uvozne cene celotnega uvoza iz LRK v celotnem obravnavanem obdobju, ki zajema več let. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(524) Druga stran je trdila, da metodologija za določanje cen ni bila pojasnjena, zlasti glede tega, kako so bili združeni in usklajeni podatki iz različnih virov. Trdila je tudi, da bi morali stroški uvoza temeljiti na preverjenih podatkih, zbranih med preiskavo, in ne na ocenah.

(525) Šteje se, da je metodologija, ki je bila dana na voljo zainteresiranim stranem, dovolj dodelana, da je mogoče razumeti, kako so bile številke določene. Kar zadeva stroške „uvoza“, je treba pojasniti, da so bile cene na kraju samem popravljene, tako da so usklajene s cenami CIF. Ocena je bila potrjena s podatki, zbranimi med preiskavo.

(526) Za ugotovitev nelojalnega nižanja prodajnih cen v OP so se tehtane povprečne prodajne cene vzorčenih proizvajalcev Unije za posamezno vrsto izdelka, zaračunane nepovezanim strankam na trgu Unije, prilagojene na raven cene franko tovarna, primerjale z ustreznimi tehtanimi povprečnimi cenami za posamezne uvožene vrste izdelkov sodelujočih kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ki so bile zaračunane prvi neodvisni stranki na trgu Unije in določene na podlagi CIF z ustreznimi prilagoditvami za stroške po uvozu, tj. stroške carinjenja, manipulativne stroške in stroške natovarjanja. Uporabili so se povprečni stroški po uvozu vzorčenih uvoznikov modulov, če so bili ti podatki na voljo.

(527) Primerjava cen je bila izvedena za vsako vrsto transakcije posebej na isti ravni trgovine in po morebitni ustrezni prilagoditvi ter odbitku rabatov in popustov. Rezultat primerjave, izražen kot odstotek prihodkov od prodaje vzorčenih proizvajalcev Unije v OP, je pokazal tehtano povprečno stopnjo nelojalnega nižanja prodajnih cen, ki je znašala [19,8 %–37,5 %] za module, [12,6 %–53,8 %] za celice, na splošno pa [19,8 %–37,5 %] za zadevni izdelek.

▼B

(528) Treba je opozoriti, da je bilo za enega vzorčenega proizvajalca izvoznika izračunano negativno nelojalno nižanje prodajnih cen za celice. Ker pa njegove izvozne količine niso bile velike, se ta stopnja ne more šteti za reprezentativno. Poleg tega je drugi vzorčeni proizvajalec izvoznik izpodbijal vir za prilagoditev vrednosti za monokristalne celice na multikristalne celice, vendar argumenta ni utemeljil. Proizvajalec izvoznik dejansko ni izpodbijal posebne prilagoditve in ni predložil nobenih novih informacij ali dokazov, zato je bila ta trditev zavrnjena.

4.5. **Gospodarski položaj industrije Unije**

4.5.1. *Splošno*

(529) Komisija je v skladu s členom 8(4) osnovne uredbe proučila vse pomembne gospodarske dejavnike in kazalnike, ki vplivajo na stanje industrije Unije. Kot je navedeno v uvodnih izjavah od (14) do (22), je bilo vzorčenje uporabljeno za pregled škode, ki jo je utrpela industrija Unije.

(530) Komisija je za analizo škode razlikovala med makro- in mikroekonomskimi kazalniki škode. Makroekonomske kazalnike je za obravnavano obdobje analizirala na podlagi podatkov, ki jih je zagotovil neodvisni svetovalec in so bili navzkrižno preverjeni z drugimi razpoložljivimi viri, če je bilo to mogoče, ter podatkov iz preverjenih izpolnjenih vprašalnikov vzorčenih proizvajalcev Unije. Mikroekonomske kazalnike je analizirala na podlagi preverjenih izpolnjenih vprašalnikov vzorčenih proizvajalcev Unije.

(531) Za namene te preiskave so bili na podlagi informacij, ki se nanašajo na vse proizvajalce podobnega izdelka v Uniji, ocenjeni naslednji makroekonomski kazalniki: proizvodnja, proizvodna zmogljivost, izkoriščenost zmogljivosti, obseg prodaje, tržni delež, rast, zaposlenost, produktivnost, višina subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in okrevanje od preteklega subvencioniranja ali dampinga.

(532) Na podlagi informacij, ki se nanašajo na vzorčene proizvajalce podobnega izdelka v Uniji, so bili ocenjeni naslednji mikroekonomski kazalniki: povprečna cena na enoto, stroški na enoto, stroški dela, zaloge, dobičkonosnost, denarni tok, naložbe, donosnost naložb in zmožnost zbiranja kapitala.

(533) Ena zainteresirana stran je trdila, da se tržne razmere za zadevni izdelek v državah članicah razlikujejo in da bi morala biti zato analiza škode izvedena za vsako državo članico posebej. Ta trditev ni bila utemeljena. Poleg tega preiskava ni odkrila nobenih posebnih okoliščin, ki bi utemeljile analizo škode za posamezne države članice. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

▼B

(534) Nekatere strani so podvomile v splošno zanesljivost makroekonomskih kazalnikov škode, ki jih je uporabila Komisija za namen te preiskave. Trdile so, da se trendi, določeni za številne od teh kazalnikov, razlikujejo od trendov enakih kazalnikov, določenih za vzorčene proizvajalce Unije. Zlasti so izpostavile proizvodnjo Unije, produktivnost, prodajo, povprečne stroške dela in zaposlenost.

(535) Makroekonomski kazalniki so bili določeni v zvezi z vsemi proizvajalci v Uniji. Če se zberejo enaki podatki v zvezi s posameznimi proizvajalci Unije ali skupino proizvajalcev Unije (tj. vzorčenimi proizvajalci Unije), trendi niso nujno identični, ker se npr. teža vsake obravnavane družbe v takšni primerjavi ne upošteva. Zato rezultati primerjave makroekonomskih kazalnikov za vse proizvajalce Unije in za vzorčene proizvajalce Unije niso nujno pomembni in na njihovi podlagi ni mogoče skleniti, da je prvi ali drugi nabor podatkov nezanesljiv. V vsakem primeru je pri primerjavi trendov makroekonomskih kazalnikov industrije Unije z enakimi konsolidiranimi kazalniki vzorčenih proizvajalcev Unije mogoče opaziti razlike v trendih številnih kazalnikov, kot so proizvodnja, proizvodna zmogljivost, obseg prodaje, zaposlenost in produktivnost industrije Unije med letom 2011 in OP. Rezultati vzorčenih proizvajalcev Unije v zvezi z vsemi temi kazalniki so bili boljši od rezultatov celotne industrije Unije. Razlog za to je, da so številni proizvajalci Unije, ki niso bili vključeni v vzorec, v OP ustavili svojo proizvodnjo ali postali plačilno nesposobni, kar je negativno vplivalo na makroekonomski kazalnik, izračunan na ravni Unije. Te trditve so bile zato zavrnjene.

(536) Ena zainteresirana stran je trdila, da ugotovitev iz uvodne izjave (153) začasne protidampinške uredbe, da je analiza položaja industrije Unije pokazala očiten negativen trend vseh glavnih kazalnikov škode, temelji na podatkih, ki jih je zagotovil svetovalec. V zvezi s tem je treba pojasniti, da po eni strani makroekonomski kazalniki, ki so navedeni v preglednicah od 4-a do 6-c v začasni protidampinški uredbi, temeljijo na podatkih, ki jih je zagotovil svetovalec in so bili navzkrižno preverjeni z drugimi razpoložljivimi viri, če je bilo to mogoče. Po drugi strani pa mikroekonomski kazalniki, ki so navedeni v preglednicah od 7-a do 11-c v začasni protidampinški uredbi, temeljijo na podatkih, ki so bili pridobljeni od vzorčenih proizvajalcev Unije in jih je Komisija preverila na kraju samem. Opozoriti je treba tudi, da odločilni dejavniki v zvezi s škodo industrije Unije, kot so stopnje dobičkonosnosti industrije Unije, povprečna prodajna cena v Uniji ter izračuni nelojalnega nižanja cen, temeljijo na podatkih, ki so bili pridobljeni od vzorčenih proizvajalcev Unije in proizvajalcev izvoznikov ter preverjeni na kraju samem. Navedena trditev je bila zato zavrnjena.

▼B

4.5.2. *Makroekonomski kazalniki*

4.5.2.1. Proizvodnja, proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti

(537) Celotna proizvodnja Unije, proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti so se v obravnavanem obdobju gibale na naslednji način:

Preglednica 4-a

Moduli – proizvodnja, proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti (v MW)

	2009	2010	2011	OP
Obseg proizvodnje	2 155	3 327	4 315	4 021
Indeks (2009 = 100)	*100*	*154*	*200*	*187*
Proizvodna zmogljivost	4 739	6 983	9 500	9 740
Indeks (2009 = 100)	*100*	*147*	*200*	*206*
Izkoriščenost zmogljivosti	45 %	48 %	45 %	41 %

Vir: Europressedienst

Preglednica 4-b

Celice – proizvodnja, proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti (v MW)

	2009	2010	2011	OP
Obseg proizvodnje	1 683	2 376	2 723	2 024
Indeks (2009 = 100)	*100*	*141*	*162*	*120*
Proizvodna zmogljivost	2 324	3 264	3 498	3 231
Indeks (2009 = 100)	*100*	*140*	*151*	*139*
Izkoriščenost zmogljivosti	72 %	73 %	78 %	63 %

Vir: Europressedienst

(538) Celotna proizvodnja modulov v Uniji se je v obravnavanem obdobju povečala za 87 %. Proizvodnja je leta 2011 dosegla najvišjo raven, v OP pa se je zmanjšala. Proizvodnja modulov v Uniji se je povečevala veliko počasneje kot potrošnja, ki se je v istem obdobju več kot potrojila. Zaradi znatnega povečanja potrošnje so proizvajalci Unije v obravnavanem obdobju podvojili svoje proizvodne zmogljivosti za module. Vendar se je stopnja izkoriščenosti zmogljivosti industrije Unije kljub večjemu obsegu proizvodnje zmanjšala za 4 odstotne točke in v OP tako dosegla le 41 %.

(539) Proizvodnja celic v Uniji se je v obravnavanem obdobju na splošno povečala za 20 %. Leta 2011 je dosegla najvišjo raven, v OP pa se je zmanjšala. Proizvodnja celic v Uniji je sledila trendu potrošnje Unije, in sicer se je počasi povečevala do leta 2011, v OP pa se je izrazito zmanjšala. Industrija Unije je v

▼B

skladu z razvojem potrošnje Unije najprej povečala svoje zmogljivosti za 51 % do leta 2011, v OP pa jih je zmanjšala. Zmogljivost se je v obravnavanem obdobju na splošno povečala za 39 %. Stopnja izkoriščenosti zmogljivosti se je povečevala do leta 2011, ko je dosegla najvišjo raven, tj. 78 %, nato pa se je v OP zmanjšala za 15 odstotnih točk. Na splošno se je izkoriščenost zmogljivosti industrije Unije za celice v obravnavanem obdobju zmanjševala in v OP dosegla 63 %.

(540) Industrija Unije je torej povečala svoje zmogljivosti v odziv na povečano potrošnjo. Vendar se je obseg proizvodnje industrije Unije povečeval veliko počasneje kot potrošnja, zato so se stopnje izkoriščenosti zmogljivosti za zadevni izdelek v obravnavanem obdobju znižale.

(541) Združenje AFASE je trdilo, da sta obseg proizvodnje, določene za module in celice v uvodni izjavi (537), in proizvodna zmogljivost industrije Unije, določena za module in celice v isti uvodni izjavi, precenjeni, ter predložilo podatke iz drugih virov (tj. EPIA, IMS in BNEF), ki kažejo manjše količine. Ti podatki so podatki iz uvodne izjave (537).

(542) Obseg proizvodnje, določen v uvodni izjavi (537), temelji na informacijah, ki zajemajo družbe, ki kotirajo na borzi, in družbe, ki ne kotirajo na borzi. Razvoj proizvodnje Unije, kot je določen v uvodni izjavi (537), je v skladu z razvojem potrošnje Unije, določenim v uvodni izjavi (509). V nasprotju s tem pa podatki o obsegu proizvodnje, ki jih je predložilo, kažejo trende, ki se razlikujejo od trendov v zvezi s potrošnjo Unije, določenih v uvodni izjavi (509), in od statističnih podatkov o potrošnji Unije, ki jih je objavilo združenje EPIA.

(543) V zvezi s proizvodno zmogljivostjo je preiskava pokazala, da ugotovitve iz uvodne izjave (537) vključujejo proizvodne zmogljivosti družb, v zvezi s katerimi je bil začet stečajni postopek ali ki so v OP ustavile svojo proizvodnjo, vendar niso prodale svojih proizvodnih obratov in strojev, zato lahko v kratkem času spet začnejo s proizvodnjo. Kot je navedeno v uvodni izjavi (542), so številke v uvodni izjavi (537) podobno vključevale podatke družb, ki ne kotirajo na borzi.

(544) Nazadnje so bili podatki, ki jih je zagotovil neodvisni svetovalec, navzkrižno preverjeni in ugotovljeno je bilo, da so sprejemljivo točni. Na podlagi navedenega se sklene, da podatki, ki jih je zagotovilo združenje AFASE in temeljijo na drugih razpoložljivih virih, niso nujno v nasprotju z ugotovitvami začasne protidampinške uredbe.

▼B

(545) Sprejetje podatkov, ki jih je zagotovilo združenje AFASE, nikakor ne bi vplivalo na splošno ugotovitev, da je industrija Unije utrpela znatno škodo, saj bi bili trendi teh kazalnikov, tj. proizvodnje in proizvodne zmogljivosti Unije, še bolj izraziti.

(546) Eden od sodelujočih nepovezanih uvoznikov je trdil, da bi bilo treba obseg proizvodnje, proizvodno zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti določiti izključno na podlagi podatkov vzorčenih proizvajalcev Unije. Ker pa so to makroekonomski kazalniki, jih je treba določiti na ravni vseh proizvajalcev Unije, da se ustvari smiselna in popolna slika položaja industrije Unije. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(547) Po dokončnem razkritju je ena stran zahtevala, da Komisija pojasni, kako je svetovalec izračunal letno proizvodnjo Unije. Druga stran je zahtevala, da Komisija posreduje dodatna pojasnila o usklajevanju različnih dostopnih podatkov o celotni proizvodni zmogljivosti Unije. Še ena stran je predlagala, da bi bilo treba podatke o celotni proizvodnji in proizvodnji zmogljivosti Unije pridobiti od izbranih proizvajalcev Unije v vzorcu, saj bi tako bilo mogoče dobiti zanesljivejši rezultat. V zvezi s tem se je trdilo, da so bili javno dostopni podatki nenatančni zaradi zaupnega značaja teh podatkov in da so raziskovalna središča ali svetovalci morali utemeljiti svojo analizo na številnih ocenah in predpostavkah.

(548) Pojasnjeno je, da je bila letna proizvodnja Unije izračunana na podlagi podatkov, ki so jih svetovalcu posredovali proizvajalci Unije. Kadar podatkov o letni proizvodnji določenega proizvajalca Unije za določeno leto ni bilo mogoče pridobiti, se je ta ocenila tako, da se je stopnja izkoriščenosti zmogljivosti iz prejšnjega leta uporabila za določitev nove proizvodne zmogljivosti v zadevnem letu. Institucije so tudi primerjale podatek, ki so ga pridobile od svetovalca, s podatki, ki jih je industrija Unije pred začetkom posredovala v odgovorih na stalne vprašalnike. Oba podatka sta podobna.

(549) Glede zahteve za predložitev nadaljnjih pojasnil o usklajevanju različnih dostopnih podatkov o proizvodni zmogljivosti Unije je treba poudariti, da so bile te informacije že posredovane v dokumentaciji, ki je na voljo zainteresiranim stranem. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(550) Proizvodnja in proizvodna zmogljivost Unije sta tudi makroekonomska kazalnika, zato ju je treba določiti na ravni celotne industrije Unije in ne na ravni vzorčenih proizvajalcev Unije.

(551) Po dokončnem razkritju je ena stran trdila, da metodologija, s katero so se zbirali podatki o proizvodnji (predvsem intervjuji in obiski proizvodnih lokacij), ni zagotovila zanesljivih rezultatov zaradi zaupnega značaja teh podatkov in posledične nepripravljenosti podjetij, da jih razkrije. Takšne metodologije zato ni

▼B

mogoče šteti za primerno. To naj bi potrjevalo dejstvo, da je celoten obseg proizvodnje, ki ga je določil svetovalec, kljub temu, da je pri proučitvi stanja v začetni fazi upošteval precej višje število proizvajalcev Unije kot ga je upoštevala Komisija, nižji od celotnega obsega proizvodnje, ki ga je določila Komisija za namen proučitve stanja. Ta stran je tudi trdila, da informacij, povezanih s tem kazalnikom škode, zaradi tega ni mogoče šteti za pozitiven dokaz v smislu člena 8(1) osnovne uredbe.

(552) Najprej je pojasnjeno, da je bilo število proizvajalcev, ki jih je upošteval svetovalec na eni strani in Komisija na drugi, v glavnem enako in da je treba trditev, da so rezultati nedosledni, zato zavrniti. Poleg tega je treba opozoriti, da so bili podatki, ki jih je zbral svetovalec, navzkrižno preverjeni z drugimi viri, kjer je bilo to mogoče, in da je bilo ugotovljeno, da so bile ocene dovolj zanesljive. Zato je potrjeno, da so se informacije o podatkih o proizvodnji, ki jih je posredoval svetovalec, štele za pozitiven dokaz v smislu člena 8(1) osnovne uredbe.

4.5.2.2. Obseg prodaje in tržni delež

(553) Obseg prodaje in tržni delež industrije Unije sta se v obravnavanem obdobju gibala na naslednji način:

Preglednica 5-a

Moduli – obseg prodaje in tržni delež (v MW)

	2009	2010	2011	OP
Obseg prodaje na trgu Unije	1 037	1 890	2 683	2 357
Indeks (2009 = 100)	*100*	*182*	*259*	*227*
Tržni delež	19 %	15 %	13 %	13 %

Vir: Europressedienst

Preglednica 5-b

Celice – obseg prodaje in tržni delež (v MW)

	2009	2010	2011	OP
Obseg prodaje na celotnem trgu	1 470	1 913	2 245	1 545
Indeks (2009 = 100)	*100*	*130*	*153*	*105*
Tržni delež	68 %	57 %	52 %	38 %

Vir: Europressedienst

▼B

(554) Obseg prodaje modulov se je v obravnavanem obdobju povečal za 127 %. Vendar pa je glede na 221-odstotno povečanje potrošnje to pomenilo zmanjšanje tržnega deleža industrije Unije z 19 % leta 2009 na 13 % v OP. Za celice se je prodaja industrije Unije povečala le za 5 %, potrošnja pa se je povečala za 87 %, zato se je tržni delež zmanjšal z 68 % leta 2009 na 38 % v OP. Prodaja modulov in celic industrije Unije se je v odziv na naraščajočo potrošnjo povečala za precej manj kot uvoz iz zadevne države. Industrija Unije zato ni mogla izkoristiti naraščajoče potrošnje. Posledica tega je, da so se tržni deleži modulov in celic v obravnavanem obdobju zmanjšali.

(555) Ena zainteresirana stran je trdila, da je tržni delež industrije Unije za module že leta 2009 znašal samo 19 % in da zmanjšanja za 6 odstotnih točk v obravnavanem obdobju ni mogoče šteti za škodo.

(556) Zmanjšanje tržnega deleža za 6 odstotnih točk v obravnavanem obdobju je treba obravnavati ob upoštevanju povečanja potrošnje modulov v Uniji za več kot 200 % v istem obdobju. Kot je bilo navedeno, tudi če se je potrošnja povečala, industrija Unije ni mogla ustrezno povečati svojega obsega prodaje in je utrpela izgubo tržnega deleža. To trditev je bilo zato treba zavrniti.

(557) Ena stran je trdila, da metodologija, s katero so se zbirali podatki o prodaji (predvsem intervjuji in obiski proizvodnih lokacij), ni zagotovila zanesljivih rezultatov zaradi zaupnega značaja teh podatkov in posledične nepripravljenosti podjetij, da jih razkrijejo. Takšne metodologije zato ni mogoče šteti za primerno. Podobno teh podatkov ni mogoče šteti za pozitiven dokaz v smislu člena 8(1) osnovne uredbe. Kot je navedeno v uvodni izjavi (482), so bili podatki, ki jih je zbral svetovalec, navzkrižno preverjeni z drugimi viri, kadar je bilo to mogoče, in ugotovljeno je bilo, da so bile ocene dovolj zanesljive. Zato je potrjeno, da so se informacije o podatkih o prodaji, ki jih je posredoval svetovalec, štele za pozitiven dokaz v smislu člena 8(1) osnovne uredbe.

4.5.2.3. Zaposlenost in produktivnost

(558) Zaposlenost in produktivnost sta se v obravnavanem obdobju gibala na naslednji način:

▼B

Preglednica 6-a

Moduli – zaposlenost in produktivnost

	2009	2010	2011	OP
Število zaposlenih	11 779	15 792	17 505	16 419
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*134*	*149*	*139*
Produktivnost (kW/zaposlenega)	183	211	247	245
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*115*	*135*	*134*

Vir: Europressedienst

Preglednica 6-b

Celice – zaposlenost in produktivnost

	2009	2010	2011	OP
Število zaposlenih	5 281	5 937	5 641	4 782
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*112*	*107*	*91*
Produktivnost (kW/zaposlenega)	319	400	483	423
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*126*	*151*	*133*

Vir: Europressedienst

(559) Zaposlenost se je za module med letom 2009 in OP povečala za 39 %, za celice pa se je zmanjšala za 9 %. Treba pa je opozoriti, da se je za module zaposlenost povečevala do leta 2011 in se nato zmanjševala v OP. Za celice se je zaposlenost povečevala do leta 2010 in se nato zmanjševala leta 2011 in v OP. Celotna produktivnost je za module in celice kazala pozitiven trend, in sicer se je povečala za 34 % za module in 33 % za celice. Deloma so razlog za to prizadevanja industrije Unije, da bi se odzvala na pritisk subvencioniranega uvoza iz LRK.

(560) Vzporedno z zmanjšanjem proizvodnje modulov v Uniji med letom 2011 in OP se je v istem obdobju zato zmanjšala tudi zaposlenost za module. Za celice se je zaposlenost povečevala do leta 2010 in se nato leta 2011 in v OP zmanjšala, medtem ko se je proizvodnja celic v Uniji do leta 2011 postopoma povečevala in se nato začela zmanjševati.

(561) Po dokončnem razkritju je ena stran trdila, da je bila metodologija za določitev skupnega števila zaposlenih v Uniji v obravnavanem obdobju napačna. Ta stran je trdila, da se je namesto tega povsod tam, kjer podatek o stopnji zaposlenosti pri določenem proizvajalcu Unije ni bil dostopen, upoštevalo povprečno število zaposlenih pri tistih proizvajalcih Unije, za katere so bile te informacije dostopne. To je bilo treba zavrniti, saj je bila metodologija za določitev skupnega števila zaposlenih drugačna: tj. če

▼B

podatki o številu zaposlenih za določenega proizvajalca Unije niso bili dostopni, se je ta podatek ocenil na podlagi podatkov istega podjetja za predhodna leta. Kot je navedeno v uvodni izjavi (482), je bila ta metodologija preverjena in ugotovljeno je bilo, da je smiselna. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

4.5.2.4. Višina zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in okrevanje od preteklega subvencioniranja ali dampinga

(562) Vse stopnje subvencij so znatno nad stopnjo *de minimis*. V zvezi z učinkom višine zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, na industrijo Unije se lahko glede na obseg in cene uvoza iz zadevne države šteje, da je ta učinek znaten.

(563) Ker je to prvi protisubvencijski postopek v zvezi z zadevnim izdelkom, ni na voljo nobenih podatkov za oceno učinkov morebitnega preteklega dampinga ali subvencioniranja.

4.5.3. *Mikroekonomski kazalniki*

4.5.3.1. Cene in dejavniki, ki vplivajo na cene

(564) Povprečna prodajna cena vzorčenih proizvajalcev Unije pri prodaji nepovezanim strankam v Uniji se je v obravnavanem obdobju gibala na naslednji način:

Preglednica 7-a

Moduli – povprečna prodajna cena v Uniji

	2009	2010	2011	OP
Povprečna prodajna cena na prostem trgu Unije (EUR/kW)	2 198,75	1 777,15	1 359,35	1 030,83
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*81*	*62*	*47*
Stroški proizvodnje (EUR/kW)	2 155,02	1 599,44	1 400,13	1 123,60
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*74*	*65*	*52*

Vir: preverjeni izpolnjeni vprašalniki

Preglednica 7-b

Celice – povprečna prodajna cena v Uniji

	2009	2010	2011	OP
Povprečna prodajna cena na prostem trgu Unije (EUR/kW)	1 525,09	1 160,99	777,62	474,91
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*76*	*51*	*31*
Stroški proizvodnje (EUR/kW)	1 647,10	1 021,67	1 057,56	745,61
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*62*	*64*	*45*

Vir: preverjeni izpolnjeni vprašalniki

▼B

(565) Prodajne cene so se v obravnavanem obdobju močno znižale, in sicer cene modulov za 53 %, cene celic pa za 69 %. Prodajne cene so se v obravnavanem obdobju nenehno zniževale, znižanje pa je bilo še zlasti izrazito v OP, ko so cene padle na nevzdržno raven. Stroški proizvodnje so se v obravnavanem obdobju zmanjšali za 48 % za module in za 55 % za celice. Industrija Unije ni imela koristi niti od svojih nenehnih prizadevanj za povečanje stroškovne učinkovitosti niti od učinka zmanjšanja stroškov glavne surovine polisilicija. To je bila predvsem posledica naraščajočega cenovnega pritiska zaradi subvencioniranega uvoza, ki je negativno vplival na prodajne cene industrije Unije, ki so se znižale še bolj kot koristi, povezane z učinkovitostjo. To je razvidno iz negativnega trenda dobičkonosnosti industrije Unije, ki je opisan v uvodni izjavi (579). Na splošno so se povprečna prodajna cena in stroški proizvodnje podobnega izdelka znatno znižali, kar je imelo uničujoč učinek na dobičkonosnost industrije Unije.

(566) Ena zainteresirana stran je nasprotovala trditvi, da je imelo znižanje povprečnih prodajnih cen uničujoč učinek na dobičkonosnost industrije Unije. Trdila je, da je bilo znižanje povprečnih stroškov industrije Unije enako in da je zato znižanje cen logično. Vendar, kot je opisano v uvodni izjavi (565), je preiskava pokazala, da se je prodajna cena industrije Unije zmanjšala bolj kot povprečni stroški proizvodnje in da takšno znižanje stroškov torej ni bilo izraženo z dobičkonosnostjo industrije Unije. Zato je potrjeno, da je imelo znižanje prodajnih cen industrije Unije uničujoč učinek na dobičkonosnost industrije Unije, in trditve v zvezi s tem so zavrnjene.

(567) Druga stran je ugovarjala sklepu iz uvodne izjave (138) začasne protidampinške uredbe, da so cene v OP padle na nevzdržno raven, in je trdila, da bodo odločitev o tem morale sprejeti tržne sile. Ista stran je tudi ugovarjala sklepu iz iste uvodne izjave, da znižanja stroškov niso pomenila ugodnosti za industrijo Unije zaradi cenovnega pritiska subvencioniranega uvoza. Glede tega instituciji ugotavljajata naslednje: „nevzdržna raven“ se nanaša na dejstvo, da je industrija Unije prodajala z izgubo, zato dolgoročno ni mogla preživeti. Vprašanje, ali je raven cen vzdržna, je torej vprašanje razmerja med stroški proizvodnje in cenami. To, da „znižanja stroškov niso pomenila ugodnosti“, pa se nanaša na dejstvo, da so se stroški zniževali počasneje od cen. Obe izjavi sta podprti z dokazi v uvodni izjavi (138) začasne protidampinške uredbe. Zato je bilo treba to trditev zavrniti.

▼B

4.5.3.2. Stroški dela

(568) Povprečni stroški dela vzorčenih proizvajalcev Unije so se v obravnavanem obdobju gibali na naslednji način:

Preglednica 8-a

Moduli – povprečni stroški dela na zaposlenega

	2009	2010	2011	OP
Povprečni stroški dela na zaposlenega (EUR)	38 194	40 793	41 781	42 977
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*107*	*110*	*113*

Vir: preverjeni izpolnjeni vprašalniki

Preglednica 8-b

Celice – povprečni stroški dela na zaposlenega

	2009	2010	2011	OP
Povprečni stroški dela na zaposlenega (EUR)	49 677	49 357	49 140	49 350
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*99*	*99*	*99*

Vir: preverjeni izpolnjeni vprašalniki

(569) Povprečni stroški dela na zaposlenega za module so se med letom 2009 in OP nenehno povečevali, in sicer na splošno za 13 %. V zvezi s celicami so povprečni stroški dela v celotnem obravnavanem obdobju ostali nespremenjeni in se med letoma 2009 in 2010 nekoliko znižali, tj. za 1 %, potem pa so ostali nespremenjeni do OP. Splošno povečanje stroškov dela je mogoče delno pojasniti s sočasnim povečanjem produktivnosti (za module in celice) in gibanjem inflacije.

(570) Ena zainteresirana stran je trdila, da v obravnavanem obdobju ni bilo inflacije in da zato ta dejavnik ni mogel povzročiti splošnega povečanja stroškov dela.

(571) Preiskava je v nasprotju s trditvijo zadevne strani pokazala, da je v obravnavanem obdobju prišlo do inflacije in da je mogoče povečanje stroškov dela, omejeno na module, pojasniti z inflacijo in povečanjem produktivnosti.

(572) Ena zainteresirana stran je trdila, da je škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, povzročilo povečanje stroškov dela in vzporedno zmanjšanje produktivnosti. Vendar pa je treba najprej opozoriti, da so stroški dela pri celicah ostali stabilni, medtem ko se je produktivnost povečala za celice in module. Zato je povečanje stroškov dela mogoče pojasniti s povečanjem produktivnosti. Poleg tega preiskava kaže, da stroški dela niso bistven sestavni del stroškov proizvodnje, kot je navedeno že v uvodni izjavi (203) začasne protidampinške uredbe. Zato je bilo treba to trditev zavrniti.

▼B

4.5.3.3. Z a l o g e

(573) Ravni zalog vzorčenih proizvajalcev Unije so se v obravnavanem obdobju gibale na naslednji način:

Preglednica 9-a

Moduli – zaloge

	2009	2010	2011	OP
Končne zaloge (v kW)	28 612	40 479	74 502	65 415
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*141*	*260*	*229*

Vir: preverjeni izpolnjeni vprašalniki

Preglednica 9-b

Celice – zaloge

	2009	2010	2011	OP
Končne zaloge (v kW)	16 995	23 829	76 889	68 236
(Indeks 2009 = 100)	100	140	452	402

Vir: preverjeni izpolnjeni vprašalniki

(574) Zaloge so se v obravnavanem obdobju znatno povečale, in sicer zaloge modulov za 129 %, zaloge celic pa za 302 %. Zaloge modulov so se nenehno povečevale in v letu 2011 dosegle zelo visoko raven (povečale so se za 160 %), v OP pa so se zmanjšale, vendar so ostale na zelo visoki ravni v primerjavi z začetkom obravnavanega obdobja. Pri celicah je bilo gibanje še izrazitejše, in sicer so se zaloge med letoma 2009 in 2011 povečale za več kot 350 %. Podobno so se zaloge v OP zmanjšale, vendar so ostale na zelo visoki ravni v primerjavi z začetkom obravnavanega obdobja.

(575) Preiskava je pokazala, da bi proizvajalci Unije zaradi sedanjega neugodnega položaja verjetno omejili zaloge podobnega izdelka, njihova proizvodnja pa bi temeljila na naročilih. Zato povečanje zalog podobnega izdelka v obravnavanem obdobju ni pomemben dejavnik za presojo, ali je industrija Unije utrpela znatno škodo.

(576) Ena stran je trdila, da so navedbe vrednosti zalog v uvodni izjavi (141) začasne protidampinške uredbe zavajajoče, ker so zaloge za razliko od obsega proizvodnje industrije Unije izražene v kW namesto v MW.

(577) Pri ugotavljanju, ali je industrija Unije utrpela znatno škodo, ni pomembno, ali so zaloge izražene v kW ali MW. Zato je bil argument zavrnjen.

▼B

(578) Po dokončnem razkritju je več strani trdilo, da bi bilo treba določiti zaloge za celotno industrijo Unije in da podatki samo desetih proizvajalcev Unije niso bili reprezentativni. Jasno je, da so se zaloge štele za makroekonomski kazalnik in da bi jih zato bilo treba določiti na podlagi informacij, zbranih za posamezna podjetja, v tem primeru iz vzorca proizvajalcev Unije, ki šteje za reprezentativnega za celotno industrijo Unije. Navedena trditev je bila zato zavrnjena.

4.5.3.4. Dobičkonosnost, denarni tok, naložbe, donosnost naložb in zmožnost zbiranja kapitala

(579) Dobičkonosnost in denarni tok sta se v obravnavanem obdobju gibala na naslednji način:

Preglednica 10-a

Moduli – dobičkonosnost in denarni tok

	2009	2010	2011	OP
Dobičkonosnost prodaje v Uniji nepovezanim strankam (% prihodka od prodaje)	2 %	10 %	–3 %	–9 %
Denarni tok	13 %	10 %	12 %	3 %

Vir: preverjeni izpolnjeni vprašalniki

Preglednica 10-b

Celice – dobičkonosnost in denarni tok

	2009	2010	2011	OP
Dobičkonosnost prodaje v Uniji nepovezanim strankam (% prihodka od prodaje)	–8 %	12 %	–36 %	–57 %
Denarni tok	75 %	52 %	–0,3 %	–46 %

Vir: preverjeni izpolnjeni vprašalniki

(580) Dobičkonosnost vzorčenih proizvajalcev Unije je bila določena tako, da se je neto dobiček pred obdavčitvijo pri prodaji podobnega izdelka nepovezanim strankam v Uniji izrazil kot odstotek prihodkov od te prodaje.

(581) Dobičkonosnost v zvezi s podobnim izdelkom se je v obravnavanem obdobju močno zmanjšala in postala negativna. Dobičkonosnost se je zmanjšala za 11 odstotnih točk za module in za 49 odstotnih točk za celice.

(582) Dobičkonosnost v zvezi s podobnim izdelkom se je med letoma 2009 in 2010 povečala, nato pa se je znatno zmanjšala v letu 2011, ko je industrija Unije ustvarila izgube, in se v OP nadalje znatno zmanjšala. Izgube so bile še posebej visoke za celice.

▼B

(583) Tudi trend neto denarnega toka, ki je sposobnost vzorčenih proizvajalcev Unije, da sami financirajo svoje dejavnosti, je med letom 2009 in OP sledil postopnemu negativnemu trendu. Tako se je denarni tok najbolj zmanjšal med letom 2011 in OP, in sicer se je za module zmanjšal za 10 odstotnih točk, leta 2011 pa se je nekoliko povečal. Zmanjšanje denarnega toka je bilo za celice bolj izrazito kot za module in je v OP doseglo precej negativne ravni. Denarni tok za podobni izdelek se je v obravnavanem obdobju torej zmanjšal.

(584) Podatki v nadaljevanju predstavljajo gibanja naložb in donosnosti naložb vzorčenih proizvajalcev Unije na celotnem trgu v obravnavanem obdobju:

Preglednica 11-a

Moduli – naložbe in donosnost naložb

	2009	2010	2011	OP
Naložbe (v EUR)	12 081 999	50 105 017	64 643 322	32 730 559
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*415*	*535*	*271*
Donosnost naložb	–15 %	19 %	–15 %	–17 %

Vir: preverjeni izpolnjeni vprašalniki

Preglednica 11-b

Celice – naložbe in donosnost naložb

	2009	2010	2011	OP
Naložbe (v EUR)	31 448 407	34 451 675	10 234 050	6 986 347
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*110*	*33*	*22*
Donosnost naložb	–4 %	10 %	–20 %	–19 %

Vir: preverjeni izpolnjeni vprašalniki

(585) Iz zgornje preglednice je razvidno, da je industrija Unije svoje naložbe za module med letom 2009 in OP povečala za 171 %. To je bilo povezano predvsem z znatnimi povečanji zmogljivosti. Vendar pa je industrija Unije v istem obdobju zmanjšala svoje naložbe za 78 % za celice, izvedene naložbe pa so bile povezane predvsem z raziskavami in razvojem ter z vzdrževanjem proizvodnih tehnologij in postopkov za izboljšanje učinkovitosti. Ker si industrija Unije v obravnavanem obdobju ni mogla privoščiti dodatnih naložb za celice, je bila raven naložb v OP precej nizka. Ker so bile naložbe v osnovi financirane z denarnim tokom in posojili med družbami, je imelo zmanjšanje denarnega toka takojšen učinek na raven izvedenih naložb.

▼B

(586) Donosnost naložb je bila izražena kot dobiček v odstotkih neto knjigovodske vrednosti naložb. Donosnost naložb za podobni izdelek je med letom 2009 in OP sledila podobnim negativnim trendom kot drugi kazalniki finančne uspešnosti, in sicer za vse tri vrste izdelka. Donosnost naložb za celice se je v letih 2009 in 2010 povečala, v letu 2011 pa močno zmanjšala in dosegla negativne ravni. Donosnost naložb za module je bila negativna v celotnem zadevnem obdobju, razen leta 2010, ko je dosegla 19 %. Na splošno se je v obravnavanem obdobju zmanjševala in za celice v OP dosegla –17 %, torej se je zmanjšala za 1 %, vendar je ostala na znatno negativni ravni, tj. –19 %. Na splošno je donosnost naložb za podobni izdelek v obravnavanem obdobju kazala negativen trend.

(587) Analiza zmožnosti zbiranja kapitala je bila izvedena v povezavi s celotnim trgom, pokazala pa je stalno poslabševanje zmožnosti industrije Unije, da zagotovi denarna sredstva za podobni izdelek, in posledično slabitev finančnega položaja industrije Unije.

(588) Ena zainteresirana stran je trdila, da so zgoraj navedeni podatki o naložbah prenizki v primerjavi s proizvodno zmogljivostjo industrije Unije, kot je prikazano v uvodni izjavi (538). V podporo tej trditvi je stran potrdila, da je seznanjena z naložbo enega proizvajalca Unije v povečanje zmogljivosti, povezano s precej višjimi stroški. Zadevna stran je sklenila, da je ugotovljena proizvodna zmogljivost industrije Unije torej morala biti precenjena. Treba je omeniti, da trditev ni bila podprta z nobenimi dokazi, zlasti v zvezi z naložbami zadevnega proizvajalca Unije. Nasprotno pa so podatki o naložbah v začasni protidampinški uredbi temeljili na dejanskih in preverjenih informacijah vzorčenih proizvajalcev Unije. Treba je poudariti, da je ta trditev temeljila tudi na primerjavi med skupnimi naložbami vzorčenih proizvajalcev Unije in skupno proizvodno zmogljivostjo celotne industrije Unije, česar ni mogoče šteti za ustrezno podlago za primerjavo, saj pri tem niso bile upoštevane skupne naložbe celotne industrije Unije. Zato je bilo treba to trditev zavrniti.

4.5.3.5. Sklep o škodi

(589) Analiza položaja industrije Unije je pokazala očiten negativen trend glavnih kazalcev škode. Splošna proizvodnja modulov in celic se je ob splošno naraščajoči potrošnji v obravnavanem obdobju povečala. Čeprav se je obseg prodaje povečal, se je tržni delež industrije Unije v OP zmanjšal zaradi večjega povečanja potrošnje v obravnavanem obdobju. Povprečne prodajne

▼B

cene so se v celotnem obravnavanem obdobju močno zniževale, kar je negativno vplivalo na vse kazalnike finančne uspešnosti, kot so dobičkonosnost, denarni tok, donosnost naložb in zmožnost zbiranja kapitala.

(590) Celotni obseg prodaje industrije Unije se je v obravnavanem obdobju povečal. Vendar pa je povečanje obsega prodaje industrije Unije spremljalo izredno znižanje povprečnih prodajnih cen.

(591) Obseg in tržni delež uvoza zainteresiranih strani iz LRK sta se v obravnavanem obdobju povečevala. Hkrati so se uvozne cene nenehno zniževale in znatno nelojalno zniževale povprečno ceno industrije Unije na trgu Unije.

(592) Več zainteresiranih strani je trdilo, da so industrija Unije in zlasti vzorčeni proizvajalci Unije poslovali uspešno. Trdile so, da se je razvoj nekaterih kazalnikov škode, in sicer obseg proizvodnje, proizvodna zmogljivost, obseg prodaje in zaposlovanje, pri nekaterih vzorčenih proizvajalcih pa celo dobičkonosnost, povečeval in ne kaže znatne škode. Rezultati preiskave niso potrdili teh trditev, saj so pokazali jasne negativne trende številnih kazalnikov škode, ki so pomembni za ugotovitev, da je industrija Unije utrpela znatno škodo.

(593) Glede na navedeno je preiskava zlasti potrdila dejstvo, da so prodajne cene nižje od proizvodnih stroškov, kar je imelo negativni učinek na dobičkonosnost industrije Unije, ki je v OP dosegla negativne ravni. Ugotovljeno je bilo, da bi izgube industrije Unije, če bi subvencionirani uvoz še naprej vstopal na trg Unije, verjetno povzročile dokončno ukinitev vsakršne obsežne proizvodnje podobnega izdelka v Uniji. Zdi se, da to potrjujejo dogodki v OP in po njem, saj so nekatere družbe prijavile plačilno nesposobnost in/ali začasno ali dokončno ustavile proizvodnjo.

(594) Glede na navedeno je bilo sklenjeno, da je industrija Unije utrpela znatno škodo v smislu člena 8(4) osnovne uredbe.

5. **VZROČNA ZVEZA**

5.1. **Uvod**

(595) V skladu s členom 8(5) in (6) osnovne uredbe je bilo proučeno, ali je znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, povzročil subvencionirani uvoz iz zadevne države. Nadalje so bili poleg subvencioniranega uvoza proučeni tudi drugi znani dejavniki, ki bi lahko povzročili škodo industriji Unije, da se morebitna škoda, ki bi jo ti dejavniki povzročili, ne bi pripisala subvencioniranemu uvozu.

▼B

(596) Nekatere zainteresirane strani so trdile, da se tržne razmere za zadevni izdelek v državah članicah razlikujejo in da bi morala biti zato analiza vzročne zveze izvedena za vsako državo članico posebej.

(597) Nacionalne sheme podpore do določene mere določajo velikost trgov držav članic. Preiskava pa je poleg tega pokazala, da povpraševanje ni odvisno izključno od shem podpore. Glede na zemljepisno lego (izpostavljenost soncu) in ceno električne energije na določeni lokaciji se zdi, da so solarni paneli dosegli ali skoraj dosegli pariteto omrežja (tj. stanje, ko so stroški proizvodnje sončne energije enaki stroškom proizvodnje konvencionalne energije), kar pomeni, da se nekatere naložbe izvajajo ločeno od shem podpore. Zato ni bilo mogoče določiti, ali so tržne razmere odvisne izključno od shem podpore, tako da je bila ta trditev zavrnjena.

(598) Več zainteresiranih strani je trdilo, da analiza vzročne zveze ni ločevala ali razlikovala med škodljivimi učinki subvencioniranega uvoza in učinki drugih znanih dejavnikov, ki istočasno škodijo industriji Unije, ter učinkov ni količinsko opredelila. Poleg tega so trdile, da Komisija ni opravila skupne analize teh drugih znanih dejavnikov.

(599) V odgovor na to trditev je treba poudariti, da je Komisija v skladu z uveljavljeno prakso najprej proučila, ali obstaja vzročna zveza med subvencioniranim uvozom in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, ter ali je kateri koli od drugih znanih dejavnikov prekinil vzročno zvezo med znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, in subvencioniranim uvozom. Pri tej analizi so bili učinki drugih znanih dejavnikov na položaj industrije Unije ocenjeni ločeno od škodljivih učinkov subvencioniranega uvoza, s čimer se je zagotovilo, da se škoda, ki so jo povzročili ti dejavniki, ni pripisala subvencioniranemu uvozu. Ugotovljeno je bilo, da nobeden od teh dejavnikov ni imel znatnega vpliva, če ga je sploh imel, na razmere v industriji, zaradi česar bi se lahko spremenilo dejstvo, da je treba ocenjeno znatno škodo pripisati subvencioniranemu uvozu. Na podlagi tega je bila ta trditev zavrnjena.

(600) Po dokončnem razkritju je zgornje trditve ponovilo več zainteresiranih strani. Glede tega so trdile, da bi Komisija morala v utemeljenem in ustreznem pojasnilu izrecno navesti, da se škoda, ki so jo povzročili drugi dejavniki razen subvencioniranega uvoza, takšnemu uvozu ne pripisuje.

▼B

(601) V tej preiskavi je bilo po proučitvi vseh dejstev sklenjeno, da je subvencioniran uvoz, ki je bil preiskovan ločeno, povzročil znatno škodo industriji Unije. V tej zvezi ni bilo mogoče natančno določiti učinka drugih znanih dejavnikov, zato je bila opravljena kvalitativna ocena, določena v uvodnih izjavah od (164) do (222) začasne protidampinške uredbe. Na koncu je bilo potrjeno, da je subvencioniran uvoz povzročil znatno škodo industriji Unije. Učinki drugih dejavnikov na negativni razvoj industrije Unije se dejansko štejejo za omejene. Treba je poudariti, da na podlagi člena 8(5) in (6) osnovne uredbe ni bila predpisana nikakršna obveznost glede oblike analiz pripisovanja in nepripisovanja, ki bi jih bilo treba izvajati. Nasprotno je treba navedene analize na podlagi člena 8(5) in (6) osnovne uredbe izvajati tako, da se s tem omogoči ločitev in razlikovanje škodljivih učinkov subvencioniranega uvoza od škodljivih učinkov drugih dejavnikov. Preiskava ni razkrila nobenih dokazov, da bi vsi drugi znani dejavniki, ki so skupaj ali ločeno lahko prispevali k škodi, prekinili vzročno zvezo med subvencioniranim uvozom in znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije. Na podlagi navedene analize je bilo potrjeno, da drugi znani dejavniki niso mogli spremeniti ugotovitve, da je treba znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, pripisati subvencioniranemu uvozu. Na podlagi tega so bile trditve zavrnjene.

(602) Nekatere zainteresirane strani so trdile, da se nacionalne sheme podpore, izpostavljenost soncu in cene električne energije med državami razlikujejo in da poleg tega na vsakem trgu obstajajo različni tržni segmenti (stanovanjske naprave z manj kot 40 kW, trgovinske in industrijske naprave s 40 kW–1 MW ter naprave za tržni segment javne porabe z 1 MW–10 MW). Glede na to so trdile, da bi bilo treba analizo vzročne zveze opraviti ločeno za vsako državo članico ter za segmente večjih in stanovanjskih naprav posebej.

(603) Po dokončnem razkritju so nekatere zainteresirane strani ponovile svojo trditev, da bi bilo treba analizo vzročne zveze opraviti ločeno za vsako državo članico, vendar tega niso dodatno utemeljile ali podprle z novimi dokazi.

(604) Preiskava je pokazala, da so prodajne in uvozne cene podobne po vsej Uniji. Zato je mogoče šteti, da za izdelek v preiskavi dejansko obstaja en trg. Preiskava prav tako ni pokazala, da proizvajalci v vsaki državi članici ali regiji koncentrirajo svoje dejavnosti na ta določen trg ali da je subvencionirani uvoz koncentriran na eno državo članico ali regijo. Poleg tega nobena zainteresirana stran ni trdila, da bi bilo treba subvencioniranje in škodo analizirati ločeno za vsako državo članico, kar pa bi bil predpogoj za izvajanje ločene analize vzročne zveze za vsako državo članico. Preiskava ni pokazala, da bi to bil ustrezen pristop, zlasti glede na to, da so bile cene obravnavanega izdelka v Uniji primerljive. Poleg tega se lahko izpostavljenost soncu razlikuje v različnih regijah iste države članice, npr. južna Francija ima več sonca kot severna Francija, ali pa imajo lahko različne regije v isti državi članici različne sheme podpore

▼B

(npr. Belgija), tako da se lahko učinek teh dejavnikov na povpraševanje razlikuje od regije do regije v isti državi članici. Vendar pa razlike v ureditvenem okviru vsake države članice oziroma regije in različne razmere, kot je izpostavljenost soncu, ne upravičujejo ločene analize vzročne zveze in s tem ločene analize škode in subvencioniranja. Zato je bilo treba te trditve zavrniti.

(605) Druga zainteresirana stran je trdila, da, čeprav so drugi dejavniki pomembni, nacionalne sheme podpore ostajajo glavni dejavnik pri določanju povpraševanja. Ista stran je poleg tega nasprotovala trditvi, da je bila pariteta omrežja vsaj na nekaterih lokacijah dosežena, in trdila, da so se cene modulov po OP zvišale, cene električne energije pa znižale. Trdila je tudi, da v vsakem primeru regulativni, gospodarski in tehnični pogoji vsaj v nekaterih državah članicah ne dopuščajo priključitve na omrežje in da za navedene države članice zato ni pomembno, ali je bila pariteta omrežja dosežena ali ne. Vendar ta stran ni predložila nobenih dokazov za zgornje navedbe. V vsakem primeru navedene trditve potrjujejo, da se lahko razmere v zvezi z nacionalnimi shemami podpore in pariteto omrežja v različnih državah članicah do določene mere razlikujejo. Poleg tega predložene informacije niso kazale, da bi bila ločena analiza za posamezne države članice upravičena. Te trditve so bile zato zavrnjene.

(606) Po dokončnem razkritju je ista zainteresirana stran ponovila trditev in predložila nekaj informacij, ki naj bi dokazovale različne razmere na trgu po posameznih državah članicah in po segmentih. Predloženih informacij pa ni bilo mogoče šteti za dokončne, saj je šlo za PowerPointovo predstavitev brez kakršnih koli podpornih dokazov, zato te informacije niso pokazale, da bi bila analiza, ki bi se izvajala ločeno v vsaki državi članici, upravičena. Trditev te strani je bila zato zavrnjena.

(607) Na tej podlagi je bilo sklenjeno, da se analiza vzročne zveze po posameznih državah članicah oziroma regijah in segmentih ne bi ujemala z dejanskimi razmerami na trgu.

(608) Kitajska vlada je trdila, da je analiza vzročne zveze, ki jo je izvedla Komisija, nedosledna, saj je bila analiza škode izvedena ločeno za module in celice, medtem ko se analiza vzročne zveze ni izvajala za vsako vrsto izdelka posebej. Ker so bili kazalniki škode dejansko prikazani ločeno za vsako vrsto izdelka, je treba v zvezi s tem poudariti, da se sklepi, ki so bili sprejeti za vsak

▼B

kazalnik posebej, nanašajo na izdelek v preiskavi kot celoto. Treba je tudi poudariti, da so moduli in celice en sam izdelek in da je bila analiza vzročne zveze izvedena na tej podlagi. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

5.2. **Učinek subvencioniranega uvoza**

(609) Preiskava je pokazala, da se je subvencionirani uvoz iz LRK v obravnavanem obdobju močno povečal, saj se je njegov obseg povečal za več kot 300 % za module in približno 400 % za celice, tržni delež pa se je povečal s [60 %–65 %] leta 2009 na [78 %–83 %] v OP za module, in s [5 %–10 %] leta 2009 na [22 %–27 %] v OP za celice. Zato je potrjeno, da sta se obseg uvoza in tržni delež zadevnega izdelka v obravnavanem obdobju izjemno povečala. Povečanje subvencioniranega uvoza je časovno jasno sovpadalo z izgubo tržnega deleža industrije Unije. V preiskavi je bilo ugotovljeno tudi, da je subvencionirani uvoz v OP nelojalno nižal prodajne cene industrije Unije, kot je navedeno v uvodni izjavi (527).

(610) Preiskava je pokazala, da so se cene subvencioniranega uvoza v obravnavanem obdobju znižale za 64 % za module in za 42 % za celice, zaradi česar se je nelojalno nižanje cen povečalo. Zaradi tega cenovnega pritiska je morala industrija Unije vložiti veliko truda v zmanjševanje svojih proizvodnih stroškov. Kljub temu je bila industrija Unije zaradi izjemno nizke ravni kitajskih uvoznih cen prisiljena dodatno znižati svoje prodajne cene na nedobičkonosno raven. Zato se je dobičkonosnost industrije Unije v obravnavanem obdobju izjemno zmanjšala, v OP pa so nastale izgube.

(611) Na podlagi navedenega se sklene, da sta prisotnost kitajskega uvoza in povečanje tržnega deleža subvencioniranega uvoza iz LRK po cenah, ki so stalno nelojalno nižale prodajne cene industrije Unije, odločilno vplivala na znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, kar se zlasti kaže v njenem slabem finančnem položaju in v poslabšanju večine kazalnikov škode.

(612) Ena zainteresirana stran je nasprotovala trditvi, da obstaja zadostna povezava med subvencioniranim uvozom zadevnega izdelka iz LRK in znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije. Trdilo se je, da se lahko to po eni strani podpre z dejstvom, da se je stopnja dobička industrije Unije za celice med letoma 2009 in 2010 znatno zvišala (z negativnih vrednosti na 12-odstotni dobiček), medtem ko so bile cene kitajskega uvoza za 36 % nižje od cen industrije Unije in se je tržni delež tega uvoza v istem obdobju podvojil. Po drugi strani pa se je tržni delež kitajskega uvoza med letoma 2010 in 2011 povečal le za 6 odstotnih točk,

▼B

čeprav se je potrošnja v istem obdobju precej bolj povečala, industrija Unije pa je kljub temu ustvarila 36-odstotno izgubo. Ta stran je nadalje trdila, da so bile cene uvoza celic iz drugih tretjih držav v OP na enaki ravni kot cene kitajskega uvoza, vendar je uvoz iz tretjih držav pridobil večji tržni delež, ki ustreza izgubi tržnega deleža industrije Unije.

(613) Preiskava je pokazala, da se je kitajski tržni delež za module in celice v obravnavanem obdobju stalno povečeval (17 odstotnih točk za module in 17 odstotnih točk za celice). Kot je navedeno v uvodni izjavi (609), se je subvencionirani uvoz iz LRK znatno povečal, uvozne cene pa so se znižale. Vzporedno je industrija Unije v obravnavanem obdobju izgubila tržni delež, vsi glavni kazalniki škode pa so pokazali negativne trende, kakor je opisano v uvodnih izjavah od (589) do (593). Zato je potrjeno, da je povečanje subvencioniranega uvoza očitno časovno sovpadalo z izgubo tržnega deleža industrije Unije.

(614) Navedena časovna povezava je bila ugotovljena za vsako vrsto izdelka posebej. Poleg tega analiza učinka uvoza na stopnjo dobička industrije Unije, opravljena ločeno za vsako leto obravnavanega obdobja, ne kaže pomembnih rezultatov, saj obstoja subvencije in znatne škode ter vzročne zveze med njima ni treba ugotoviti za vsako leto posebej. Povezava med subvencioniranim uvozom in znatno škodo je zadovoljivo dokazana z analizo razvoja v celotnem obravnavanem obdobju.

(615) Opozoriti je treba tudi, da je dobičkonosnost industrije Unije eden od dejavnikov iz člena 8(4) osnovne uredbe, ki bi jih bilo treba proučiti pri presoji učinka subvencioniranega uvoza na položaj industrije Unije. Samo dejstvo, da je bila industrija Unije v določenem letu dobičkonosna, ne pomeni nujno, da ni utrpela znatne škode. Poleg tega za ugotovitev vzročne zveze med škodo in subvencioniranim uvozom ni nujno, da se izguba tržnega deleža industrije Unije točno ujema s povečanjem tržnega deleža subvencioniranega uvoza. Nazadnje so bili drugi dejavniki (npr. uvoz drugih tretjih držav in razvoj potrošnje), ki bi lahko vplivali na škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, proučeni in obravnavani ločeno v uvodnih izjavah od (619) do (732).

▼B

(616) Časovno sovpadanje med povečanjem subvencioniranega uvoza v znatnih količinah, ki je nelojalno nižalo cene industrije Unije, in vse bolj negotovim položajem industrije Unije je jasen pokazatelj vzročne zveze v tem primeru, kot je navedeno v uvodnih izjavah od (609) do (611). Trditve v zvezi z odsotnostjo povezave med subvencioniranim uvozom in znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, so bile zato zavrnjene.

(617) Po dokončnem razkritju je zainteresirana stran nadaljevala z izpodbijanjem analize vzročne zveze, saj analiza dobičkonosnosti industrije Unije ni bila izvedena v zvezi z določenimi leti (zlasti za leto 2010), temveč za celotno upoštevano obdobje.

(618) Glede tega je treba poudariti, da v zvezi z vzročno zvezo ni mogoče priti do nobenih veljavnih sklepov z ločeno obravnavo enega določenega leta v obravnavanem obdobju in sočasnem neupoštevanju razvoja industrije Unije v celotnem obravnavanem obdobju ter njegovih povezav z razvojem subvencioniranega uvoza. Takšna analiza ne more ustvariti celovite slike in na njeni podlagi ni mogoče priti do nikakršnih trdnih sklepov. Zato so bile visoke tudi stopnje dobičkonosnosti, ki so dvigovale tudi druge finančne kazalnike, ki jih je industrija Unije dosegla v letu 2010, in sicer zaradi posebej visokega porasta potrošnje Unije, do katerega je prišlo zaradi zelo velikodušnih programov podpore in zaradi česar je industrija Unije v tem istem letu lahko kar najbolj povečala prodajo, kar pa je bilo samo začasno in v vsakem primeru nevzdržno za to vrsto industrije. Zato je bilo treba to trditev zavrniti.

5.3. **Učinek drugih dejavnikov**

5.3.1. *Uvoz iz drugih tretjih držav*

(619) Obseg uvoza iz drugih tretjih držav za module se je v obravnavanem obdobju povečal za 19 %, tržni delež pa se je v obravnavnem obdobju zmanjšal z 18,4 % na 6,8 %. Tajvan je drugi največji izvoznik za LRK.

(620) Obseg uvoza iz drugih tretjih držav za celice se je v obravnavanem obdobju povečal za 186 %, kar se je pokazalo v povečanju tržnega deleža s približno 24 % leta 2009 na približno 36 % v OP. Tudi za celice je Tajvan drugi največji izvoznik za LRK ter močno presega uvožene količine in tržne deleže iz drugih tretjih držav, vendar so te vrednosti še vedno nižje od tistih iz LRK.

▼B

(621) Uvozne cene tretjih držav za module in celice so bile v povprečju višje od povprečne cene na enoto kitajskega uvoza. Razpoložljive informacije v zvezi z uvozom iz Tajvana kažejo, da je bila povprečna uvozna cena modulov višja od povprečne kitajske uvozne cene modulov, povprečna uvozna cena celic pa je bila v enakem razponu kot povprečna kitajska uvozna cena celic. Ker pa podrobne informacije o cenah posameznih vrst izdelkov niso bile na razpolago, se lahko primerjava cen na podlagi povprečij uporabi zgolj kot podatek, na podlagi katerega ni mogoče oblikovati nedvoumnih sklepov. Obseg uvoza celic iz Tajvana se je v celotnem obravnavanem obdobju stalno povečeval, zato se je tržni delež povečal za približno 14 odstotnih točk. Čeprav se priznava, da je uvoz celic iz Tajvana morda prispeval k škodi, ki jo je utrpela industrija Unije, ni mogoče oblikovati sklepa, da je prekinil vzorčno zvezo med subvencioniranim uvozom iz LRK in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, saj je bil obseg uvoza celic iz LRK malo večji kot uvoz iz Tajvana. Kar zadeva cene, čeprav so bile povprečne okvirne cene v enakem razponu, na podlagi tega ni mogoče sprejeti sklepa, saj ni razpoložljivih informacij o določenih vrstah uvoženih celic. Vendar je bil obseg uvoza izdelka v preiskavi kljub povečanju tržnega deleža na splošno nižji od tistega iz LRK, ravni cen v OP, razen za celice, pa so bile na splošno višje. Na podlagi tega je mogoče zlasti glede obsega uvoza in tržnih deležev iz drugih tretjih držav ter njihove ravni cen, ki so v povprečju podobne cenam industrije Unije ali višje od njih, skleniti, da zaradi uvoza iz tretjih držav ni bila prekinjena vzročna zveza med subvencioniranim uvozom in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.

(622) Več zainteresiranih strani je po dokončnem razkritju podalo pripombe v zvezi z ugotovitvami o uvozu iz ostalih tretjih držav. Vendar pa te strani niso predstavile novih informacij in podpornih dokazov, ki bi lahko spremenili zadevne ugotovitve.

(623) Navedene strani so zlasti poudarile obseg uvoza celic iz Tajvana. Vendar pa absolutni obseg uvoza zadevnega izdelka iz Tajvana (1 132 MW) predstavlja glede na celotno potrošnje Unije (21 559 MW) in v primerjavi z uvozom iz LRK (15 005 MW) samo zelo majhen delež (manj kot 5-odstoten). Zato je uvoz iz Tajvana, če sploh, samo delno prispeval k škodi, ki jo je utrpela industrija Unije, in ni prekinil vzročne zveze.

▼B

Preglednica 12

Uvoz in tržni deleži iz drugih tretjih držav

MODULI	2009	2010	2011	OP
Obseg uvoza iz vseh drugih tretjih držav (v MW)	1 003	1 702	1 385	1 195
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*169*	*138*	*119*
Tržni delež uvoza iz vseh drugih tretjih držav	18,4 %	14,0 %	7,0 %	6,8 %
Povprečna uvozna cena (EUR/kW)	2 385,34	1 852,23	1 430,90	1 218,41
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*78*	*60*	*51*
Obseg uvoza iz Tajvana (v MW)	49	144	140	135
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*294*	*286*	*276*
Tržni delež uvoza iz Tajvana	0,9 %	1,2 %	0,7 %	0,8 %
Povprečna uvozna cena (EUR/kW)	2 102,04	1 659,72	1 350,00	1 125,93
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*79*	*64*	*54*
Obseg uvoza iz Združenih držav Amerike (v MW)	140	180	51	60
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*129*	*36*	*43*
Tržni delež uvoza iz Združenih držav Amerike	2,6 %	1,5 %	0,3 %	0,3 %
Povprečna uvozna cena (EUR/kW)	2 400,00	1 872,22	1 431,37	1 233,33
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*78*	*60*	*51*
Obseg uvoza iz preostale Azije (v MW)	720	1.140	1.029	879
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*158*	*143*	*122*
Tržni delež uvoza iz preostale Azije	13,2 %	9,3 %	5,2 %	5,0 %
Povprečna uvozna cena (EUR/kW)	2 400,00	1 870,18	1 440,23	1 229,81
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*78*	*60*	*51*
Obseg uvoza iz preostalega sveta (v MW)	94	238	165	121
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*253*	*176*	*129*
Tržni delež uvoza iz preostalega sveta	1,7 %	2,0 %	0,8 %	0,7 %
Povprečna uvozna cena (EUR/kW)	2 404,26	1 869,75	1 442,42	1 231,40
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*78*	*60*	*51*

Vir: Europressedienst

▼B

CELICE	2009	2010	2011	OP
Obseg uvoza iz vseh drugih tretjih držav (v MW)	510	884	1 100	1 457
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*173*	*216*	*286*
Tržni delež uvoza iz vseh drugih tretjih držav	23,7 %	26,6 %	25,5 %	36,2 %
Povprečna uvozna cena (EUR/kW)	1 166,67	1 072,40	751,82	553,88
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*92*	*64*	*47*
Obseg uvoza iz Tajvana (v MW)	235	400	540	997
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*170*	*230*	*424*
Tržni delež uvoza iz Tajvana	10,9 %	12,0 %	12,5 %	24,8 %
Povprečna uvozna cena (EUR/kW)	948,94	1 100,00	670,37	514,54
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*116*	*71*	*54*
Obseg uvoza iz Združenih držav Amerike (v MW)	40	40	40	33
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*100*	*100*	*83*
Tržni delež uvoza iz Združenih držav Amerike	1,9 %	1,2 %	0,9 %	0,8 %
Povprečna uvozna cena (EUR/kW)	1 350,00	1 050,00	825,00	636,36
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*78*	*61*	*47*
Obseg uvoza iz Japonske (v MW)	60	154	170	145
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*257*	*283*	*242*
Tržni delež uvoza iz Japonske	2,8 %	4,6 %	3,9 %	3,6 %
Povprečna uvozna cena (EUR/kW)	1 350,00	1 051,95	829,41	641,38
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*78*	*61*	*48*
Obseg uvoza iz preostalega sveta (v MW)	175	290	350	282
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*166*	*200*	*161*
Tržni delež uvoza iz preostalega sveta	8,1 %	8,7 %	8,1 %	7,0 %
Povprečna uvozna cena (EUR/kW)	1 348,57	1 051,72	831,43	638,30
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*78*	*62*	*47*

Vir: Europressedienst

▼B

5.3.2. *Nesubvencioniran uvoz iz LRK*

(624) Nesubvencioniran uvoz iz LRK je bil skrbno preučen in ugotovljeno je bilo, da nima pomembnega vpliva na položaj industrije Unije, ki bi lahko prekinil vzročno zvezo, vzpostavljeno med subvencioniranim uvozom in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.

5.3.3. *Razvoj potrošnje Unije*

(625) Kot je navedeno v uvodni izjavi (509), se je potrošnja Unije v obravnavanem obdobju povečala za 221 % za module in za 87 % za celice. Potrošnja je bila največja leta 2011 in se je zmanjšala v OP, vendar je še vedno ostala bistveno nad ravnjo na začetku obravnavnega obdobja leta 2009. Industrija Unije ni mogla imeti koristi od tega povečanja potrošnje, saj se je v istem obdobju njen tržni delež za module zmanjšal z 19 % na 13 %, za celice pa z 68 % na 38 %. Hkrati se je tržni delež LRK znatno povečeval do leta 2011 in v OP ostal stabilen na znatno visoki ravni, potrošnja pa se je zmanjševala. Ob upoštevanju dejstva, da je kljub zmanjšani potrošnji Unije v OP subvencioniran uvoz iz LRK v obravnavanem obdobju ohranil (v primeru modulov) ali povečal (v primeru celic) svoj tržni delež v škodo industrije Unije, ni mogoče sklepati, da je bilo zmanjšanje potrošnje tolikšno, da je prekinilo vzročno zvezo med subvencioniranim uvozom in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije. Poleg tega je preiskava pokazala, da je bila zmogljivost industrije Unije v vsakem primeru mnogo nižja od ravni potrošnje, zato zmanjševanje potrošnje v OP ni moglo vplivati na znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.

(626) Na podlagi razpoložljivih informacij je težko ugotoviti, v kolikšni meri sheme podpore držav članic vplivajo na povpraševanje. Kot je omenjeno v uvodni izjavi (632), dejansko obstajajo različne sheme podpore, medsebojni vpliv med njimi in povpraševanjem pa je zelo zapleten, zato je težko natančno določiti njihov učinek. Vendar razpoložljivi dokazi kažejo, da bo povpraševanje po sončni energiji obstajalo tudi brez shem podpore in se bo postopoma celo povečalo, čeprav v manjši meri kot v povezavi s shemami podpore. V zvezi s tem je več strani trdilo, da je bila pariteta omrežja že dosežena ali skoraj dosežena v nekaterih regijah Unije.

(627) Ena zainteresirana stran je trdila, da uvoz iz LRK ni zajel celotnega povečanja potrošnje in da se je dobičkonosnost industrije Unije med letoma 2009 in 2010 povečala, čeprav se je v primeru modulov njen tržni delež v istem obdobju zmanjšal. Poleg tega se je trdilo, da je industrija Unije v letu 2009, ko je imel uvoz celic iz LRK le 8-odstotni tržni delež, vseeno ustvarila 8-odstotno izgubo.

▼B

(628) Kot je navedeno v uvodnih izjavah od (609) do (616), je subvencioniran uvoz iz LRK v obravnavanem obdobju kljub zmanjšanju potrošnje Unije v OP ohranil (v primeru modulov) ali povečal (v primeru celic) svoj tržni delež v škodo industrije Unije. Zato ni mogoče sklepati, da je bilo zmanjšanje potrošnje tolikšno, da je prekinilo vzročno zvezo med subvencioniranim uvozom in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije. Poleg tega je preiskava pokazala, da zaradi dejstva, da je bila zmogljivost industrije Unije v vsakem primeru precej manjša od ravni potrošnje, zmanjšanje potrošnje v OP ni moglo vplivati na škodo, ki jo je utrpela industrija Unije. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(629) Druga zainteresirana stran je ugovarjala, da bi povpraševanje v Uniji obstajalo tudi v odsotnosti nacionalnih shem podpore. Ta stran je trdila, da obstaja povezava med povpraševanjem in shemami podpore ter da projekti v fotonapetostnem sektorju v odsotnosti takšnih shem ne bi bili več dobičkonosni in bi se zato povpraševanje po solarnih panelih povsem ustavilo. Vendar pa stran ni predložila nobenih dokazov, ki bi lahko zmanjšali pomen ugotovitev iz uvodne izjave (626). Ker v zvezi s tem ni bilo na voljo novih informacij, je bila trditev zavrnjena.

(630) Po dokončnem razkritju je kitajska vlada trdila, da je dejstvo, da zmogljivost industrije Unije ni v nobenem primeru izpolnila zahteve Unije, nepomembno, saj se je obseg prodaje modulov industrije Unije zmanjšal v skladu z zmanjšanjem potrošnje, ob tem pa je ponovila, da je zmanjšanje potrošnje med letom 2011 in OP povzročilo znatno škodo, ki jo utrpela industrija Unije. Ker sta se potrošnja in obseg prodaje modulov med letom 2011 in OP dejansko zmanjševala na podoben način, je treba to upoštevati skupaj z razvojem kitajskih subvencioniranih cen, ki so bistveno prispevale k nelojalnem nižanju cen industrije Unije in s tem slednjo prisilile, da je prodajala z izgubo. Glede tega je treba poudariti, kot je navedeno v uvodni izjavi (111) začasne protidampinške uredbe, da je ob zmanjševanju potrošnje uvoz iz LRK bodisi ohranil svoj tržni delež (moduli) ali ga povečal (celice). Obenem so se bistveno znižale kitajske uvozne cene, ki so bistveno prispevale k nelojalnem znižanju prodajnih cen industrije Unije. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

5.3.4. *Tarife za dovajanje toka kot glavni primer shem podpore*

(631) Več zainteresiranih strani je trdilo, da je vzrok za škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, povezan z znižanji tarif za dovajanje toka, ki so jih uvedle države članice. Ta znižanja naj bi privedla do upada namestitev solarnih naprav in zmanjšanega povpraševanja po izdelku v preiskavi na trgu Unije, kar je povzročilo znatno škodo industriji Unije.

▼B

(632) Države članice so v podporo proizvodnji energije iz obnovljivih virov uvedle tarife za dovajanje toka, obveznosti glede kvot s tržnimi zelenimi certifikati, investicijsko podporo in davčne olajšave. Nekatere države članice dodeljujejo tudi sredstva za podporo iz strukturnih skladov EU. Najpogostejši instrumenti podpore za sončno energijo so bile tarife za dovajanje toka. Analiza Komisije se je osredotočila na to vrsto shem podpore.

(633) Tarife za dovajanje toka so instrument finančne podpore, ki je namenjen doseganju obveznih nacionalnih ciljev za uporabo obnovljivih virov energije, kot je določeno v Direktivi 2009/28/ES ([1]) o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov. Raven podpore in način učinkovanja tarif za dovajanje toka se razlikujeta glede na države članice. Tarife za dovajanje toka upravljavce omrežij obvezujejo, da sončno energijo kupijo po ceni, ki proizvajalcem sončne energije (običajno lastnikom solarnih naprav) zagotavlja povrnitev stroškov in razumno stopnjo donosa. Za tarife za dovajanje toka kot za druge sheme podpore v večini primerov velja nadzor državne pomoči v skladu s členoma 107 in 108 PDEU, ki zagotavlja, da proizvajalci električne energije ne prejemajo prekomernih nadomestil.

(634) Kljub razlikam med državami je mogoče opaziti tri pojave v zvezi z razvojem tarif za dovajanje toka v Uniji: (i) znižanje stopenj tarif za dovajanje toka, (ii) popolna ukinitev sheme tarif za dovajanje toka (Španija) in (iii) uvedba pragov zmogljivosti („omejitev“) za naprave, upravičene do financiranja, in omejitev v zvezi z novo podprto zmogljivostjo, nameščeno v enem letu, na ravni države članice. V zvezi z omejitvami se zdi, da so te bile uvedene predvsem v letu 2012 in zato najverjetneje niso vplivale na potrošnjo v OP. Zato je bila analiza osredotočena na nedavne ukinitve tarif za dovajanje toka v Španiji in na znižanja stopenj tarif za dovajanje toka v večini držav članic. Proučeno je bilo, ali so ukinitev in znižanja vplivala na povpraševanje na trgu Unije in ali bi to lahko povzročilo znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije. V zvezi s tem se je štelo, da je bil učinek razvoja tarif za dovajanje toka v zvezi s povpraševanjem modulov reprezentativen tudi za položaj glede celic. Dejansko se zaradi manjšega povpraševanja po modulih samodejno zmanjša tudi povpraševanje po celicah, saj so te nujne za proizvodnjo modulov in se ne uporabljajo v drugih proizvodnih procesih.

(635) Medtem ko je bila v preiskavi potrjena povezava med gibanjem tarif za dovajanje toka in potrošnjo, je bilo tudi ugotovljeno, da zmanjšanje potrošnje med letom 2011 in OP ni prispevalo k prekinitvi vzročne zveze med subvencioniranim uvozom iz LRK in znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, kakor je podrobno opisano v uvodni izjavi (625). Dejansko je preiskava pokazala, da se je položaj industrije Unije slabšal, vendar so proizvajalci izvozniki lahko ohranili visoke tržne deleže za module (80 %) ter celo nekoliko povečali tržne deleže za celice (z 20 % leta 2011 na 22 % v OP). Poleg tega bi bilo treba omeniti, da se je v obravnavanem obdobju zaračunana

([1]) Direktiva 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES (UL L 140, 5.6.2009, str. 16).

▼B

povprečna cena industrije Unije za module znižala za 53 %, zlasti zaradi znatnega povečanja subvencioniranega uvoza in bistvenega cenovnega pritiska, ki ga je ta povzročil na trgu Unije. Zaradi tega izgube dobičkonosnosti, ki jo je utrpela industrija Unije, ni mogoče v znatni meri pripisati znižanju tarif za dovajanje toka.

(636) Zato se prizna, da so tarife za dovajanje toka ustvarjale povpraševanje po sončni energiji in da so nedavne ukinitve tarif za dovajanje toka (kot na primer v Španiji) in znižanja v drugih državah članicah v OP zmanjšala potrošnjo izdelka v preiskavi, kar je morda prispevalo k škodi, ki jo je utrpela industrija Unije. Vendar zmanjšanje potrošnje v OP ni bilo tolikšno, da bi prekinilo vzročno zvezo med subvencioniranim uvozom in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.

(637) Več strani je trdilo, da so zaradi znižanja tarif za dovajanje toka priložnosti za naložbe v sončno energijo neprivlačne za vlagatelje in da je zaradi tega manjše tudi povpraševanje po zadevnem izdelku v Uniji.

(638) Preiskava je potrdila povezavo med stopnjami tarif za dovajanje toka in ravnjo naložb v solarno industrijo, pokazala pa je tudi, da so naložbe v sončno energijo manj odvisne v regijah z visoko izpostavljenostjo soncu, kjer je proizvodnja sončne energije učinkovitejša, in v regijah z visokimi cenami električne energije. Dejansko je preiskava pokazala, da se naložbe še vedno izvajajo (npr. v Španiji) kljub ukinitvi sheme tarif za dovajanje toka. Poleg tega je preiskava pokazala, da so priložnosti za naložbe v sončno energijo ostale privlačne tudi pri nižjih stopnjah tarif za dovajanje toka. Na podlagi navedenega je bila ta trditev zavrnjena.

(639) Več strani je trdilo, da je razvoj tarif za dovajanje toka povzročil močan pritisk na znižanje cen in s tem na dobičkonosnost industrije Unije. Ena zainteresirana stran je trdila, da je bil proučen samo učinek razvoja tarif za dovajanje toka na povpraševanje, čeprav bi bilo treba analizirati tudi učinek na cene. V zvezi s tem je več zainteresiranih strani trdilo, da je večina držav članic izvedla znatna znižanja že v letu 2010 in tako ustvarila pritisk na znižanje cen modulov.

(640) V zvezi s to trditvijo je treba opozoriti, da so države članice tarife za dovajanje toka znižale v različnih obdobjih in z različno hitrostjo ter da je precej težko ustvariti splošno sliko za celotno Unijo. Ne glede na obdobje, ko so stopnje tarif za dovajanje toka dosegle zelo nizko raven, znatnega znižanja cen Unije in njene dobičkonosnosti v obravnavanem obdobju ni mogoče pojasniti zgolj ali predvsem z znižanjem tarif za dovajanje toka. Prvič, glede na informacije, zbrane za Nemčijo in Italijo, ki sta v letu 2011 skupaj predstavljali približno 75 % potrošnje Unije,

▼B

je bilo zmanjšanje povprečne prodajne cene izrazitejše od zmanjšanja stopenj tarif za dovajanje toka v OP. Drugič, zbrani dokazi kažejo, da je morala industrija Unije v nekaterih državah, kot je Italija, znatno znižati svoje cene celo v primeru, da so bile stopnje tarif za dovajanje toka zelo ugodne. Nazadnje je morala industrija Unije v OP prodajati po cenah, nižjih od stroškov proizvodnje, kar je bilo zlasti posledica dejstva, da so imeli kitajski proizvajalci izvozniki 80-odstotni delež potrošnje Unije in so zato lahko vplivali na mehanizme določanja cen.

(641) Preiskava je pokazala tudi, da so bile naložbe v sončno energijo do leta 2011 zelo privlačne zaradi višjih tarif za dovajanje toka in znižanja cen modulov v Uniji, saj so imeli vlagatelji zelo visoke stopnje donosnosti. Zato je bilo število naložb visoko, povpraševanje po solarnih panelih pa veliko. Zaradi večjega povpraševanja se je skupni znesek izplačanih tarif za dovajanje toka znatno povečal in večina držav članic je z znižanjem tarif spremenila obstoječe sheme, da bi med drugim preprečila povečanje stroškov električne energije. To kaže, da bi lahko bila znižanja tarif za dovajanje toka posledica znižanja cen in ne obratno. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(642) Po dokončnem razkritju je ena stran trdila, da sta uvodna izjava (640), ki navaja, da je težko oceniti povpraševanje na ravni celotne Unije, in uvodna izjava (608), ki navaja, da analiza vzročne zveze za vsako državo članico posebej ne bi pokazala pomembnih rezultatov, protislovni. V zvezi s tem je pojasnjeno, da se ocena iz uvodne izjave (640) sklicuje na težave pri ustvarjanju splošne slike razvoja tarif za dovajanje toka za celotno Unijo in ne na povpraševanje v Uniji, kot trdi zainteresirana stran. To pomeni, da uvodni izjavi nista protislovni, zato je bila trditev zavrnjena.

(643) Po dokončnem razkritju je ena stran trdila, da se cene modulov tudi na podlagi visokih tarif za dovajanje toka lahko bistveno znižajo zaradi tehnološkega razvoja, ekonomij obsega, znižanja stroškov in naraščajoče svetovne proizvodne zmogljivosti. V zvezi s to trditvijo je treba poudariti, da zbrani dokazi kažejo, da so italijanski proizvajalci tudi v primeru, ko so bile tarife za dovajanje toka visoke, morali znižati svoje cene do te mere, da so bile nižje od stroškov proizvodnje. Medtem ko ti dejavniki

▼B

dejansko lahko vplivajo na povprečne stroške, pa ne morejo pojasniti, zakaj so morali proizvajalci Unije znižati svoje cene do te mere, da so bile nižje od stroškov proizvodnje. Zato se sklene, da so cene dosegle nevzdržne ravni predvsem zaradi subvencioniranega uvoza iz LRK, zato je bila ta trditev zavrnjena.

(644) Po dokončnem razkritju je ena stran trdila, da sklep iz uvodne izjave (641), da bi lahko bila znižanja tarif za dovajanje toka posledica znižanja cen in ne obratno, ni podprt z nobenimi dokazi.

(645) Treba je poudariti, da so sklepi iz uvodne izjave (641) temeljili na informacijah, ki so bile dostopne med preiskavo, opisan scenarij pa se je dejansko štel za razumnega glede na okoliščine na tem določenem trgu. Zato je bila ta trditev zavrnjena.

(646) Po dokončnem razkritju je ena stran nasprotovala sklepu, da je negativni cenovni pritisk na proizvajalce Unije predvsem posledica subvencioniranega uvoza, in je trdila, da so, ravno nasprotno, proizvajalce Unije k nižanju cen prisilila znižanja tarif za dovajanje toka. Ista stran je ponovila, da so se v času znižanja tarif za dovajanje toka sočasno znižale tudi cene fotonapetostnih sistemov, da se ne bi povečali stroški razvijalcev projektov, kar je na koncu povzročilo cenovni pritisk na proizvajalce Unije.

(647) Ker te trditve niso bile podprte z nobenimi prepričljivimi dokazi, je Komisija vztrajala pri svoji analizi in sklepih, navedenih v uvodnih izjavah (640) in (641).

(648) Ista stran je trdila, da trge usmerja razvoj tarif za dovajanje toka, in predložila informacije o številu fotonapetostnih naprav v Združenem kraljestvu za leti 2012 in 2013. Pri teh informacijah, ki jih je predložila ta stran, je šlo za publikacijo vlade Združenega kraljestva, ki temelji na tedenskih registracijah v Centralnem registru tarif za dovajanje toka v Združenem kraljestvu. Treba je poudariti, da ta informacija velja predvsem za obdobje zunaj OP in samo za eno državo članico, medtem ko je sedanja preiskava osredotočena na položaj trga Unije v celoti. V vsakem primeru se ne izpodbija, da ravni tarif za dovajanje toka vplivajo na povpraševanje, saj je dobičkonosnost naložb na lokacijah z manjšim sončnim sevanjem odvisna od teh ravni. Vendar bi morale zainteresirane strani, da bi dokazale, da je raven tarife za dovajanje toka, kot je bila določena v OP, povzročila škodo, pokazati, da bi znižanje cen proizvajalcev Unije na neškodljivo raven pomenilo, da proizvajalci Unije ne bi mogli prodati zadevnega izdelka, ker naložbe v fotonapetostne sisteme pri navedenih ravneh cen ne bi bile uspešne. Takšni dokazi niso bili predloženi. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

▼B

(649) V zvezi z nizkimi stopnjami tarif za dovajanje toka je več strani trdilo, da so bile naložbe v fotonapetostne projekte ekonomsko uspešne le v primerih, ko je bila zagotovljena oskrba s cenejšimi solarnimi paneli, uvoženimi iz LRK. Zato se je trdilo, da so zmanjšanja tarif za dovajanje toka povzročila znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije. Druga stran je trdila, da stopnja tarif za dovajanje toka vpliva na mehanizme določanja cen modulov.

(650) Treba je opozoriti, da se strošek modula, ki še vedno zagotavlja ekonomsko uspešnost projekta, razlikuje glede na državo članico ali regijo in je odvisen od številnih dejavnikov, kot so tarife za dovajanje toka, druge regulativne spodbude, izpostavljenost soncu, cene konvencionalne električne energije itd. Poleg tega je preiskava pokazala, da so obstoječe naprave vse manj odvisne od tarif za dovajanje toka, saj bodo določene vrste naprav verjetno dosegle pariteto fotonapetostnega omrežja v več regijah v Evropi, kot so velik del Italije, Španija, Portugalska, južna Francija in Grčija. Zaradi navedenih razlogov so bile trditve v zvezi s tem zavrnjene.

(651) Ena zainteresirana stran je trdila, da Komisija ni proučila, ali industrija Unije ni predvidela, da bodo državne sheme podpore nenadoma ukinjene ali zmanjšane. V podporo tej trditvi niso bili predloženi nobeni argumenti. Vendar je treba opozoriti, da glede na zbrane dokaze ni nobenih informacij, ki bi kazale, da se je industrija Unije na tržne razmere (tj. razvoj potrošnje) in druge razpoložljive informacije (tj. zmanjšanje shem podpore) odzvala na nerazumen način. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(652) Ena zainteresirana stran je trdila, da se je prodaja industrije Unije zmanjšala zaradi znižanj tarif za dovajanje toka, saj so bile naložbe uspešne le, če so se izdelki kupovali po ugodnih kitajskih cenah. Zbrani dokazi dejansko kažejo, da se je prodaja industrije Unije v OP le nekoliko zmanjšala, kar je v nasprotju s tem, kar bi se pričakovalo, če bi bili fotonapetostni projekti uspešni samo s kitajskimi moduli. Nasprotno, prodaja modulov industrije Unije se je povečevala do leta 2011 in se nato nekoliko zmanjšala v OP, kar je v skladu s trendom potrošnje. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(653) Ena zainteresirana stran je trdila, da je morala industrija Unije zaradi znižanja tarif za dovajanje toka znižati cene, da bi zagotovila nadaljnji interes vlagateljev v fotonapetostno energijo ter še naprej razvijala povpraševanje in rast.

(654) Preiskava je pokazala, da je morala industrija Unije znižati cene predvsem zaradi pritiska subvencioniranega uvoza in ne zaradi znižanja tarif za dovajanje toka. To utemeljuje dejstvo, da je do najznatnejšega znižanja cen industrije Unije prišlo v letih 2010 in 2011, torej pred večjimi znižanji tarif za dovajanje toka.

▼B

Dejansko je morala industrija Unije nižati svoje cene na vedno nižjo stopnjo zaradi povečanja subvencioniranega uvoza iz LRK in posledičnega znatnega nelojalnega nižanja cen industrije Unije. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(655) Druga zainteresirana stran je trdila, da ugotovitve iz uvodnih izjav (174) in (175) začasne protidampinške uredbe, da spremembe tarif za dovajanje toka niso prekinile vzročne zveze, nimajo niti dejanske niti pravne podlage in niso v skladu s členom 8(5) osnovne uredbe, ker Komisija ni ocenila ravni škode, ki so jo povzročila znižanja tarif za dovajanje toka, in ker je menila, da je bil znaten padec cen industrije Unije posledica izključno kitajskega subvencioniranega uvoza. Ista stran je trdila, da je bilo znižanje cen modulov in celic svetovni pojav, ne pa posledica pritiska kitajskega uvoza.

(656) V zvezi s trditvijo, da Komisija ni ocenila ravni škode, ki so jo povzročila znižanja tarif za dovajanje toka, je treba omeniti uvodne izjave (628), (629), (640) in (641), v katerih je Komisija sklenila, da niti zmanjšanje povpraševanja niti vpliv tarif za dovajanje toka na cene Unije nista bila takšna, da bi prekinila vzročno zvezo med škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, in subvencioniranim uvozom iz LRK, ne glede na to, ali in v kolikšnem obsegu sta bila morda posledici znižanj tarif za dovajanje toka. Trditev, da ugotovitve Komisije nimajo dejanske podlage, je bila zato zavrnjena. V zvezi s trditvijo, da je bilo znižanje cen modulov in celic svetovni pojav, je treba omeniti uvodne izjave od (619) do (621), kjer so ocenjeni obseg in cene uvoza iz držav, ki niso LRK, v Unijo. Čeprav je bilo upadanje cen modulov in celic res svetovni trend, so cene subvencioniranega uvoza iz LRK še poslabšale negativen trend, zato so bile dosežene ravni cen, ki ustvarjajo izgubo. Na podlagi navedenega je bila ta trditev zavrnjena.

(657) Na kratko, tarife za dovajanje toka so pomemben dejavnik pri razvoju fotonapetostnega trga v Uniji, obstoj teh tarif pa je vplival na razvoj potrošnje izdelka v preiskavi. Preiskava pa je pokazala tudi, da se kljub pomembnim znižanjem tarif za dovajanje toka potrošnja ni bistveno zmanjšala. Poleg tega je preiskava pokazala, da se cene Unije niso znižale predvsem zaradi znižanja tarif za dovajanje toka. Zato se sklepa, da razvoj tarif za dovajanje toka ni bil tak, da bi prekinil vzročno zvezo med subvencioniranim uvozom in znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.

▼B

5.3.5. *Druga finančna podpora, odobrena industriji Unije*

(658) Nekatere zainteresirane strani so trdile, da je vzrok za znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, zmanjšanje finančne podpore, odobrene industriji Unije. V podporo tej trditvi so bile predložene informacije, ki temeljijo na subvencijah, odobrenih enemu od proizvajalcev Unije pred obravnavanim obdobjem (med letoma 2003 in 2006).

(659) Na podlagi predloženih dokazov ni bila odkrita povezava med znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, in domnevno subvencijo, ki jo je v obdobju pred obravnavanim obdobjem prejel eden od proizvajalcev Unije. Poleg tega se informacije nanašajo na obdobje pred obravnavanim obdobjem, zato se zdi, da so nepomembne. Zato ni bilo mogoče ugotoviti povezave med domnevno subvencijo, ki jo je prejela industrija Unije, in povzročeno znatno škodo. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

5.3.6. *Presežna zmogljivost*

(660) Trdilo se je, da je bil vzrok za znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, presežna zmogljivost na trgu Unije in na globalnem trgu na splošno. Trdilo se je tudi, da je presežna zmogljivost na globalnem trgu privedla do sedanje konsolidacije industrije Unije in da je bila povzročena škoda posledica prevelikega števila proizvodnih obratov. Poleg tega je več zainteresiranih strani trdilo, da je bila znatna škoda, ki jo je utrpela industrija Unije, povezana s samopovzročenim prekomernim povečanjem zmogljivosti industrije Unije. Nasprotno pa so nekatere zainteresirane strani trdile, da je bila škoda, ki jo je utrpela industrija Unije, posledica dejstva, da industrija Unije ni izvedla potrebnih naložb v povečanje zmogljivosti.

(661) Čeprav je industrija Unije dejansko povečala svojo proizvodno zmogljivost, pa njen celotni obseg proizvodnje v obravnavanem obdobju ni pokril povišanih stopenj potrošnje na trgu Unije. Povečanje proizvodne zmogljivosti industrije Unije je bilo torej razumno in je sledilo razvoju trga, tj. povečanju potrošnje. Zato ni mogoče šteti, da je to bil vzrok za povzročeno škodo.

(662) Na podlagi tega med preiskavo tudi ni bila potrjena trditev, da industrija Unije ni vlagala v povečanje zmogljivosti. V nasprotju s tem in kakor je bilo že navedeno, pa je industrija Unije v obravnavanem obdobju postopoma povečevala zmogljivost in imela na voljo presežne zmogljivosti v celotnem obravnavanem obdobju, kar kaže na to, da bi lahko zadostila dodatnemu povpraševanju. Zato je bilo treba to trditev zavrniti.

▼B

(663) Nekatere zainteresirane strani so trdile, da so bili udeleženci na trgu, tudi tisti v sektorjih višje ali nižje v prodajni verigi, v težkem položaju zaradi presežne zmogljivosti na globalnem trgu in posledične spremembe trga. V zvezi s tem je bilo zatrjeno, da je izdelek v preiskavi postal blago, za katerega posamezni proizvajalci ne morejo več določati cen, ampak na cene vplivata svetovna povpraševanje in ponudba. Trdilo se je tudi, da je industrija Unije utrpela znatno škodo zaradi takega položaja in ne zaradi subvencioniranega uvoza.

(664) Preiskava je potrdila obstoj presežne zmogljivosti na globalnem trgu, ki izvira predvsem iz LRK. V zvezi s spremembo trga, zaradi katere naj bi izdelek v preiskavi domnevno postal blago, ta ne bi upravičevala nepoštenega določanja cen in nepoštenih trgovinskih praks. V zvezi s tem je treba opozoriti, da industrija Unije izdelek v preiskavi proizvaja in prodaja več kot 20 let, medtem ko se je industrija zadevnega izdelka v LRK razvila šele nedavno (približno sredi prejšnjega desetletja), in sicer predvsem zaradi privlačnosti tarif za dovajanje toka in drugih spodbud politike v Uniji ter posledičnega povečanja povpraševanja. Na podlagi tega so bile trditve zavrnjene.

(665) Ena zainteresirana stran je trdila, da je presežna zmogljivost povzročila racionalizacijo cen. V zvezi s tem je treba poudariti, da je po eni strani presežna zmogljivost dejansko povzročila tekmovanje za najnižjo raven in zajezitev cen industrije Unije, ki je v povprečju presegla zmanjšanje proizvodnih stroškov. Po drugi strani pa je povečanje zmogljivosti industrije Unije sledilo razvoju trga in se je štelo za razumno. Poleg tega je bilo povečanje zmogljivosti za proizvodnjo celic manjše kot pri modulih. Trditev v zvezi s tem je bilo zato treba zavrniti.

(666) Druga zainteresirana stran je trdila, da je škoda, ki jo je utrpela industrija Unije, posledica njene osredotočenosti zgolj na posebne naložbe ter njenega neizvajanja potrebnih naložb v povečanje zmogljivosti in znižanje stroškov. Podobno te trditve ni bilo mogoče potrditi z ugotovitvami preiskave, ki je pokazala, da je industrija Unije v obravnavanem obdobju povečala svoje proizvodne zmogljivosti in učinkovitost. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(667) Poleg tega je druga zainteresirana stran trdila, da je industrija Unije povečala svoje proizvodne zmogljivosti kljub že tako nizkim stopnjam izkoriščenosti zmogljivosti in s tem sama povzročila škodo. Vendar je ta trditev temeljila na primerjavi med trendom naložb vzorčenih proizvajalcev Unije in trendom izkoriščenosti zmogljivosti celotne industrije Unije, kar ni ustrezna podlaga za primerjavo. Poleg tega je preiskava pokazala, da industrija Unije svojih proizvodnih zmogljivosti ni razširila v obsegu, ki bi presegal razvoj potrošnje Unije, zato je bila ta trditev zavrnjena.

▼B

(668) Zbrani dokazi tudi kažejo, da bi lahko industrija Unije z naložbami v novo strojno opremo zmanjšala stroške proizvodnje in postala bolj stroškovno konkurenčna. Zato je bilo treba to trditev zavrniti.

(669) Po dokončnem razkritju so nekatere zainteresirane strani ugovarjale trditvi, da so bila povečanja zmogljivosti industrije Unije razumna in da so sledila razvoju trga in zlasti razvoju potrošnje v Uniji. Vendar pa se je vsaj v zvezi z moduli proizvodna zmogljivost v upoštevanem obdobju povečala za 106 %, medtem ko se je potrošnja Unije povečala za 221 %, tj. več kot dvakrat. Podobno se je v zvezi s celicami proizvodna zmogljivost v upoštevanem obdobju povečala za 39 %, potrošnja Unije pa za 87 %. To kaže, da je bilo povečanje zmogljivosti bistveno manjše od povečanja potrošnje, zato ga ni mogoče šteti za nerazumnega glede na to, da v Uniji nikoli ni bilo presežne zmogljivosti. Poleg tega analiza vprašanja, ali so bila povečanja zmogljivosti razumna, ne bi smela temeljiti na analizi posameznih let, temveč bi morala upoštevati trend v celotnem upoštevanem obdobju. Povečanja zmogljivosti se običajno v celoti izkoriščajo šele po določenem obdobju po opravljeni naložbi, zato bi ločena analiza za eno samo leto lahko ustvarila izkrivljeno sliko. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

5.3.7. *Vpliv cen surovin*

(670) Več zainteresiranih strani je trdilo, da je bila znatna škoda, ki jo je utrpela industrija Unije, povezana z razvojem cen polisilicija, tj. glavne surovine za proizvodnjo rezin. Trdilo se je, da je industrija Unije sklepala dolgoročne dobavne pogodbe s fiksnimi cenami in zato v obravnavanem obdobju ni mogla imeti koristi od znižanja cen polisilicija.

(671) Preiskava je pokazala, da se je o pogojih teh pogodb večinoma ponovno pogajalo na podlagi gibanja cen polisilicija, kljub temu da je industrija Unije sklepala dolgoročne dobavne pogodbe,, pogodbene cene pa so dosegle raven, ki je bila blizu cenam na promptnem trgu ali včasih celo pod njimi.

(672) Nekatere zainteresirane strani so trdile, da industrija Unije ali vsaj njen del zaradi dolgoročnih pogodb o surovinah ni mogel izkoristiti znižanja cen polisilicija v OP. Ti strani so trdile, da bi morale v primeru ponovnih pogajanj glede dolgoročnih pogodb o dobavi polisilicija ali njihove prekinitve plačati kazni. V podporo tej trditvi so te strani predložile časopisne članke, ki poročajo, da so se morali nekateri proizvajalci Unije soočiti s pravnimi spori ali da so prekinili svoje pogodbe. Nekatere strani so posredovale informacije, ki domnevno potrjujejo, da se o dolgoročnih pogodbah ni bilo mogoče ponovno pogajati.

▼B

(673) Polisilicij je glavna surovina za proizvajanje rezin. Preiskava je pokazala, da so se cene polisilicija v letu 2008 zvišale in dosegle svojo najvišjo vrednost, tj. približno 500 USD/kg, vendar so se leta 2009 spet znižale in konec leta 2009 dosegle približno 50–55 USD/kg, v letu 2010 in na začetku leta 2011 pa so se le rahlo zvišale. Cene so se v OP znatno znižale in dosegle 30 USD/kg (JRC Scientific and Policy Reports, PV Status Report 2012). Treba je opozoriti, da je bil lahko vpliv cen polisilicija na industrijo Unije le zanemarljiv, saj je bil kakršen koli učinek na stroške proizvodnje celic in modulov porazdeljen po vsej vrednostni verigi. Poleg tega se navedeni časopisni članki nanašajo na dogodke po OP, ki niso vplivali na položaj zadevne industrije Unije v OP, in jih zato ni mogoče upoštevati. Lahko se potrdi, da bi se industrija Unije res lahko ponovno pogajala tako o cenah dolgoročnih pogodb kot tudi o pogodbenih kaznih v zvezi s temi dolgoročnimi pogodbami.

(674) Ena od navedenih zainteresiranih strani je poleg tega trdila, da zadošča, da so dolgoročne pogodbe vplivale na samo nekatere proizvajalce Unije, in da položaj celotne industrije Unije ni pomemben. Trdila je, da ni nujno, da višji stroški enako vplivajo na vse gospodarske subjekte. Ta trditev ne upošteva splošne ugotovitve, da povprečne cene polisilicija za industrijo Unije v veliko primerih niso bile višje od tržnih ali promptnih cen in da se zato vprašanje, ali višji stroški vplivajo na vse gospodarske subjekte ali le na nekaj teh subjektov, ni obravnavalo kot relevantno. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(675) Druga zainteresirana stran je zahtevala, da Komisija ločeno obravnava in količinsko opredeli učinke vsakega dejavnika, ki je vplival na položaj industrije Unije, in trdila, da je treba ločeno obravnavati zlasti učinke znatnega padca cen polisilicija. V zvezi s tem se je trdilo, da je znižanje prodajnih cen posledica znižanja cen polisilicija in ne posledica cenovnega pritiska kitajskega uvoza. Za industrijo Unije je bilo znižanje povprečnih prodajnih cen precej izrazitejše kot zmanjšanje povprečnih stroškov proizvodnje, na katere bi lahko vplivalo znižanje cen surovin. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(676) Po dokončnem razkritju je nekaj zainteresiranih strani ponovilo, da vpliv znižanja cen polisilicija na stroške industrije Unije ni bil omejen ali porazdeljen po vrednostni verigi, kot je bilo ugotovljeno v preiskavi. Vendar pa je polisilicij, kot je navedeno v uvodni izjavi (255), glavna surovina za proizvajanje rezin, zato je bilo ugotovljeno, da je bil vsak vpliv na stroške proizvodnje celic ali modulov porazdeljen po vrednostni verigi. Zadevne strani niso predložile nobenih informacij, ki bi lahko zmanjšale pomen te ugotovitve. Poleg tega je preiskava pokazala, da se je znižanje cen polisilicija v upoštevanem obdobju izrazilo v povprečnem strošku proizvodnje celic in modulov vzorčene industrije Unije, ki se je znižal na podobno raven kot cene polisilicija. Ena zainteresirana stran je izrazila dvom o vplivu domnevnih kazni, ki jih je industrija Unije morala plačati zaradi ponovnega pogajanja o dobavnih pogodbah. Glede tega ni mogoče izključiti, da so nekateri proizvajalci morda morali

▼B

plačati kazen zaradi odpovedi pogodb o dobavi rezin v upoštevanem obdobju. Vendar pa Komisija ni našla nobenih dokazov, da bi te kazni lahko vplivale na položaj industrije Unije v celoti ali da bi bile reprezentativne. Takšnih dokazov ni predložila niti zadevna zainteresirana stran. Medtem ko torej ni mogoče v celoti izključiti, da bi kazni lahko imele določen negativen vpliv na omejeno število proizvajalcev Unije, je celoten vpliv na industrijo Unije v najboljšem primeru obrobnega pomena in zato ne bi mogel prekiniti vzročne zveze med subvencioniranim uvozom in znatno škodo, ki jo je utrpela celotna industrija Unije. Zato je bilo treba te trditve zavrniti.

(677) Druga zainteresirana stran je trdila, da je znižanje cen izdelka v preiskavi v Uniji deloma posledica znižanja cen polisilicija. Vendar je treba v zvezi s tem poudariti, da je preiskava pokazala, da je bil uvoz iz LRK subvencioniran in da je bistveno prispeval k nelojalnemu znižanju cen industrije Unije. Znižanje cen torej ni zgolj posledica znižanja stroškov proizvodnje, ki ga je mogoče pojasniti z znižanjem cen surovin. Če bi bilo znižanje cen zgolj posledica znižanja cen surovin, industrija Unije ne bi bila prisiljena znižati svojih prodajnih cen do te mere, da bi bili nižji od stroškov proizvodnje. Zato je treba to trditev zavrniti.

(678) Druga zainteresirana stran je ponovno navedla, da bi pravni spor enega proizvajalca Unije po OP lahko vplival najmanj na položaj tega proizvajalca Unije že v OP. Vendar ta stran ni pojasnila, kako in v kolikšnem obsegu bi lahko tak dogodek, ki se je zgodil po OP, dejansko vplival na položaj tega proizvajalcu v OP. Tudi preiskava ni razkrila nobenih dokazov o takšnih učinkih. Zato je bilo treba to trditev zavrniti.

(679) Poleg tega je ista zainteresirana stran izrazila dvom o navedenih ugotovitvah, ker naj ne bi bili predloženi nobeni dokazi. Vendar pa so ugotovitve preiskave temeljile na dejstvih in pozitivnih dokazih, katerih različice, ki niso zaupne narave, so bile dostopne vsem zainteresiranim stranem.

(680) Na podlagi zgoraj navedenega je bilo ugotovljeno, da so dolgoročne pogodbe morda prizadele nekaj določenih proizvajalcev Unije, vendar industrija Unije na splošno zaradi teh dolgoročnih

▼B

pogodb ni utrpela škode in je lahko v celoti izkoristila znižanje cen surovin. Torej ni bilo ugotovljeno, da bi dolgoročne pogodbe prekinile vzročno zvezo med subvencioniranim uvozom in znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.

5.3.8. *Samopovzročena škoda: vpliv avtomatizacije, velikosti, ekonomij obsega, konsolidacije, inovacij, stroškovne učinkovitosti in uvoza industrije Unije*

(681) Več zainteresiranih strani je trdilo, da je bil vzrok za škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, visoka stopnja avtomatizacije proizvodnega procesa. Trdilo se je, da so bili mali proizvajalci v slabšem položaju v primerjavi z večjimi in vertikalno integriranimi proizvajalci ter da zato škode, ki so jo utrpeli mali proizvajalci, ni mogoče pripisati subvencioniranemu uvozu. V zvezi s tem se je tudi trdilo, da je industrija Unije v vsakem primeru na splošno majhna in zato ni mogla izkoristiti ekonomij obsega.

(682) Preiskava je pokazala, da so imeli tudi mali proizvajalci na trgu Unije visoko avtomatizirane proizvodne procese, kar je imelo pozitiven učinek na proizvodne stroške. Večina proizvajalcev Unije se je specializirala za en del proizvodnega procesa (celice ali moduli), kar je povečalo njihovo konkurenčnost v zvezi s posebno vrsto izdelka, ki so ga proizvajali. Zato je bilo treba zavrniti trditev, da je bil vzrok za škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, vpliv visoke stopnje avtomatizacije.

(683) Nekatere zainteresirane strani so trdile, da je cenovni pritisk povzročil konsolidacijo industrije Unije in kitajske industrije, slednja pa je bila vzrok za znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije. Preiskava pa je pokazala, da je bila konsolidacija prej posledica subvencioniranega uvoza in nepoštenih trgovinskih praks. Ta stran niti ni predložila dokazov glede tega, v kolikšni meri bi lahko bil proces konsolidacije vzrok za povzročeno škodo.

(684) Trdilo se je tudi, da je vzrok za povzročeno škodo pomanjkanje vertikalne integracije industrije Unije. Vertikalno integrirani proizvajalci bi morali v normalnih tržnih razmerah na splošno imeti več varnosti v zvezi z dobavno verigo. Preiskava pa je pokazala, da del industrije Unije, ki je bil vertikalno integriran, ni mogel v celoti izkoristiti prednosti vertikalne integracije, saj je bil cenovni pritisk zaradi subvencioniranega uvoza izjemno visok. Poleg tega industrija Unije, vključno z vertikalno integriranimi proizvajalci Unije, zaradi subvencioniranega uvoza ni mogla v celoti izkoristiti visokih stopenj izkoriščenosti zmogljivosti, da bi dosegla ekonomije obsega. Preiskava tudi ni odkrila korelacije med vertikalno integracijo in boljšimi stopnjami dobičkonosnosti, saj se je ta korelacija spremenila zaradi visokega cenovnega pritiska.

▼B

(685) Nekatere zainteresirane strani so trdile, da industriji Unije primanjkuje tehničnih inovacij in naložb v novo tehnologijo. Vendar preiskava ni razkrila nobenih dejanskih dokazov, ki bi potrdili te trditve. Nasprotno, preiskava je pokazala, da je bila večina naložb industrije Unije namenjena novim strojem ter raziskavam in razvoju, med izdelki s celega sveta pa ni bilo pomembnih razlik v tehnologiji.

(686) Poleg tega je ena zainteresirana stran trdila, da je vzrok za povzročeno znatno škodo slaba izvedba projektov (neuspeli projekti). V zvezi s tem je treba opozoriti, da ta argument ni bil utemeljen. Poleg tega bi se lahko prej štelo, da so neuspeli projekti posledica subvencioniranega uvoza. To trditev je bilo treba zato zavrniti.

(687) Več zainteresiranih strani je trdilo, da industrija Unije ni mogla pravočasno racionalizirati svojih stroškov, da bi se odzvala na razvoj na svetovnem trgu. Druge strani so trdile, da so stroški dela in splošni stroški v Uniji višji kot v LRK.

(688) Preiskava je pokazala, da so se stroški proizvodnje industrije Unije v obravnavanem obdobju stalno zniževali. Produktivnost se je povečala za module in celice. Kot je bilo omenjeno, industrija Unije zaradi povečanja subvencioniranega uvoza iz LRK in posledičnega znatnega cenovnega pritiska na trgu Unije ni mogla imeti koristi od zmanjšanja stroškov.

(689) Poudariti je treba, da proizvajalci izvozniki v LRK nimajo primerjalnih prednosti v zvezi s surovinami (polisilicijem) in uporabljenimi stroji, saj so večinoma uvoženi iz Unije. Stroški dela in splošni stroški, vključno z amortizacijo, so v OP v povprečju predstavljali manj kot 10 % celotnih stroškov za modul in se zanje ne šteje, da so imeli pomembno vlogo. Stroški električne energije so v OP v povprečju predstavljali manj kot 1 % celotnih stroškov za modul in se zanje ne šteje, da so imeli pomembno vlogo. Poleg tega trditev, da Kitajci uporabljajo najnovejšo opremo, ni bila utemeljena.

(690) Poleg tega se je trdilo, da so nekateri proizvajalci Unije nabavljali celice in/ali module v zadevni državi in jih nato prodali na trgu Unije kot svoje izdelke. Škoda, ki izhaja iz teh transakcij, se ne bi smela pripisati subvencioniranemu uvozu. Vendar je preiskava pokazala, da je imel uvoz zadevnega izdelka iz Unije dopolnilni značaj in je bil njegov obseg omejen v primerjavi s skupno proizvodnjo Unije, zato bi bil njegov vpliv, če ga je sploh imel, zgolj zanemarljiv in se zanj ne bi štelo, da je prekinil vzročno zvezo med subvencioniranim uvozom in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.

▼B

(691) Zato si je morala industrija Unije močno prizadevati za racionalizacijo svojih stroškov proizvodnje, da bi se prilagodila trendu nižanja cen uvoza iz LRK. Kljub prizadevanjem industrije Unije se ta racionalizacija stroškov ni mogla pokazati v prodajnih cenah zaradi znatnega nelojalnega nižanja cen, ki ga je povzročil subvencionirani uvoz.

(692) Ena zainteresirana stran je trdila, da je bila škoda, ki jo je utrpela industrija Unije, posledica nezadostnih ekonomij obsega industrije. Trdila je, da so bili mali proizvajalci v neugodnem položaju v primerjavi z večjimi vertikalno integriranimi proizvajalci, zato morebitne škode, ki so jo utrpeli ti proizvajalci, ni mogoče pripisati subvencioniranemu uvozu. Druga zainteresirana stran je trdila, da je avtomatizacija proizvodnega procesa draga in da so zato ekonomije obsega toliko bolj pomembne za zmanjšanje stroškov proizvodnje.

(693) Preiskava je pokazala, da industrija Unije, vključno z večjimi in vertikalno integriranimi proizvajalci, zaradi subvencioniranega uvoza ni mogla v celoti izkoristiti visokih stopenj izkoriščenosti zmogljivosti, da bi dosegla ekonomije obsega. V vsakem primeru preiskava ni razkrila nobenih povezav med velikostjo, vertikalno integriranostjo in boljšimi stopnjami dobičkonosnosti, saj je velik cenovni pritisk subvencioniranega uvoza te povezave spremenil. Preiskava je pokazala, da ekonomije obsega na trgu, na katerem so stopnje izkoriščenosti nizke, niso več koristne, kar velja tudi za kitajske proizvajalce. Zato je bilo treba te trditve zavrniti.

(694) Poleg tega je ena zainteresirana stran trdila, da vlagatelji in banke ne financirajo projektov, če je proizvajalec modulov premajhen, saj večji proizvajalci nudijo boljša zagotovila in so za banke bolj zanimivi. Drugače povedano, vlagatelji in banke neradi financirajo fotonapetostne projekte, v okviru katerih se uporabljajo moduli, proizvedeni v Uniji. Vendar je preiskava pokazala, da je morebitna naklonjenost vlagateljev in bank financiranju kitajskih proizvajalcev, ki imajo večje proizvodne zmogljivosti, posledica izkrivljanja na trgu Unije zaradi subvencioniranega uvoza. Kot je navedeno zgoraj, velikost proizvodnih linij ni pomembna, če stopnje izkoriščenosti ostajajo nizke. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(695) Ena zainteresirana stran je trdila, da je imela industrija Unije neugodno stroškovno strukturo v primerjavi s kitajskimi tekmeci, saj so imeli slednji nižje stroške dela, električne energije in amortizacije, poleg tega pa so imeli tudi najnovejšo opremo. Vendar zadevna stran ni predložila novih informacij ali dokazov,

▼B

ki bi lahko spremenili ugotovitve te preiskave v zvezi s tem. Zlasti je treba omeniti, da je bila trditev, da kitajski proizvajalci uporabljajo najnovejšo opremo, obravnavana v uvodni izjavi (203) začasne protidampinške uredbe, ki navaja, da proizvajalci izvozniki iz LRK niso imeli nikakršnih primerjalnih prednosti, zlasti zato, ker so bili stroji in oprema uvoženi iz Evropske unije. Navedene trditve so bile zato zavrnjene.

(696) Druga stran je trdila, da so imeli Kitajci primerjalno prednost v zvezi s cenami polisilicija in ekonomijami obsega, zaradi česar so bili njihovi stroški za strojno opremo nižji. Ta stran v zvezi s tem ni predložila novih informacij ali dokazov, ki bi podpirali njeno trditev. Zato je bilo treba trditev te strani zavrniti.

(697) Poleg tega je ena zainteresirana stran trdila, da so nekateri proizvajalci Unije celice in/ali module nabavljali v zadevni državi in jih nato prodali na trgu Unije kot svoje izdelke. Zahtevala je, da se škoda, ki izhaja iz teh transakcij, ne pripiše subvencioniranemu uvozu. Vendar je preiskava pokazala, da je imel uvoz zadevnega izdelka iz Unije dopolnilni značaj, njegov obseg pa je bil omejen v primerjavi s skupno proizvodnjo Unije, zato bi bil njegov vpliv, če ga je sploh imel, zgolj zanemarljiv, in se zanj ne bi štelo, da je prekinil vzročno zvezo med subvencioniranim uvozom in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.

(698) En nepovezani uvoznik je trdil, da bi bilo v analizi treba upoštevati povečanje števila zaposlenih. V zvezi s to trditvijo je treba opozoriti, da se je zaposlenost med letoma 2009 in 2011 za module povečala, v OP pa zmanjšala. Za celice se je zaposlitev povečevala do leta 2010, v letu 2011 pa se je zmanjšala in v OP še dodatno upadla. Poleg tega je treba opozoriti, da je zaposlitev v primeru modulov sledila trendu proizvodnje Unije. V primeru celic pa industrija Unije ni mogla izkoristiti naraščajoče potrošnje v skladu s pričakovanji, saj se je tržni delež kitajskega uvoza v celotnem obdobju povečeval na škodo industrije Unije. Zato se zmanjšanje zaposlenosti v letu 2011 in v OP nanaša na družbe, ki so postale plačilno nesposobne ali pa so ustavile svojo proizvodnjo celic.

(699) Po dokončnem razkritju je ena zainteresirana stran ponovila, da je bila škoda, ki jo je utrpela industrija Unije, posledica majhnosti in nezadostnih ekonomij obsega. Kot je že pojasnjeno v uvodni izjavi (682) in uvodnih izjavah (195) in (196) začasne protidampinške uredbe, tudi na globalnem trgu velikost in s tem ugodnosti ekonomij obsega ne morejo več obstajati, če so stopnje izkoriščenosti na splošno nizke in če po vsem svetu prihaja do ogromnih presežnih zmogljivosti. Zato je bilo treba to trditev zavrniti.

▼B

(700) Poleg tega je ista stran ponovila, da je bila škoda, ki jo je utrpela industrija Unije, posledica nezmožnosti industrije Unije, da izkoristi kakršno koli stroškovno prednost. Ta stran je trdila, da je to zlasti posledica dejstva, da je večina proizvajalcev Unije vertikalno integrirana. Vendar ta stran ni predložila nobenih dodatnih informacij o tem, v kolikšni meri bi dejstvo, da so proizvajalci vertikalno integrirani, lahko negativno vplivalo na njihovo strukturo stroškov. Zato je bilo treba to trditev zavrniti.

(701) Na tej podlagi je bilo treba vse navedene trditve zavrniti.

5.3.9. *Konkurenca tankoslojnih fotonapetostnih izdelkov in drugih fotonapetostnih tehnologij*

(702) Več zainteresiranih strani je trdilo, da je vzrok za škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, konkurenca tankoslojnih fotonapetostnih izdelkov in drugih fotonapetostnih tehnologij, saj so te tehnologije medsebojno zamenljive in imajo enako končno uporabo. Trdile so tudi, da so tankoslojni izdelki tekmovali z izdelkom v preiskavi, zlasti za uporabo v talnih in komercialnih/industrijskih strešnih sistemih, ki pomenijo znaten del celotnega fotonapetostnega trga Unije.

(703) Preiskava je pokazala, da se tankoslojni fotonapetostni izdelki izdelujejo iz drugačnih surovin in se zanje ne uporabljajo rezine iz kristalnega silicija. Na splošno imajo veliko manjši izkoristek pretvorbe in manjšo izhodno moč kot moduli iz kristalnega silicija. Posledično jih ni mogoče uporabljati na omejenih površinah, kot so strehe, torej niso povsem medsebojno zamenljivi z zadevnim izdelkom. Preiskava je pokazala tudi, da tankoslojni fotonapetostni izdelki pomenijo le majhen tržni delež celotnega trga sončne energije Unije v obravnavanem obdobju, čeprav so cenejši kot izdelek v preiskavi. Zato se, kljub temu da morda obstaja določena raven konkurence med tankoslojnimi izdelki in zadevnim izdelkom, ta konkurenca šteje za zanemarljivo.

(704) Po dokončnem razkritju je ena zainteresirana stran ponovila, da je konkurenca med tankoslojnimi izdelki verjetno povzročila znatno škodo industriji Unije. V zvezi s tem je stran navedla, da je bil tržni delež tankoslojnih izdelkov na celotnem trgu sončne energije v Nemčiji precejšen v pretežnem delu OP in da se je zmanjšal šele proti začetku leta 2012.

(705) Preiskava je dejansko pokazala, da so povprečne cene tankoslojnih izdelkov dosegale nižje ravni od ravni povprečnih cen izdelka v preiskavi.

▼B

(706) A kot je navedeno v uvodni izjavi (703) imajo tankoslojni izdelki veliko manjši izkoristek pretvorbe in manjšo izhodno moč kot moduli iz kristalnega silicija, zato morebitna konkurenca med temi izdelki ne bi mogla prispevati k škodi, ki jo je utrpela industrija Unije, saj so moduli iz kristalnega silicija prevladujoča tehnologija na trgu sončne energije Unije. V poročilu o stanju na področju fotonapetostnih izdelkov JRC (JRC PV Status Report) iz leta 2012 je navedeno, da so zaradi znižanja cen polisilicija moduli iz kristalnega silicija v zadnjih letih prevzeli tržni delež tankoslojnih izdelkov.

(707) Na podlagi tega so bile trditve zavrnjene.

5.3.10. *Finančna kriza in njeni učinki*

(708) Trdilo se je, da sta finančna kriza in gospodarska recesija negativno vplivali na dostop industrije Unije do finančnih sredstev in tako povzročili škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.

(709) Zmožnost industrije Unije za zbiranje kapitala se je v obravnavanem obdobju močno zmanjšala. Ker je solarna industrija kapitalsko intenzivna, je zmožnost zbiranja kapitala ključnega pomena. Gospodarska recesija je imela določen vpliv na položaj industrije Unije. Vendar je preiskava pokazala, da se je kljub rasti trga Unije med letoma 2009 in 2011 položaj industrije Unije poslabšal zaradi subvencioniranega uvoza iz LRK, ki je močno nelojalno nižal prodajne cene industrije Unije. Zato je bilo ugotovljeno, da je povečanje subvencioniranega uvoza iz Kitajske okrepilo morebitne negativne učinke finančne krize in da je bil omejen dostop do finančnih sredstev v veliki meri posledica negativnih razmer na trgu, položaj in možnosti industrije Unije pa posledica subvencioniranega uvoza.

(710) Poleg tega se je proučilo, ali je škoda, ki jo je utrpela industrija Unije, posledica dejstva, da si industrija Unije ni zagotovila ustreznega financiranja, ko je bila dobičkonosna. Preiskava je pokazala, da se je na primer leta 2010, ko je bila industrija Unije še dobičkonosna, raven naložb v primerjavi z letom 2009 povečala za 315 % za module in za 10 % za celice. Ker je fotonapetostna industrija kapitalsko intenzivna, se pričakuje, da industrija Unije nenehno išče ustrezne vire financiranja, da bi izboljšala svojo stroškovno učinkovitost in tekmovala z nepoštenim subvencioniranim uvozom. Zato se sklepa, da je bil omejen dostop do finančnih sredstev posledica izkrivljenih razmer in ne njihov vzrok.

▼B

(711) Po dokončnem razkritju je ena zainteresirana stran ponovila, da bi bilo treba škodljive učinke finančne krize ločevati in razlikovati ter da se jih ne bi smelo pripisati subvencioniranemu uvozu. Ta stran je opozorila na javno dostopne informacije, ki kažejo, da je vsaj en proizvajalec Unije razumel finančno krizo kot glavni vzrok za škodo, ki jo je utrpel. Sedanja preiskava je utemeljila svoje ugotovitve na podatkih določenega podjetja, ki so bistveno obsežnejši od podatkov v javno dostopnih izkazih določenih podjetij. Upoštevani javno dostopni izkazi ne morejo zmanjšati pomena ugotovitve, da ima finančna kriza sicer določen vpliv na položaj industrije Unije, vendar še ni prekinila vzročne povezave med subvencioniranim uvozom in znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije. Zato je bilo treba to trditev zavrniti.

(712) Druga zainteresirana stran je trdila, da bi bilo treba upoštevati, da je industrija Unije imela drugačen dostop do finančnih sredstev v primerjavi s kitajskimi proizvajalci izvozniki. Ta stran je trdila, da je to eden glavnih dejavnikov, ki je industriji Unije povzročil znatno škodo, in ne subvencionirani uvoz. Vendar pa je ugotovljeno, da preferenčni dostop do finančnih sredstev za številne kitajske proizvajalce izvoznike povzroča izkrivljanje na trgu in je zagotovo lahko eden glavnih razlogov, zaradi katerega kitajski proizvajalci izvozniki lahko izvažajo zadevni izdelek po subvencioniranih cenah. Ta dejavnik torej ne more prispevati k prekinitvi vzročne zveze med subvencioniranim izvozom in znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(713) Na podlagi tega je bilo sklenjeno, da finančna kriza ni mogla prekiniti vzročne zveze med subvencioniranim uvozom in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, čeprav je v določeni meri vplivala na položaj industrije Unije. Te trditve so bile zato zavrnjene.

5.3.11. *Izvoz industrije Unije*

(714) Nekatere zainteresirane strani so trdile, da se je izvoz industrije Unije v obravnavanem obdobju bistveno zmanjšal, za module zlasti med letoma 2009 in 2011, za celice pa med letom 2009 in prvo četrtino leta 2012, in da je zaradi tega nastala znatna škoda, ki jo je utrpela industrija Unije.

(715) Vendar, kot je prikazano v spodnji preglednici, je obseg izvoza modulov ostal na visoki ravni kljub rahlemu zmanjšanju v OP, raven povprečnih cen pa je bila v OP višja od povprečnih stroškov za module v celotnem obravnavanem obdobju. Zato to ni

▼B

mogel biti vzrok za škodo, ki jo je utrpela industrija Unije. V zvezi s celicami je obseg izvoza predstavljal le približno 12 % celotnega obsega proizvodnje celic. Zato je lahko to kljub nizkim cenam v OP imelo le omejen vpliv na položaj industrije Unije. Trditve v zvezi s tem je bilo treba zato zavrniti.

Preglednica 13-a

Moduli

	2009	2010	2011	OP
Obseg izvoza modulov v MW	989	1 279	1 157	1 148
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*129*	*117*	*116*
Povprečna izvozna cena (EUR/kW)	2 500	1 900	1 470	1 230
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*76*	*59*	*49*

Vir: Europressedienst

Preglednica 13-b

Celice

	2009	2010	2011	OP
Obseg izvoza celic v MW	62	320	315	238
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*516*	*508*	*384*
Povprečna izvozna cena (EUR/kW)	1 350	1 050	830	640
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*78*	*61*	*47*

Vir: Europressedienst

(716) Na podlagi tega je bilo ugotovljeno, da vpliv izvoza industrije Unije ni bil tako velik, da bi prispeval k znatni škodi, ki jo je utrpela industrija Unije. Zato je bilo treba trditve strani v zvezi s tem zavrniti.

5.3.12. *Odkritje nahajališč plina iz skrilavca v Uniji*

(717) Ena zainteresirana stran je trdila, da je vzrok škode, ki jo je utrpela industrija Unije, odkritje nahajališč plina iz skrilavca v Uniji in da je možnost povečanja proizvodnje poceni plina iz skrilavca v Uniji zmanjšala javne in zasebne naložbe v projekte na področju obnovljive energije.

(718) Preiskava je pokazala, da se je potrošnja izdelka v preiskavi v celotnem obravnavanem obdobju znatno povečevala, kot je že omenjeno v uvodni izjavi (509). Poleg tega preiskava ni razkrila nobenih dejanskih dokazov, da je škoda, ki jo je utrpela industrija Unije, nastala zaradi odkritja nahajališč plina iz skrilavca v Evropski uniji. Trditev je bila zato zavrnjena.

▼B

5.3.13. *Sistem Evropske unije za trgovanje z emisijami (ETS)*

(719) Ista stran je trdila, da je škoda, ki jo je utrpela industrija Unije, posledica nizkih naložb v proizvodnjo sončne energije zaradi nizkih tržnih cen za emisijske kredite v zvezi s CO_2 v okviru sistema Evropske unije za trgovanje z emisijami.

(720) Vendar ni bilo predloženih nobenih dokazov, prav tako pa preiskava ni razkrila dejanskih okoliščin, ki bi potrdile te trditve. Nasprotno, preiskava je pokazala, da se je potrošnja izdelka v preiskavi v obravnavanem obdobju znatno povečevala. Na podlagi tega je bila trditev zavrnjena.

5.3.14. *Upravne odločitve*

(721) Nekatere zainteresirane strani so trdile, da je znatna škoda, ki jo je utrpel vsaj en proizvajalec Unije, nastala zaradi napačnih upravnih odločitev. Te trditve so temeljile na letnih računovodskih izkazih in nekaterih informacijah iz pisma, ki ga je delničar družbe poslal drugim delničarjem, ter časopisnem članku.

(722) Informacije iz dokumentacije niso pokazale, da je bila katera koli upravna odločitev zadevne družbe nenavadna ali nepremišljena ali da je vplivala na celotno industrijo Unije. Zato so bile trditve v zvezi s tem zavrnjene.

5.3.15. *Druge vladne politike*

(723) Ena zainteresirana stran je trdila, da je znatna škoda, ki jo je utrpela industrija Unije, nastala zaradi drugih vladnih politik, kot so politike na področju obnovljive energije, politike, namenjene spodbujanju inovacij, politike za skrajšanje upravnih postopkov, politike za spodbujanje trgovine in ureditve glede dostopa do omrežij, saj te politike koristijo proizvajalcem izvoznikom. Čeprav je res, da bi nekatere od navedenih politik lahko spodbudile uvoz iz drugih tretjih držav in splošno rast solarne industrije, pa bi te politike koristile tudi industriji Unije. Poleg tega te politike ne bi smele pomeniti, da bi uvoz v Unijo potekal po škodljivih subvencioniranih cenah. Zato so bile trditve v zvezi s tem zavrnjene.

5.3.16. *Drugi argumenti*

(724) Ena zainteresirana stran je trdila, da je škoda, ki jo je utrpela industrija Unije, posledica neugodnega položaja njenih predhodnikov in pomanjkanja politične podpore Evropske komisije v prejšnjih letih. Ta stran je tudi trdila, da so pomembni dejavniki na vsakem trgu poleg nacionalnih shem podpore tudi demografski dejavniki, mejne kontrolne točke, poraba električne energije, možnosti financiranja in možnosti priključitve na omrežje. Vendar zgornja stran ni mogla utemeljiti svojih trditev, zato so bile te zavrnjene.

▼B

(725) Po dokončnem razkritju je ista zainteresirana stran ponovila, da je škoda, ki jo je utrpela industrija Unije, posledica neugodnega položaja. Vendar ta trditev ni bila ne analizirana ne utemeljena, zato je bila zavrnjena.

5.4. **Kumulativna ocena drugih dejavnikov, za katere je bilo ugotovljeno, da so prispevali k škodi**

(726) Preiskava je pokazala, da so k škodi lahko prispevali naslednji drugi dejavniki: uvoz zadevnega izdelka iz Tajvana, znižanje stopnje tarif za dovajanje toka, dolgoročne pogodbe za polisilicij omejenega števila proizvajalcev Unije.

(727) Kot je navedeno v oddelkih 5.3.1 oziroma 5.3.7, je morebiten prispevek uvoza iz Tajvana in dolgoročnih pogodb za polisilicij omejenega števila proizvajalcev Unije v najboljšem primeru obrobnega pomena, saj je bil vsak njihov vpliv porazdeljen po vrednostni verigi.

(728) Preiskava v zvezi z gospodarsko in finančno krizo kaže, da je bil glavni razlog za težave, s katerimi se je spopadla industrija Unije pri dostopu do kapitala, potrebnega za naložbe, subvencionirani uvoz, ki je preprečil industriji Unije, da bi prodajala svoje izdelke po dobičkonosnih cenah v času, ko je trg Unije dosegal visoke stopnje rasti (2009–2011).

(729) Tretje strani v zvezi s tarifami za dovajanje toka niso mogle pokazati, da so stopnje tarif za dovajanje toka v OP tako nizke, da bi lahko proizvajalcem Unije preprečile, da bi prodajali zadevni izdelek po neškodljivih cenah. Instituciji sta mnenja, da znižanja stopenj tarif za dovajanje toka lahko pojasnijo zmanjšano povpraševanje, saj naložbe v nekatere lokacije niso bile več uspešne. Vendar pa ne morejo prekiniti vzročne zveze, tudi če se upoštevajo skupaj z drugimi dejavniki, za katere je bilo ugotovljeno, da so prispevali k škodi, saj so bile še vedno takšne, da bi, če ne bi bilo subvencioniranega uvoza, proizvajalci Unije lahko prodajali svoje izdelke po neškodljivih cenah.

(730) Tudi če se oceni kumulativen učinek štirih drugih dejavnikov, ki bi lahko prispevali k škodi, se vzročna zveza med subvencioniranjem in škodo ne prekine.

5.5. **Sklep o vzročni zvezi**

(731) Preiskava je pokazala vzročno zvezo med znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, in subvencioniranim uvozom iz LRK. Drugi morebitni vzroki za škodo, kot so uvoz iz drugih tretjih držav, nesubvencioniran uvoz iz LRK, potrošnja, tarife za dovajanje toka, druga finančna podpora, odobrena industriji Unije, presežna zmogljivost, vpliv cen surovin, samopovzročena škoda,

▼B

konkurenca tankoslojnih izdelkov, finančna kriza in njeni učinki, izvoz industrije Unije, odkritje nahajališč plina iz skrilavca v Uniji, upravne odločitve, sistemi Evropske unije trgovanja z emisijami in druge vladne politike, so bili analizirani in ugotovljeno je bilo, da nobeden ni bil tak, da bi prekinil vzročno zvezo med subvencioniranim uvozom iz LRK in znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.

(732) Vsi učinki dejavnikov škode, razen subvencioniranega uvoza, so bili analizirani posamezno in skupaj. Zato je sklenjeno, da skupna ocena vseh dejavnikov, ki bi lahko vplivali na škodo industrije Unije (tj. uvoz iz tretjih držav, tarife za dovajanje toka, vpliv cen surovin, finančna kriza) ne pojasni škode, ki jo je utrpela industrija Unije, zlasti glede na nizke cene in finančne izgube zaradi uveljavitve nizkocenovnega uvoza velikih količin zadevnega izdelka iz LRK. Na podlagi zgornje analize, ki je pravilno razlikovala in ločila učinke vseh znanih dejavnikov na položaj industrije Unije od škodljivih učinkov subvencioniranega uvoza, je bilo zato sklenjeno, da obstaja vzročna zveza med subvencioniranim uvozom iz LRK in znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije v OP.

6. INTERES UNIJE

6.1. Uvodne ugotovitve

(733) V skladu s členom 31 osnovne uredbe je bilo proučeno, ali so kljub zgornjim ugotovitvam o škodljivem subvencioniranju obstajali nujni razlogi, zaradi katerih bi bilo mogoče sklepati, da sprejetje izravnalnih ukrepov v tem primeru ni v interesu Unije. V ta namen in v skladu s členom 31(1) osnovne uredbe je analiza interesa Unije temeljila na oceni vseh različnih vpletenih interesov, vključno z interesi industrije Unije, družb na nabavnem in podrejenem trgu fotonapetostnega sektorja, uvoznikov, uporabnikov in potrošnikov zadevnega izdelka.

(734) Po začetku vzporedne protidampinške preiskave je sodelovalo približno 150 gospodarskih subjektov, ki so bili ustrezno upoštevani v okviru trenutne preiskave. Posebni vprašalniki so bili poslani nepovezanim uvoznikom, gospodarskim subjektom, ki so višje v prodajni verigi (vključno s proizvajalcem surovin in dobavitelji opreme za proizvodnjo izdelka v preiskavi), gospodarskim subjektom, ki so nižje v prodajni verigi (vključno z razvijalci projektov in monterji), in organizaciji potrošnikov BEUC. Informacije so predložila tri združenja, ki zastopajo različne gospodarske subjekte (industrijo Unije, gospodarske subjekte, ki so višje ali nižje v prodajni verigi) v fotonapetostnem sektorju.

▼B

(735) Trdilo se je, da ocena interesa Unije ni temeljila na reprezentativnem številu gospodarskih subjektov.

(736) Komisija je stopila v stik z različnimi gospodarskimi subjekti na naslednji način.

(737) Kar zadeva gospodarske subjekte, ki so višje, in tiste, ki so nižje v gospodarski verigi: kot je omenjeno v uvodni izjavi (734), je Komisija poslala posebne vprašalnike približno 150 gospodarskim subjektom, ki so nižje in višje v nabavni verigi, ki so se javili po začetku preiskave in so imeli možnost, da Komisiji predložijo ustrezne podatke. Prejetih je bilo enaindvajset izpolnjenih vprašalnikov. V preiskavi so se upoštevali tako izpolnjeni vprašalniki kot tudi preverljive in ustrezno utemeljene pripombe in stališča, ki so jih zainteresirane strani predložile v predpisanih rokih, ne glede na to, ali so te strani predložile izpolnjene vprašalnike. Zlasti združenje AFASE je Komisiji poslalo pripombe v imenu svojih članov – gospodarskih subjektov, ki proizvajajo fotonapetostne naprave, ki so bili prav tako vključeni v analizo.

(738) Kot je navedeno v uvodni izjavi (25), je Komisija v zvezi z nepovezanimi uvozniki poleg tega vzpostavila stik z vsemi 250 nepovezanimi uvozniki, ki jih je navedel vlagatelj pritožbe, in izbrala začasen vzorec v skladu s členom 27 osnovne uredbe, da se zajame največji reprezentativni obseg uvoza, ki ga je mogoče v razpoložljivem času ustrezno preiskati. Vendar pa je bilo samo za eno od začasno izbranih podjetij po preverjanju dejansko potrjeno, da gre za nepovezanega uvoznika. Na poznejši stopnji preiskave so bili k nadaljnjemu sodelovanju v preiskavi povabljeni dodatni nepovezani uvozniki, ki so v začetni stopnji najprej predložili obrazec za vzorčenje, vendar niso bili vzorčeni. Šest se jih je strinjalo in prejelo vprašalnik, pet ga je izpolnilo in poslalo nazaj, pri čemer so trije vprašalnik izpolnili dovolj izčrpno. Dokončni vzorec nepovezanih uvoznikov torej obsega štiri nepovezane uvoznike, ki predstavljajo razpon od 2 % do 5 % uvoza zadevnega izdelka. V zvezi z navedenim nizkim odstotkom je treba upoštevati, da večji del uvoza zadevnega izdelka v Unijo ne poteka prek nepovezanih uvoznikov.

(739) Za analizo interesa Unije so se torej upoštevale naslednje informacije:

— izpolnjeni vprašalniki, ki jih je poslalo osem vzorčenih proizvajalcev Unije in štirje vzorčeni nepovezani uvozniki, ter izpolnjeni posebni vprašalniki, ki jih je poslalo osem gospodarskih subjektov, ki so višje v gospodarski verigi, ter trinajst gospodarskih subjektov, ki so nižje v gospodarski verigi (sedem razvijalcev projektov/monterjev, šest ponudnikov storitev, ki so dejavni tudi v sektorju fotonapetostnih naprav), od 150 gospodarskih subjektov, ki so se javili po začetku preiskave in prejeli posebne vprašalnike;

▼B

— podatki, ki so bili preverjeni med preverjanjem v prostorih osmih proizvajalcev Unije, enega nepovezanega uvoznika, štirih gospodarskih subjektov, ki so nižje v gospodarski verigi (razvijalci projektov/monterji) in enega združenja (glej uvodno izjavo (17) začasne protidampinške uredbe in uvodno izjavo (29));-

— podatki o interesu Unije, ki so jih predložile druge zainteresirane strani, med drugim tudi združenja, ter zlasti javno dostopni podatki o razvoju trga fotonapetostnih naprav v Evropi: poročilo združenja EPIA Global Market Outlook for Photovoltaics 2013–2017 (Svetovne tržne napovedi za fotovoltaiko 2013–2017).

6.2. **Interes industrije Unije**

(740) Industrija Unije je v OP neposredno zaposlovala približno 21 000 ljudi v proizvodnji in prodaji podobnega izdelka.

(741) V preiskavi je bilo ugotovljeno, da je industrija Unije v OP zaradi subvencioniranega uvoza iz zadevne države utrpela znatno škodo. Opozoriti je treba, da so številni kazalniki škode v obravnavanem obdobju kazali negativne trende. Zelo prizadeti so bili zlasti kazalniki škode, povezani s finančno uspešnostjo sodelujočih proizvajalcev Unije, kot so dobičkonosnost, denarni tok in donosnost naložb. Dejansko so proizvajalci modulov in celic v Uniji v letu 2011 in v OP poslovali z izgubo. Zato so morali nekateri proizvajalci Unije že zapreti svoje proizvodne obrate, nekateri drugi pa so se soočili s plačilno nesposobnostjo. Zelo verjetno je, da se bo brez ukrepov gospodarski položaj industrije Unije še poslabšal.

(742) Pričakuje se, da se bodo z uvedbo izravnalnih ukrepov znova vzpostavili pravični pogoji trgovanja na trgu Unije, kar bo industriji Unije omogočilo uskladitev cen podobnega izdelka s stroški proizvodnje in tako izboljšalo njeno dobičkonosnost. Pričakuje se lahko tudi, da se bo z uvedbo izravnalnih ukrepov industriji Unije omogočila povrnitev vsaj dela tržnega deleža, ki ga je izgubila v obravnavanem obdobju, kar bi pozitivno vplivalo na njen celoten finančni položaj. Poleg tega bi morala industrija Unije imeti boljši dostop do kapitala in možnost, da še naprej vlaga v raziskave in razvoj ter inovacije na fotonapetostnem trgu. Preiskava je pokazala tudi, da je mogoče ponovno začeti poslovne dejavnosti proizvajalcev Unije, ki so morali ustaviti proizvodnjo zaradi pritiska kitajskega uvoza. Na splošno bi se v tem scenariju zavarovala obstoječa 21 000 delovna mesta industrije Unije (v OP), poleg tega pa bi obstajala tudi utemeljena možnost za nadaljnjo širitev proizvodnje in povečanje števila delovnih mest.

▼B

(743) Če se ukrepi ne uvedejo, je pričakovati nadaljnje izgube tržnega deleža, dobičkonosnost industrije Unije pa bi se nadalje poslabšala. S kratko- in srednjeročnega vidika to ne bi bilo vzdržno. Poleg velikega števila proizvajalcev Unije, ki so že bili prisiljeni zapustiti trg, bi zato lahko postali plačilno nesposobni tudi drugi proizvajalci, kar bi lahko kratko- do srednjeročno privedlo do verjetnega prenehanja obstoja industrije Unije in posledičnega znatnega vpliva na obstoječa delovna mesta.

(744) Nekatere zainteresirane strani so ugovarjale trditvi, da bo industrija Unije lahko imela koristi od izravnalnih ukrepov, in trdile, da (i) bo ukrep zmanjšal povpraševanje po fotonapetostnih izdelkih v Uniji in zato industrija Unije ne bo mogla povečati svoje prodaje, (ii) ima industrija Unije majhne proizvodne zmogljivosti in zato ne more zadovoljiti povpraševanja po nekaterih vrstah naprav, kot so komercialne strešne in velike talne naprave, (iii) proizvajalci Unije za banke niso zanimivi, (iv) bo uvedba dajatev na celice dejansko povečala proizvodne stroške proizvajalcev modulov v Uniji in bodo ti zato manj privlačni za potrošnike, (v) bodo proizvajalci iz drugih tretjih držav v primeru znatnega zmanjšanja kitajskega uvoza najverjetneje izkoristili manjši uvoz iz LRK.

(745) Glede trditve, da bodo ukrepi zmanjšali povpraševanje po fotonapetostnih izdelkih v Uniji in zato industrija Unije ne bo mogla povečati svoje prodaje, je treba opozoriti, da strani niso mogle zagotoviti nobenih preverljivih dokazov o obstoju neposredne povezave med uvedbo ukrepov in zmanjšanjem povpraševanja po fotonapetostnih izdelkih, za katerega se je izkazalo, da je nanj v zadnjih letih vplivalo več dejavnikov.

(746) V odgovor na trditev, da ima industrija Unije majhne proizvodne zmogljivosti in zato ne more zadovoljiti povpraševanja po nekaterih vrstah naprav, kot so komercialne strešne in velike talne naprave, bi bilo treba opozoriti, da je preiskava pokazala, da ima industrija Unije zadostne zmogljivosti za oskrbo s komercialnimi in industrijskimi napravami (med 40 kW in 1 MW) ter napravami za tržni segment javne porabe (med 1 MW in 10 MW). Poleg tega preiskava ni pokazala, da izdelkov, ki jih dobavijo različni proizvajalci, ni mogoče uporabiti za isti projekt. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

▼B

(747) Trditev, da industrija Unije ne bi imela koristi od ukrepov, ker proizvajalci Unije za banke niso zanimivi, in da investicijski skladi ne bi hoteli financirati projektov, v katerih se uporabljajo moduli, izdelani v EU, ni bila utemeljena. V vsakem primeru se pričakuje, da se bodo z uvedbo ukrepov znova vzpostavili pošteni tržni pogoji, ki bi vlagateljem iz bančnega sektorja zagotovili, da industrija Unije lahko razvija uspešne projekte. Zato je bila ta trditev zavrnjena.

(748) V zvezi s trditvijo, da bo uvedba dajatev na celice dejansko povečala proizvodne stroške proizvajalcev modulov v Uniji in da bodo ti postali manj privlačni za potrošnike, je treba kljub temu, da ni izključeno, da bi se lahko cene po uvedbi dajatev do določene mere zvišale, upoštevati tudi, da javno dostopni viri kažejo, da se cene modulov in celic znižujejo. Zato bi se morali stroški modulov zaradi splošnega zniževanja cen zmanjšati tudi v primeru, če se stroški celic zaradi ukrepov povečajo. Zadevni proizvajalci se lahko tudi odločijo, da svoje celice priskrbijo v Uniji in ne več iz LRK. Poleg tega se pričakuje, da bo uvedba ukrepov zvišala stopnjo izkoriščenosti zmogljivosti proizvajalcev celic v Uniji ter s tem povečala njihove ekonomije obsega in posledično zmanjšala stroške. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(749) Preiskava ni potrdila trditve, da bodo morebitno znatno zmanjšanje kitajskega uvoza po uvedbi ukrepov najverjetneje izkoristile druge tretje države in ne industrija Unije. Preiskava ni razkrila nobenih jasnih znakov, da bi druge tretje države svoj izvoz v veliki meri usmerile na trg Unije, zlasti ob upoštevanju verjetne razširitve trgov drugih tretjih držav, predvsem v Aziji, ki jo napovedujejo javno dostopni viri. Nazadnje ni nobenih znakov, da industrija Unije v primeru, da bi se uvoz iz drugih tretjih držav povečal zaradi zmanjšanja kitajskega uvoza, ne bi mogla tekmovati z uvozom iz teh držav.

(750) V odgovor na dokončno razkritje je nekaj strani trdilo, da ni realno pričakovati, da se bo pojavila trajnostna industrija Unije, ki bo proizvajala module in celice, saj ni razumnih vlagateljev, ki bi vlagali v proizvajalce Unije, ki naj bi utrpeli škodo zaradi neugodne stroškovne strukture in ki zato ne morejo proizvajati po konkurenčnih cenah. Preiskava ni potrdila, da škodo industriji Unije povzroča neugodna stroškovna struktura, kot je navedeno v uvodnih izjavah (202) in (203) začasne protidampinške uredbe. Zato bi odprava subvencioniranega uvoza in večje izkoriščanje proizvodnih zmogljivosti morala ustvariti ekonomije obsega in omogočiti pojav trajnostne industrije Unije. Na podlagi tega je bila trditev zavrnjena.

▼B

(751) Ena stran je trdila, da razvoj tarif za dovajanje toka spodbuja povpraševanje v Uniji in da je pričakovana donosnost naložb vlagateljev povezana s tem razvojem. Trdila je zlasti, da se bo povpraševanje zmanjšalo, če se bodo cene v Uniji zaradi dajatev povečale, tarife za dovajanje toka pa ne bodo ustrezno sledile temu povečanju, zato industrija Unije ne bo imela koristi od uvedenih dajatev.

(752) V odgovor na zgornjo trditev je treba opozoriti, da kljub korelaciji med ravnjo tarif za dovajanje toka in povpraševanjem po fotonapetostnih napravah dokazi, zbrani med preiskavo, kažejo, da bo povpraševanje v prihodnosti vse manj odvisno od tarif za dovajanje toka in drugih shem podpore, saj bodo določene vrste naprav v več krajih v Uniji verjetno dosegle pariteto fotonapetostnega omrežja. Poleg tega bi morala pričakovana donosnost naložb temeljiti na poštenih tržnih cenah. Treba je še opozoriti, da javno dostopni viri kažejo, da se cene modulov in celic na splošno znižujejo, čeprav ni izključeno, da bi se lahko cene po uvedbi dajatev do določene mere zvišale. Zato je bil argument zavrnjen.

(753) Zainteresirane strani so poudarile, da je cenovna elastičnost povpraševanja lahko zelo velika, ker sheme podpore, zlasti tarife za dovajanje toka, in raven cen električne energije za končne potrošnike (ki določajo pariteto omrežja) spodbujajo povpraševanje po solarnih panelih. Čeprav drži, da lahko pomembno zvišanje cen povzroči pomembno zmanjšanje povpraševanja zaradi posebnega značaja trga, kot so poudarile navedene zainteresirane strani, je treba argument zavrniti, saj ni verjetno, da bodo zvišanja cen, ki jih bodo povzročili ukrepi, pomembna, in sicer zaradi naslednjih razlogov. Prvič, vsi razpoložljivi viri potrjujejo, da se bo pomembno nižanje cen zadevnega izdelka, ki so se zniževale v celotnem OP in od OP do danes, nadaljevalo. Drugič, gospodarski učinek zaveze, ki jo je sprejela Komisija, je, da bodo kitajski proizvajalci izvozniki dobavljali zadevni izdelek po najnižji uvozni ceni pod 60 CNY/W, kar je precej nižje od cene, ki je bila ugotovljena v OP, in v obsegu, ki približno ustreza njihovemu sedanjemu tržnemu deležu. Ob tej ravni cen ni verjetno, da se bo povpraševanje znatno zmanjšalo, saj navedena raven cen zagotavlja dovolj veliko povpraševanje ob sedanji ravni podpore, ki jo zagotavljajo sheme podpore, in ob sedanjih ravneh paritete omrežja. Poleg tega se pričakuje, da se bo cena električne energije za končne potrošnike zvišala, medtem ko se bo cena zadevnega izdelka znižala. Z uporabo formule indeksacije zaveza zagotavlja, da se nadaljnja znižanja cene zadevnega izdelka upoštevajo pri določitvi najnižje uvozne cene. Zato je treba navedene argumente zavrniti.

(754) Več zainteresiranih strani je trdilo, da interes industrije Unije ni pomemben, ker je dodana vrednost, ki jo ustvarjajo industrije višje in nižje v prodajni verigi, veliko večja od dodane vrednosti, ki jo v fotonapetostni vrednostni verigi ustvarja industrija Unije. Trditev, da različni segmenti v fotonapetostnem sektorju ustvarjajo različne dodane vrednosti, ni sporna. Preiskava je pokazala,

▼B

da je industrija Unije zaradi nepoštenih trgovinskih praks utrpela znatno škodo. Dejansko so morali nekateri proizvajalci Unije že zapreti svoje obrate, v primeru odsotnosti ukrepov pa se zdi verjetno, da se bo položaj še poslabšal. Ker so vsi segmenti v fotonapetostnem sektorju med seboj tesno povezani, bi prenehanje obstoja proizvodnje Unije škodljivo vplivalo na celotni fotonapetostni sektor, ki bi postal v celoti odvisen od zunanje dobave. Zato in zaradi razlogov v zvezi z zanesljivostjo oskrbe je bil argument zavrnjen.

(755) V odgovor na dokončno razkritje je ena zainteresirana stran ponovila trditev, da je višja dodana vrednost, ki jo ustvarjajo industrije višje in nižje v prodajni verigi, v primerjavi s proizvodnjo zadevnega izdelka industrije Unije pomembna za vprašanje, ali bi bilo treba uvesti izravnalne dajatve. V zvezi s tem se potrjuje, da so institucije pri ocenjevanju interesa Unije pretehtale morebitne pozitivne in negativne učinke dajatev na različne gospodarske subjekte. Medtem ko je učinek na industrije višje in nižje v prodajni verigi omejen, bodo ukrepi industriji Unije dali možnost, da si opomore od škodljivega subvencioniranja.

(756) Ena stran je oporekala številu delovnih mest, ki naj bi jih uvedeni ukrepi zavarovali. Trdila je, da je v industriji Unije zaposlenih okoli 6 000 in ne 25 000 ljudi, kot je navedeno v uvodni izjavi (229) začasne protidampinške uredbe.

(757) Vendar niso bili predloženi nobeni dokazi, ki bi podprli zgornjo trditev, zato je bila ta zavrnjena. Pojasniti je treba, da se zaradi izključitve rezin iz obsega izdelka zaposlenost v industriji Unije ocenjuje na približno 21 000 zaposlenih v OP. Zainteresirane strani niso predložile nobenega dokaza, da se je število zaposlenih v industriji Unije po OP znatno spremenilo.

(758) Na koncu je preiskava pokazala, da je industrija Unije utrpela znatno škodo zaradi subvencioniranega uvoza iz LRK, saj ni mogla izkoristiti dobičkonosne prodaje za povračilo svojih naložb. Pričakuje se, da se bodo z uvedbo ukrepov znova vzpostavili pošteni pogoji trgovanja na trgu Unije, kar bo industriji Unije omogočilo, da konkurira pod enakimi pogoji. Verjetno zmanjšanje uvoza iz LRK bi moralo industriji Unije omogočiti, da poveča svojo prodajo v Uniji in tako v kratkem času bolje izkoristi razpoložljive proizvodne zmogljivosti. To pa bi lahko zagotovilo ekonomije obsega. Čeprav je mogoče, da se bodo cene podobnega izdelka zaradi ukrepov hitro zvišale, se bo splošni trend zniževanja cen verjetno ohranil, po eni strani zaradi nadaljnjega zmanjšanja stroškov proizvodnje izdelka v preiskavi, po drugi strani pa zaradi konkurenčnega pritiska proizvajalcev iz tretjih držav, ki bodo prav tako konkurirali na trgu Unije.

▼B

(759) Zato je bilo sklenjeno, da bi bila uvedba dokončnih izravnalnih ukrepov v interesu industrije Unije.

6.3. **Interes nepovezanih uvoznikov**

(760) Kot je navedeno v uvodni izjavi (26), je bil analiziran položaj vzorčenih uvoznikov.

(761) Na splošno se je dejavnost štirih sodelujočih nepovezanih uvoznikov v zvezi z zadevnim izdelkom v OP gibala med 60 % in 100 % njihovega celotnega poslovanja. Poleg tega so štirje sodelujoči nepovezani uvozniki iz LRK nabavljali med 16 % in 100 % njihovega celotnega uvoza modulov, samo en pa je nabavljal izdelke izključno iz zadevne države. Dobičkonosnost štirih sodelujočih nepovezanih uvoznikov v zvezi z zadevnim izdelkom je v OP znašala povprečno 2,3 %.

(762) Predložena je bila trditev, da bo uvedba ukrepov za zadevni izdelek negativno vplivala na poslovne dejavnosti uvoznikov. Prvič, uvedba dajatev ne bi smela povzročiti ukinitve celotnega uvoza iz LRK. Drugič, čeprav se lahko pričakuje, da bi uvedba ukrepov lahko imela negativen vpliv na finančni položaj uvoznikov, ki uvažajo samo iz LRK, bi se lahko uvozniki, ki uvažajo iz LRK, zaradi verjetnega povečanja uvoza iz drugih tretjih držav preusmerili na druge vire dobave.

(763) Ena zainteresirana stran je trdila, da je vpliv dajatev na nepovezane uvoznike podcenjen, saj ni nobenega takojšnjega alternativnega vira dobave, ki bi lahko nadomestil kitajski uvoz zadevnega izdelka, če se uvedejo dajatve, ter da je zamenjava vira dobave težka zaradi dejstva, da se večina proizvajalcev nahaja v LRK, kar bi pomenilo dodatne znatne stroške.

(764) V zvezi s tem je treba opozoriti, da uvedba ukrepov ne bi smela povzročiti popolnega prenehanja uvoza zadevnega izdelka iz LRK. Preiskava je pokazala, da bo morebitno zmanjšanje uvoza iz LRK vplivalo zlasti na uvoznike, ki zadevni izdelek nabavljajo izključno iz LRK, kar velja le za enega od štirih sodelujočih nepovezanih uvoznikov. V zvezi z vplivom ukrepov na finančni položaj nepovezanih uvoznikov ni bilo izključeno, da bi lahko bil negativen, vendar je bilo sklenjeno, da bo to v veliki meri odvisno od njihove zmožnosti, da zamenjajo vire dobave ali prenesejo vsaj del morebitnega zvišanja cen na svoje stranke. Za gospodarske subjekte, ki izdelek uvažajo tudi iz drugih virov, ki niso LRK, ali uvažajo tudi druge izdelke, ki niso zadevni izdelek, bo negativni vpliv še bolj omejen. Komisija zato meni, da kljub temu, da bodo ukrepi verjetno negativno vplivali na uvoznike zadevnega izdelka, bo ta vpliv v povprečju ostal omejen.

▼B

(765) En nepovezan uvoznik je trdil, da bi moral vložiti veliko delovnih ur in finančnih naložb, da bi lahko sprejel izdelke novega dobavitelja. V zvezi s tem se je v odgovor na dokončno razkritje trdilo, da so bili delovni skupini za preveritveni obisk med preveritvijo na kraju samem predloženi ustrezni dokazi o zahtevanem dolgem preskusu, ki ga mora uvoznik opraviti, preden se odloči za dobavo s strani določenega izvoznika.

(766) Priznava se, da vzpostavitev novega odnosa med uvoznikom in dobaviteljem lahko zahteva dodatne stroške in čas (npr. za preskušanje izdelka). Vendar pa to ne odtehta potrebe po ponovni vzpostavitvi poštene konkurence na trgu. Hkrati pa se zdi, da je zamenjava dobaviteljev običajno tveganje, prisotno v poklicni dejavnosti uvoznikov, in je povezana z dejstvom, da fotonapetostni trg dozoreva in se zato neprestano spreminja (npr. stečaji, konsolidacije), kar zahteva zamenjavo dobaviteljev. Poleg tega je mogoče sklepati, da je treba nove vrste modulov, ki redno vstopajo na trg (in imajo npr. nove značilnosti učinkovitosti), prav tako preskusiti. Glede na to se zdi, da je preskušanje novih izdelkov (celo izdelkov istega dobavitelja) običajna in ne neobičajna dejavnost. Zato je bil ta argument zavrnjen.

(767) V odgovor na dokončno razkritje sta dve strani ponovile trditev, da interes nepovezanih uvoznikov ni bil ustrezno upoštevan. Ena stran je trdila, da strani niso mogle opraviti ustrezne ocene zaradi pomanjkanja nezaupnih različic izpolnjenih vprašalnikov dodatnih sodelujočih uvoznikov. Podvomila je v oceno Komisije v zvezi z verjetnostjo, da se bo uvoz iz drugih tretjih držav v Unijo povečal in tako uvoznikom omogočil, da zamenjajo svoje dobavitelje, na podlagi domneve, da so drugi tretji trgi v razcvetu. V ta namen je stran trdila, da je taka domneva v nasprotju s sklepom iz uvodne izjave (749), tj. da uvoz iz drugih tretjih držav ne bo velik. Druga stran je dvomila, da je Komisija upoštevala načelo nediskriminacije, saj naj bi proizvajalcem Unije v svoji oceni namenila več pozornosti kot drugim gospodarskim subjektom.

(768) Najprej je treba potrditi, da so bile nezaupne različice izpolnjenih vprašalnikov, prejete od dodatnih sodelujočih uvoznikov po objavi začasne protidampinške uredbe, vključene v dokumentacijo, ki je bila na voljo za vpogled zainteresiranim stranem. Poleg tega domneva, da bi se lahko uvoz iz drugih tretjih držav povečal v odziv na manjši uvoz iz LRK, ni v nasprotju s trditvijo, da takšno povečanje verjetno ne bo veliko glede na to, da povpraševanje po fotonapetostnih napravah po vsem svetu narašča. Hkrati pa ni mogoče izključiti določenega zmanjšanja poslovanja nepovezanih uvoznikov, saj se pričakuje, da bo industrija Unije ponovno prevzela določen del tržnega deleža, ki so ga prej imeli izdelki iz LRK. Vendar se ugotavlja, da se za skupni obseg fotonapetostnega trga pričakuje, da se bo še naprej dolgoročno povečeval, saj bo pariteta omrežja dosežena na čedalje večjem številu lokacij. Nazadnje je treba pojasniti, da je bil interes industrije Unije v okviru analize interesa Unije

▼B

podobno kot v vseh preiskavah trgovinske zaščite ocenjen na enaki podlagi kot interes drugih gospodarskih subjektov, vključno z nepovezanimi uvozniki, medtem ko je bil položaj industrije Unije ocenjen z namenom ugotoviti, ali je slednja utrpela znatno škodo zaradi subvencioniranega uvoza. Pojasniti je treba tudi, da preiskavo, katere cilj je ugotoviti, ali je industrija Unije utrpela znatno škodo ali ne, ureja predvsem člen 8(4) osnovne uredbe, ki določa minimalne standarde za takšne preiskave. Interes Unije se prouči šele po pozitivni ugotovitvi obstoja škodljivega subvencioniranja v skladu s standardi iz člena 31 osnovne uredbe. Posledično se je štelo, da verjetni negativen vpliv ukrepov na določene uvoznike, zlasti tiste, ki izdelke nabavljajo izključno iz LRK, ne odtehta koristi, ki bi jih ukrepi prinesli industriji Unije, ter srednje- in dolgoročnih koristi za fotonapetostni trg Unije, ki bi jih prinesla poštena konkurenca.

(769) Zato je bilo sklenjeno, da bi uvedba predlagane ravni ukrepov lahko imela določen negativen vpliv na položaj nepovezanih uvoznikov zadevnega izdelka.

6.4. **Interes gospodarskih subjektov, ki so višje v prodajni verigi**

(770) Gospodarski subjekti, ki so višje v prodajni verigi, se večinoma ukvarjajo s proizvodnjo surovin ter proizvodnjo in inženiringom opreme za proizvajanje izdelka v preiskavi. Prejetih je bilo osem izpolnjenih vprašalnikov gospodarskih subjektov, ki so višje v prodajni verigi. Opravljena sta bila dva preveritvena obiska, in sicer pri proizvajalcu surovin in proizvajalcu proizvodne opreme.

(771) Na splošno se je dejavnost osmih sodelujočih gospodarskih subjektov višje v prodajni verigi v povezavi z izdelkom v preiskavi v OP spreminjala sorazmerno z njihovo celotno dejavnostjo in je le za eno sodelujočo družbo predstavljala 100 % njene dejavnosti, medtem ko se je ta odstotek pri ostalih družbah gibal med 6 % in 80 %. Dejavnost v zvezi z zadevnim izdelkom je v OP v povprečju predstavljala približno 41 % celotne dejavnosti sodelujočih gospodarskih subjektov, ki so višje v prodajni verigi. V smislu delovnih mest je osem sodelujočih gospodarskih subjektov, ki so višje v prodajni verigi, v OP zaposlovalo približno 4 200 ljudi. Dobičkonosnost se je glede na segment in posamezno družbo gibala od visokih stopenj do nekoliko negativne dobičkonosnosti. Preiskava je pokazala, da so navedeni gospodarski subjekti z negativno dobičkonosnostjo utrpeli škodo zaradi slabega položaja industrije Unije, saj so bile nekatere stranke, ki so jih izgubili, proizvajalci izdelka v preiskavi v

▼B

Uniji, ter zaradi zmanjšanja potrošnje. Po izključitvi rezin iz obsega izdelka bi morali proizvajalci tega izdelka v Uniji imeti koristi od uvedbe dajatev, saj se pričakuje, da bo industrija Unije povečala svojo proizvodnjo celic in modulov.

(772) Gospodarski subjekti Unije, ki so višje v prodajni verigi, so izdelke prodajali v Uniji, LRK in drugih tretjih državah. Povprečna porazdelitev prodaje je v OP ustrezala približno 20 % prodaje v Uniji, skoraj 50 % prodaje v LRK in približno 30 % prodaje v drugih tretjih državah.

(773) Nekatere strani v sektorjih višje v prodajni verigi so trdile, da bi uvedba izravnalnih ukrepov negativno vplivala na njihove poslovne dejavnosti, saj je LRK njihov glavni izvozni trg. Trdilo se je, da bi dajatve močno omejile uvoz zadevnega izdelka iz LRK v Unijo, zaradi česar bi LRK omejila uvoz polisilicija in proizvodne opreme iz Unije. Zato bi gospodarski subjekti Unije, ki so višje v prodajni verigi, domnevno morali zmanjšati svoje poslovne dejavnosti in število zaposlenih.

(774) Treba je opozoriti, da cilj dajatev ni odpraviti uvoza zadevnega izdelka iz Kitajske, ampak ponovno vzpostaviti enake konkurenčne pogoje. Zato bi kitajski uvoz še naprej do določene mere oskrboval trg Unije, vendar po poštenih cenah. Poleg tega je preiskava pokazala, da gospodarski subjekti Unije, ki so višje v prodajni verigi, delujejo globalno in so prisotni na različnih nacionalnih trgih, zato niso odvisni izključno od svojega izvoza v LRK. Zato je upravičeno domnevati, da bi na svetovnem fotonapetostnem trgu gospodarski subjekti Unije, ki so višje v prodajni verigi, verjetno lahko nadomestili morebitno zmanjšanje izvoza v LRK z izvozom na druge trge, za katere se glede na javno dostopne tržne raziskave pričakuje, da bodo rastli. V vsakem primeru se kitajski fotonapetostni trg že sooča z znatno presežno proizvodno zmogljivostjo, zato je vprašljivo, ali bi proizvajalci strojev v Uniji kratko- in srednjeročno lahko prodali še več proizvodne opreme v LRK.

(775) Zainteresirane strani so trdile, da večina vložkov v fotonapetostno vrednostno verigo izvira iz Unije in da bi se ta ugoden položaj lahko prenehal, če bi se uvedle dajatve. Ena stran je v odgovor na dokončno razkritje opozorila, da bi lahko ukrepi v tem primeru sprožili druge ukrepe, ki jih lahko LRK uvede za izdelke Unije.

▼B

(776) V zvezi s tem se pričakuje, da bo kitajski uvoz kljub uvedbi dajatev še naprej oskrboval trg Unije. Poleg tega razni javno dostopni viri v fotonapetostnem sektorju, kot je poročilo združenja EPIA Global Market Outlook for Photovoltaics 2013–2017 (Svetovne tržne napovedi za fotovoltaiko 2013–2017), kažejo, da bi moralo biti morebitno zmanjševanje povpraševanja v Uniji le kratkoročno (leta 2013 in 2014) ter da se bo potrošnja v Uniji v prihodnjih letih ponovno povečala. Poleg tega bo odprava nepoštenih trgovinskih praks verjetno omogočila krepitev srednjeročne in dolgoročne trajnostne rasti na fotonapetostnem trgu v Uniji, ki bi koristila vsem gospodarskim subjektom v Uniji. Nazadnje je treba v zvezi z argumentom o morebitnih povračilnih ukrepih LRK v odziv na ukrepe v tem primeru opozoriti, da lahko LRK kot katera koli druga članica STO začne preiskavo trgovinske zaščite le v utemeljenih okoliščinah in da morajo biti vse takšne preiskave v skladu s strogimi pravili STO. Komisija spremlja vse takšne preiskave, da zagotovi spoštovanje pravil STO. Zato je bil argument zavrnjen.

(777) Nekatere strani so nasprotovale trditvi, da bi se zmanjšani izvoz gospodarskih subjektov Unije, ki so v fotonapetostnih sektorjih višje v prodajni verigi, v LRK lahko nadomestil z izvozom na druge trge, in trdile, da bi dajatve zmanjšale svetovno povpraševanje po izdelku.

(778) V zvezi s tem je treba najprej omeniti, da se za kitajski uvoz pričakuje, da se v primeru uvedbe dajatev ne bo povsem prenehal. Poleg tega informacije, zbrane med preiskavo, ne kažejo korelacije med razvojem uvoza iz LRK na trg Unije in izvozom iz LRK na druge trge. Poleg tega javno dostopni viri, kot je poročilo združenja EPIA Global Market Outlook for Photovoltaics 2013–2017 (Svetovne tržne napovedi za fotovoltaiko 2013–2017), napovedujejo, da se bo svetovni fotonapetostni trg v naslednjih letih povečal. V zvezi s kitajskim fotonapetostnim trgom obstajajo znaki, da se bo domača potrošnja v LRK bistveno povečala (npr. kot navaja EPIA). Ob upoštevanju navedenega se ne pričakuje, da se bo izvoz v LRK s strani gospodarskih subjektov Unije, ki so višje v prodajni verigi, bistveno zmanjšal zaradi uvedbe ukrepov.

(779) Opozoriti je treba tudi, da bi zmanjšanje povpraševanja v Uniji v letih 2013 in 2014 lahko imelo negativen učinek na gospodarske subjekte, ki so višje v prodajni verigi. Vendar tega ni mogoče povezati z dajatvami (vsaj ne v veliki meri). Poleg tega v zvezi s proizvajalci Unije, ki izdelujejo stroje za fotonapetostno industrijo, zaradi obstoječe visoke neizkoriščene zmogljivosti LRK ni verjetno, da se lahko njihov izvoz v LRK bistveno poveča, tudi če kitajski proizvajalci povečajo svoj obseg proizvodnje. Informacije, zbrane med preiskavo, kažejo, da bi na proizvajalce

▼B

strojev lahko vplival kitajski 12. petletni načrt za solarno fotonapetostno industrijo, ki predvideva, da bo do leta 2015 80 % opreme za proizvodnjo celic izdelane v LRK. Če bo ta sprememba dosežena v skladu s pravili STO, bi se lahko s tem še dodatno omejila možnost proizvajalcev strojev v Uniji, da konkurirajo na kitajskem trgu. Zgornji argument je bil zato zavrnjen.

(780) Kitajska vlada je v odgovor na dokončno razkritje trdila, da 12. petletni načrt za fotonapetostno industrijo podaja samo nekaj splošnih vodilnih načel, ki niso zavezujoča, saj izvršilna pooblastila niso predvidena, in da se ta načrt zato ne bi smel obravnavati kot znak, da bo možnost proizvajalcev strojev v Uniji za konkuriranje na kitajskem trgu omejena. V zvezi s tem je treba poudariti, da je kitajska vlada fotonapetostno industrijo v 12. petletnem načrtu uvrstila med strateške industrije in poleg tega izdala poseben načrt za fotonapetostno industrijo. V tem načrtu je kitajska vlada izrazila svojo podporo za „*nadrejena podjetja*“ in „*ključna podjetja*“ ter se zavezala, da bo „*spodbujala izvajanje različnih politik podpore fotonapetostni industriji*“ in „*oblikovala splošno pripravo podpornih politik za industrijo, finance, področje davkov…*“. Poleg tega, ker načrt vsebuje bistvene smernice, ki naj bi jih kitajska industrija dosegla v obdobju petih let, ima močan vpliv na poslovno okolje v LRK in v državah, ki poslujejo z LRK. Glede na zgoraj navedeno obstajajo jasni znaki, da načrt omejuje svobodo izbire kitajskih proizvajalcev celic in konkurenčni pritisk proizvajalcev proizvodne opreme v Uniji, ki izvažajo na kitajski trg. Zato je bil ta argument zavrnjen.

(781) En sodelujoči proizvajalec surovin je nasprotoval možnosti, da se zmanjšana proizvodnja na kitajskem trgu nadomesti z drugimi trgi, ker je v LRK nameščena znatna proizvodna zmogljivost, ki je ni mogoče zlahka vzpostaviti drugje. Ta trditev se zavrne, saj ni znakov za domnevno zmanjšanje proizvodnje na kitajskem trgu.

(782) Ena zainteresirana stran je ugovarjala številu zaposlenih v sektorju višje v prodajni verigi iz uvodne izjave (236) začasne protidampinške uredbe. Pojasnjeno je bilo, da se število 4 200 zaposlenih ne nanaša na celotni sektor, ampak le na sodelujoče gospodarske subjekte višje v prodajni verigi, kot so proizvajalci opreme in dobavitelj polisilicija, ter temelji na izpolnjenih vprašalnikih.

(783) Ob upoštevanju navedenega se sklene, da vpliv izravnalnih ukrepov na proizvajalce strojev ne bi bil znaten, medtem ko bi lahko bil vpliv na dobavitelja surovin kratkoročno negativen zaradi morebitnega zmanjšanja njegove prodaje v LRK.

▼B

6.5. **Interes gospodarskih subjektov, ki so nižje v prodajni verigi**

(784) Gospodarski subjekti, ki so nižje v prodajni verigi, večinoma delujejo na področjih razvoja projektov, trženja, komunikacij in fotonapetostnih naprav. Prejetih je bilo 13 izpolnjenih vprašalnikov gospodarskih subjektov, ki so nižje v prodajni verigi, tj. sedem vprašalnikov od subjektov, katerih dejavnost je neposredno povezana s podobnim izdelkom (in sicer razvijalcev projektov in monterjev), ter šest vprašalnikov od ponudnikov storitev iz fotonapetostnega sektorja (logistika, prevoz, odnosi z javnostjo itd.), tj. subjektov katerih dejavnost ni neposredno povezana z izdelkom v preiskavi. Enega od teh izpolnjenih vprašalnikov je predložil nepovezan uvoznik, za katerega se je izkazalo, da spada med gospodarske subjekte nižje v prodajni verigi, saj je njegova glavna dejavnost montaža (glej uvodno izjavo (25)).

(785) V uvodni izjavi (242) začasne protidampinške uredbe je bilo ocenjeno, da se je dejavnost gospodarskih subjektov nižje v prodajni verigi (tj. monterjev in razvijalcev projektov) v zvezi z izdelkom v preiskavi na splošno razlikovala v primerjavi z njihovo celotno dejavnostjo. V povprečju je v OP predstavljala 41 %. Povprečna dobičkonosnost sodelujočih gospodarskih subjektov, povezana z izdelkom v preiskavi, je bila v OP 11 %. V smislu delovnih mest je osem sodelujočih gospodarskih subjektov, ki so višje v prodajni verigi, v OP zaposlovalo približno 550 ljudi.

(786) Več strani je izpodbijalo reprezentativnost podatkov o prihodkih, dobičkonosnosti in zaposlitvi gospodarskih subjektov nižje v prodajni verigi, ki jih je Komisija zbrala na podlagi izpolnjenih vprašalnikov sedmih gospodarskih subjektov, ki so nižje v prodajni verigi. Združenje AFASE je predložilo „anketo“, ki jo je izvedlo med svojimi člani (monterji), da bi prikazalo, da je poslovanje na področju fotovoltaike primarni vir dohodka za večino monterjev. Združenje AFASE je nadalje trdilo, da gospodarski subjekti nižje v prodajni verigi, zlasti monterji, v nasprotju z ugotovitvami iz uvodne izjave (242) začasne protidampinške uredbe realizirajo le enomestne stopnje dobička, ki ne omogočajo absorpcije dajatev.

(787) Kar zadeva reprezentativnost podatkov, uporabljenih v začasni protidampinški uredbi, je Komisija uporabila vse podatke, ki so jih zagotovili gospodarski subjekti nižje v prodajni verigi, ki so izpolnili posebni vprašalnik, ter stališča, ki jih je predložilo združenje AFASE, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (737).

▼B

(788) V zvezi s trditvijo, da je poslovanje na področju fotovoltaike primarni vir dohodka za monterje, je nadaljnja analiza izpolnjenih vprašalnikov, ki jih je predložilo sedem gospodarskih subjektov, ki so nižje v prodajni verigi (monterji in razvijalci projektov), potrdila, da so dejavnosti, neposredno povezane s podobnim izdelkom v preiskavi, v povprečju pomenile približno 42 % celotne dejavnosti teh gospodarskih subjektov in v povprečju 11 % njihove dobičkonosnosti. Vendar, če se upoštevajo tudi njihove dejavnosti (ki niso neposredno povezane z izdelkom v preiskavi), se njihov skupni pomen znatno poveča za tri od sedmih gospodarskih subjektov. Zato bi se pripadajoči delež v OP gibal med približno 45 % in 100 %. Poleg tega bi za sedem gospodarskih subjektov (monterjev in razvijalcev projektov) dobičkonosnost dejavnosti na fotonapetostnem področju, vključno z dejavnostmi, ki niso neposredno povezane z izdelkom v preiskavi, v povprečju znašala 9 %. V smislu zaposlenosti bi dejavnost na fotonapetostnem področju, vključno z dejavnostmi, ki niso neposredno povezane z izdelkom v preiskavi, za teh sedem gospodarskih subjektov v OP pomenila približno 660 delovnih mest s polnim delovnim časom. Poleg fotonapetostnih projektov in napravso se ti gospodarski subjekti ukvarjali tudi z napravami za vetrno energijo in proizvajali električno opremo.

(789) Šteje se, da je treba vsak vpliv ukrepov na gospodarske subjekte, ki so nižje v prodajni verigi, v prvi vrsti oceniti v zvezi z njihovo dejavnostjo, ki je neposredno povezana z izdelkom v preiskavi in je v OP v povprečju dosegla 11-odstotno dobičkonosnost. Vendar sklepi ne bodo bistveno drugačni, tudi če se vpliv oceni na podlagi skupnih fotonapetostnih dejavnosti, ki niso neposredno povezane z izdelkom v preiskavi, saj se različni upoštevani dejavniki, kot sta dobičkonosnost in možnost absorpcije dela dajatev, na splošno ne spremenijo bistveno (dobičkonosnost se zmanjša s povprečno 11 % na povprečno 9 %). Ena stran, v katere prostorih je Komisija opravila preveritveni obisk, je v odgovor na dokončno razkritje izpodbijala reprezentativnost sklepa o dobičkonosnosti monterjev in razvijalcev, ki naj bi vsaj pri njej domnevno temeljil le na enem poslu. Ta argument se zavrne, saj je Komisija dobičkonosnost gospodarskih subjektov nižje v prodajni verigi izračunala na podlagi vseh podatkov, ki so jih v izpolnjenih vprašalnikih zagotovili gospodarski subjekti, ki so nižje v prodajni verigi.

(790) V zvezi z anketo, ki jo je združenje AFASE izvedlo med svojimi člani, je najprej treba omeniti, da so imeli vsi gospodarski subjekti možnost sodelovanja ob začetku preiskave in izpolnitve posebnega vprašalnika, namenjenega gospodarskim subjektom, ki so nižje v prodajni verigi, katerega cilj je bilo zbiranje informacij za oceno vpliva dajatev na te gospodarske subjekte. Identiteta monterjev, ki so sodelovali v anketi, ni bila razkrita, zato ni

▼B

bilo mogoče preveriti na primer relevantnosti in zanesljivosti predloženih podatkov. Čeprav so se številna vprašanja v anketi nanašala na zmogljivost monterjev, da absorbirajo morebitne dajatve, se anketa ni sklicevala na prihodek teh monterjev v OP, zato je manjkal pomemben element za ocenjevanje vpliva ukrepov. Zato na podlagi predložene ankete ni mogoče sprejeti smiselnih sklepov.

(791) Podan je bil argument, da ukrepi niso v interesu Unije, saj bodo zvišali ceno modulov in tako končne uporabnike/potrošnike odvrnili od postavitve naprav. Zato bi imeli gospodarski subjekti, ki so nižje v prodajni verigi, veliko manj naročil in bi morali zmanjšati svoje poslovanje. Ta ocena temelji na raziskavi podjetja Prognos o morebitnih izgubah delovnih mest, ki je bila predložena med preiskavo. Raziskava predvideva, da bo ogrožena velika večina delovnih mest na fotonapetostnem trgu Unije, če se dajatve uvedejo. V raziskavi je bila uporabljena ocena združenja EPIA, glede na katero je skupno število neposrednih delovnih mest v letu 2011 na vseh stopnjah fotonapetostnega trga Unije, vključno s proizvajalci, uvozniki in gospodarskimi subjekti v Uniji, ki so višje ali nižje v prodajni verigi, enako 265 000. V raziskavi podjetja Prognos, v kateri se je ocena skupnega števila neposrednih delovnih mest na fotonapetostnem trgu za leto 2011 upoštevala kot izhodišče, je bilo ugotovljeno, da bo od vseh 265 000 delovnih mest v treh letih izgubljenih do 242 000 delovnih mest, odvisno od ravni dajatev. Domnevno bo največ delovnih mest izgubljenih na podrejenem trgu, ki je po navedbah podjetja Prognos v letu 2011 zaposloval približno 220 000 ljudi.

(792) Preiskava ni potrdila zgoraj navedenega scenarija in je pokazala, da je v letih 2011 in 2012 ter v OP na fotonapetostnem trgu Unije obstajalo veliko manjše število neposrednih delovnih mest.

(793) Najprej je preiskava vzbudila dvom o točnosti skupnega števila neposrednih delovnih mest na fotonapetostnem trgu, kot ga je ocenilo združenje EPIA. Med preveritvenim obiskom pri EPIA se je zlasti izkazalo, da so bili podatki, na katerih je temeljilo ugotovljeno število 265 000, nenatančni in niso omogočali takšne ugotovitve. Informacije, pridobljene med preveritvenim obiskom, dejansko kažejo, da bi pri številu neposrednih delovnih mest na fotonapetostnem trgu, izračunanemu za leto 2011, obstajala stopnja napake do 20 %. Poleg tega ocena vključuje zaposlenost v drugih evropskih državah zunaj Unije ter zaposlenost v zvezi s tankoslojnim izdelkom, ki ne spada na področje te preiskave.

▼B

(794) Pojasniti je treba, da je 20-odstotna stopnja napake pri skupnem številu neposrednih delovnih mest na fotonapetostnem trgu, kot ga je ocenilo Evropsko industrijsko združenje za fotovoltaiko, postala očitna med preveritvenim obiskom pri EPIA. Kaže, kako težko je oceniti natančno število zaposlenih v sektorju, ki je nižje v prodajni verigi, saj obstaja malo virov zbiranja podatkov, ki pa si pogosto nasprotujejo.

(795) Tudi če se je za analizo učinka ukrepov uporabila prvotna ocena števila delovnih mest, je kljub tem dvomom treba opozoriti na naslednja dejstva. Ocena zajema delovna mesta na fotonapetostnem trgu v Evropi v letu 2011, ki so bila povezana z zelo visokim številom fotonapetostnih napravv Uniji v navedenem letu (približno 20 GW). Smiselno je domnevati, da se je zaradi znižanja ravni naprav, ki je dosegla približno 17,5 GW v OP in 15 GW v letu 2012, ustrezno zmanjšalo zlasti število delovnih mest na podrejenem trgu, ki so neposredno povezana z ravnjo naprav. Zato so javno dostopni strokovni tiskani mediji navajali, da se je v Nemčiji, ki je največji nacionalni trg, zaposlitev v fotonapetostnem sektorju med letoma 2011 in 2012 zmanjšala s 128 000 na 100 000, kar vključuje delovna mesta na strani proizvajalcev. Poleg tega je preiskava vzbudila resne dvome o tem, ali je številka vključevala samo delovna mesta s polnim delovnim časom, namenjena zgolj fotonapetostni industriji. Preiskava je tako razkrila, da je fotonapetostna dejavnost zlasti na podrejenem trgu (naprave) na splošno le del veliko širše poslovne dejavnosti, primarna poslovna dejavnost pa so ogrevalne, električne ali vodovodne napeljave itd.

(796) Glede na zgoraj navedeno je verjetno, da bi uvedba ukrepov lahko privedla do zvišanja cen izdelka v preiskavi v Uniji in tako do morebitnega kratkoročnega zmanjšanja števila fotonapetostnih naprav. Kljub temu bi bila delovna mesta v tem delu trga negativno prizadeta le v omejenem obsegu, in sicer zaradi naslednjih dejstev. Prvič, dejavnost v zvezi s fotonapetostnimi napravami vsaj za nekaj monterjev pomeni le del njihovih poslovnih dejavnosti in je poleg tega sezonska. Zato bi morali imeti monterji možnost, da v razmerah zmanjšanega povpraševanja po fotonapetostnih napravah opravljajo druge dejavnosti. Ker so cilji v zvezi z obnovljivo energijo in energetsko učinkovitostjo, ki so bili dogovorjeni na ravni Unije, pravno zavezujoči za države članice, je mogoče pričakovati, da se bo zaradi zmanjšanega povpraševanja po solarnih napravah povečalo povpraševanje po drugih oblikah obnovljive energije in energetske učinkovitosti. Mnogi od zaposlenih v sektorjih, ki so nižje v prodajni verigi, verjetno imajo potrebne veščine, da lahko izkoristijo

▼B

povečano povpraševanje v teh sosednjih sektorjih. Drugič, glede na sedanje dobičke na podrejenem trgu (glej uvodno izjavo (785)) bi morali biti monterji sposobni prevzeti del zvišanja cen in tako omejiti vpliv na končne cene in na povpraševanje po fotonapetostnih napravah.

(797) Neodvisno od uvedbe dajatev javno dostopne napovedi glede povpraševanja po fotonapetostnih napravah kažejo, da se bo povpraševanje v letu 2013 verjetno zmanjšalo, in sicer naj bi se letna raven naprav leta 2013 gibala med 9,8 GW in 16,5 GW, kar bi verjetno v vsakem primeru negativno vplivalo na število delovnih mest na podrejenem trgu.

(798) Treba je še poudariti, da bi se cene fotonapetostnih izdelkov verjetno v vsakem primeru zvišale, saj se zdi, da proizvodnja LRK, ki oskrbuje trg Unije, ustvarja velike izgube, kar je nevzdržen položaj.

(799) V zvezi z izgubo delovnih mest so informacije, zbrane med preiskavo, potrdile, da se sektor, ki je nižje v prodajni verigi, sooča z izgubo delovnih mest, kar je posledica zmanjšanja povpraševanja po fotonapetostnih napravah v Uniji med letoma 2011 in 2012 za približno 5 GW. Te izgube delovnih mest ni mogoče pripisati ukrepom, saj je posledica razvoja trga. Poleg tega je za leti 2013 in 2014 predvideno nadaljnje zmanjšanje povpraševanja, ki bo najverjetneje povzročilo nadaljnjo izgubo delovnih mest v fotonapetostnem sektorju. Tak razvoj povpraševanja so glavna raziskovalna središča predvidela že pred začetkom preiskave, zato take izgube delovnih mest ni mogoče pripisati uvedbi ukrepov.

(800) Industrija Unije je predložila raziskavo svetovalne družbe PriceWaterHouseCoopers („PWC“) o morebitnem vplivu ukrepov na delovna mesta na fotonapetostnem trgu. Raziskava PWC se sklicuje na raziskavo podjetja Prognos, ki je predvidela veliko izgubo delovnih mest na fotonapetostnem trgu kot posledico uvedbe ukrepov in jo je predložilo združenje AFASE pred uvedbo začasnih protidampinških dajatev ter je obravnavana v uvodni izjavi (791). Raziskava PWC je kritizirala raziskavo, ki jo je opravilo podjetje Prognos, in izpostavila dejstvo, da je bila skupna izguba delovnih mest, ki jo je predvidelo podjetje Prognos, pravzaprav večja od skupnega števila obstoječih delovnih mest na fotonapetostnem trgu v Uniji. PWC je glede vpliva dajatev na trg Unije sprejel sklepe, ki nasprotujejo ugotovitvam podjetja Prognos, in predvidel neto pozitivni vpliv na delovna mesta v Uniji ter koristi, ki bodo odtehtale morebitne negativne učinke dajatev (npr. na povpraševanje).

(801) Združenje AFASE je trdilo, da Komisija ni razkrila vira 20-odstotne stopnje napake v zvezi s številom neposrednih delovnih mest na fotonapetostnem trgu, ki ga je združenje EPIA izračunalo za leto 2011.

▼B

(802) Ta 20-odstotna stopnja napake, ki lahko pomeni, da je število toliko nižje ali višje, je postala očitna med preveritvenim obiskom pri EPIA. Kaže, kako težko je oceniti natančno število zaposlenih v sektorju, ki je nižje v prodajni verigi, saj obstaja malo virov zbiranja podatkov, ki pa si pogosto nasprotujejo.

(803) Nekaj strani je v odgovor na dokončno razkritje trdilo, da Komisija v svoji analizi ni niti omenila dejstva, da bodo dajatve še povečale izgubo delovnih mest zaradi zmanjšanja števila fotonapetostnih naprav po letu 2011. Trdilo se je, da so takšne izgube delovnih mest, zlasti v sektorju nižje v prodajni verigi, tesno povezane z dejstvom, da so monterji v fotonapetostni industriji odvisni od solarnih naprav. Poleg tega je združenje AFASE kritično navedlo, da Komisija ni ustrezno upoštevala njegove ankete, ki jo je izvedlo med svojimi člani, ter podobne ankete, ki jo je izvedlo britansko trgovinsko združenje za fotovoltaiko Solar Trade Association in je domnevno prikazovala takšno odvisnost.

(804) V zvezi s trditvijo, da Komisija ni omenila vpliva dajatev na delovna mesta, se je treba sklicevati na uvodni izjavi (799) in (800), v katerih se obravnavajo trditve v zvezi z vplivom ukrepov na delovna mesta v fotonapetostnem sektorju in kjer se priznava, da bi ukrepi res lahko kratkoročno negativno vplivali na delovna mesta v sektorju, ki je nižje v prodajni verigi.

(805) Kar zadeva anketi združenj AFASE in Solar Trade Association, je bila identiteta družb, ki so sodelovale v anketah, razkrita v odgovor na dokončno razkritje. Vendar sta anketi ostali pomanjkljivi, saj so bili na primer nekateri odgovori nepopolni. Analiza anket je pokazala naslednje. V zvezi z anketo združenja AFASE je treba najprej opozoriti, da je večina od 50 monterjev, ki so odgovorili na vprašanja, navedla, da delujejo izključno na fotonapetostnem trgu. 15 od 50 monterjev je navedlo, da opravljajo tudi druge dejavnosti, ki niso povezane s fotovoltaiko, kot so ogrevalne in električne napeljave ter do neke mere naprave za vetrno energijo. V okviru britanske ankete je 21 od 31 britanskih družb, ki so odgovorile na vprašanja, opravljalo tudi druge dejavnosti, ki niso povezane s fotovoltaiko. Ti rezultati kažejo, da je ugotovitev v zvezi s skoraj polovico razvijalcev projektov in monterjev iz uvodne izjave (247) začasne protidampinške uredbe glede njihove sposobnosti, da opravljajo druge dejavnosti, kot so električne, ogrevalne ali vodovodne napeljave in druge naprave za zeleno energijo, pravilna. Vendar se priznava, da ta sposobnost morda obstaja v manjšem obsegu, kot se je domnevalo v začasni protidampinški uredbi. Zato bi bil njen ublažitveni učinek na izgube delovnih mest lahko manj pomemben, kot se je sprva domnevalo. Poleg tega so nekateri gospodarski subjekti, ki sta jih anketirali združenji AFASE in Solar Trade Association, uporabljali izdelke, izdelane v Uniji, nekateri pa so napovedali, da bodo po uvedbi ukrepov kupovali izdelke, ki niso proizvedeni na Kitajskem, da bi se izognili zvišanju cen.

▼B

Zato se pričakuje, da se bosta njihova odvisnost od kitajskega uvoza in vpliv ukrepov zmanjšala, saj so jim na voljo izdelki, izdelani v Uniji. Nadalje ocena učinka ukrepov na poslovanje vseh anketiranih gospodarskih subjektov ni dopuščala sprejetja zanesljivih sklepov, saj so se njihove ocene močno razlikovale. Nekatere družbe niso mogle niti oceniti takšnega učinka. Tudi odgovori na vprašanje o številu fotonapetostnih projektov, ki jih bo v primeru uvedbe dajatev verjetno treba ukiniti, so se v britanski anketi razlikovali in so vključevali vse od „malo projektov“ do „vsi projekti“. Nekateri gospodarski subjekti tega niso mogli oceniti. Nazadnje je v obeh anketah manjkalo vprašanje o dobičkonosnosti anketiranih gospodarskih subjektov, ki je pomembna za oceno možnosti absorpcije v primeru, da bi se cene zaradi dajatev zvišale.

(806) Več strani je trdilo, da monterji ne morejo zlahka spremeniti svojih dejavnosti ali preusmeriti svoje delovanje na druge naprave za zeleno energijo, saj gre za drugačne tehnologije ter tehnično znanje in izkušnje. Zato bi ob uvedbi dajatev prenehale poslovati. Po dokončnem razkritju je ena zainteresirana stran ponovila to trditev in poudarila, da so monterji vložili znatna sredstva v specializacijo na področju fotovoltaike, ki pomeni zelo specifično usposabljanje, ter da to kaže, da so usmerjeni predvsem na fotonapetostni sektor in se ne bi mogli enostavno preusmeriti na druge dejavnosti.

(807) Ta argument ni bil dovolj utemeljen, saj ni bilo dokazano, kakšno podrobno znanje bi moral monter pridobiti ter kako težko in drago ga je pridobiti. Ne glede na to institucije priznavajo, da so monterji razvili znanje in izkušnje, specifične za nameščanje fotonapetostnih modulov. Vendar pa je razvoj tega tehničnega znanja razmeroma nedaven in dopolnjuje primarno strokovno znanje monterjev, tj. znanje na področju električnih, ogrevalnih in vodovodnih napeljav itd. Razvil se je tudi v odziv na nepoštene prakse, in sicer zaradi množičnega dotoka subvencioniranega uvoza iz LRK. Neodvisno od specializiranih spretnosti osebja monterjev je treba ta argument obravnavati vzporedno z analizo iz uvodnih izjav od (792) do (800) v zvezi s položajem na področju zaposlovanja v sektorju nižje v prodajni verigi, ki bo morda kratkoročno občutil negativne učinke, vendar se bo zaposlovanje monterjev v tem sektorju zaradi trajnostne trgovine srednje- in dolgoročno povečalo. Zato je bil argument zavrnjen.

(808) Več strani je ugovarjalo trditvi, da lahko gospodarski subjekti, ki so nižje v prodajni verigi, vsaj delno absorbirajo morebitno povišanje cen. Ta argument ni bil dovolj utemeljen in ni omogočal ocene njegove točnosti. Povprečna dobičkonosnost sodelujočih gospodarskih subjektov nižje v prodajni verigi, ki je neposredno

▼B

povezana z zadevnim izdelkom, je bila ocenjena na približno 11 %, kar zadevnim gospodarskih subjektom omogoča, da vsaj delno absorbirajo zvišanje cen, če bo do takšnega zvišanja sploh prišlo. V zvezi s tem je treba poudariti, da se cene na splošno znižujejo.

(809) Nekaj strani je v odgovor na dokončno razkritje ponovilo trditev, da bi ukrepi povzročili resno tveganje upada povpraševanja po solarnih izdelkih, kar je po mnenju teh strani razlog proti uvedbi ukrepov. Ena stran je trdila, da ima sončna energija trenutno veliko cenovno elastičnost povpraševanja in da bi že omejeno zvišanje cen solarnih izdelkov povzročilo močen upad povpraševanja. Ta stran je ocenila, da bi lahko 30-odstotna izravnalna dajatev nadalje zmanjšala povpraševanje za 8 GW, 50-odstotna dajatev pa za 10 GW. Združenje AFASE se je v enakem tonu sklicevalo na raziskavo tržnega analitika, ki prav tako predvideva, da bi se v primeru 50-odstotne dajatve povpraševanje v letu 2013 zmanjšalo za do 2 GW, kar je precej manjši upad.

(810) Čeprav so strani med preiskavo poleg zgoraj navedenih primerov predložile različne druge scenarije upada, njihovi rezultati niso bili primerljivi. Medtem ko ni mogoče izključiti, da bi dajatve lahko povzročile zmanjšanje povpraševanja po fotonapetostnih napravah, je ta učinek težko količinsko opredeliti zaradi različnih elementov, ki vplivajo na privlačnost fotonapetostnih naprav v Uniji. Poleg tega se pričakuje, da bodo srednje- in dolgoročne koristi, ki jih bo prineslo pošteno trgovanje, tudi v primeru kratkoročnega zmanjšanja povpraševanja odtehtale kratkoročne negativne učinke. Nazadnje je tudi združenje AFASE priznalo, da bi bila ocena neposredne povezave med povpraševanjem in dajatvami na voljo šele po uvedbi dajatev. Zato je bila ta trditev zavrnjena.

(811) Kot je navedeno v uvodni izjavi (784), je bilo prejetih šest vprašalnikov, ki so jih izpolnili ponudniki storitev v fotonapetostnem sektorju (logistika, prevoz, odnosi z javnostjo itd.), tj. gospodarski subjekti, katerih dejavnost ni neposredno povezana z izdelkom v preiskavi. Ugotovljeno je bilo, da ti izpolnjeni vprašalniki kažejo, kakšen relativni pomen imajo dejavnosti, povezane s fotonapetostnimi izdelki, v primerjavi s celotno dejavnostjo zadevnih sodelujočih gospodarskih subjektov. Kljub nekaterim pomanjkljivim odgovorom so podatki iz vprašalnikov omogočili oceno, da so dejavnosti teh gospodarskih subjektov, ki so povezane s fotonapetostnimi izdelki, postranskega pomena v primerjavi z njihovo celotno dejavnostjo. Dejavnosti v zvezi s fotonapetostnimi izdelki so v povprečju pomenile le približno 5 % skupnega prihodka teh subjektov in približno 8 % skupnega števila zaposlenih. V smislu dobičkonosnosti pa so v povprečju pomenile približno 7 %. Vendar je treba omeniti, da podatki v zvezi z dobičkonosnostjo niso bili popolni, saj o tej točki niso poročali vsi gospodarski subjekti. Zato je bilo sklenjeno, da ni verjetno, da bo morebiten vpliv ukrepov na gospodarski položaj ponudnikov storitev v fotonapetostnem sektorju znaten.

▼B

(812) Glede na zgoraj navedeno se sklene, da bi bil kratkoročni vpliv ukrepov na gospodarske subjekte, ki so nižje v prodajni verigi, v omejenem obsegu negativen zaradi večjega znižanja števila naprav kot v obratnem scenariju brez dajatev, ki so ga napovedala glavna raziskovalna središča, in kolikor gospodarski subjekti, ki so nižje v prodajni verigi, ne bodo mogli prevzeti dajatev. Kljub morebitnemu zmanjšanju povpraševanja po fotonapetostnih napravah bi morali biti monterji sposobni opravljati druge dejavnosti, povezane z drugimi viri zelene energije ali s primarno poslovno dejavnostjo monterjev, kot je navedeno zgoraj. Ob upoštevanju predloženih podatkov je bilo sklenjeno, da morebiten vpliv ukrepov na gospodarski položaj ponudnikov storitev v fotonapetostnem sektorju verjetno ne bo velik.

6.6. **Interes končnih uporabnikov (potrošnikov)**

(813) Strani, ki neposredno zastopajo interese končnih uporabnikov, kot so zveze potrošnikov, niso predložile pripomb. V tem primeru se navajata dve vrsti končnih uporabnikov: potrošniki (gospodinjstva) in drugi končni uporabniki (npr. institucije, drugi vlagatelji). Preiskava je pokazala, da so samo približno četrtino obstoječih fotonapetostnih naprav v Uniji (tako imenovanih strešnih, manjših naprav) naročili potrošniki. Ostale naprave (talne, industrijske in komercialne naprave večjih velikosti) so naročili drugi končni uporabniki.

(814) Več strani je trdilo, da bi v primeru uvedbe ukrepov zvišanje cen fotonapetostnih modulov prizadelo potrošnike. Čeprav se lahko pričakuje, da se bodo cene fotonapetostnih modulov na trgu Unije zaradi dajatev nekoliko zvišale, je verjetno, da bo to potrošnike in druge končne uporabnike prizadelo le v omejenem obsegu, saj je preiskava pokazala, da cena modula predstavlja do 50 % celotnih stroškov za fotonapetostno napravo. Glede na stopnje dobička razvijalcev projektov in monterjev je smiselno domnevati, da bi lahko morebitno zvišanje cen modulov vsaj delno prevzeli in ga tako ublažili v korist potrošnikov. Na podlagi razpoložljivih dokazov se sklene, da bo ukrepe na predlagani ravni dajatev vsaj delno prevzela dobavna veriga in zato ne bodo nujno povzročili zvišanja cen za potrošnike na maloprodajni ravni.

(815) Poleg tega je treba opozoriti, da bi v primeru, da se dajatve ne uvedejo, potrošniki zaradi verjetnega prenehanja obstoja industrije Unije v prihodnosti imeli na voljo samo en vir dobave modulov. V tem primeru bi imeli kitajski proizvajalci izvozniki možnost, da dodatno okrepijo svoj zelo močan položaj na trgu, kar bi lahko kratko- in srednjeročno zvišalo cene v škodo potrošnikov/končnih uporabnikov. Kot je bilo omenjeno, bi se cene verjetno v vsakem primeru zvišale zaradi dejstva, da proizvodnja LRK ustvarja izgube.

▼B

(816) Nekatere strani so trdile, da bi dajatve povečale ceno izdelka v preiskavi. Povpraševanje po fotonapetostnih napravah bi se zato zmanjšalo, saj bi bile predrage za potrošnike in ne bi bile dovolj privlačne za druge vlagatelje.

(817) Kot je navedeno v uvodni izjavi (752), je treba tudi v primeru, da se bodo cene začasno zvišale zaradi uvedbe ukrepov, upoštevati splošni trend zniževanja cen, ki ga je potrdilo več javnih virov. Ta argument se zato zavrne. Čeprav je težko natančno določiti, za koliko bi se cene lahko povečale zaradi uvedbe ukrepov in za koliko bi se povpraševanje lahko posledično zmanjšalo, je treba ponovno opozoriti na več zadev. Prvič, izdelek v preiskavi znaša 50 % vseh stroškov fotonapetostne naprave in se zato lahko dajatev vsaj deloma absorbira. Drugič, konkurenca industrije Unije s proizvajalci tretjih držav, ki so že prisotni na trgu Unije, bo verjetno pomagala ohraniti nizke cene. Obenem bi morala industrija Unije doseči boljše finančne rezultate zaradi ekonomij obsega, ki so posledica boljše izkoriščenosti proizvodnih obratov in manjših stroškov proizvodnje. Tretjič, povpraševanje po fotonapetostnih napravah je povezano tako z ravnmi cen izdelka v preiskavi kot tudi z ravnjo tarif za dovajanje toka. Zaradi trenutnih nizkih ravni povpraševanja v primerjavi z ravnmi iz leta 2011 in OP se pričakuje, da se tarife za dovajanje toka ne bi smele zmanjševati tako hitro kot v obravnavanem obdobju, kar bo omogočilo stalne naložbe v fotonapetostne projekte. Trditev je bila zato zavrnjena.

(818) Ena stran je v odgovor na dokončno razkritje izpodbijala zgornjo obrazložitev. Trdila je, da trenda zniževanja cen ne bo mogoče ohraniti po uvedbi ukrepov. Stran je opozorila, da ukrepi pomenijo precejšnje povišanje stroškov, ki ga ni mogoče v celoti izravnati z znižanji stroškov in/ali uvozom iz tretjih držav. Poleg tega je ponovila, da industrija Unije ne bo mogla izvajati novih naložb v obrate in stroje ter da gospodarski subjekti, ki so nižje v prodajni verigi, lahko prevzamejo le majhen del, če imajo 11-odstotni dobiček. Nazadnje ni nobenih dokazov, da bi lahko tarife za dovajanje toka nadomestile zvišanje cen.

(819) Treba je opozoriti, da se v nasprotju s to trditvijo ne pričakuje, da se bo zvišanje cen kot posledica ukrepov lahko v celoti izravnalo, ampak da je mogoče, da se bodo po uvedbi ukrepov cene začasno zvišale (glej uvodno izjavo (247) začasne protidampinške uredbe). Takšno zvišanje cen je res lahko posledica razlike med ravnjo kitajskih subvencioniranih cen in ravnjo cen izdelkov, ki niso izdelani na Kitajskem. Vendar je na podlagi informacij, zbranih med preiskavo, mogoče trditi, da bi se morebitno zvišanje cen lahko delno absorbiralo s pomočjo več faktorjev zaradi povprečne 11-odstotne ravni dobička v sektorju, ki je nižje v prodajni verigi. V zvezi s trditvijo, da ni dokazov,

▼B

da bi lahko tarife za dovajanje toka nadomestile zvišanje cen, je smiselno domnevati, da se bodo tarife za dovajanje toka skozi čas prilagajale v skladu z razvojem cen projektov.

(820) Ena stran je trdila, da so se od marca 2013 cene modulov v Uniji povečale za 20 % in da od leta 2013 resno primanjkuje zalog. Trditev ni bila utemeljena in je v nasprotju z viri javnih informacij, ki potrjujejo relativno stabilnost cen v drugem četrtletju leta 2013. Tudi če bi bile navedene informacije pravilne, bi zgolj izražale dejstvo, da je bilo po registraciji uvoza vračunano tveganje morebitne izravnalne dajatve. Zato je bila trditev zavrnjena.

(821) Druga stran je trdila, da fotonapetostni projekti ne bi ustvarili donosa za vlagatelja, če zmanjševanje tarif za dovajanje toka ni povezano z zmanjševanjem stroškov projekta, vključno s ceno modulov, saj so bistven del stroškov v zadevnem projektu. Zato se je trdilo, da bi dajatve vzbudile dvom o izvedljivosti mnogih fotonapetostnih projektov, ker zvišujejo ceno.

(822) Kot je omenjeno v uvodni izjavi (752), se zdi, da se cene izdelka v preiskavi na splošno znižujejo. Poleg tega se pomen tarif za dovajanje toka glede na trg zmanjšuje, saj bo pariteta omrežja verjetno dosežena v več regijah. Na podlagi tega je bila trditev, da bi cena fotonapetostnih modulov lahko negativno vplivala na fotonapetostne projekte, vključno na vprašanje njihove izvedljivosti, zavrnjena.

(823) Ena zainteresirana stran je predložila notranji model, da bi dokazala, da bodo mnogi fotonapetostni projekti ogroženi, če se uvedejo dajatve.

(824) Ta model ni omogočal ustrezne točne opredelitve, v kakšni meri bi se privlačnost naložb v fotonapetostne naprave (na primer donosnost naložbe) lahko zmanjšala, če bi se cene izdelka v preiskavi povišale. Kljub temu domneva iz omenjenega modela, da bi se vse dajatve v celoti prenesle na končne uporabnike ali potrošnike, ni verjetna, če se upoštevajo obstoječe stopnje dobička gospodarskih subjektov, ki so nižje v prodajni verigi. Poleg tega odločitev o naložbi ne temelji le na ceni modulov, temveč tudi na mnogih drugih dejavnikih, med drugim vključno na obstoju splošnega ugodnega okvira za fotonapetostne naprave v zadevni državi in ravni podpore oziroma ceni električne energije (za pariteto omrežja). Zato je bilo treba ta argument zavrniti.

▼B

(825) Na podlagi zgoraj navedenega se sklene, da bi imela uvedba ukrepov na splošno omejen vpliv na potrošnike in druge končne uporabnike. Ta vpliv ni odvisen od vloge nacionalnih shem podpore pri spodbujanju povpraševanja po fotonapetostnih napravah. Če se nacionalne sheme podpore prilagodijo višjim cenam solarnih panelov (z uvedbo višjih tarif za dovajanje toka), bi se lahko vpliv na potrošnike popolnoma odpravil.

6.7. **Druge trditve**

(826) Nekatere strani so trdile, da industrija Unije ni sposobna oskrbovati trg Unije v potrebnih količinah, zato v primeru uvedbe izravnalnih dajatev obstaja resna nevarnost pomanjkanja v Uniji, kar bi lahko povzročilo dodatno zvišanje cen zadevnega izdelka.

(827) Preiskava je pokazala, da je ta trditev neutemeljena. Proizvodna zmogljivost industrije Unije je od leta 2009 preslabo izkoriščena. Stopnja izkoriščenosti zmogljivosti Unije za proizvodnjo modulov je bila v OP 41 % z dodatno neizkoriščeno zmogljivostjo približno 5,7 GW, stopnja izkoriščenosti zmogljivosti Unije za proizvodnjo celic pa je bila 63 % z dodatno neizkoriščeno zmogljivostjo približno 1,2 GW. Zato bi industrija Unije zaradi neizkoriščenih zmogljivosti lahko kratkoročno tekmovala za dodatni del trga. Smiselno je domnevati, da bo industrija Unije poleg tega srednjeročno razširila svoje proizvodne zmogljivosti, da bo lahko bolj izkoristila ekonomije obsega in omogočila nadaljnja znižanja cen. Poleg tega na svetu obstajajo tudi drugi viri dobave, ki so prisotni na trgu Unije in bodo lahko na njem tekmovali v primeru zmanjšanja uvoza kitajskih izdelkov. Preiskava je pokazala, da je bila v OP obstoječa neizkoriščena zmogljivost proizvodnje zunaj Unije, razen na Kitajskem, 5,6 GW za module in 6 GW za celice. Zato se sklene, da je skupna neizkoriščena zmogljivost Unije in tretjih proizvajalcev zunaj Unije zadostna, da kratkoročno dopolni morebitno zmanjšanje kitajskega uvoza v primeru, da bo povpraševanje po fotonapetostnih napravah v EU skladno z napovedmi glavnih raziskovalnih središč, kot je EPIA, za leto 2013 (med 9,8 GW in 16,5 GW) in za leto 2014 (med 9 GW in 17,1 GW).

(828) Tudi če bi bila predpostavka o proizvodni zmogljivosti Unije bolj previdna (glej uvodno izjavo (545)), bi skupne proste zmogljivosti Unije in tretjih držav zadostovale za kratkoročno dopolnitev morebitnega zmanjšanja kitajskega uvoza. Smiselno je domnevati, da bo industrija Unije poleg tega srednjeročno razširila svoje proizvodne zmogljivosti, da bo lahko dosegla ekonomije obsega, ki bi omogočile dodatno znižanje cen. Zato je bila ta trditev zavrnjena.

▼B

(829) Nekatere strani so trdile tudi, da bo uvedba dajatev na zadevni izdelek škodila razvoju fotonapetostnega trga v Evropi in da zato ciljev agende 2020 EU v zvezi z obnovljivimi viri energije in zmanjšanjem emisij toplogrednih plinov v EU ne bo mogoče doseči.

(830) Prvič, cilji za leto 2020 niso odvisni izključno od sončne energije. Enako pomembne so tudi druge zelene energije, kot so: energija vetra in biomase, vodna energija itd. Ker sončni energiji ni pripisan določen odstotek za cilje za leto 2020, se pričakuje, da nekoliko nižje število fotonapetostnih naprav ne bo povzročilo povečanja splošnih stroškov za agendo 2020. Poleg tega je cena solarnih panelov le eden od številnih dejavnikov, ki so bistvenega pomena za razvoj fotonapetostne industrije v Uniji. Enako pomembni so: ugodni pravni in finančni okvir na ravni Unije in nacionalni ravni, boljši dostop do financiranja projektov na področju obnovljive energije ter naložbe v raziskave in razvoj. V zvezi s financiranjem naložb v sončno energijo bo uvedba dajatev izboljšala položaj industrije Unije in celotnega fotonapetostnega sektorja. Zato bo verjetno izboljšala tudi dostop do kapitala tako za industrijo Unije kot tudi za vlagatelje v fotonapetostni sektor. Poleg tega je treba opozoriti, da cilj dajatev ni odpraviti kitajski uvoz, ampak ponovno vzpostaviti pošteno konkurenco. Če se bo cena zadevnega izdelka zvišala, je na podlagi dokazov glede dobičkov, ustvarjenih na podrejenem trgu, mogoče domnevati, da bodo gospodarski subjekti na podrejenem trgu delno prevzeli zvišanje cene. Zato se cena modulov za končne uporabnike/potrošnike verjetno ne bo znatno povišala, povpraševanje po solarnih napravah pa bo mogoče ohraniti v napovedanem razponu.

(831) Na podlagi zgoraj navedenega se sklene, da uvedba ukrepov na splošno ne bi znatno negativno vplivala na druge politike EU.

6.8. **Sklep o interesu Unije**

(832) Splošni pozitivni učinki na industrijo Unije odtehtajo verjeten negativen vpliv na druge udeležence na fotonapetostnem trgu, vključno s končnimi uporabniki (potrošniki).

(833) Glede na navedeno se sklene, da na podlagi razpoložljivih informacij v zvezi z interesom Unije ni utemeljenih razlogov proti uvedbi dokončnih ukrepov na uvoz zadevnega izdelka s poreklom iz LRK.

7. **DOKONČNI IZRAVNALNI UKREPI**

(834) Glede na sklepe o subvencioniranju, škodi, vzročni zvezi in interesu Unije je treba uvesti dokončne izravnalne ukrepe, da se tako prepreči, da bi subvencionirani uvoz še naprej povzročal škodo industriji Unije.

▼B

7.1. **Stopnja odprave škode**

(835) Za določitev stopnje teh ukrepov so bile upoštevane ugotovljene stopnje subvencioniranja in višina dajatve, potrebne za odpravo škode, ki so jo utrpeli proizvajalci Unije, ne da bi bile pri tem presežene ugotovljene stopnje subvencioniranja.

(836) Pri izračunu zneska dajatve, potrebnega za odpravo učinkov škodljivega subvencioniranja, se je štelo, da bi morali morebitni ukrepi industriji Unije omogočiti, da krije svoje stroške proizvodnje in ustvari dobiček pred obdavčitvijo, ki bi ga ta industrija od prodaje podobnega izdelka v Uniji lahko razumno ustvarila v običajnih konkurenčnih pogojih, tj. brez subvencioniranega uvoza. V skladu s sodno prakso Splošnega sodišča je tak dobiček dobiček, ki se realizira na začetku obravnavanega obdobja, tj. pred povečanjem subvencioniranega uvoza. Zato je bil ciljni dobiček določen na 8 % na podlagi tehtanega povprečnega dobička, ki ga je industrija EU realizirala v letih 2009 in 2010 za module in celice, ko so dobičkonosni.

(837) Industrija Unije je po dokončnem razkritju trdila, da bi bilo treba za raven dobičkonosnosti, ki bi jo industrija Unije lahko razumno dosegla v odsotnosti subvencioniranega uvoza, uporabiti dobičkonosnost iz leta 2010 in ne povprečno stopnjo dobička iz let 2009 in 2010. V zvezi s tem se je trdilo, da je bila dobičkonosnost v letu 2009 nezadostna in da so se okoliščine v navedenih dveh letih jasno razlikovale, zlasti zaradi razvoja potrošnje v letu 2010, ki je omilil učinke subvencioniranja v istem letu. Glede tega je treba poudariti, da za določitev stopnje odprave škode ni pomembno, ali je bila povprečna stopnja dobička industrije Unije „zadostna“. Stopnja odprave škode bi morala temeljiti na dobičku, ki ga je mogoče razumno ustvariti v odsotnosti subvencioniranega uvoza. V skladu s prakso preiskovalnih organov se šteje, da je bila ta stopnja dosežena na začetku obravnavanega obdobja. Ker je v tem primeru industrija Unije na začetku obravnavanega obdobja v letu 2009 ustvarjala izgube v zvezi s prodajo celic, je bila ta metodologija neprimerna in se je zdelo zanesljivejše, da se stopnja odprave škode določi na podlagi povprečne stopnje dobička za prvo in drugo leto obravnavanega obdobja. V zvezi s tem se je štelo za nepomembno tudi dejstvo, da so bile okoliščine v teh dveh letih različne.

(838) Druga stran je ponovno poudarila, da bi bilo treba za module in celice določiti različne ciljne dobičke, saj je dobičkonosnost teh vrst izdelkov v obravnavanem obdobju kazala različna trenda. Medtem ko so bili kazalniki prikazani ločeno za vsako vrsto izdelka, se sklepne ugotovitve za posamezen kazalnik nanašajo na izdelek v preiskavi kot celoto. Opozoriti je treba tudi, da so moduli in celice en sam izdelek, zato so bile stopnje subvencije in stopnja odprave škode določene na tej podlagi.

▼B

(839) Na podlagi tega je bila izračunana neškodljiva cena za industrijo Unije za podobni izdelek. Neškodljiva cena je bila dobljena tako, da se je stroškom proizvodnje vzorčenih proizvajalcev Unije iz OP prištela zgoraj navedena 8-odstotna stopnja dobička.

(840) Potrebno povišanje cen je bilo nato določeno na podlagi primerjave med tehtano povprečno uvozno ceno vzorčenih sodelujočih proizvajalcev izvoznikov v LRK, kot je bila ugotovljena za izračune nelojalnega nižanja cen in ustrezno prilagojena za stroške uvoza in carine, in tehtano povprečno neškodljivo ceno podobnega izdelka, ki so ga vzorčeni proizvajalci Unije prodajali na trgu Unije v OP. Kakršna koli razlika, ki izhaja iz te primerjave, je bila nato izražena kot odstotek tehtane povprečne uvozne vrednosti CIF.

(841) Ena stran je trdila, da se je prodaja vzorčenih proizvajalcev Unije osredotočala na trg visokega cenovnega razreda, kot sta stanovanjski sektor/komercialni sektor, ki je povzročil višje tarife za dovajanje toka, ter predlagala, da bi se morale prodajne cene industrije Unije zato ustrezno prilagoditi. Treba je opozoriti, da ta trditev ne bi smela biti odločilna za izračun stopnje škode, saj je preiskava pokazala, da proizvajalci Unije niso bili dobičkonosni.

7.2. **Dokončni ukrepi**

(842) Na podlagi navedenega in v skladu s členom 15 osnovne uredbe bi bilo treba uvesti dokončne izravnalne dajatve za uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih gradnikov (tj. celic) s poreklom ali poslanih iz LRK na ravni najnižjih ugotovljenih stopenj subvencij in škode v skladu s pravilom nižje dajatve. V tem primeru se dajatev določi na ugotovljeno stopnjo subvencije.

(843) Ob upoštevanju visoke stopnje sodelovanja kitajskih proizvajalcev izvoznikov je bila dajatev, ki velja za „vse druge družbe“, določena na ravni najvišje dajatve, ki bo uvedena za družbe, ki so vzorčene ali sodelujejo v preiskavi. Dajatev, ki velja za „vse druge družbe“, se bo uporabljala za družbe, ki v preiskavi niso sodelovale.

(844) Za sodelujoče nevzorčene kitajske družbe iz Priloge je dokončna stopnja dajatve določena na stopnji tehtanega povprečja stopenj vzorčenih družb.

▼B

(845) Na podlagi navedenega so stopnje, po katerih se bodo uvedle take dajatve, določene, kot je navedeno spodaj:

Ime družbe	Stopnja subvencije	Stopnja škode	Izravnalna dajatev
Wuxi Suntech Power Co. Ltd Suntech Power Co. Ltd Wuxi Sunshine Power Co. Ltd Luoyang Suntech Power Co. Ltd Zhenjiang Ren De New Energy Science Technology Co. Ltd Zhenjiang Rietech New Energy Science Technology Co. Ltd	4,9 %	46,3 %	4,9 %
Yingli Energy (Kitajska) Co. Ltd., Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd., Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd., Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd., Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd., Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd., Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd., Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Co. Ltd., Yingli Energy (Peking) Co. Ltd.	6,3 %	41,8 %	6,3 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd., Trina Solar (Changzhou) Science & Technology Co. Ltd., Changzhou Youze Technology Co. Ltd., Trina Solar Energy (Shanghai) Co. Ltd., Yancheng Trina Solar Energy Technology Co. Ltd.	3,5 %	48,2 %	3,5 %
JingAo Solar Co. Ltd., Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd., JA Solar Technology Yangzhou Co. Ltd., Hefei JA Solar Technology Co. Ltd. Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd;	5,0 %	56,5 %	5,0 %
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co. Ltd., LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co. Ltd., LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co. Ltd.	11,5 %	58,2 %	11,5 %
LDK Solar Hi-Tech (Hefei) Co. Ltd	11,5 %	58,2 %	11,5 %
Delsolar (Wujiang) Co. Ltd.	*de minimis*	64,9 %	0,0 %
Renesola Jiangsu Ltd. Renesola Zhejiang Ltd.	4,6 %	80,1 %	4,6 %
Jinko Solar Co. Ltd Jinko Solar Import and Export Co. Ltd ZHEJIANG JINKO SOLAR CO. LTD ZHEJIANG JINKO SOLAR TRADING CO. LTD	6,5 %	60,1 %	6,5 %
Družbe iz priloge	6,4 %	51,1 %	6,4 %
Vse druge družbe	11,5 %	80,1 %	11,5 %

▼B

(846) Navedeni dokončni izravnalni ukrepi se določijo v obliki dajatev *ad valorem*.

(847) Stopnje izravnalnih dajatev za posamezne družbe, navedene v tej uredbi, so bile določene na podlagi ugotovitev sedanje preiskave. Zato izražajo stanje, v kakršnem so bile te družbe med preiskavo. Te stopnje dajatev (v nasprotju z dajatvijo na ravni države, ki se uporablja za „vse druge družbe“) veljajo torej izključno za uvoz izdelkov s poreklom iz zadevne države, ki jih proizvajajo navedene družbe, torej posebej navedene pravne osebe. Za uvožene izdelke, ki jih je proizvedla družba, ki v členu 1 ni posebej navedena z imenom in naslovom, ter subjekti, ki so povezani s posebej navedenimi družbami, teh stopenj ni mogoče izkoristiti, ampak zanje velja stopnja dajatve, ki se uporablja za „vse druge družbe“.

(848) Vsak zahtevek za uporabo stopenj izravnalnih dajatev za posamezne družbe (npr. zaradi spremembe imena podjetja ali zaradi ustanovitve novih proizvodnih ali prodajnih obratov) se nemudoma naslovi na Komisijo ([1]) skupaj z vsemi ustreznimi informacijami, zlasti o vsaki spremembi dejavnosti družbe na področju proizvodnje, domače prodaje in izvoza, povezanimi na primer s to spremembo imena ali spremembo proizvodnih in prodajnih obratov. Uredba bo nato po potrebi ustrezno spremenjena s posodobitvijo seznama družb, upravičenih do individualnih stopenj dajatve.

(849) Za zagotovitev ustreznega izvajanja izravnalne dajatve je treba stopnjo preostale dajatve uporabljati ne le za nesodelujoče proizvajalce izvoznike, ampak tudi za tiste proizvajalce, ki v OP niso izvažali v Unijo.

(850) Da bi si proizvajalci v Uniji lahko opomogli od škodljivega učinka subvencij, se uvedejo ukrepi. Če bi nastalo začetno neravnovesje med morebitno koristjo za proizvajalce v Uniji in stroški za druge gospodarske subjekte v Uniji, bi to neravnovesje lahko odpravili s povečanjem in/ali ponovnim začetkom proizvodnje v Uniji. Vendar predvideni scenarij večje proizvodnje v Uniji morda ni v skladu z razvojem trga na tem nestanovitnem trgu. Potrošnja za module v Uniji se je med letoma 2009 in 2011 povečala za 264 % in se v šestmesečnem obdobju med letom 2011 in OP zmanjšala za 43-odstotnih točk. Nestanovitnost je še bolj očitna, če se prouči obdobje med leti 2006 in 2011, ko se je potrošnja za module v Uniji povečala z manj kot

([1]) Evropska komisija, Generalni direktorat za trgovino, Direktorat H, B-1049 Bruselj.

▼B

1 GW na skoraj 20 GW, kar je približno 2 000-odstotno povečanje v samo petih letih. Pričakuje se, da se bo ta nestanovitnost nadaljevala, in napovedi, ki so jih objavila poslovna združenja, kažejo razlikovanja za 100 % in več med različnimi scenariji tudi za srednjeročno obdobje 2014–2015.

(851) Zato se zdi primerno, da se v takih izjemnih okoliščinah trajanje ukrepov omeji le na dve leti.

(852) To obdobje bi moralo zadostovati, da bi lahko proizvajalci v Uniji povečali in/ali ponovno začeli s svojo proizvodnjo, hkrati pa ne bi bistveno ogrozili položaja drugih gospodarskih subjektov v Uniji. Šteje se, da bo obdobje dveh let najbolj ustrezno za analizo vprašanja, ali je bil učinek uvedbe ukrepov dejansko povečanje proizvodnje Unije in s tem izravnava negativnih učinkov na druge gospodarske subjekte v Uniji.

(853) En proizvajalec Unije je po dokončnem razkritju trdil, da je trajanje ukrepov, omejeno na obdobje dveh let, prekratko za okrevanje po povzročeni škodi. Poleg tega se je trdilo, da obdobje dveh let ni dovolj, da bi proizvajalci Unije lahko vložili poslovne načrte za sedanje in naslednje poslovno leto. V zvezi s tem je treba poudariti, da ukrepi trajajo do decembra 2015, kar bi moralo biti dovolj, da lahko proizvajalci Unije poslovne načrte vložijo do leta 2015.

(854) Poleg tega proizvajalec Unije ni izpodbijal razlogov, zaradi katerih je bilo trajanje omejeno na dve leti, zlasti nestanovitnosti trga. Proizvajalec je celo izrecno pozdravil možnost, da se opravi pregled, če bo treba ukrepe spremeniti zaradi spremenjenega tržnega položaja. Ker je na tem nestanovitnem trgu verjetnost spremembe tržnih razmer v dveh letih res velika, se zdi primerno, da se trajanje ukrepov že na začetku omeji na dve leti.

(855) Po dokončnem razkritju je pritožnik trdil, da obdobje dveh let ne zadostuje za vlaganje v proizvodnjo, in se skliceval na uvodno izjavo (852). Vendar je zaradi znatne neizkoriščene zmogljivosti industrije Unije proizvodnjo mogoče povečati z večjo uporabo obstoječih proizvodnih zmogljivosti, kar bi moralo biti izvedljivo brez znatnih dodatnih naložb.

(856) Pritožnik je nadalje trdil, da uvedba dokončnih izravnalnih dajatev za obdobje dveh let ne zadostuje za okrevanje industrije Unije po škodi, ki jo je utrpela zaradi preteklega subvencioniranja. Uvedba izravnalnih dajatev pa ne more temeljiti samo na

▼B

interesih industrije Unije, ampak mora uravnovesiti morebitne ugodnosti za proizvajalce v Uniji in stroške za druge gospodarske subjekte v Uniji. Na podlagi tega se odločitev o omejitvi ukrepov na dve leti ohrani.

(857) Vse strani so bile obveščene o osnovnih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih se je nameravala predlagati uvedba dokončne izravnalne dajatve na uvoz fotonapetostnih modulov ali panelov iz kristalnega silicija in vrste celic, ki se uporabljajo v fotonapetostnih modulih ali panelih iz kristalnega silicija, s poreklom iz LRK ali ki so od tam poslani (dokončno razkritje). Za vse strani je bil določen rok, v katerem so lahko predložile pripombe k dokončnemu razkritju.

(858) Ustne in pisne pripombe, ki so jih predložile zainteresirane strani, so bile ustrezno obravnavane in upoštevane.

7.3. **Registracija in retroaktivnost**

(859) Kot je omenjeno v uvodni izjavi (7), je Komisija 1. marca 2013 sprejela Uredbo št. 182/2013 o registraciji uvoza fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic in rezin) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani, za katere od 6. marca 2013 velja registracija.

(860) Začasna protidampinška uredba je od 6. junija 2013 zaustavila registracijo uvoza za namen zaščite proti dampinškemu uvozu. V zvezi s to protisubvencijsko preiskavo in glede na zgoraj navedene ugotovitve bi bilo treba registracijo uvoza za namene protisubvencijske preiskave v skladu s členom 24(5) osnovne uredbe prav tako ukiniti.

(861) V zvezi morebitno retroaktivno uporabo izravnalnih ukrepov je treba oceniti merila iz člena 16(4) osnovne uredbe. V skladu s tem členom se lahko dokončna izravnalna dajatev obračuna za izdelke, ki so bili uvoženi za potrošnjo največ 90 dni pred datumom začetka uporabe začasnih ukrepov, vendar ne pred začetkom preiskave.

(862) V tem primeru se začasni izravnalni ukrepi niso uporabili. Posledično je bilo sklenjeno, da se dokončna izravnalna dajatev ne obračuna retroaktivno.

8. **OBLIKA UKREPOV**

(863) Po sprejetju začasnih protidampinških ukrepov v vzporedni protidampinški preiskavi [1] je skupina sodelujočih proizvajalcev izvoznikov, vključno z njihovimi povezanimi družbami v Ljudski republiki Kitajski in Evropski uniji ter skupaj s kitajsko gospodarsko zbornico za izvoz in uvoz strojev in elektronskih izdelkov („CCCME“), ponudila skupno cenovno zavezo v skladu

[1] Uredba (EU) št. 513/2013.

▼B

s členom 8(1) osnovne protidampinške uredbe ([1]). Ponujeno zavezo so prav tako podprli kitajski organi. Komisija je proučila ponudbo in s Sklepom Komisije 2013/423/EU ([2]) sprejela ponujeno zavezo.

(864) Po sprejetju Sklepa 2013/423/EU so proizvajalci izvozniki skupaj s CCCME predložili uradno obvestilo glede spremembe njihove prvotne ponudbe za zavezo. Zahtevali so, da se zaveza spremeni ob upoštevanju izključitve rezin iz obsega izdelka, kot je opisano v uvodnih izjavah (46) in (99). Poleg tega je več dodatnih izvoznikov v roku, določenem v členu 8(2) osnovne protidampinške uredbe, zahtevalo vključitev v zavezo.

(865) Ista skupina proizvajalcev izvoznikov je skupaj s CCCME v roku, določenem v členu 13(2) osnovne uredbe ([3]), zahtevala, da Komisija sprejme pogoje iz te zaveze, da bi se odpravili tudi morebitni škodljivi učinki subvencioniranega uvoza. Komisija je glede na dokončne dajatve z Izvedbenim sklepom 2013/707/EU sprejela to ponudbo –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uvede se dokončna izravnalna dajatev na uvoz fotonapetostnih modulov ali panelov iz kristalnega silicija in vrste celic, ki se uporabljajo v fotonapetostnih modulih ali panelih iz kristalnega silicija (celice in rezine so debeline največ 400 mikrometrov), ki so trenutno uvrščeni pod oznake KN ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 in ex 8541 40 90 (oznake TARIC 8501 31 00 81, 8501 31 00 89, 8501 32 00 41, 8501 32 00 49, 8501 33 00 61, 8501 33 00 69, 8501 34 00 41, 8501 34 00 49, 8501 61 20 41, 8501 61 20 49, 8501 61 80 41, 8501 61 80 49, 8501 62 00 61, 8501 62 00 69, 8501 63 00 41, 8501 63 00 49, 8501 64 00 41, 8501 64 00 49, 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 in 8541 40 90 39), s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani, razen če so v tranzitu v smislu člena V GATT.

Naslednje vrste izdelka so izključene iz opredelitve zadevnega izdelka:

— solarni napajalniki, ki so sestavljeni iz manj kot šestih celic, so prenosni in z električno energijo napajajo naprave ali baterije,

— tankoslojni fotonapetostni izdelki,

([1]) UL L 343, 22.12.2009, str. 51.

([2]) Sklep Komisije z dne 2. avgusta 2013 o sprejetju zaveze, ponujene v okviru protidampinškega postopka v zvezi z uvozom fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic in rezin) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani (UL L 209, 3.8.2013, str. 26).

([3]) Uredba Sveta (ES) št. 597/2009 z dne 11. junija 2009; UL L 188, 18.7.2009, str. 93.

▼B

— fotonapetostni izdelki iz kristalnega silicija, ki so trajno vgrajeni v električne naprave, kadar funkcija električnih naprav ni proizvodnja električne energije in kadar se te električne naprave napajajo z električno energijo, ki jo proizvedejo integrirane fotonapetostne celice iz kristalnega silicija,

— moduli ali paneli z izhodno napetostjo, ki ne presega 50 V pri enosmernem toku, in izhodno močjo, ki ne presega 50 W, namenjeni izključno za neposredno polnjenje baterij v sistemih z enakimi značilnostmi glede napetosti in moči.

2. Stopnje dokončne izravnalne dajatve, ki se uporabljajo za neto ceno franko meja Unije pred plačilom dajatve za izdelke iz odstavka 1, ki jih proizvajajo naslednje družbe, so:

Družba	Stopnja dajatve	Dodatna oznaka TARIC
Wuxi Suntech Power Co. Ltd., Suntech Power Co. Ltd., Wuxi Sunshine Power Co. Ltd., Luoyang Suntech Power Co. Ltd., Zhenjiang Ren De New Energy Science Technology Co. Ltd., Zhenjiang Rietech New Energy Science Technology Co. Ltd.	4,9 %	B796
Yingli Energy (Kitajska) Co. Ltd., Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd., Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd., Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd., Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd., Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd., Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd., Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Co. Ltd., Yingli Energy (Peking) Co. Ltd.	6,3 %	B797
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd., Trina Solar (Changzhou) Science & Technology Co. Ltd., Changzhou Youze Technology Co. Ltd., Trina Solar Energy (Shanghai) Co. Ltd., Yancheng Trina Solar Energy Technology Co. Ltd.	3,5 %	B791
JingAo Solar Co. Ltd., Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd., JA Solar Technology Yangzhou Co. Ltd., Hefei JA Solar Technology Co. Ltd, Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd.	5,0 %	B794

▼B

Družba	Stopnja dajatve	Dodatna oznaka TARIC
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co. Ltd., LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co. Ltd., LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co. Ltd.	11,5 %	B793
LDK Solar Hi-Tech (Hefei) Co. Ltd	11,5 %	B927
Delsolar (Wujiang) Ltd.	0 %	B792
Renesola Jiangsu Ltd. Renesola Zhejiang Ltd.	4,6 %	B921
Jinko Solar Co. Ltd Jinko Solar Import and Export Co. Ltd ZHEJIANG JINKO SOLAR CO. LTD ZHEJIANG JINKO SOLAR TRADING CO. LTD	6,5 %	B845
Družbe iz priloge	6,4 %	
Vse druge družbe	11,5 %	B999 ([1])

([1]) Družbe, navedene v Prilogi II vzporedne protidampinške Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 (glej stran 1 tega Uradnega lista), imajo dodatno oznako TARIC, navedeno v navedeni izvedbeni uredbi.

3. Če ni določeno drugače, se uporabljajo veljavni carinski predpisi.

Člen 2

1. Uvoz izdelkov, deklariranih za sprostitev v prosti promet, ki so trenutno uvrščeni pod oznako KN ex 8541 40 90 (oznake TARIC 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 in 8541 40 90 39), ki jih zaračunajo družbe, katerih zaveze je Komisija sprejela in katerih imena so našteta v prilogi k Izvedbenemu sklepu 2013/707/EU, je oproščen protisubvencijske dajatve, ki jo določa člen 1, če:

(a) je družba, ki je navedena v prilogi k Izvedbenemu sklepu 2013/707/EU, proizvedla in odpremila zgoraj navedene izdelke ter zanje izdala račun neposredno ali prek povezane družbe, ki je tudi navedena v prilogi k Izvedbenemu sklepu 2013/707/EU, njenim povezanim družbam v Uniji, ki delujejo kot uvozniki in carinijo blago za prosti promet v Uniji, ali prvi neodvisni stranki, ki deluje kot uvoznik in carini blago za prosti promet v Uniji;

(b) je takemu uvozu priložen račun na podlagi zaveze, tj. trgovinski račun, ki vsebuje vsaj podatke in izjavo, določene v Prilogi 2 k tej uredbi,

▼B

(c) je takemu uvozu priloženo potrdilo o izvozni zavezi v skladu s Prilogo 3 k tej uredbi in

(d) blago, deklarirano in predloženo carini, natančno ustreza opisu na računu na podlagi zaveze.

2. Carinski dolg nastane v trenutku sprejema deklaracije za sprostitev v prosti promet:

(a) kadar koli se v zvezi z uvozom, opisanim v odstavku 1, ugotovi, da ni izpolnjen eden ali več pogojev iz tega odstavka ali

(b) ko Komisija umakne svoje sprejetje zaveze na podlagi člena 13(9) Uredbe (ES) št. 597/2009 v uredbi ali sklepu, ki velja za določene transakcije, ter razglasi zadevne račune na podlagi zaveze za neveljavne.

Člen 3

Družbe, katerih zaveze Komisija sprejme in katerih imena so našteta v prilogi k Izvedbenemu sklepu 2013/707/EU ter za katere veljajo nekateri pogoji iz te priloge, bodo prav tako izdale račun za transakcije, ki niso oproščene protisubvencijskih dajatev. Ta račun je trgovinski račun, ki vsebuje najmanj elemente iz Priloge 4 te uredbe.

Člen 4

Registracija uvoza, ki je posledica Uredbe (EU) št. 182/2013 o registraciji uvoza fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic in rezin) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani, za katere velja registracija, se ukine.

Člen 5

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Veljati preneha 7. decembra 2015.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼B

PRILOGA 1

Ime družbe	Dodatna oznaka TARIC
Anhui Schutten Solar Energy Co. Ltd Quanjiao Jingkun Trade Co. Ltd	B801
Anji DaSol Solar Energy Science & Technology Co. Ltd	B802
Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc. Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc. CSI Cells Co. Ltd CSI Solar Power (China) Inc.	B805
Changzhou Shangyou Lianyi Electronic Co. Ltd	B807
CHINALAND SOLAR ENERGY CO. LTD	B808
CEEG Nanjing Renewable Energy Co. Ltd CEEG (Shanghai) Solar Science Technology Co. Ltd China Sunergy (Nanjing) Co. Ltd China Sunergy (Shanghai) Co. Ltd China Sunergy (Yangzhou) Co. Ltd	B809
Chint Solar (Zhejiang) Co. Ltd	B810
ChangZhou EGing Photovoltaic Technology Co. Ltd	B811
ANHUI RINENG ZHONGTIAN SEMICONDUCTOR DEVELOPMENT CO. LTD. CIXI CITY RIXING ELECTRONICS CO. LTD. HUOSHAN KEBO ENERGY & TECHNOLOGY CO. LTD.	B812
CNPV Dongying Solar Power Co. Ltd	B813
CSG PVtech Co. Ltd	B814
DCWATT POWER Co. Ltd	B815
Dongfang Electric (Yixing) MAGI Solar Power Technology Co. Ltd	B816
EOPLLY New Energy Technology Co. Ltd SHANGHAI EBEST SOLAR ENERGY TECHNOLOGY CO. LTD JIANGSU EOPLLY IMPORT & EXPORT CO. LTD	B817
Era Solar Co. Ltd	B818
ET Energy Co. Ltd ET Solar Industry Limited	B819
GD Solar Co. Ltd	B820
Guodian Jintech Solar Energy Co. Ltd	B822
Hangzhou Bluesun New Material Co. Ltd	B824
Hangzhou Zhejiang University Sunny Energy Science and Technology Co. Ltd Zhejiang Jinbest Energy Science and Technology Co. Ltd	B825

▼B

Ime družbe	Dodatna oznaka TARIC
Hanwha SolarOne Co. Ltd	B929
Hanwha SolarOne (Qidong) Co. Ltd	B826
Hengdian Group DMEGC Magnetics Co. Ltd	B827
HENGJI PV-TECH ENERGY CO. LTD.	B828
Himin Clean Energy Holdings Co. Ltd	B829
Jetion Solar (China) Co. Ltd Junfeng Solar (Jiangsu) Co. Ltd Jetion Solar (Jiangyin) Co. Ltd	B830
Jiangsu Green Power PV Co. Ltd	B831
Jiangsu Hosun Solar Power Co. Ltd	B832
Jiangsu Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B833
Jiangsu Runda PV Co. Ltd	B834
Jiangsu Sainty Machinery Imp. And Exp. Corp. Ltd Jiangsu Sainty Photovoltaic Systems Co. Ltd	B835
Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd	B836
Changzhou Shunfeng Photovoltaic Materials Co. Ltd Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Electronic Power Co. Ltd Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B837
Jiangsu Sinski PV Co. Ltd	B838
Jiangsu Sunlink PV Technology Co. Ltd	B839
Jiangsu Zhongchao Solar Technology Co. Ltd	B840
Jiangxi Risun Solar Energy Co. Ltd	B841
Jiangyin Hareon Power Co. Ltd Taicang Hareon Solar Co. Ltd Hareon Solar Technology Co. Ltd Hefei Hareon Solar Technology Co. Ltd Jiangyin Xinhui Solar Energy Co. Ltd Altusvia Energy (Taicang) Co, Ltd	B842
Jinggong P-D Shaoxing Solar Energy Tech Co. Ltd	B844
Jinzhou Yangguang Energy Co. Ltd Jinzhou Huachang Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Jinmao Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Rixin Silicon Materials Co. Ltd Jinzhou Youhua Silicon Materials Co. Ltd	B795
Juli New Energy Co. Ltd	B846
Jumao Photonic (Xiamen) Co. Ltd	B847

▼B

Ime družbe	Dodatna oznaka TARIC
Kinve Solar Power Co. Ltd (Maanshan)	B849
▼M1 GCL SOLAR POWER (SUZHOU) LIMITED GCL-Poly Solar Power System Integration (Taicang) Co. Ltd GCL Solar System (Suzhou) Limited GCL-Poly (Suzhou) Energy Limited Jiangsu GCL Silicon Material Technology Development Co. Ltd Jiangsu Zhongneng Polysilicon Technology Development Co. Ltd Konca Solar Cell Co. Ltd Suzhou GCL Photovoltaic Technology Co. Ltd GCL System Integration Technology Co., Ltd	B850
▼B Lightway Green New Energy Co. Ltd Lightway Green New Energy (Zhuozhou) Co. Ltd	B851
Motech (Suzhou) Renewable Energy Co. Ltd	B852
Nanjing Daqo New Energy Co. Ltd	B853
LEVO SOLAR TECHNOLOGY CO. LTD NICE SUN PV CO. LTD	B854
Ningbo Jinshi Solar Electrical Science & Technology Co. Ltd	B857
Ningbo Komaes Solar Technology Co. Ltd	B858
Ningbo Osda Solar Co. Ltd	B859
Ningbo Qixin Solar Electrical Appliance Co. Ltd	B860
Ningbo South New Energy Technology Co. Ltd	B861
Ningbo Sunbe Electric Ind Co. Ltd	B862
Ningbo Ulica Solar Science & Technology Co. Ltd	B863
Perfectenergy (Shanghai) Co. Ltd	B864
Perlight Solar Co. Ltd	B865
Phono Solar Technology Co. Ltd Sumec Hardware & Tools Co. Ltd	B866
RISEN ENERGY CO. LTD	B868
SHANDONG LINUO PHOTOVOLTAIC HI-TECH CO. LTD	B869
SHANGHAI ALEX NEW ENERGY CO. LTD SHANGHAI ALEX SOLAR ENERGY SCIENCE & TECHNOLOGY CO. LTD	B870
BYD(Shangluo)Industrial Co.Ltd Shanghai BYD Co. Ltd	B871
▼M1 Shanghai Chaori Solar Energy Science & Technology Co. Ltd	B872
▼B Propsolar (Zhejiang) New Energy Technology Co. Ltd Shanghai Propsolar New Energy Co. Ltd	B873
Lianyungang Shenzhou New Energy Co. Ltd Shanghai Shenzhou New Energy Development Co. SHANGHAI SOLAR ENERGY S&T CO.	B875
Jiangsu ST-Solar Co. Ltd Shanghai ST-Solar Co. Ltd	B876

▼B

Ime družbe	Dodatna oznaka TARIC
Shanghai Topsolar Green Energy Co. Ltd	B877
Shenzhen Sacred Industry Co. Ltd	B878
Leshan Topray Cell Co. Ltd Shanxi Topray Solar Co. Ltd Shenzhen Topray Solar Co. Ltd	B880
Shanghai Sopray New Energy Co. Ltd Sopray Energy Co. Ltd	B881
Ningbo Sun Earth Solar Energy Co. Ltd NINGBO SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD. SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD.	B882
TDG Holding Co. Ltd	B884
Tianwei New Energy (Chengdu) PV Module Co. Ltd Tianwei New Energy Holdings Co. Ltd Tianwei New Energy (Yangzhou) Co. Ltd	B885
Wenzhou Jingri Electrical and Mechanical Co. Ltd	B886
Winsun New Energy Co. Ltd	B887
Wuhu Zhongfu PV Co. Ltd	B889
Wuxi Saijing Solar Co. Ltd	B890
Wuxi Solar Innova PV Co. Ltd	B892
Wuxi Machinery & Equipment Import & Export Co. Ltd Wuxi Taichang Electronic Co. Ltd Wuxi Taichen Machinery & Equipment Co. Ltd	B893
Shanghai Huanghe Fengjia Photovoltaic Technology Co. Ltd State-run Huanghe Machine-Building Factory Import and Export Corporation Xi'an Huanghe Photovoltaic Technology Co. Ltd	B896
Wuxi LONGi Silicon Materials Co. Ltd Xi'an LONGi Silicon Materials Corp.	B897
Years Solar Co. Ltd	B898
Yuhuan BLD Solar Technology Co. Ltd Zhejiang BLD Solar Technology Co. Ltd	B899
Yuhuan Sinosola Science & Technology Co. Ltd	B900
Yunnan Tianda Photovoltaic Co. Ltd	B901
Zhangjiagang City SEG PV Co. Ltd	B902
Zhejiang Global Photovoltaic Technology Co. Ltd	B904
Zhejiang Heda Solar Technology Co. Ltd	B905
Zhejiang Jiutai New Energy Co. Ltd Zhejiang Topoint Photovoltaic Co. Ltd	B906
Zhejiang Kingdom Solar Energy Technic Co. Ltd	B907
Zhejiang Koly Energy Co. Ltd	B908
Zhejiang Longbai Photovoltaic Tech Co. Ltd	B909

▼B

Ime družbe	Dodatna oznaka TARIC
Zhejiang Mega Solar Energy Co. Ltd Zhejiang Fortune Photovoltaic Co. Ltd	B910
Zhejiang Shuqimeng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B911
Zhejiang Shinew Photoeletronic Technology Co. Ltd	B912
Zhejiang SOCO Technology Co. Ltd	B913
Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology Limited Liability Company Zhejiang Yauchong Light Energy Science & Technology Co. Ltd	B914
Zhejiang Tianming Solar Technology Co. Ltd	B916
Zhejiang Trunsun Solar Co. Ltd Zhejiang Beyondsun PV Co. Ltd	B917
Zhejiang Wanxiang Solar Co. Ltd WANXIANG IMPORT & EXPORT CO LTD	B918
Zhejiang Xiongtai Photovoltaic Technology Co. Ltd	B919
ZHEJIANG YUANZHONG SOLAR CO. LTD	B920
Zhongli Talesun Solar Co. Ltd	B922
ZNSHINE PV-TECH CO. LTD	B923
Zytech Engineering Technology Co. Ltd	B924

▼B

PRILOGA 2

Na trgovinskem računu za prodajo blaga zadevne družbe v Evropski uniji, za katerega veljajo zaveze, se navedejo naslednji podatki:

1. Naslov „TRGOVINSKI RAČUN, PRILOŽEN BLAGU, KI JE PREDMET ZAVEZE“.

2. Ime družbe, ki je izdala trgovinski račun.

3. Številka trgovinskega računa.

4. Datum izdaje trgovinskega računa.

5. Dodatna oznaka TARIC, pod katero se blago na računu carini na meji Evropske unije.

6. Natančen in enostaven opis blaga ter:

   — kontrolna številka izdelka (PCN),

   — tehnične specifikacije PCN,

   — kontrolna številka izdelka družbe (CPC),

   — oznaka KN in

   — količina (podana v enotah, izraženih v vatih).

7. Opis pogojev prodaje z naslednjimi podatki:

   — cena na enoto (vati),

   — veljavni plačilni pogoji,

   — veljavni dobavni pogoji ter

   — skupni popusti in rabati.

8. Ime družbe, ki deluje kot uvoznik, kateremu družba neposredno izda račun.

9 Ime uradnika družbe, ki izdaja račun, in naslednja podpisana izjava:

   „Spodaj podpisani potrjujem, da je prodaja blaga, navedenega na tem računu, namenjena za neposredni izvoz v Evropsko unijo, v okviru in pod pogoji iz zaveze, ki jo je ponudila družba [DRUŽBA], Evropska komisija pa jo je sprejela z Izvedbenim sklepom 2013/707/EU. Izjavljam, da so podatki na tem računu popolni in točni.“

▼B

PRILOGA 3

POTRDILO O IZVOZNI ZAVEZI

Na potrdilu o izvozni zavezi, ki ga izda CCCME za vsak trgovinski račun, ki je priložen blagu družbe za prodajo v Evropski uniji, za katerega veljajo zaveze, se navedejo naslednji podatki:

1. Ime, naslov, številka telefaksa in številka telefona Kitajske gospodarske zbornice za izvoz in uvoz strojev in elektronskih izdelkov (CCCME).

2. Ime družbe, navedeno v prilogi k Izvedbenemu sklepu Komisije 2013/707/EU, ki izda trgovinski račun.

3. Številka trgovinskega računa.

4. Datum izdaje trgovinskega računa.

5. Dodatna oznaka TARIC, pod katero se blago na računu carini na meji Evropske unije.

6. Natančen opis blaga z naslednjimi podatki:

   — kontrolna številka izdelka (PCN),

   — tehnična specifikacija blaga, kontrolna številka izdelka družbe (CPC) (če se uporablja);

   — oznaka KN in

7. Natančna količina v izvoženih enotah, izraženih v vatih.

8. Številka in datum izteka (tri mesece po izdaji) potrdila.

9. Ime uslužbenca CCCME, ki je izdal potrdilo, in naslednja podpisana izjava:

   „Spodaj podpisani potrjujem, da se to potrdilo izdaja za neposreden izvoz blaga v Evropsko unijo, navedenega na trgovinskem računu, ki je priložen blagu za prodajo in je sestavljen v skladu z zavezo, in da se potrdilo izdaja v okviru in pod pogoji zaveze, ki jo je ponudila družba [DRUŽBA], Evropska komisija pa sprejela z Izvedbenim sklepom 2013/707/EU. Izjavljam, da so podatki, zagotovljeni v tem potrdilu, točni in da količina, ki jo zajema to potrdilo, ne presega praga zaveze.“

10. Datum.

11. Podpis in žig CCCME.

▼B

PRILOGA 4

Na trgovinskem računu za prodajo blaga zadevne družbe v Evropski uniji, za katerega veljajo protisubvencijske dajatve, se navedejo naslednji podatki:

1. Naslov „TRGOVINSKI RAČUN, PRILOŽEN BLAGU, ZA KATEREGA VELJAJO PROTIDAMPINŠKE IN IZRAVNALNE DAJATVE“.

2. Ime družbe, ki je izdala trgovinski račun.

3. Številka trgovinskega računa.

4. Datum izdaje trgovinskega računa.

5. Dodatna oznaka TARIC, pod katero se blago na računu carini na meji Evropske unije.

6. Natančen in enostaven opis blaga ter:

   — kontrolna številka izdelka (PCN),

   — tehnične specifikacije PCN,

   — kontrolna številka izdelka družbe (CPC),

   — oznaka KN in

   — količina (podana v enotah, izraženih v vatih).

7. Opis pogojev prodaje z naslednjimi podatki:

   — cena na enoto (vati),

   — veljavni plačilni pogoji,

   — veljavni dobavni pogoji ter

   — skupni popusti in rabati.

8. Ime in podpis uradnika družbe, ki izdaja trgovinski račun.